

OTRDIENA, 2008. GADA 2. SEPTEMBRIS

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vice-President

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošana par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

4. Sociālās jomas tiesību aktu pakete (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas un Padomes paziņojumi par sociālās jomas tiesību aktu paketi (pirmā daļa).

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis.* – (CS) Priekšsēdētāja vietniek, dāmas un kungi, pirms diviem mēnešiem Komisija pieņēma atjaunotu sociālo darba kārtību. Tā ir izstrādāta, lai palīdzētu ES atrisināt sociālās problēmas, kas Eiropai būs jārisina 21. gadsimtā. Tajā ietverti mērķtiecīgi un saistīti sociālās politikas pasākumi, kas ļauj eiropiešiem izmantot viņiem piedāvātās iespējas.

Kā jau tika sacīts, atjaunoto sociālās politikas darba kārtību tika apsprieda darba nodarbinātības un sociālo lietu ministri Sociālās padomes neoficiālajā sanāksmē, kas jūlija sākumā notika *Chantilly*.

Biju gandarīts saņemt ziņojumu par ļoti pozitīvo dalībvalstu attieksmi pret atjaunoto sociālo darba kārtību un ar ieinteresētību gaidu secinājumus, kas Padomei būtu jāsaņem līdz šī gada beigām. Man jau bija iespēja ar šo paketi iepazīstināt Priekšsēdētāju konferenci un Nodarbinātības un sociālo lietu komiteju. Tagad ir piemērots laiks padziļinātām debatēm arī šeit, Parlamentā. Esmu pārliecināts, ka šodien notikušī viedokļu apmaiņa palīdzēs mums panākt konsensu attiecībā uz to, kādu sociālo Eiropu mēs vēlamies veidot mūsu Eiropas pilsoņiem.

Es jums vēlos atgādināt par notikumiem līdz šim. Šī sarežģītā pakete ir divu gadu kopīgu centienu rezultāts. Komisija ir strādājusi ar visām ieinteresētajām pusēm, arī darba ņēmēju un darba devēju pārstāvjiem, pilsonisko sabiedrību, dalībvalstīm un vietējām struktūrām. Pakete veido vienu saistītu kopumu, uzsverot saiknes ar citām jomām, piemēram, izglītība, veselība, vide, informācijas sabiedrība un ekonomika, un paketi nepārprotami parāda, ka ekonomiskie un sociālie mērķi ir vienas monētas abas puses un ka tiem cieši jāsadarbojas, lai ieguvēji būtu cilvēki. Tā ir mērķtiecīga pakete, kuras mērķis ir piedāvāt praktiskus risinājumus cilvēku bažām un uzlabot cilvēku dzīves apstākļus. Tā ir arī ļoti visaptveroša pakete – lielākā, kādu Komisija jebkad pieņēmusi vienā piegājienā – kopā ar ziņojumu ir iesniegtas 18 iniciatīvas. Šīs iniciatīvas papildina vēl 20 citas, kas attiecas uz plašu tematu loku un kas arī tiek apsvērtas.

Šodien aplūkojam divus pasākumus. Ierosināto direktīvu diskriminācijas apkarošanai un pārskatīto direktīvu par Eiropas uzņēmumu padomju izveidošanu. Tomēr pirmām kārtām es vēlos bilst dažus vārdus par šīs paketes pamatprincipiem.

Atjaunota sociālās politikas darba kārtība ir pamatota uz trīs galvenajiem pamatprincipiem – iespējas, piekļuve un solidaritāte. Mēs, eiropieši, novērtējam personas vērtību un vēlamies, lai visiem būtu vienlīdzīga iespēja sasniegt savu potenciālu. Tas nozīmē, ka jāatceļ šķēršļi, kas cilvēkiem ir jāpārvar, un jārada apstākļi, kuri ļautu ikvienam izmantot piedāvātās iespējas, vienlaikus ņemot vērā Eiropas dažādību un izvairoties no nesaskaņām.

Eiropas ticība vienlīdzībai nodrošina kopēju ticību sociālajai solidaritātei – solidaritātei starp paaudzēm, starp reģioniem, starp tiem, kas atrodas virsotnē, un tiem, kas atrodas lejā, starp bagātām un ne tik bagātām dalībvalstīm, kā arī starp mūsu kaimiņvalstīm un draugiem citās pasaules valstīs, jo solidaritāte ir neatņemama funkcionējošas Eiropas Kopienas un mūsu attiecību ar citām pasaules valstīm daļa.

Dāmas un kungi, kā jūs zināt, juridiskās aizsardzības pret diskrimināciju pakāpe pašlaik ES atšķiras atkarībā no diskriminācijas cēloņiem. Tomēr diskriminācijas neattiecas tikai uz vienu jomu. Tādēļ saistībā ar paketi esam ierosinājuši horizontālu direktīvu, kas aizliedz diskrimināciju vecuma, seksuālās orientācijas, reliģiskās pārliecības un invaliditātes dēļ ārpus darba vietas. Horizontāla direktīva dalībvalstīm, saimnieciskām vienībām un pilsoņiem nodrošinās lielāku skaidrību un juridisko noteiktību.

Šis projekts ir atbildes reakcija uz atkārtotiem Parlamenta aicinājumiem un atbilst tam, ko paredzēja Komisijas politiskā apņemšanās, kas šī Komisija sāka darbu. Tas ir elastīgs instruments, kas pamatots uz dalībvalstīs jau pieņemtiem un spēkā esošās regulās ietvertiem principiem.

Es vēlos uzsvērt, ka diskriminācijas cēloņu risināšana vienādā veidā nenozīmē vienotu noteikumu piemērošanu visām jomām. Piemēram, apdrošināšanas un banku nozarē būs iespējams piemērot atšķirīgas pieejas, pamatojoties uz vecumu vai invaliditāti. Tomēr šādas atšķirības būs jāatbalsta ar pārliecinošiem pamatojumiem un pamatotiem statistikas datiem. Vecākiem cilvēkiem joprojām tiks piemērotas privilēģētas sabiedriskā transporta un kultūras pasākumu biļešu likmes, un joprojām būs iespējams ierobežot piekļuvi konkrētām precēm, lai aizsargātu cilvēku veselību, piemēram, alkohola tirdzniecība nepilngadīgiem jauniešiem.

Direktīva ietver preču un pakalpojumu piegādi, kā arī attiecas gan uz uzņēmumiem, gan privātpersonām, taču tikai tiktāl, cik tas ir saistīts ar preču un pakalpojumu komerciālu piegādi.

Direktīva būs arī proporcionāla attiecībā uz slogu, ko tā uzliek, saskaņā ar proporcionalitātes jēdzienu, kurš paredzēts gan spēkā esošajās pretdiskriminācijas direktīvās, gan ANO Konvencijā par invalīdu tiesībām, ko ir parakstījušas dalībvalstis un Eiropas Kopiena.

Direktīvas projekts aizliedz diskrimināciju, taču vienlaikus ņem vērā pamattiesības un pamatbrīvības, arī privātās un ģimenes dzīves aizsardzību, kā arī darbības šajā saistībā un tāpat reliģiskās pārliecības brīvību un biedrošanās brīvību.

Vēl kāda problēma, uz kuru vēlos vērst jūsu uzmanību, ir diskriminācija pret romiem, ko Komisija ir atkārtoti nosodījusi kā neatbilstošu ES principiem. Pakete ietver deklarāciju par mūsu atjaunoto apņemšanos nodrošināt vienlīdzīgas iespējas un cīnīties pret diskrimināciju, kā arī Komisijas dienestu darba dokumentu par Kopienas instrumentiem un politikas virzieniem romu integrācijai.

Tā ir atbilde uz 2007. gada decembra Eiropadomes pieprasījumu Komisijai pārskatīt spēkā esošos politikas virzienus un instrumentus un iesniegt Padomei ziņojumu par sasniegto.

Saskaņā ar Komisijas dienestu darba dokumentu nepieciešamie likumdošanas, finanšu un koordinēšanas instrumenti ir spēkā un tiek izmantoti, taču tas netiek darīts pietiekamā mērā. Atjaunotā sociālās politikas darba kārtība ietver vairākas iniciatīvas, kuru mērķis ir ES spējas efektīvāk reaģēt uz izmaiņām uzlabošana. Esam pārliecināti, ka Eiropas sociālajam dialogam un Eiropas uzņēmumu padomēm šajā saistībā ir īpaša nozīme. Direktīvu par Eiropas uzņēmumu padomēm jau kādu laiku ir bijis ļoti nepieciešama atjaunot.

Pašlaik ES ir 820 Eiropas uzņēmumu padomes, kas pārstāv 15 miljonus darba ņēmēju. Tomēr nesenie gadījumi parāda, kas tās pilnībā nepilda savu pienākumu, un darbi ņēmēji nereti netiek informēti vai ar viņiem neapsprīžas par uzņēmumu pārstrukturēšanu. Tādēļ iniciatīvas mērķis ir nostiprināt sociālā dialoga nozīmi uzņēmumos pārvalstiskā līmenī.

Tas ir līdzsvarots priekšlikums, kam būtu jānodrošina, ka darba ņēmēju pārstāvji tiek pienācīgi informēti un ar viņiem apspriežas pirms tādu lēmumu pieņemšanas, kuri saistīti ar apstākļiem, kas ietekmē darba ņēmējus, kā arī tam būtu uzņēmumiem jāļauj pielāgoties globalizācijai.

Komisija, protams, dotu priekšroku prioritātes piešķiršanai risinājumam, ko pirmām kārtām apsvērtu darba ņēmēju un devēju pārstāvji, bet tas, ka nespējām viņus pārliecināt ierasties uz diskusijām pagājušajā jūnijā, lika Komisijai iesniegt projektu pēc pašas iniciatīvas.

Tomēr mēs novērtējam darba ņēmēju un devēju pārstāvju nosūtīto kopīgo vēstuli, ko Padome un Parlaments saņēma augustā. Mēs novērtējam abu pušu centienus panākt vienošanos saistībā ar šo sarežģīto jautājumu, un es arī esmu gandarīts, ka viņi nolēma pieņemt Komisijas projektu kā turpmākā darba pamatu. Es patiesi ceru, ka Parlaments paturēs prātā praktiskos priekšlikumus, ko iesniedza darba ņēmēju un devēju pārstāvji, kad tos iesniegs pirmajam lasījumam. Es domāju, ka sasniegsim ātru risinājumu. Cik vien iespējams, Komisija mēģinās maksimāli atvieglot šo procesu.

Tagad man jābilst daži vārdi par globalizāciju. Dažreiz ir neiespējami izvairīties no uzņēmumu pārstrukturēšanās, taču tās ietekme uz darbiniekiem un viņu ģimenēm var būt ļoti smaga. Lai palīdzētu šādās

situācijās, ir izveidots Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds. Līdz šim šis fonds ir palīdzējis 7250 darba ņēmējiem atrast jaunas darba vietas. Varam būt par to gandarīti, bet ir jānodrošina, ka fonds ir pieejams visiem, kas varētu būt ieguvēji no tā.

Sociālās darba kārtības paketē ietvertajā ziņojumā sacīts, ka no 500 miljoniem eiro, kas pieejami gadā, 2007. gadā izmantoja tikai 4 %. Tādēļ jāpiedomā pie tā, kā uzlabot fonda darbību rezultātus.

Runājot par darbaspēka mobilitāti, es vēlos sacīt, ka 1996. gada direktīva par darba ņēmēju norīkošanu darbā atbalsta pakalpojumu brīvu apriti un nodrošina aizsardzību pret darba ņēmēju ļaunprātīgu izmantošanu, kā arī viņu pamattiesību ievērošanu dalībvalstīs, uz kurām viņi tiek norīkoti. Nesenie EKT spriedumi par šo tematu ir izraisījuši virkni jautājumu. Šī reakcija ir pamatota, un mums kopā ir uz to jārod atbilde. Es 9. oktobrī organizēju forumu, lai diskutētu par šo tematu, kur šo sarežģīto problēmu apspriedīs ar politiskajām struktūrām, darba ņēmēju un devēju pārstāvjiem, Eiropas iestāžu pārstāvjiem un tiesību aktu un ekonomikas ekspertiem.

Komisija, protams, turpinās uzklaut visus komentārus, taču pašlaik neredzam nekādu vajadzību grozīt šo direktīvu. Tomēr jebkurā gadījumā mēs nodrošināsim, ka nav konflikta starp Līgumā paredzētajām pamattiesībām un pilsoņu pamattiesībām.

Dāmas un kungi, šī jaunā sociālās politikas darba kārtība apstiprina Eiropas Savienības apņemšanos sekmēt stipru un patiesu sociālo dimensiju Eiropā, kā arī sociālu Eiropu, kas piepildīs mūsu līdzpilsoņu cerības. Protams, tas nav iespējams, ja neietveram izglītības dimensiju, kas ir ļoti svarīga. Šajā saistībā es vēlos pieminēt šādus trīs dokumentus.

1. Padomes Ieteikums par brīvprātīgo jauniešu mobilitāti Eiropā.
2. Paziņojums „Uzlabot prasmes 21. gadsimtam. Programma Eiropas sadarbībai skolu jomā”.
3. Zaļā grāmata „Migrācija un mobilitāte – ES izglītības sistēmu problēmas un iespējas”.

Mūsu kopējā vēlme ir nostiprināt un padziļināt Eiropas sociālo dimensiju. Paketē ietvertie 18 pasākumi ir pirmais mūsu centienu solis šajā virzienā. Es zinu, ka varu uz jums paļauties – uz jums, kuru darbs ir pārstāvēt cilvēkus – ka uzmanīgi un rūpīgi apsvērsiet šos priekšlikumus un politiskos dokumentus. Tas ir ārkārtīgi svarīgi mūsu nākotnei.

Xavier Bertrand, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, mēs esam šeit, lai runātu par sociālu Eiropu. Mēs runāsim par sociālu Eiropu, un es esmu priecīgs, ka tas notiek šodien Eiropas Parlamentā, kam Eiropas iestāžu struktūrā ir galvenā nozīme un kas ir svarīgākais partneris, ar kuru Francijas prezidentūra ļoti vēlas sadarboties pēc iespējas ciešāk.

Esmu to sacījis jau iepriekš un sacīšu vēlreiz tagad: 2008. gads būs gads, kurā sociālai Eiropai piešķir jaunu enerģiju. Tas, es domāju, ir tas, ko vēlas redzēt visi Eiropas pārstāvji. Jūnija sammits Luksemburgā un *Chantilly* sanāksme jūlijā ir šīs virzības pavērsiena punkti. Mēs bijām ļoti ieinteresēti, lai Francijas prezidentūra ir tā, kas risina Eiropas sociālās politikas darba kārtības pārskatīšanas jautājumu, par kuru nupat runāja komisārs *Špidla*. Tas ir galvenais jautājums, kam nepieciešama mūsu spēja noteikt Eiropas sociālo vīziju un pārvērst šo vīziju konkrētā darbībā. Diskusijas *Chantilly* sanāksmē, kur EP pārstāvēja jūsu komitejas priekšsēdētājs *Andresson* kungs, ļāva mums atkārtoti apstiprināt vairākas mūsu kopīgās vērtības, un tieši šīs vērtības nosaka Eiropas sociālās politikas mērķus. Šīs vērtības ir sociālais dialogs, starppaaudžu solidaritāte, rīcība pret nabadzību un diskrimināciju, dzimumu vienlīdzība, sociālā aizsardzība, mobilitāte nodarbinātībā, kā arī vispārējās nozīmes pakalpojumu nozīme sociālās kohēzijas un uzņēmējdarbības un nozares sociālās atbildības nodrošināšanā. Šīs vērtības piešķir Eiropas sociālajam modelim tā oriģinalitāti, ja tās ievēro Pekinā, Vašingtonā, Kaboverdē, Deli vai Brisbenā.

Chantilly bija iespēja mums atgādināt pasaulei, ka šīm vērtībām Eiropas attīstības stratēģijā – Lisabonas stratēģijā – ir galvenā nozīme. Citiem vārdiem sakot, *Chantilly* bija atgādinājums, ka šis sociālais modelis, šīs kopīgās vērtības, veido Eiropas spēku globalizētajā pasaulē.

Kādēļ? Jo uz zināšanām pamatotu ekonomiku un inovāciju ekonomiku var izveidot tikai, strikti pievērsot galveno vērību cilvēkkapitāla attīstībai un mūžizglītībai. Jo zaudētājs ir ekonomika kopumā, ja vairākas cilvēku kategorijas ir izslēgtas no darba pasaules uz ilgiem laika periodiem un nevar sniegt ieguldījumu pārticības veidošanā un nevar piekļūt precēm un pakalpojumiem. Jo arī darba ņēmēji ir produktīvāki, ja viņu darba līgumi paredz labus noteikumus un sociālo aizsardzību, kas viņus pasargā no dzīves smagajiem sitieniem.

Ekonomikas progress nenozīmē sociālā progressa uzpurēšanu, noteikti nē! Es neesmu vienīgais, kas tos redz kā nešķiramas lietas. Bez sociāla progressa ekonomikas progress ātrāk vai vēlāk zaudēs spēku. Tātad Eiropai ir jāattīstās abās frontēs – ekonomikas progresā un arī sociālajā progresā.

Līdzās šai pārliecībai, ko mēs visi kopā atkārtoti apstiprinājām, mēs apsvēram vēl, lūk, ko: ir jāmainās Eiropas sociālajam modelim, lai pielāgotos globalizācijai, klimata pārmaiņām, demogrāfiskajām izmaiņām un pieaugošajai Eiropas sabiedrību dažādībai. Tātad mums nepieciešams pielāgot mūsu darba tirgus un ieviest elastdrošību, t.i., jaunus nodrošinājumus un elastīgumu gan darbaspēkam, gan darba devējiem.

Un lietas virzās uz priekšu. Sākotnēji termins „elastdrošība” biedēja cilvēkus un viņus satrauca. Taču tagad tas atspoguļo Eiropas ideālu, pēc kura tiecas visi dalībnieki, arī sociālie partneri. Vārds kļuvis ikdienišķs, katru dienu lietots termins, kas pierāda, ka lietas patiesi mainās, ka uzskati mainās.

Vēl, ja vēlamies virzīt uz priekšu mūsu sociālo modeli, mums jārisina arī sociālās kohēzijas nodrošinājums, izmantojot pasākumus jaunu nabadzības veidu apkarošanai, jo īpaši ja šie nabadzības veidi skar bērnus. Ir laiks mums apvienot spēkus, lai labāk sagatavotu mūsu sabiedrības šīm demogrāfiskajām izmaiņām, nostiprinot starppaaudžu solidaritāti un nodrošinot cilvēkiem piekļuvi augstas kvalitātes vispārējās ekonomiskās nozīmes sociālajiem pakalpojumiem.

Šis pielāgošanās process notiek jau dažus gadus. Pateicoties Komisijas, Ministru padomes, Eiropas Parlamenta un sociālo partneru iniciatīvām, mēs progresējam saistībā ar konkrētām iniciatīvām, kas reaģē uz Eiropā izplatītām bažām. Kā mēs varam pieļaut darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, vienlaikus aizsargājot šo darba ņēmēju nodarbinātības tiesības? Kā mēs varam uzlabot pārstrukturēšanās darbību pārvaldību, iesaistot darbaspēku visā Eiropā? Kā mēs varam nodrošināt, ka cilvēki var strādāt un tādejādi būt nozīmīgi sabiedrībā, un ko mēs varam darīt, lai efektīvāk cīnītos pret diskrimināciju?

Šos centienus turpināsim Francijas prezidentūras laikā. Jo īpaši – un to es saku pavisam godīgi – tādēļ, ka gaidāmās vēlēšanas nozīmē, ka 2008. gada otrā puse būs mūsu pēdējā iespēja nodrošināt rezultātus šajā Parlamenta pilnvaru laikā saistībā ar vairākiem jautājumiem. Pēc neilga laika vēlēšanu urnā mums visiem liks atskaitīties mūsu līdzpilsoņi eiropieši.

Eiropas cilvēki šeit sagaida rezultātus. Reakcijas uz nesējamiem EKT spriedumiem to pierāda. Šī ir joma, kurā EP var mums palīdzēt, kā arī daudzās citās jomās, par ko īsumā izteikšos.

Pirmām kārtām, Direktīvas par Eiropas uzņēmumu padomēm pārskatīšana, par ko nupat runāja komisārs Špidla. Šis lielais uzdevums nostiprinās sociālo dialogu Eiropā. Pašreizējā direktīva attiecas uz vairāk nekā 14 miljoniem darba ņēmēju un 820 darba devējiem. Direktīvas pārskatīšana vēl vairāk palielinās šos skaitļus.

Chantilly sanāksmē mēs sapulcinājām Eiropas Arodbiedrību konfederācijas un Eiropas uzņēmumu pārstāvjus, lai uzklautu viņu viedokļus par pārskatīto tekstu, ko ierosinājusi Komisija. Viņi priekšlikumu kā darba pamatu vērtēja pozitīvi un sacīja, ka varētu organizēt sarunas, lai pārvarētu nesaskaņas. Pašlaik viņi beidz darbu pie kopējiem priekšlikumiem, kas tiks iesniegti laika gaitā.

Ja tas būs produktīvs darbs un ja sociālie partneri izstrādās kopējos priekšlikumus par direktīvas pārskatīšanu, tas palīdzēs mūsu darbā, Parlamenta darbā un Padomes darbā. Tad kādēļ nepanākt vienošanos pirmajā lasījumā pēc iespējas ātrāk? Ja iespējas, līdz gada beigām?

Runājot par otro mūsu darba uzmanības centru, man, protams, jāmin priekšlikums direktīvai par aizsardzību pret diskrimināciju ārpus darba vietas, ko Komisija pieņēma 2. jūlijā. Par to daudz diskutēja *Chantilly* sanāksmē, un prezidentūra jūlija sākumā atklāja sarunas par šo tekstu. Ar Parlamentu šajā jautājumā apspriedīsies, bet man jānorāda, ka Komisijas priekšlikumā, kas ietver četrus diskriminācijas cēloņus, ņēma vērā rezolūciju par ziņojumu *Elizabeth Lynne*, kuru EP pieņēma pagājušā gada pavasarī.

Trešais jautājums, kas arī saņēma daudz uzmanības, bija vispārējās ekonomiskās nozīmes sociālie pakalpojumi. Par tiem runā visas dalībvalstis. Tās runā par vienu un to pašu lietu, pat ja, protams, nesaka vienu un to pašu. Taču Lisabonas līguma protokola pieņemšana un *Altmark* paketes novērtēšana mums sniedz iespēju domāt par ieguldījumu, ko šādi pakalpojumi var sniegt Eiropas sociālajā kohēzijā, vajadzību nodrošināt, lai tie ir plaša vēriena pakalpojumi un cik nozīmīgi ir tiem nodrošināt pareizu tiesisko regulējumu. Mēs kopā ar Komisiju un jēbkuru, kurs vēlas sniegt savu ieguldījumu, ceram strādāt pie šī plāna, lai noteiktu vairākus starpposma mērķus un lai varētu saglabāt progresu saistībā ar šo ārkārtīgi svarīgo jautājumu.

Protams, ir arī direktīvas par pagaidu darbu un darba laiku. Saistībā ar abiem šiem jautājumiem teikšana ir EP ziņā, jo notiks otrais lasījums. Mums jāmēģina izvairīties no samierināšanas procedūras. Miljoniem pagaidu

darba ņēmēji Eiropā nepacietīgi gaida šīs direktīvas par pagaidu darbu stāšanos spēkā un dažas dalībvalstis izjūt spiedienu saistībā ar jautājumu par dežūras laiku. Tādēļ varu tikai mudināt Parlamentu informēt mūs par notikumu gaitu, pienācīgi ņemot vērā arī šajā saistībā līdzsvara mehānismus, par kuriem esmu labi informēts. Taču arī šajā saistībā cilvēki uz mums liek cerības un vērš savus skatienu mūsu virzienā.

Es ņemu vērā arī mobilitāti, vajadzību panākt vienošanos par regulas attiecībā uz sociālā nodrošinājuma shēmu saskaņošanu īstenošanu.

Francijas prezidentūrai nepieciešams Eiropas Parlamenta atbalsts saistībā ar šīm dažādajām problēmām, lai tiktu gūti konkrēti rezultāti. Šos rezultātus – jūs jau to zināt, bet es sacīšu vēlreiz – ar nepacietību gaida Eiropas cilvēki, kas no mums sagaida, ka mēs īstenosim Eiropas sociālo skatījumu, uzlabojot viņu ikdienu un padarot Eiropu par svarīgāku ikdienas daļu. Mēs šodien zinām, ka mums vajadzīgs nevis mazāk Eiropas, bet vairāk. Mēs ļoti labi zinām, ka mums vajadzīgs nevis mazāk sociālu Eiropu, bet sociālāku Eiropu. Mēs, dāmas un kungi zinām, ļoti labi zinām, kādi uzdevumi mums ir jāpaveic.

Joseph Daul, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāj, komisār Špidla, dāmas un kungi, Eiropas Tautas partijas un Eiropas Demokrātu grupa lielu nozīmi piešķir sociālajam tiesiskumam. Eiropas sociālā modeļa nodrošināšana ir viena no mūsu prioritātēm pasaulē, kas kļūst aizvien globalizētāka. Tādēļ kā EPP grupas priekšsēdētājs es atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumu par jaunu sociālās jomas tiesību aktu paketi. Šis teksts piedāvā dažas atbildes uz ļoti svarīgiem jautājumiem mūsu sabiedrībām, piemēram, demogrāfiskās izmaiņas, globalizācija un nabadzības samazināšana.

Mana grupa uzskata, ka Komisijai būtu jāpaplašina darbības joma un jāveic konkrētāki pasākumi. Nabadzības mazināšana, darba tirgū neiesaistītu iedzīvotāju grupu iesaistīšana nodarbinātībā, darba ņēmēju mobilitātes sekmēšana un izglītošanas un apmācības uzlabošana – šiem jautājumiem nepieciešama īpaša programma, konkrēti pasākumi un stingra apņemšanās no Eiropas Savienības un tās dalībvalstu puses.

Demogrāfiskas izmaiņas mūsu tautsaimniecībām ir liela problēma. Iespēja jādod darba ņēmējiem pēc pensionēšanās vecuma, sievietēm, jauniem cilvēkiem un, jo svarīgāk, invalīdiem – kopumā katram, kas ilgāku laiku nav bijis darba tirgū. Mums šiem cilvēkiem jāpalīdz atrast darbu vai atgriezties tajā. Šajā nolūkā mēs vēlamies redzēt konkrētus pasākumus, lai tiktu sekmēta mūžizglītība.

Cilvēki, kuriem ir darbs, turpina saskarties ar nevienlīdzīgu attieksmi. Mēs esam ļoti nobažījušies par to, ka joprojām pastāv starpība starp samaksu vīriešiem un sievietēm. 2008. gada Eiropā kaut kam tādām vairs nav vietas. Tāpat nepieciešamas piemērotas aprūpes iestādes, lai palīdzētu cilvēkiem apvienot darbu ar ģimenes dzīvi. Tādēļ mēs aicinām Komisiju un Padomi veikt konkrētus pasākumus. Mana grupa neatbalsta nekādu diskrimināciju. Tādēļ mēs abalstām Komisijas izziņoto nolūku attiecīgajos tiesību aktos esošo apejas iespēju novēršanu. Jo īpaši jāizvērš stingrāka rīcība attiecībā uz diskrimināciju pret invalīdiem.

Dāmas un kungi, mēs uzskatām, ka visefektīvākais veids, kā šajā globalizētā pasaulē nodrošināt sociālos modeļus, ir ekonomikas izaugsme. Taču esam pārliecināti, ka, lai sasniegtu Lisabonas stratēģijas mērķus, mums jāsekmē uzņēmējdarbības un rūpniecības stimuli, jo tieši uzņēmums pamatā veicina darba vietu rašanos. Mums jāuzlabo Eiropas uzņēmēja attēlojums, un jāmudina jaunos cilvēkus dibināt pašiem savus uzņēmumus. Mums arī mūsu uzņēmumiem ir jāsekmē konkurētspējīga vide, jo īpaši atbalstot mazos un vidējos uzņēmumus, kas ir galvenie darba vietu nodrošinātāji.

To paturot prātā, mēs mudinām visus šīs jomas dalībniekus strādāt, lai Eiropā panāktu lielāku elastdrošību. Šī koncepcija ir pierādījusi savu vērtību valstīs, kas to ir pieņēmušas. Elastdrošība uzņēmumiem nodrošina tiem nepieciešamo elastīgumu, lai tie varētu būt starptautiski konkurētspējīgi, vienlaikus aizsargājot darba ņēmējus. Es atzinīgi vērtēju Komisijas nolūku sekmēt sociālo dialogu. Mēs uzskatām, ka partnerattiecības, kas ir pamatotas uz uzticību uzņēmumos, ir šo uzņēmumu sekmīgas attīstības tirgū pamatnosacījums.

Dāmas un kungi, spēkā esošajos līgumos sociālie jautājumi joprojām ir galvenokārt dalībvalstu kompetencē. Tas var mainīties un tam ir jāmainās, taču, kamēr tas nav noticis, mums jāievēro subsidiaritātes princips. Mums nav izvēles. Tas neattur Komisiju no ietekmes pētījumu veikšanas, nosodot nevienlīdzīgu attieksmi un cenšoties novērtēt jebkura jauni ierosināta tiesību akta sekas sociālajā jomā. Patiesi es mudinu Komisiju to darīt. Mēs esam saskārušies ar svarīgām sociālajām problēmām – mums mūsu tautsaimniecībās ir jāievieš reformas, pielāgojot tās tā, lai tās būtu konkurētspējīgākas un lai mazāk cilvēku saskartos ar atstumtību. Bez ekonomikas izaugsmes nevar būt sociālā progresa, un ekonomika nevar būt konkurētspējīga, ja nav sociālā progresa. EPP-ED grupa tagad vairāk nekā jebkad ir apņēmusies šajā jautājumā gūt rezultātus.

Martin Schulz, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, noklausoties iepriekšējo runātāju – komisāra Špidla, Padomes priekšsēdētāja, Bertrand kunga un jūsu, Daul kungs, - runas, rodas iespaids, ka viss ir labi. Jūs sekmīgi progresējat, un 2008. gadu atcerēsies kā gadu, kad atkārtoti ieviesa Eiropas sociālo modeli.

Tas viss ļoti labi izklausās, bet realitāte ir bargāka. Jā, realitāte ir daudz atšķirīgāka. Realitātē Eiropas Savienībā pastāv milzīga sociālā nevienlīdzība. Peļņa tikai palielinās, savukārt algas stāv uz vietas. Atšķirības ienākumos kļuvušas tik lielas kā vēl nekad. Eiropas Savienības parasto iedzīvotāju pirktspējas zudums, ko papildina enerģētikas cenu krasie pieaugumi, ir īsta nabadzības veicināšanas programma. Tā ir problēma, kas mums jārisina saistībā ar Eiropas sociālo modeli, un nevis tikai ar skaistiem vārdiem. Jūsu iesāktais, Špidla kungs, ir labs solis, un mēs to atbalstām.

Dāmas un kungi, mēs sīki aprakstīsim mūsu viedokļus par dažādiem priekšlikumiem. Tādēļ es varu snigt dažus pamatkommentārus par to, ko mēs sagaidām no Eiropas sociālā modeļa. Pirms piecpadsmit gadiem, ja Eiropas Savienības cilvēkiem jebkurā valstī likās, ka kaut kas nebija pareizi, ka tika apdraudēts kāds sen noteikts valsts standarts, viņi reaģēja, skatoties uz Eiropu, lai tā sakārto šo jautājumu; viņiem likās, ka jautājumi jākārtos saistībā ar Eiropas Savienību, jo cilvēki tad ticēja, ka ES noteikumi Eiropā nodrošinās aizsardzību arī pārrobežās.

Šodien, kad pagājuši piecpadsmit gadi, pamēģiniet kādam pateikti, ka mēs lietas nokārtosim Eiropas līmenī. Tas darba ņēmējos viestu bailes, jo viņi uzskata, ka šī Eiropa savā pašreizējā veidolā viņiem vairs nevar nodrošināt sociālo aizsardzību.

Ja jūs paanalizētu Īrijas referendumu un cilvēku balsojumus, jūs redzēsiet, ka šie cilvēki saka, ka Eiropa ir lieliska doma. Bet, kad viņi aplūko tās organizāciju un iestādes šodien, viņi neizjūt godbijību par tās organizāciju vai veidolu. Tā kā sākam vēlēšanu kampaņu, ir tikai pareizi jautāt, kādēļ pirms piecpadsmit gadiem valdīja tāds optimisms par Eiropas sociālās politikas nākotni un kādēļ šodien pastāv tāds pesimisms. Mūsu kā sociālistu atbildei jābūt, ka tādēļ, ka Eiropā valda labējie. Ministr, jūs sniedzāt labi sociālista runu; jūsu sacītais bija lielisks. Bet kādu nostāju jūsu valdība ieņēma Padomē saistībā ar Darba laika direktīvu?

(Aplausi)

Jūsu vadošā partija ir Eiropas Tautas partijas locekle, kuras sastāvā ietilpstošo partiju pārstāvji ir lielākā daļa Eiropas Savienības valdību vadītāji. Komisijā šie pārstāvji pārstāv absolūto vairākumu starp komisāriem, kā arī Komisijas priekšsēdētājs nāk no šādas partijas. Eiropas Tautas partija ir lielākā politiskā grupa šajā Parlamentā, taču, noklausoties jūsu runu, liekas, ka jūs pie panīkušās sociālās attīstības Eiropā savu roku neesat pielicis. Eiropā valda labējie un to virza nepareizajā virzienā, un Eiropas vēlēšanās tas ir jāizlabo.

(Aplausi)

Jums būs laba iespēja nostādīt Eiropu pareizajās sliedēs, kad pienāks laiks īstenot jūsu aprakstītos pasākumus. Eiropas sociālais modelis ir viena no mūsu prioritātēm, jūs sacījāt. Mūsu grupai tas noteikti ir! Kas cilvēkus Eiropas Savienībā patiešām biedē? Nekontrōlēti finanšu tirgi. Nekontrōlēti drošības fondi un privātkapitāla firmas, kas nopērk vienu vai otru uzņēmumu, gūst peļņu no tā aktīviem un pamet tā darbiniekus uz ielas, lai maksimizētu investoru peļņu.

Mans godājamais kolēģis Paul Nyrup Rasmussen ir iesniedzis ļoti labu ziņojumu. Mums nepieciešam kvalificētā vairākuma balsojums šajā jautājumā, lai Komisija var sākt iniciatīvu drošības fondu un privātkapitāla firmu reglamentēšanai. Kas atsakās šo rīcību atbalstīt? Jūs, Eiropas Tautas partija, kuras pārstāvji Ekonomikas un monetārajā komitejā ir pret šo iniciatīvu.

Tādēļ mums skaidri jāpasaka, ka cīņa par Eiropas sociālo modeli ir arī cīņa par pamatfilosofiju. Bertrand kungs pareizi aprakstīja Eiropas Savienības sekmīgos rezultātus, apvienojot ekonomikas progresu ar sociālo progresu. Tā vienmēr ir bijusi Eiropas pamatfilosofija – arī kristīgajiem demokrātiem. Desmitiem gadu tās bija vienas monētas abas puses līdz neoliberalisma vairākums 90. gadu sākumā sāka mums sacīt, ka zemākas algas, ilgākas stundas un mazākas tiesības izteikties uzņēmuma vadībā bija ātrākas ekonomiskās izaugsmes pamatnosacījums. Desmitiem gadu, protams, ir bijuši cilvēki – un viņi ir arī šobaltdien lielā skaitā, pat Komisijā –, kas par svarīgākām uzskata zirgu skriešanās sacīkstes, nevis Eiropas sociālo modeli, bet ir atbildīgi par iekšējo tirgu, un ir mums stāstījuši un joprojām stāsta – labs piemērs ir Trichet kungs, kurš to dara katrā preses konferencē –, ka algas Eiropā ir pārāk augstas. Iespējams, ka Eiropas Centrālās Bankas valdes locekļu gadījumā tās ir pārāk augstas, bet ne jau Parastajiem darba ņēmējiem Eiropā.

Tādēļ mums būs jānodrošina, ka tiek ieviestas vispārējās izmaiņas politiskajā virzienā; virziena izmaiņas, kas Eiropas sociālo modeli patiesi novietos atpakaļ vietā, kur jūs, *Bertrand* kungs, to vēlaties lai katrs Eiropas Savienības panākts sekmīgs rezultāts pozitīvi ietekmētu arī visu ES pilsoņu dzīves.

Jums, protams, ir taisnība, kad sakāt, ka ES var konkurēt pasaulē – vai nu ar Pekinu vai Brisbeni – ja mēs attīstām šo iekšējo tirgu. Mēs vēlamies to darīt; mēs gribam iekšējo tirgu, kas ir rezultatīvs. Mēs vēlamies efektīvu un konkurētspējīgu Eiropas kontinentu. Bet mēs to vēlamies, lai radītu pārticību ikvienam, nevis tikai ieguldītājiem lielās korporatīvās grupās, lielās akciju sabiedrībās un milzīgās bankās.

Kamēr mums Eiropā būs šī filosofija, kas piešķir balvas Eiropas cilvēkiem kuri, iepazīstinot ar sava uzņēmuma rezultātiem preses konferencēs, lielās ar miljonu peļņu Eiropā, no kuras Eiropā viņi nemaksā nodokļus, jo viņu peļņa tiek gūta Eiropā un nevis konkrētā valstī, un tādēļ tai nepiemēro valsts nodokļus, un kamēr mēs turpināsim ļaut desmitiem tūkstošu cilvēku būt bez darba, lai nekavētu šādu praksi un saglabātu mūsu akcionāru peļņu – kamēr tāda būs Eiropas sociālā modeļa realitāte, mēs varam runāt, cik mums tīk, bet cilvēki nekad neapzināsies savu piederību šādai Eiropai.

Tomēr mēs vēlamies konsolidēt Eiropas ideālu un sekmēt integrācijas stimulus. Tādēļ ļaujiet man Parlamentam atgādināt, ka Eiropas sociālais modelis tiek vērtēts pēc tā rezultātiem. Tas pats attiecas uz jums, *Bertrand* kungs, Padomē un jums, *Daul* kungs, šeit Parlamentā.

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šī sociālā pakete ir atzinīgi vērtējams solis uz priekšu, būvējot Eiropas sabiedrību, kas rūpējas par saviem pilsoņiem.

Cilvēki, kas nodeva balsis pret Eiropas Konstitūciju un Lisabonas līgumu sūtīja skaidru vēstījumu. Vēstījums, ka viņi nedos Eiropas Savienībai jaunas pilnvaras vienkārši tāpēc, ka tā tādas grib. Mūsu cilvēki grib zināt, kāda veida Eiropas Savienību mēs veidojam.

Šī pakete ir plaša un pretrunīga, un mums jānodrošina, ka cilvēki zina ieguvumus, kādus tā dos viņu dzīvē.

Daudz kas jāslavē, kā komisārs *V. Špidla* saka, Eiropas Uzņēmumu padomes direktīvā un, protams, priekšlikumā par pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē, par ko mana grupa tik sīvi cīnījies.

Bet šodien es gribu koncentrēties uz diviem konkrētiem pasākumiem šajā paketē. Pirmkārt, Globalizācijas pielāgošanās fonda, kas palīdz cilvēkiem, kuri zaudējuši darbu, atrast jaunu, pārstrādātais variants. Pašlaik jābūt apdraudētam tūkstotim darba vietu, pirms uzņēmēj sabiedrība var pieteikties. Liberāļi un demokrāti atzinīgi vērtē priekšlikumu samazināt šo apakšējo robežu un vienkāršot pieteikšanās procedūras ne tāpēc, ka Eiropas Savienībai jāplāno darbs Eiropai – šo lomu vislabāk izpilda iekšējais tirgus – arī ne tāpēc, ka mēs uzskatītu, ka ES būtu jānodrošina bezdarbnieka pabalsts – tas jā dara dalībvalstīm. Drīzāk mēs atzinīgi vērtējam šo priekšlikumu tāpēc, ka tā pamatos ir veselīgs liberāls princips: ka nodarbinātība ir labākais labklājības avots.

Izaugsmei spēji nobremzējoties un dažām dalībvalstīm jau atrodoties recesijā, šī politika palīdzēs novērst pēkšņu darba zaudējumu spirāli, kas rada atkarību no sociālās nodrošināšanas.

Otrkārt, Pretdiskriminācijas direktīva: mana grupa ir cīnījies par to no šīs Komisijas darbības termiņa sākuma.

Diskriminācijas definīcija tagad aptvers minoritāšu galveno spektru – gados vecākus cilvēkus, homoseksuālus cilvēkus, cilvēkus ar invaliditāti, visu ticību cilvēkus un neticīgos – un tā tiks piemērota klientiem un patērētājiem, kā arī darbiniekiem.

Tas arī ir liberāls pasākums, kas piedāvās praktiskus ieguvumus, tādus, kas rodas no tā, ka jūs zināt, ka varat darīt savu darbu un dzīvot savu dzīvi brīvībā no aizspriedumu tirānijas.

Direktīvas projektam jāsniedzas tālāk nekā pašlaik. Joprojām tajā ir spraugas, joprojām ir iespējas diskriminācijai pacelt galvu. Kāpēc, piemēram, komisār, ir pareizi pasludināt ārpus likuma diskrimināciju darba vietā, bet atļaut dalībvalstīm klasē izmantot diskriminējošas mācību grāmatas?

Tomēr Eiropa salauž diskriminācijas barjeras, vienu pēc otras.

Mana grupa atzinīgi vērtē Komisijas un Padomes apņemšanos veicināt šo procesu, tāpat kā mēs neatlaidīgi pieprasām, lai Parlaments pilnībā iesaistītos tā pilnveidošanas pasākumu izstrādāšanā.

Februārī *J.M. Barroso* atnesa mums svarīgu pasākumu paketi cīņai pret klimata pārmaiņām. Šodien Komisijas priekšlikumi par sociālo politiku tās nopelējiem demonstrē, ka Eiropa rūpējas par kopienas kohēziju un ka

liberālai ekonomiskajai politikai nav jāpdraud progresīvā politika virzībā uz veselīgu vidi un sabiedrību, kurai kalpo solidaritāte.

M. Schulz apraud centriski labējo valdību pārsvaru Eiropas Savienībā, bet mēs dzīvojam demokrātijā un tautas izvēlas savas valdības. Tās noteikti nav pārliecinātas par to, ko piedāvā sociālisti.

Jan Tadeusz Masiel, *UEN grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, Nāciju Eiropas grupa ļoti atzinīgi vērtē Eiropas Savienības jauno sociālo paketi. Sociālā dimensija ir tā, kas visvairāk atšķir Eiropu no citām pasaules lielvalstīm tādām kā Amerikas Savienotās Valstis vai Ķīna. Rietumos divdesmitā gadsimta Eiropa lielā mērā tika celta uz sociālām vērtībām. Tas nodrošināja vērtīgu sociālo modeli jaunajām dalībvalstīm, tām pievienojoties Eiropas Savienībai 2004. un 2007. gadā, jo daudzās no tām pēc politiskās un ekonomiskās neatkarības atgūšanas 20. gadsimta astoņdesmito gadu beigās kapitālisms mēģināja nostiprināties savā sliktākajā formā, pārkāpjot darba ņēmēju tiesības un nerespektējot cilvēcisko pašcieņu.

Divdesmit pirmajā gadsimtā mums visiem jācīnās pret globalizāciju, kas var būt iespēja, bet arī drauds cilvēcei. Tāpēc Briselei jāsieta skaidri signāli dalībvalstīm, kas tās mudinātu saglabāt un tālāk attīstīt sociālos ieguvumus, kas kalpo visu Eiropas Savienības pilsoņu interesēm.

Jean Lambert, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es ļoti atzinīgi vērtēju to, ko ministrs šorīt teica, un ceru, ka daudz no tā Padome atbalsos, lai arī līdz šim nav liecību, kas dotu mums lielu iemeslu pārliecībai, ka tā to darīs.

Daudzi no mums joprojām šaubās par savu aizsardzību sociālajā aspektā, saskaroties ar tirgus ietekmi. Mūs šajā paketē aicina apsvērt neseno Eiropas Tiesas nolēmumu ietekmi. Labi, daudzi no mums tos tiešām ir apsvēruši un uzskata tos par ārkārtīgi satraucošiem, kad mūs pastāvīgi lūdz attaisnot pasākumus, pamatojoties uz to, ka tie neizkropļo tirgus, nevis uz to, ka tie nodrošina pakalpojumu augstu kvalitāti, darba ņēmēju tiesību kvalitāti utt. Tas apliecināts sociālajā paketē, kur mēs tagad redzam tā fakta atzīšanu, ka mums ir nabadzība pašlaik strādājošo cilvēku vidū un ka mēs joprojām redzam augošo plaisu starp bagātajiem un trūcīgajiem. Lai arī mēs atzinīgi vērtējam uzskatus par nabadzības risināšanu, kas pausti Komisijas paketē, tas, ko mēs patiesi gaidām, ir konkrēta rīcība.

Mēs acīmredzot atzinīgi vērtējam horizontālo direktīvu par vienlīdzību. Tā ir kaut kas tāds, par ko mēs esam cīnījušies visā šajā Parlamentā. Tas ir svarīgi visa veida iemeslu dēļ, nevis tāpēc, ka tā tagad faktiski piedāvā sabiedrības pilnīgas līdzdalības iespēju.

Mēs arī atzinīgi vērtējam daudzus no priekšlikumiem par romiem. Mēs atzinīgi vērtējam Komisijas apņemšanos un gribu redzēt, ka visas dalībvalstis atsaucas pozitīvi, nevis dziļi iesakņojušos aizspriedumus un fanātismu. Apmācība par vienādām iespējām ir svarīga daļa iemaņu programmā, it īpaši tiem, kas izstrādā politiku attiecīgajās jomās.

Mēs atzinīgi vērtējam vismaz priekšlikumu par Eiropas Uzņēmumu padomi pastāvēšanu, lai arī mums ir vairākas kritiskas piezīmes par to, kas tajās ietverts. Attiecībā uz paketes mobilitātes aspektu mums tagad vajag arī skatīties uz mobilitātes ietekmi sociālajā ziņā: kas notiek ar cilvēkiem, it īpaši ekonomiski neaktīvajiem, kas pārvietojas un konstatē, ka viņiem ir atņemtas tiesības uz dalībvalstu veselības aprūpes sistēmām; kas notiek ar cilvēkiem, kad viņi noveco, pārcēlušies uz citām dalībvalstīm, un ko viņiem nesīs nākotne?

Mēs arī atzinīgi vērtējam priekšlikumu „jaunas iemaņas jaunām darba vietām“ un ceram, ka tas patiešām tiks sasaistīts ar klimata pārmaiņu programmu, kurā arī vajag pētīt jaunas iemaņas vecās darba vietās, jo vairākums no darbaspēka tagad ir izgājis formālās izglītības fāzi, padarot mūžizglītību kritiski svarīgu. Mums jājaudā, kā mēs izstrādāsim iemaņas, kas mums faktiski vajadzīgas, lai padarītu sasniedzamus savus klimata pārmaiņu mērķus.

Gabriele Zimmer, *GUE/NGL grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, man prātā iespiedās trīs jautājumi no šīs diskusijas. Pirmais ir vēlēšanās, ko izteica iekšlietu ministrs *X. Bertrand*, padarīt 2008. gadu par gadu, kad tiek atkal uzsākts Eiropas sociālais modelis. Tad tie ir vārdi, kurus teica komisārs *V. Špidla*, kurš teica, ka sociālā pakete atbilst sabiedrības cerībām Eiropas Savienībā, un pēdējais ir jūsu paziņojums, *M. Schulz*, ka Eiropā valda labējie.

Es uzskatu, ka visi trīs paziņojumi prasa kritisku analīzi. Pirmkārt, kā Francijas prezidentūras pārstāvis var deklarēt mērķi padarīt 2008. gadu par sociālā modeļa atgriešanās gadu, kad Francijas valdība atteicās pat atsaukties uz sociālo politiku kā savas prezidentūras prioritāti? Pēc manām domām, sociālā pakete ir tālu no tā, lai atbilstu cilvēku cerībām, jo tā vienkārši nedara vispār neko, lai novērstu sociālās atšķirības Eiropā

un pat neveic nekādu pasākumu, lai apturētu šo atšķirību paplašināšanos, lai iesaldētu situāciju, kāda tā tagad ir. Procesam ļauts turpināties par spīti sociālajai paketei.

Beidzot, M. Schulz, es par laimi varu dot jums nogaršot jūsu pašu zāles. Tas bija 20. gadsimta deviņdesmitajos gados, kad pie varas sociālistu valdības, kad sākās šī attīstība. Mēs būtu gaidījuši, ka jūs teiksiet, ka pēc Lisabonas 2010. gadā būs jauna koncepcija, jauna stratēģija, kas enerģiski koncentrēsies uz Eiropas sociālā modeļa aizsardzību un kas vēlreiz pārkārtos mūsu prioritātes.

Attiecībā uz pašu sociālo paketi tā neattaisno uz to liktās cerības. Pēdējais laiks izlauzties no situācijas, kurā pienācīgas nodarbinātības samazināšanos pavada pieaugošs to darbavietu skaits, kurās cilvēki nevar nopelnīt iztiku. Mums galīgi jāizbeidz izmantot tikai darba vietu skaitu kā kritēriju Eiropas Savienībā un tā vietā jākoncentrējas uz darba vietām, kas maksā atbilstošu algu.

Šī sociālā pakete nesatur paziņojumu par sociālā progresā klauzulas iekļaušanu, kur vien nepieciešams, visos Eiropas līgumos. Tajā nav arī atbildes uz jautājumu, vai tiem, kuriem ir svarīga līdzdalība sociālo tiesību aizstāvēšanā Eiropas Savienībā, jādod vairāk instrumentu un vairāk pilnvaru Eiropas Uzņēmumu padomes direktīvā. Priekšlikums tikai piesauc *status quo* un saglabā pašreizējo virzienu bez papildinājumiem.

Mēs noraidām šo paketi kā pārmērīgi abstraktu un nepārdomātu pieeju. Sekojošās runās šajās debatēs manas grupas deputāti komentēs priekšlikuma atsevišķas sastāvdaļas.

Derek Roland Clark, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, Lisabonas līgumu noraidīja likumīgs Īrijas referendums, tāpēc, protams, jums vajadzīga liela programma, lai novērstu uzmanību. Tāpēc arī šī jaunā pakete. Labi, tā patiesībā nav jauna. Tā ir agrāko priekšlikumu pārveidojums. Bet tā ir liela. Tai ir ES tiesību akti, sociālais dialogs, sadarbība, finansējums, partnerība, dialogs, komunikācija... un tā ir tikai viena lappuse.

Atļaujiet man koncentrēties uz finansējumu. Plaukstoša ekonomika nodrošinās līdzekļus, bet jūs esat aizbarikādējušies ar eiro, kur ECB procentu likme mēģina aptvert tik dažādas ekonomikas. Viens izmērs der visiem, daži saka. Faktiski, tas ir viens izmērs, kas neder nevienam.

Apvienotajā Karalistē Anglijas banka nevar to padarīt piemērotu visiem mūsu reģioniem. Patiešām, nedēļas nogales laikraksti atzīmēja, ka ekonomiskās atšķirības starp ziemeļiem un dienvidiem Apvienotajā Karalistē tagad ir lielākas nekā jebkad.

ES ir protekcioniste. Jūs baidāties no globalizācijas. Necīnieties ar to. Neapkarojiet to. Pievienojieties tai. Pievienojieties pasaules tirgum, kur iedzīvotāju skaits aizvien pieaug. Veiciniet uzņēmību, samazinot birokrātismu. Apturiet nebeidzamo direktīvu un regulu plūsmu, kas tikai kavē uzņēmējdarbību. Pieņemiet pārējo pasauli ar līdzvērtīgiem noteikumiem, un Eiropas ekonomika pieaugs, atnesot sev līdz vislielāko sociālo paketi: vairāk un labākas darba vietas.

Noslēgumā kāds piezīmēja, ka Francijas prezidentūrai jādod grūdiens šim pasākumam, bet vai tā to darīs? Saskaņā ar *EurActiv* 3. jūlijā gan Komisija, gan Francijas prezidentūra deklarējušas sociālo politiku kā prioritāti 2008. gadā. Bet, ja mēs lasām *Deutsche Welle* 2. jūlijā Francijas prezidents *Nicolas Sarkozy* ir skaidri pateicis, ka sociālā politika nebūs galvenā prioritāte. Uzmanības centrā būs tādi jautājumi kā imigrācija, klimata pārmaiņas un enerģija.

Tātad kuram paziņojumam jūs ticat? No savas puses es domāju, ka Francija darīs, kā tā vienmēr dara un rūpēsies par sevi. Par to es Franciju apsveicu. Es vēlētos, lai mana valdība darītu to pašu.

Carl Lang (NI). - Priekšsēdētāja kungs, ministr, dāmas un kungi, šajā Parlamentā ir normāli, ka mēs spriedelējam par sociālo politiku. Diemžēl Eiropas sociālais modelis tagad nav nekas vairāk kā vien mīts, jo sociālā īstenība mūsu Francijas valstī un jo īpaši manis paša reģionā, Ziemeļu Padekalē, ir tāda, ka mums ir sociālā pagrimuma, bezcerības, sociālās nedrošības un darba apstākļu, masveida bezdarba stāvoklis un – kaut kas vēl, kas ir pavisam satraucošs un milzīgs – dzimstības samazināšanās.

Mūsu domāšana joprojām pamatojas uz 20. gadsimta sešdesmito gadu sociālo modeli, tas ir tā sacīt, modelis, kas pieņem, ka ir pilnīga nodarbinātība un daudz darbaspēka. Bet pēdējos trīsdesmit gadus mums bija masveida bezdarbs un strauja dzimstības samazināšanās, kas mūs no demogrāfiskā sprādziena pārcēla uz veco ļaužu sprādzieni un iegrūda mūsu pensiju finansēšanu krīzē.

Mums jābeidz domāt, ka mums Eiropas sociālais modelis jāaizsargā par katru cenu un tā vietā jāsatavojas to reorganizēt. Mūsu ekonomiskā un vēsturiskā analīze uzvedina uz domām, ka tas jādara divos veidos:

pirmkārt, mums vajadzīga ģimenes politika, kas atkal pacels dzimstību, citādi mēs nākamajās desmitgadēs nespēsīm finansēt pensiju sistēmas, un, otrkārt, mums vajadzīga politika, lai atkal aktivizētu vienoto tirgu un dabūtu cilvēkus atpakaļ darbā.

Lai atkal aktivizētu ES vienoto tirgu, mums jāreindustrializē un diemžēl, ja mēs neatkāpjamiem no mūsu gandrīz reliģiozās ticības brīvajai tirdzniecībai un nekontrolētam liberālismam, mēs nespēsīm darīt to, kas mums jādara, lai padarītu mūsu uzņēmumus konkurētspējīgus mūsu iekšējā tirgū.

Šo iemeslu dēļ mūsu nākotnes pūliņiem un mūsu mērķim uzlabot sociālos apstākļus jāsakņojas šajā domā par dalībvalstu un Kopienas preferenci un dalībvalstu un Kopienas aizsardzību.

Thomas Mann (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, Lisabonas stratēģija izaugsmei un nodarbinātībai ir devusi savu ieguldījumu vairāk un labāku darba vietu radīšanai – panākums, kuru apstrīd tie, kuriem grūti pieņemt šīs pārmaiņu, ārpakalpojumu, racionalizācijas un uzņēmumu pārņemšanas Eiropas noteikumus. Nevienam, kurš pastāvīgi bija spiests justies lieks personiskajā līmenī, nevar sākt saprast Eiropas ekonomikas eksporta uzplaukumu. Kā vienu no šīs nedrošības sajūtas pretpasākumiem mums vajag nepretrunīgu jaunu sociālo stratēģiju. Taču izskatāmā pakete ir tik visaptveroša, ka to līdz 2009. gadam nav iespējams ieviest. Tas samazina ticamību tam, kas būtībā ir slavējama pieeja.

Komisār V. Špidla, mūsu mērķis nevar būt rīcība rīcības dēļ. Runa ir par ilgtspējību. Mūsu mērķis nevar būt arī tīra aģitācija, par ko tikko tiksmīnājās M. Schulz, bet es redzu, ka viņš jau atstājis sēžu zāli. Uz mums gulstas daļa no atbildības par to, lai nodrošinātu, ka cilvēki netiek atstumti un ka viņiem nav jāatkāpjas paralēlās sabiedrībās vai fantāziju pasaulē. Šie pūliņi sākas skolās, kur satraucoši liels atskaitīto skaits krasi jāsamazina, lai novērstu turpmāku plaisas paplašināšanos starp tiem cilvēkiem, kuriem ir kvalifikācija, un tiem, kuriem nav. Šim mērķim mums vajadzīgas motivācijas stundas. Talanti un iemaņas jāaudzina no agra vecuma – peļņu nesošs ieguldījums jebkurā gadījumā. Mūsu mūžizglītības stratēģija tad nodrošinās pievienotu Eiropas vērtību, plaši izplatītas labklājības radīšanu, kura trūkst, kā uzskata M. Schulz. To paveiks mūsu izglītības programmas – *Socrates*, *Leonardo* un *Erasmus* – kas steidzamības kārtā jāpieskaņo darba pasaulei. Šim mērķim mums jāspēj strādāt tandēmā ar MVU. Mazie un vidējie uzņēmumi nodrošina vairāku darba vietu, un tiem ir apmācību vietas, ko piedāvāt. Taču tiem arī smagi jāstrādā, lai nodrošinātu, ka tie nepārtrauc ieguldīt nepārtrauktā izglītībā un apmācībā, citādi mūsu inovācijas izsīks.

Viens resurss joprojām tiek noziedzīgi atstāts novārtā, proti, gados vecāki darbinieki. Ir pēdējais laiks, lai viņu pieredzes bagātība, radošās spējas un dzīvesprieks būtu pieejami mūsu ekonomikai. Viņi joprojām pamatīgi atstāti likteņa varā demogrāfiskās nodarbinātības statistikas tabulu lejasdaļā.

Noslēgumā, jāstiprina mūsu sabiedrības kohēzija. Eiropas Uzņēmumu padomes direktīvā, piemēram, mums vajadzīgs saprātīgs kompromiss starp darba devējiem un darba ņēmējiem. Mēs darīsim to, ko mēs varam, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā, lai dotu savu ieguldījumu šī mērķa sasniegšanā. Mums vajadzīgs arī starpreģionu līdzsvars, un tādēļ mēs nodrošinām Eiropas Sociālo fondu, Reģionālo fondu un Globalizācijas fondu. Taču ir viens jautājums, kuru mēs joprojām uzskatām par ārkārtīgi kritisku, proti, nediskriminācija. Mēs PPE grupā noraidām horizontālu direktīvu. Tā saasinātu juridisko nenoteiktību, kas jau tā ir dominējoša un vēl vairāk samazinātu dalībvalstu radošās rīcības darbības sfēru. Lai sociālā programma visā pilnībā būtu sekmīga, primārajai atbildībai jāpaliek dalībvalstu rokās. Efektīvāk ir saskaņot un komunicēt dalībvalstu, reģionu un vietējā līmenī, un ir laiks sākt pārņemt labāko praksi, nevis tikai novērot un analizēt to. Tad būs laba izdevība sasniegt sociālās un ekonomiskās pārmaiņas, kuras mēs gribam un kuras mums vajag, un iedzīvīnāt Eiropas sociālo modeli.

SĒDI VADA: M.A. DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

Harlem Désir (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, komisār, Padomes priekšsēdētāj, dāmas un kungi, šī jaunā sociālā programma nāk par vēlu un ir vāja atbilde uz nedrošo stāvokli, nevienlīdzību un recesijas sekām, kas pašlaik nomoka darbašpēku un daudzus no mūsu līdzpilsoņiem Eiropā.

Ar vairāk nekā 70 miljoniem cilvēku nabadzībā, kur bezdarba līmeņi vēl krīt, ar nedrošiem dzīves un darba apstākļiem un netipisku nodarbinātības formu pieaugumu mums tiešām vajadzīga solīda sociālā bāze, Eiropa, kas mūs aizsargā. Tas ir viens no Francijas ES prezidentūras svarīgākajiem jautājumiem. Un kā jūs teicāt, ministr, tika pieņemts, ka 2008. gads būs atgriešanās gads, gads, kurā sociālā Eiropa tiks atkal aktivizēta. Diemžēl jūsu valdība nepadarīja sociālo dimensiju par vienu no savas prezidentūras četrām prioritātēm. Tā kā mēs tuvojamiem Eiropas Komisijas pilnvaru termiņa beigām, mums ir priekšlikumi, daži no kuriem, jāsaka,

beidzot atspoguļo lietas, kuras prasījis Eiropas Parlaments un mūsu grupa it īpaši: īstu direktīvu pret diskrimināciju visās jomās, ne tikai invaliditāti; beidzot priekšlikumu izvirzīšanu, lai pastiprinātu un pārstrādātu direktīvu par Eiropas Uzņēmumu padomēm, un pasākumus, lai nodrošinātu, ka mūsu pašreizējie principi un likumi par vienlīdzīgu samaksu vīriešiem un sievietēm dalībvalstīs tiek pienācīgi atbalstīti.

Taču paskatīsimies tikai uz trūkumiem, plaisām šajā jaunajā sociālajā darba kārtībā! Es nosaukšu īpaši divus no tiem. Viens ir reakcija uz nesenajiem Eiropas Tiesas spriedumiem *Laval*, *Rüffert* un *Viking* lietās, kas vājina mūsu pretestību sociālajam dempingam Eiropas Savienībā. Mēs domājam, ka garantija, kas dota Komisijas paziņojumā, ka Komisija nodrošinās tiesisku skaidrību un izskaidrojošas pamatnostādnes par šo direktīvu, nav pietiekama. Pienācīga uzmanība jāpievērš faktam – un mēs esam noorganizējuši Parlamentā noklausīšanos Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas aizbildnībā – ka direktīvai raksturīga nepietiekamība un ka Eiropas Savienības tiesībām, pārskatot direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā, jāpadara skaidrs, ka Eiropas Savienības ekonomiskās brīvības, dibinājumbrīvība, nevar stāvēt ceļā darba ņēmēju pamattiesībām, tiesībām uz koplīguma slēgšanu, tiesībām uz samaksu, tiesībām streikot, lai aizstāvētu savas intereses, ja tas vajadzīgs.

Tātad mēs gribam, lai darba kārtībā tiek iekļauta šīs direktīvas pārskatīšana un mēs gribam sociālās drošības klauzulu, kas garantē, ka nākotnē nevienu direktīvu, nevienu Eiropas Savienības politikas virzienu, nevienu līguma principu nevar piemērot, kaitējot darba ņēmēju tiesībām; tā, lai tur, kur vienai valstij ir augstāks darba ņēmēju tiesību līmenis nekā otrai, šo augstāko līmeni nekad vairs nevarētu pazemināt pēc sākotnējā principa valsts pieprasījuma, kā mēs to redzējām pakalpojumu direktīvas pirmajā variantā – *F. Bolkestein* direktīvā.

Otrkārt, *X. Bertrand* saka mums, ka vispārējās nozīmes sociālajiem pakalpojumiem, darbībām vispārējās interesēs jāveicina mūsu sociālā modeļa labklājība. Taču mums nav priekšlikumu par direktīvu par pakalpojumiem ar vispārēju ekonomisku nozīmi. Mēs nevaram pienācīgi aizsargāt vispārējās nozīmes sociālos pakalpojumus un ieviest Lisabonas līguma 14. pantu, kas paredz tiesisko pamatu šādu pakalpojumu uzticēšanai un finansēšanai, ja vien Padome nevērsas ar pieprasījumu pie Komisijas un ja vien Komisija neizmanto savas iniciatīvas tiesības tā, ka mēs beidzot varam runāt par tiesisko sistēmu, kas aizsargās sabiedrisko pakalpojumu uzdevumus, garantēs vietējo iestāžu neatkarību vietējos pakalpojumos, kurus tās sniedz, un dod mums garantiju, ka turpmākie Eiropas Tiesas nolēmumi neapdraudēs šo Eiropas sociālā modeļa pamatizīmi tā, lai cilvēki justu nevis to, kā *M. Schulz* teica, ka Eiropa strādā pret viņu sociālo modeli, bet pretēji to, ka Komisija un citas Eiropas iestādes strādā, lai to garantētu.

Bernard Lehideux (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, Komisija var būt īstenojusi slidenu sabiedrisko attiecību uzdevumu ar ļoti dažādo pēc rakstura un kvalitātes tekstu prezentāciju „paketē”, bet galu galā tā ir īstenojusi savas iniciatīvas tiesības ļoti svarīgos jautājumos. Tā virzās pareizā virzienā, un mums tas jāatzīst par labu.

Tātad bumba ir atgriezusies mūsu laukuma pusē un galvenokārt laikam Padomes. Visi zina, ka Parlaments būs diezgan neatlaidīgs un raudzīsies, lai radītu inovatīvus tekstus, kas atspoguļo Eiropas pilsoņu vajadzības. Vai tas pats būs patiesi attiecībā uz Padomi? Tas laikam ir apšaubāmi, kā mēs zinām. Es ceru, ka viņi jūs klausīsies, ministr.

Frāžaina runāšana, kas rada tikai nenoteiktus un nesaistošus tekstus, nopietni grauj uzticību darbam, ko mēs darām. Ņemsim trīs piemērus no daudziem.

Es ilgi esmu bijis viens no tiem, kas prasa vispārēju direktīvu pret visām diskriminācijas formām. Šim nolūkam kā pamats mums jāņem 2008. gada maija *E. Lynne* ziņojums, kas ir daudz ambiciozāks nekā Komisijas priekšlikums.

Otrs piemērs: uzņēmumu padomes. Mēs rūpēsimies, lai nodrošinātu, ka teksts paskaidro to starptautiskās pilnvaras un atbildību. Apspriešanās ar sociālajiem partneriem ir aizvien izšķirošāka pārstrukturēšanas operāciju gadījumā, kuras veic koncerni, kas darbojas vairāk nekā vienā ES valstī. Mēs nodrošināsim, ka apspriešanās ar darbaspēku notiek pirms jebkādas pārstrukturēšanas un ka uzņēmumu padomes spēj sniegt savus uzskatus jautājumos, kas bieži ir lielā mērā tehniski.

Trešais piemērs: vispārējās nozīmes sociālie pakalpojumi. Mēs šeit esam iztērējuši pietiekami daudz laika. Strādājošie šajā jomā ir apmulsuši. Te ir milzīga tiesiskā nenoteiktība, kas bojā pakalpojumu kvalitāti, kuri ir būtiski kohēzīvai mūsu sabiedrībās. Un te nu mēs esam, gatavi zaudēt vēl vienu gadu. Tas ir bezatbildīgi.

Man tas ir pierādījums, ka Komisijas darbs, kurš, kā šķiet, aptver darbības jomas ar plašu vērienu, nav pietiekami labs, jo tas apzināti neievēro dažus būtiskus jautājumus.

Es beigšu, neatlaidīgi apgalvojot, ka sociālajai paketei jābūt tikai vienam solim ceļā. Es esmu pārliecināts, ka atklātās koordinācijas metode ir izsmēlusi savas iespējas dažās jomās. Mums jānoņem mēģināt nodrošināt vairāk sadarbības, bet arī vairāk harmonizācijas, kur vien tas iespējams.

Ryszard Czarnecki (UEN). - Priekšsēdētāja kungs, Padomes pārstāvis prasīja sociālāku Eiropu. Es ministram atbildētu ar prasību pēc vairāk veselā saprāta. Tas būtu labāk. Eiropas Savienība, protams, var ierosināt daudz ko, bet jāuzsver, ka sociālā politika ir joma, kurā dalībvalstīm ir suverēnas lēmumu pieņemšanas pilnvaras. Īsi sakot, mums vajag mazāk retorikas un vairāk konkrētas rīcības.

Eiropas Savienība ierosina veselas 19 interesantas iniciatīvas, no kurām tikai trīs ir leģislatīvi priekšlikumi. To, kas laikam ir vissvarīgākais priekšlikums, priekšlikumu par pārrobežu veselības aprūpi, šodien neapspriedīs. Tas ir ļoti nožēlojami, un žēl, ka diskusijai jāgaida, kamēr Francijas veselības ministrs parādās mūsu sēdē. Noslēgumā jāuzsver, ka ES dalībvalstis veselus 27 % no sava IKP piešķir sociālajai politikai salīdzinājumā ar 15 % ASV. Jautājums ir, vai nauda ir labi izlietota.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). - Priekšsēdētāja kungs, komisār, ministr, dāmas un kungi, šķiet, tikai „nē” balsojums Īrijā, kopienai Eiropas pretinieku uzvara, pamodinājusi Komisiju no tās miegainības. Fakts ir, ka Komisija ilgi distancējusies no Eiropas Savienības pilsoņu interesēm, nododoties savai neoliberālajai politikai. Prasība pēc sociāli atbildīgākas Eiropas ilgi bijusi darba kārtībā.

Gluži mulsināši ir redzēt pēdējo gadu nepadarītos darbus beidzot sakrautus kaudzē uz galdā šī pilnvaru laika beigās. Es arī uzskatu, ka tas ir nekaunīgi, ka visa lieta mums tiek reklamēta ar dīvaino jaunās sociālās darba kārtības virsrakstu. Jūlija diskusijas jautājumi bija jāizskata jau sen. Pārbaudot to būtību, šķiet, ka Komisija it kā vispār nebūtu nekā mācījusies. Nerunājot par diviem izņēmumiem, šodienas priekšlikumos nekas nav teikts par solidaritāti, vienādām iespējām, sociālo līdzsvaru vai sabiedrības līdzdalību. Tieši pretēji tie lielā mērā ir vēl viens pamatā neoliberālas attieksmes produkts.

Komisija prasa lielāku darbaspēka mobilitāti. Tajā pašā laikā tā prasa tiesas spriedumus, kas samazinātu darbā pieņemto darba ņēmēju aizsardzību. Kā novēlojušos domu tā saka, ka mums problēma jāatrisina forumā. Taču darba ņēmējiem vajadzīga aizsardzība, nevis forums. Vai jūs tiešām ticat, ka tas palīdzēs cilvēkiem, kuriem katru dienu tiek atņemtas algas, ja jūs teiksiet, lai viņi gaida, kamēr jūs apspriedīsiet viņu problēmas kādā forumā? Vēl vairāk, komisār, grozītā Uzņēmumu padomju direktīva, kas ir deviņus gadus par vēlu, nenes to, ko jūs solījāt. Parlamentam būs jāveic daudzi uzlabojumi šim projektam. Piemēram, tur vispār nav paredzēti sankciju mehānismi.

Tomēr pāriesim pie solidaritātes temata. Veselības direktīva ignorē kritiku, paverot durvis vairāk tirgus noteiktiem veselības pakalpojumiem, līdz ar to graujot solidaritātes principu dalībvalstu labklājības sistēmās. Tā solidaritāti pakļauj riskam, nevis atbalsta to. Šajā paketē ir maz sastāvdaļu, kas patiesi atspoguļo cilvēku vēlēšanos pēc progresīvas Eiropas sociālās politikas. Viena no tām, ko es gribētu uzsvērt, ir jaunā direktīva pret diskrimināciju ārpus darba vietas. Taču šis instruments pirmoreiz tika pasludināts 2004. gadā, un Parlamenta spiediens ir vienīgais iemesls, kāpēc Komisija to beidzot ir iesniegusi. Skaidrs, ka Parlamenta vairākums arī atbalstīs šo direktīvu. Tai tāpat vajadzīgi uzlabojumi daudzās vietās, taču īpaši attiecībā uz cilvēkiem ar invaliditāti.

Kopumā nosaukums „sociālā pakete” gluži vienkārši ir būtības sagrozīšana. Pēc manām domām Komisijas padarītais sociālajā politikā ir nabadzības apliecība.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, pēdējos gados jūsu politika, tirgus fundamentālisms, ir bīstami palielinājusi nevienlīdzību un novājinājusi labklājības valsti.

Pakete, ko jūs mums prezentējat ar smalkiem vārdiem, ir tikai tukšs apvalks. No 19 priekšlikumiem tikai 3 ir leģislatīvs raksturs, un viens no tiem, priekšlikums par pārrobežu veselības pakalpojumiem, zagšus ievieš *F. Bolkestein* direktīvu, tā kā tas pieņem neoliberālu viedokli.

Kamēr jūs izsakāt šos smalkos vārdus, prezentējot šo tukšo apvalku, *N. Sarkozy* valdība spēlē galveno lomu Padomē, pieņemot nožēlojamu direktīvu par darba stundām. Tā ir ievērojams sociālais regress.

Jūs darītu labāk, ja ierosinātu konkrētus pasākumus un piešķirtu ieņēmumus no Kopienas budžeta, nevis censtos radīt labu iespaidu ar saviem smalkajiem vārdiem un rūpīgi skatītos uz Eiropas Parlamenta vēlēšanām, kuras izskatās neērtas kopš Īrijas „nē” balsojuma.

Vārds arī *M. Schulz*, ja viņš mani klausās. Patiesi, labā spārna valdības daudz darījušas Eiropas sociālā modeļa sagraušanai. Vairākās valstīs, *M. Schulz*, kā jūsu valstī, Vācijā, vai Nīderlandē vai Austrijā, tās strādāja kopā ar sociāldemokrātiem, lai iznīcinātu Eiropas sociālo modeli.

Hanne Dahl (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu izmantot savu runāšanas laiku šodien, lai koncentrētos uz veselības politikas darba kārtību. Pašreizējais priekšlikums Direktīvai par pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē ievērojami uzlabots salīdzinājumā ar sākotnējo priekšlikumu. Tomēr diemžēl nav izdarīti grozījumi saistībā ar fundamentālo pamatu visiem jautājumiem, kas ietilpst iekšējā tirgū. Apsvērumi par brīvo tirgu vienmēr uzvar apsvērumus par cilvēkiem.

Nav nemaz jāsaka, ka mēs visi gribam iespējas saņemt labāko ārstēšanu pēc iespējas ātri, ja mēs nopietni saslimstam. Diemžēl direktīva nekādā veidā nenodrošina to, ka tā notiks. Tā nodrošina, ka bagātākie pacienti no bagātākajām valstīm ES saņems labāko iespējamo ārstēšanu. Tas nozīmē, ka ir liels risks, ka pacienti tiks sadalīti A grupā un B grupā. Pacienti ar visvairāk līdzekļiem būs iespēja pieprasīt labāko ārstēšanu citās valstīs, turpretim tie, kuriem nav līdzekļu vai varas, nebūs šīs iespējas.

Direktīva nodrošina tiesības uz ārstēšanos citā valstī par cenu, ko tā pati ārstēšanās maksātu pacienta dzīvesvietas valstī. Tas rada arī risku, ka mums būs A un B valstis. Vienas un tās pašas ārstēšanas izmaksas dabiski atšķiras dažādās valstīs. Šī direktīva ļauj tirgus apstākļiem noteikt rezultātu, bet tā ir riskanta pieeja. Kad tirgus ir valdošais, zaudētāji vienmēr būs tie, kas nevar tikt galā dominējošajos tirgus apstākļos.

Andreas Mølzer (NI). - Priekšsēdētāja kungs, pēc manām domām Eiropas Savienības reakcija uz pastāvīgajiem cenu pieauguma vilņiem un pieaugušo nabadzību ir sen novēlota, un tiešām tas iepriecina, ka jaunās ES mēroga sociālās paketes projekts startē pareizajā virzienā. Nodoms atvieglot pieeju veselības aprūpei citās Eiropas Savienības valstīs, piemēram, jāvērtē atzinīgi. Praksē, atpūtnieki, piemēram, šodien pārāk bieži tiek nekaunīgi ekspluatēti, iesniedzot viņiem ārstu rēķinus, kurus viņiem kompensē tikai daļēji, ja vispār kompensē, kad viņi atgriežas mājās. No pretējās puses, atsevišķas dalībvalstis ir parādā viena otrai miljonus eiro – tikai deklarācijas par nodomu šādos gadījumos nav pietiekamas.

Nepietiek arī ar to, ka tiek sistas bungas par tādiem jautājumiem kā labāks līdzsvars starp ģimeni un darba dzīvi. Tā, ka vairāk cilvēku var atļauties bērņus, ir svarīgi rīkoties pret algu dempingu un sociālo dempingu – uzdevums, kas, bēdīgi to teikt, lielā mērā ir atstāts nedarīts. Tas ir farss, ka ES izdod likumu no vienas puses, ka publiskie līgumi jānodod publiskā konkursā un ka klauzulu, kas pieprasa veiksmīgajiem pretendentiem maksāt vismaz ar likumu noteikto minimālo algu, tad atceļ Eiropas Tiesa, pamatojoties uz nesavienojamību ar direktīvām par pakalpojumiem iekšējā tirgū un par darba ņēmēju norīkošanu darbā. Ar to ES ir parādījusi tīri ekonomiskās kopienas īstās krāsas, kura piekrāpj sociāli neprivileģētos ar zemesriekšiem un tukšiem vārdiem.

Tukši modes vārdi vairs nevar nomierināt ES pilsoņus, tie nevar arī atvieglināt krītošās dzimstības un pieaugošās nabadzības ietekmi. Varbūt jūs varat rakstīt, ko jūs gribat, uz papīra, bet cilvēki bez šaubām ir noguruši no tukšiem solījumiem.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man sākt ar pateicību *Martin Schulz* par atgādinājumu visiem, ka centriski labējais ir lielākais nogrupējums šajā Parlamentā, ka centriski labējiem ir lielākais komisāru skaits un patiešām centriski labējiem ir lielākais valdību skaits ES dalībvalstīs. Es atgādinātu viņam savukārt, ka tam ir iemesls: iemesls ir tāds, ka tas ir tas, ko cilvēki ir nolēmuši. Cilvēki to ir nolēmuši, jo viņi ir atzinuši augošo plaisu starp kreiso retoriku un īstenību, un viņi to ir noraidījuši. Es viņam arī atgādinātu kā labs demokrāts, lai viņš atceras, ka cilvēkiem, protams, vienmēr ir taisnība.

Pievērsoties sociālajai paketei vispār, no savas puses mēs atzinīgi vērtējam komisāra saturīgos komentārus un viņa iniciatīvu attiecībā uz pārstrādāto Sociālo programmu, it īpaši tematu, kas mums visiem atgādina, ka ES ir cilvēkiem, lai dotu cilvēkiem vairāk un labākas iespējas un it īpaši lai viņus sagatavotu un dotu viņiem iespējas tikt galā ar pārmaiņu izaicinājumu.

Es gribētu tikai apskatīt trīs jautājumus ļoti īsi no spīdošā mana kolēģa *Joseph Daul* ieguldījuma. Viens šeit ir dalībvalstu, subsidiaritātes svarīgā nozīme. Daudzām dalībvalstīm ir atšķirīgas pieejas, bet tām visām jāpaņem tematu būtība un virziens, ko viņš ieskicējis.

Otrs jautājums ir par darba vietu nozīmi. *Harlem Désir* ļoti atbilstoši runāja par darba ņēmēju tiesībām. Mēs respektējam darba ņēmēju tiesību svarīgumu, bet mana politiskā grupa uzsvērtu arī to, kas nav darba ņēmēji – to cilvēku, kuriem pašlaik nav darba, kuri vienlaig kāda iemesla dēļ ir izsviesti no darbavietu tirgus un kuri grib darbu, tiesības. Tās kļūst aizvien svarīgākas, it īpaši šajos grūtajos globālās kredītu krīzes laikos, kur

bezdarbs, šķiet, kļūs vēl lielāks, pirms tas samazināsies. Tātad mums jāpārlicinās, ka viss, ko mēs darām, palīdz radīt darba vietas un palīdz vairāk privātpersonām nonākt šajās darba vietās.

Trešais jautājums attiecas uz maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), kurus viņš arī piemin. Es pamanīju vakardienas *Financial Times*, ka tur bija atsauce uz nolīgumu Apvienotajā Karalistē attiecībā uz pagaidu darba ņēmējiem, un MVU teica, ka ar tiem nav pat bijusi apspriešanās par to. Jautājums, kuru es uzskatītu par svarīgu, ir nevis Apvienotās Karalistes jautājums, bet tas, ka te ir patiesa problēma – un es saku to komisāram – par patiesu MVU iekļaušanu apspriešanās procesā, jo MVU ir ne tikai lielākais darba devēju skaits, bet tiem arī ir lielākais nodarbināto skaits. Mēs zinām no referendumu problēmas – par Lisabonas līgumu, piemēram – ka, ka jūs mēģināt uzspiest kaut ko no augšas, tas nestrādā: jums jāsazinās ar cilvēkiem, un vairāk cilvēku strādā MVU.

Noslēgumā attiecībā uz Eiropas uzņēmumu padomēm – uz kurām atsaucās gan komisārs, gan Padomes priekšsēdētājs un par kurām es esmu referents – noteikti mana politiskā grupa atzīs īstenību, ka ir bijis atzinīgi vērtējams nolīgums ar sociālajiem partneriem. Man personiski nolīgums ne pārāk patīk, bet es absolūti atzinīgi vērtēju faktu, ka nolīgums ir, un es uzskatu, ka mums Parlamentā jāvērtina pamatoties uz to, tāpat mēs arī mēģināsim pamatoties uz nolīgumu attiecībā uz darba laiku un pagaidu darba ņēmējiem; mēs vēlamies virzīties ātri, jo mēs gribam dot reālu sociālo progresu, nevis tikai teikt skaistas politiskas runas, paturot prātā nākamās vēlēšanas.

Magda Kósáné Kovács (PSE). - Paldies, priekšsēdētāja kungs. Komisāra iepriekšējais paziņojums par sociālo paketi pildīja sociāldemokrātiskās partijas un pilsoņus, kas jūtas atbildīgi par sociālo problēmu, ar cerību. Uzkrātie parādi un jautājumu sērija, kas tikko tika uzdoti, deva gandrīz pārsteidzošu ainu par to, cik maz mēs esam progresējuši par spīti mūsu pūliņiem un cik daudz ir neatrisinātu problēmu. Fakts ir tāds, ka pēdējo piecpadsmit gadu ekonomiskā izaugsme nav aizvērusi plaisu starp bagātajiem un trūcīgajiem, bet faktiski to paplašinājusi. Tomēr nabadzības sacensība ir pieņēmusi jaunu dimensiju. Visām valstīm ir savi trūcīgie cilvēki, un nabadzības apmērs un kvalitāte atsevišķās dalībvalstīs ir atšķirīgi, bet mēs zinām, ka tas sāp vienā un tajā pašā veidā. Tomēr sagatavoti daudzi no apmēram astoņpadsmit dokumentiem, kas norādīti sociālajā ceļu kartē, Eiropas Savienības pilsoņu identificēšanos ar Eiropas Savienību var pastiprināt tikai ar to, kas ir konkrēts un acīmredzams un piedāvā kopēja progresa iespēju savstarpēja saspīlējuma vietā starp konkurējošajām nabadzībām.

Es esmu apmierināta, ka pēc daudziem pieprasījumiem no Padomes un Eiropas Parlamenta Komisija ir sagatavojusi romu situācijas un prakses, kas saistīta ar viņiem, novērtējumu. Tomēr diemžēl tas neieskicē ilgtermiņa romu politikas sistēmu. Cits jautājums ir, vai šis dokuments pietiekami pārlicina par konkrētu rīcību, vai tas sola izredzes uz precīzu novērtējumu vai uz to, ka dalībvalstis neveiks pasākumus un novirzīsies no vēlamās prakses. Es uzskatu, ka pienācīga atrisinājuma trūkst.

Mēs arī esam apmierināti ar pretdiskriminācijas direktīvu. Parlamenta un Komisijas domas dalījās par to, vai reglamentēt diskrimināciju visaptverošā direktīvā, un saskaņā ar sociālliberālo viedokli mēs galu galā neklasificējam grupas, kas ir diskriminētas. Mēs varam sagaidīt, ka direktīva padarīs iespējamu visaptverošu cilvēku un grupu, kas tiek apdraudētas daudzos veidos, aizsardzību. Ir ļoti liela vajadzība pēc tā, tā kā naida kurinātāji, rasisti un tie, kuri grib dot tikai cienīgajiem, var atrast arī atbalstītājus starp konkurējošajiem nabadzīgajiem. Vēlētājiem vienmēr ir taisnība, bet viņus var maldināt populisms. Paldies.

Gérard Deprez (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, komisār, dāmas un kungi, kā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas loceklim un arī priekšsēdētājam man jāierobežo sevi ar priekšlikumu pretdiskriminācijas direktīvai.

Pirmām kārtām mēs apsveicam jūs, komisār, par to, ka beidzot piespiedāt Komisiju pieņemt direktīvas priekšlikumu, kas cenšas darboties pretī diskriminācijai reliģijas, ticības, invaliditātes, vecuma un dzimumorientācijas dēļ. Līdz nesenam laikam mēs baidījāmies – kā jūs zināt, mēs bijām nobažījušies un mēs savas bažas darījām zināmas – ka jūs varētu aprobežoties ar minidirektīvu, kas aplūkotu tikai diskrimināciju vecuma un invaliditātes dēļ.

Jūs nebūsiat pārsteigti, uzzinot, ka es uzskatu to nelaimi, ka tādā fundamentālā jautājumā kā šis ar Eiropas Parlamentu tikai „jāapspriežas”, bet mans noteikts iespaids ir tāds, ka prezidentūra pakļaujas jebkuriem priekšlikumiem vai ierosinājumiem, kurus Eiropas Parlaments varētu izvirzīt. Tātad mums tūlīt jāķeras pie darba, komisār, un es pats varu redzēt trīs teksta aspektus, kurus mēs mēģināsim uzlabot.

Pirmkārt, mums vajag būt precīzākiem par vairākiem jēdzieniem vai norobežojumu starp dažiem no tiem. Es domāju par „objektīvi attaisnojamo” attieksmes atšķirību jomu. Es acīmredzami nestrīdos ar to, bet šim

objektīvi attaisnojamām attieksmes atšķirībām nedrīkst ļaut tieši vai netieši pārveidoties diskriminācijā. Tas var notikt ļoti ātri.

Otrkārt, direktīvai nedrīkst atņemt tās būtību, pārsteidzīgi iekļaujot tādas jēdzienus kā sabiedrības drošība vai sabiedriskā kārtība, kas, kā es domāju pašlaik notiek kādā lielā valstī Eiropas Savienības dienvidos, kurai jāpaliek nenosauktai.

Treškārt, mums vairāk jācenšas jautājumā par sankcijām. Kad jūs rakstāt 14. pantā „Dalībvalstis nosaka noteikumus un sankcijas, kas piemērojamas tad, ja ir pārkāpti valsts noteikumi, kuri pieņemti atbilstīgi šai direktīvai“, komisār, tas neaizvedīs mūs īpaši tālu.

Īsumā sakot, es ceru, ka šī direktīva, tik daudzu cerību krātuve, neizrādīsies īstenībā liela minidirektīva, liela princips, bet ļoti maza detaļās.

Wojciech Roszkowski (UEN). - Priekšsēdētāja kungs, ekonomiskajai izaugsmei jākāļpo mūsu sabiedrību materiālā stāvokļa uzlabošanai. Tomēr, liekot komfortu un drošību pirmajā vietā, mēs viegli varam aizmirst, ka ekonomikas sociālais modelis praksē nozīmē lielāku birokrātiju. Ja mēs aizmirstam arī, ka sociālās politikas drošākais pamats ir ekonomiskā izaugsme, mēs varam apmaldīties jauki skanošos sauļļos, kam nav saistības ar īstenību, un varam arī kā noteikumus par nediskrimināciju, pārkāpt subsidiaritātes un veselā saprāta principus.

Kā mēs varam izlauzties no burvju loka? Jaunā sociālā programma ir tikai daļēja atbilde uz šo izaicinājumu. Tā par daudz runā par tiesībām un privilēģijām un par maz par faktu, ka tās nevar tikt garantētas bez labi organizētiem pūliņiem un atbildības par ekonomiskajām sekām katrā posmā. No katra atbilstoši viņa līdzekļiem, katram atbilstoši viņa vajadzībām. Tā ir utopija, kas noteikti izraisīs piemērotas kvalitātes preču un pakalpojumu trūkumu.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). - Priekšsēdētāja kungs, turpinot savus kolēģus, es gribētu runāt par cīņu pret diskrimināciju. Pirmām kārtām es gribētu pateikties Komisijai par tās drosmi nākt ar horizontālu pieeju direktīvas projektā par vienlīdzīgu attieksmi ārpus darba vietas. Mums jāņem vērā, ka dažas dalībvalstis joprojām bloķē šī nepieciešamā dokumenta pieņemšanu.

Tomēr Eiropas Parlamentam iespējams veikt uzlabojumus. Es nesaprotu, kāpēc ir atteikšanās izvēle privātpersonām attiecībā uz preču un pakalpojumu piegādi. Pašreizējā Rasu direktīvā nav iekļauta šāda atteikšanās izvēle. Diemžēl šajā projektā arī daudzkārtējai diskriminācijai netiek pievērsta atbilstoša uzmanība, tāpēc es ceru, ka mēs visi turpināsim strādāt ar šo direktīvu.

Jacky Hénin (GUE/NGL). - Priekšsēdētāja kungs, nodzīvojušas 51 gadu no sava mūža ES iestādes tikai tagad atklāj sociālo dimensiju. Atklājums ir tikai relatīvs, jo sociālo jautājumu aizdomīgā kārtā nav starp Francijas prezidentūras prioritātēm; tas ir traucējošs iestādēm, kuras ir tik tuvas darījumu pasaule un kuras sajauc Eiropas Savienības tautu vispārējās intereses ar naudas tirgu privātajām interesēm, un tas ir atklājums, kuru neizbēgami mudināja Īrijas, Nīderlandes un Francijas „nē” balsojumi un daudzas sociālās kustības, kas atbalsta algu prasības Eiropas Savienībā.

Jā, Komisija un šī Parlamenta vairākums uzskata, ka viņi ir spiesti atzīt, ka Eiropas Savienību apdzīvo ne tikai akcionāri un patērētāji, bet arī darbspēks, kura darbs rada Eiropas bagātību.

Rezultātā Komisija uzskata, ka tā ir spiesta izrakt direktīvu par Eiropas uzņēmumu padomēm un notraukt no tās putekļus: tā bija vērtīga iniciatīva, bet tās saturs ir trūcīgs. Eiropas uzņēmumu padomes jāpadara par īstu sociāldemokrātijas forumu, dodot darbiniekiem rīcības pilnvaras, kas viņiem vajadzīgas, lai ietekmētu savu darba devēju stratēģijas izvēles.

Jā, Eiropas Savienībai steidzami vajadzīga patiesa sociāldemokrātija, lai novērstu sliktu rīcību, piemēram, darba laika palielināšanu līdz gandrīz 70 stundām nedēļā.

Tātad darba ņēmēju dēļ rīkosimies ātrāk, daudz ātrāk.

Nils Lundgren (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, šajā sēdē mēs debatēsim par atjaunoto sociālo programmu, tūkstošgades mērķiem un turklāt daudz ko citu. Pēc pāris stundām mēs balsosim par kultūras programmām, organisko produktu marķēšanu un prasībām par nodokļu aplikšanas saskaņošanu, visi tie ir jautājumi, kuros Eiropas Savienībai vispār nebūtu jāiesaistās.

Šī politiskās varas koncentrācija nozīmē, ka valdošie attālinās no tiem, kurus tie pārvalda. Pilsoņu vidū pieaug sašutums. Valdošās aprindas ir spiestas veikt aizvien grūtākus pasākumus, lai izturētos nevērīgi pret cilvēku

gribu. Būtu daudz labāk sagatavot ziņojumu par to, ko mēs saprotam ar terminu „subsidiaritāte” un pamatīgi debatētu par to. Mums tas jā dara, pirms mēs mēģinām centralizēti reglamentēt, kā sociālajiem partneriem jāizturas 27 dažādās valstīs.

Manis paša valstī ir lielas dusmas par faktu, ka ES un tās tiesneši var atļauties kontrolēt darba tirgus sistēmas izveidošanu nevis to, kas izaugusi vē rā ņemamas vienības valsts mērogā vidē pēdējos 70 gados.

Jana Bobošīková (NI). – Dāmas un kungi, ierosinātā direktīva par vienādas attieksmes principa ieviešanu, kas aizliedz jebkāda veida diskrimināciju ārpus darba vietas, ir lieks tiesību akts, par kuru mums vispār nav jādiskutē. Es gribētu norādīt, ka diskrimināciju jau aizliedz trīs ES direktīvas, ANO Pamattiesību un brīvību harta, ES Pamattiesību harta un ANO Konvencija par invalīdu tiesībām. Vienādu attieksmi arī nosaka Amsterdāmas līgums un Lisabonas stratēģija.

Es gribētu arī norādīt, ka direktīva pieprasa divas ļoti bīstamas lietas. Tā pieprasa pozitīvu diskrimināciju, un tā pieprasa pierādījumu smaguma pārnesanas no prasītāja uz apsūdzēto principu. Tas ir pretēji Eiropas tiesiskajām tradīcijām un var izraisīt netaisnību un jaunas netaisnības.

Dāmas un kungi, es esmu pārliecināts, ka Eiropas Savienība joprojām ir demokrātisks un civilizēts apgabals, kur cilvēki ar reālām spējām saņem atzinību, un apgabals, kurš piedāvā palīdzīgu roku vājajiem. Tomēr cilvēku spējas, vai nu iedzimtas, vai attīstītas ar izglītības palīdzību, ir individuālas un atšķirīgas katrā personā un tādējādi loģiski nevienādas. Ja mēs mēģinām novērst šī veida nevienlīdzību ar tiesību akta palīdzību, tad mēs augstprātīgi neievērojam kultūras daudzveidību un kavējam sabiedrības dabisko attīstību un, tas ir pats ļaunākais, mēs nostādām vienlīdzību augstāk par izvēles brīvību. Tāpēc direktīvai par vienlīdzīgu attieksmi vispār nebūtu jārodas.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, komisār, Padomes priekšsēdētāj, dāmas un kungi, šī sociālā pakete varēs nest augļus un būt efektīva, ja mēs spējam saskaņot galveno iniciatīvu saturu. Acīmredzams, ka bezdarbs ir lielākais no visiem sociālajiem ļaunumiem, pret kuriem mums jācīnās. Tas visvairāk destabilizē sabiedrību un ir citu, mazāku ļaunumu sakne. Tāpēc labākā sociālā politika ir tā, kas palīdz radīt darbavietas.

Mums nekavējoties jāattālinās no kļūdainās dilemmas starp solidaritāti un konkurētspēju, jo tās nav nesaderīgas. Tomēr, lai izveidotu veselīgu, efektīvu sociālo politiku un izskaustu nabadzību, mums vajadzīga izaugsme un stabilitāte. Tādēļ mūsu sociālajam modelim vajag pieņemt jaunās īstenības noteikumus. Globalizācija nes arī izdevības: tie, kas pielāgojas, izrādās uzvarētāji, tie, kas to nedara — zaudētāji.

Eiropa nesaskaras ne ar klasisku izaugsmes krīzi, ne ar cikliskām problēmām, bet ar dziļām pārmaiņām; nākotnes paaudžu labklājība ir atkarīga no mūsu gudrības, pieņemot labus lēmumus šodien. Iedzīvotāju novecošanās un demogrāfiskā lejupslīde jau sasniegušas Eiropu; tās nav drauds, bet īstenība: acu pievēršana uz tām neko nelīdzēs.

Kādas atbildes mēs šodien varam dot uz daudzām tendences sekām? Ļoti maz. Piemēram, mums nav instrumentu vai stimulu, lai padarītu iespējamu elastīgu, plānotu pensionēšanos, kas ļautu mūsu cilvēkiem strādāt pēc vidējā vecuma, kurā cilvēki atstāj darba tirgu. Vienveidīga aizsardzības līmeņa sasniegšana pret diskrimināciju un atstumtību ir izšķiroša, bet milzums Eiropas Savienības tiesību aktu negarantē, ka diskriminācija ir tikusi izskausta; atbilstoši, darbu, lai izskaustu šo slikto sociālo praksi, vajag sākt skolās.

Neveiksmīgu mācību rezultātu un nepabeigtas skolas izglītības rādītāji ir mūsu laika traģēdija un var tiešām būt tāda nākotnē. Mums daudz kas atstāts pašplūsmā šajā jomā; tur mums jākoncentrē savi prāti, jākoncentrē pievienotā vērtība, ko Eiropas Savienība var dot, lai izbeigtu šo stāvokli un darītu tam galu.

Īsumā sakot, dāmas un kungi, mums nevajag atmet savu sociālo modeli, bet atjaunot to, piešķirot tam lielāku elastīgumu, lielāku mobilitāti un lielāku drošību tā, ka visneaizsargātākie netiek atstāti ceļa malā.

Stephen Hughes (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties komisāram V. Špidla par faktu, ka mums vispār ir sociālā pakete, jo, kā es esmu teicis daudzreiz iepriekš, viņa uzdevums J.M. Barroso Komisijā nevar būt viegls.

Pakete pati par sevi faktiski ilustrē saspīlējumus J.M. Barroso Komisijā starp tiem no vienas puses, kuri grib turēties pie neoliberālas programmas neatkarīgi ne no kādām grūtībām, un tiem no otras puses, kuri redz steidzamu vajadzību padarīt Eiropu svarīgu tās pilsoņiem.

Mūsu cilvēkiem vajag būt pārliecinātiem, ka Eiropa ir daļa no risinājuma un nevis daļa no problēmas, kad runa ir par to jautājumu risināšanu, kurus izraisa globalizācija, demogrāfiskās pārmaiņas, klimata pārmaiņas un citi globālie izaicinājumi.

Ja mums to vajag darīt, man ir nepatīkami teikt, ka šī pakete vienkārši nav gatava uzdevumam. Tā ir skopa, pārāk maza pakete, pārāk vēlu. Pat labos elementus sabojā zināšanas par to, tieši cik nenovēlīgi tie tika iekļauti. Horizontālā direktīva cīņai pret diskrimināciju ir labs piemērs. Tā ir paketē, bet mēs visi zinām, tieši cik sīvi priekšsēdētājs *J.M. Barroso* pretojās tās iekļaušanai, līdz pat plkst. 11.

Eiropas uzņēmumu padomju direktīvas priekšlikums ir otra piemērs. Saturs ir ārkārtīgi vājš, ja to salīdzina ar agrāko Komisijas paziņojumu sociālajiem partneriem. Es domāju, ka neoliberālajiem spēkiem Komisijā un viņu sabiedrotajiem šeit vajag pamosties un atzīt īstenību, ar kuru mēs saskaramies. Daudzi miljoni no mūsu pilsoņiem dzīvo bailēs, nabadzībā un atstumtībā, un aizvien vairāk un vairāk tiem pievienojās *J.M. Barroso* gados.

Kopumā es to redzu kā novēlotu priekšsēdētāja *J.M. Barroso* mēģinājumu pārliecināt kreisos šeit, ka viņam ir sociālā sirdsapziņa, un ka viņu ir vērts atbalstīt otrajam Komisijas priekšsēdētāja pilnvaru termiņam.

Tiešām, mani nevar piemulķot, un daudzus no maniem kolēģiem arī nevar piemulķot. Kā es teicu, tā ir daudz par mazu un daudz par vēlu – daudz par vēlu, lai garantētu drošu to reto vērtīgo elementu ieņemšanu pirms vēlēšanām nākamajā gadā.

Priekšsēdētājs *J.M. Barroso* apvairo ne tikai šī Parlamenta kreiso prāta spējas, bet arī miljonu pilsoņu prāta spējas, kuri ir pelnījuši ko labāku.

Ona Juknevičienē (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, Komisijas pirmā gada pārskats par Eiropas Globalizācijas fondu konstatē, ka palīdzēts vairāk nekā 13 000 liekajiem darbiniekiem astoņās dalībvalstīs. Sadalīti 3.7 % no pieejamiem fondiem. Acīmredzams, ka tas ir ļoti lēni.

Komisijas priekšlikumi ir vienkāršot procedūras, plaši sekmēt programmu, izplatīt labāko pieredzi un pagarināt palīdzības ilgumu, un es atzinīgi vērtēju šos pasākumus. Fonds tika nodibināts, lai parādītu solidaritāti ar globalizācijas dēļ bankrotējušo sabiedrību liekajiem darbiniekiem. Tādēļ vissvarīgāk ir, ka šie fondi sasniedz reālus cilvēkus, kuriem vajadzīga palīdzība. Tie nedrīkst tikt sadalīti starp starpniekiem, apmācītājiem vai brošūru izdevējiem. Viena gada laikā mēs uzzināsim, kādi ir faktiskie rezultāti. Nevis cik daudz naudas ir sadalīts, bet cik daudz lieko darbinieku atraduši jaunas darbavietas.

Es aicinu Komisiju un dalībvalstis noteikt pienācīgus kritērijus un robežvērtības, lai novērtētu sasniegtos rezultātus. Mums jānodrošina Eiropas Savienības budžeta efektīvs izlietojums.

Ewa Tomaszewska (UEN). - Priekšsēdētāja kungs, es esmu apmierināta, redzot, ka jaunajā sociālajā programmā iekļauts Eiropas Uzņēmumu padomju direktīvas pārstrādātais variants nākotnes darbību paketē.

Mēs nesam debatētājam par problēmām, ko izraisa precizitātes trūkums direktīvas noteikumos, kuras nolūks bija nodrošināt darbinieku tiesības uz informāciju un apspriešanos. Direktīva par nepilnu darba laiku un par cīņu pret nabadzību starp strādniekiem pilna laika nodarbinātībā arī ir ārkārtīgi svarīga. Es ceru uz uzsvāru uz jaunu cilvēku stāvokli, viņu pieeju izglītībai un veselības aprūpei un viņu atstumtības novēršanu. Nākotnes darba ņēmēju profesionālā mobilitāte ir viņu iespēja dzīvēt, bet tā ir arī iespēja ekonomikai. Uzsvārs uz pacientu tiesību aizsardzību ir pamatprasība sabiedrības veselības nodrošināšanas aizsardzībā. Tomēr zaļā grāmata par veselības nozares darbiniekiem, kuru mēs gaidām, būs svarīga šo pasākumu īstenošanā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - Priekšsēdētāja kungs, šī tā dēvētā sociālā pakete tikai sēj ilūzijas attiecībā uz sociālās nevienlīdzības nopietnību, kas ietekmē apmēram 80 miljonus cilvēku, kuri dzīvo nabadzībā, tostarp aizvien pieaugošos trūcīgi apmaksāto darba ņēmēju miljonus ar nedrošām darbavietām un miljonus bezdarbnieku, kamēr turpinās ekonomisko un finanšu grupu skandalozā peļņa un multinacionālas pārvietošanas.

Šī stāvokļa reālie iemesli netika ievēroti – neoliberālās politikas iemūžināšana, kuru intensificētu ierosinātā veselības pakalpojumu direktīva, darbavietu elastīgums, kuru darba laika priekšlikumi pasliktinātu, un uzbrukums sabiedriskajiem pakalpojumiem un ražošanas nozarēm, kas ir stratēģiskas attīstībai.

Tādēļ mēs pieprasām īstu sociālo paketi, kas noraida jauno ierosināto darba laika direktīvu, sekmē darba dienas saīsināšanu, nezaudējot samaksu, atceļ stabilitātes paktu un liberālo Lisabonas stratēģiju, maina Eiropas Centrālās bankas kritērijus un nepareizo neatkarību, rada nodarbinātības un sociālā progresu paktu

kā alternatīvu, veicina ieguldījumus un atbalstu mikro un mazajiem uzņēmumiem un sabiedriskajiem pakalpojumiem un respektē strādājošo cilvēku cieņu.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, komisār, Padomes pašreizējais priekšsēdētāj, „cilvēki ir tie, kas nosaka lietu vērtību”: tā sacīja senie grieķi. Tādējādi, ja cilvēki uzņemas atbildību ieviest šo paketi, ar kuru mēs šodien tikām iepazīstināti, ja viņi var saskaņot vecos pasākumus un priekšlikumus ar jauno, tad šie cilvēki faktiski netiks izmantoti kā resursi, bet būs aktīvs spēks kā darba devēji, darba ņēmēji, bezdarbnieki, tie, kas nodarbināti mazos un lielos uzņēmumos, vīrieši un sievietes, jaunie un gados vecākie. ES nebūs diskriminācijas pāri par demokrātiju un subsidiaritāti, urāpatriotiskās liekvārdības par to, kas ir pie varas, vai par pievienošanu labējam vai kreisajam spārnā, kā to šeit varēja dzirdēt. Man blakus ir mans kolēģis C. Ōry, kurš man stāsta, ka viņa valstī sociālistu valdība cīnās pret sociālajiem pabalstiem.

Mēs tādēļ nevaram vainot globālo krīzi; mums jāskatās uz lietām pozitīvi. Mums jāstājas pretī mūsu pašu demogrāfiskajai krīzei vislabākajā iespējamā veidā. Atcerēsimies vecās apņemšanās, Barselonas lēmumu par ģimenes un profesionālās dzīves saskaņošanu, Eiropas Ģimeņu aliansi, Eiropas Jaunatnes paktu, kopējo imigrācijas politiku un mobilitātes pastiprināšanu izglītībā un apmācībā darbavietu mobilitātei. Jābūt respektam pret migrējošo darba ņēmēju daudzveidību, tradīcijām un valodu. Sociālajai diskriminācijai jāpretojas, un vājo un neaizsargāto un bērnu tiesības jāatbalsta, tā kā mēs Eiropas Savienībā esam par tām cīnījušies. Pret nabadzību jācīnās, tādēļ mēs veltīsim 2010. gadu cīņai. Mums jāstiprina mūsu reģionu sociālā un teritoriālā kohēzija, izmantojot dialogu, labo gribu un pārredzamību finanšu mehānismu izmantošanā.

Alejandro Cercas (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, komisār, ministr, es pievienoju savu balsi tiem deputātiem, kuri uzskata šo programmu kā soli uz priekšu, lai gan ļoti pieticīgu soli, kas skaidri ir ļoti tālu mūs atvīrījis no vajadzībām, ar kurām mēs Eiropā šodien saskaramies. Tādēļ, komisār, man diemžēl jāsaka, ka jūs maldījāties, paziņojot pirms brīža, ka šī programma izkļiedē sabiedrības bažas. Sabiedrība ir nobažījies, un tai ir ļoti pamatots iemesls tādi būt, saskaroties ar Eiropas Savienību, kura neatrisina pamatproblēma, par kurām sabiedrība uztraucas katru dienu.

Programmai ir ļoti nopietns nosaukums, programma 21. gadsimtam. Diemžēl tai viena īpašība, kas jau tikusi nosodīta: tā ir iekšējs kompromiss ar pretrunām Eiropā starp tiem no mums, kas grib vairāk Eiropas, un tiem, kas gribētu, lai te būtu mazāk Eiropas; tādēļ tā ir tukšas retorikas biežoknis un konkrēta satura tukšnesis. Eiropas kreisie ir apkopājuši tikai trīs direktīvas un diezgan kritiskos vārdos.

Vai tās ir Eiropas ambīcijas 21. gadsimtam? Nē, komisār. Debatēšana par sociālajām problēmām ir ne tikai mūsu ambīcija. Eiropas Savienībai, ne tieši Eiropai, vajadzīgas atbildes, un ir ļoti grūti iegūt šīs atbildes, ja, kā programma konstatē, tās jāatrod valstu līmenī. Dažas atbildes ir valstu līmenī, un jābūt citām atbildēm Eiropas Savienības līmenī; iekšējā tirgus veidošanai jāiet roku rokā ar noteikumiem, kuri piešķir tam cilvēcisku seju, kas novērš sociālo dempingu un kas īsteno ikkatru no pilnvarām, kas iekļautas Līgumos.

Ir jau ļoti labi debatēt par problēmām, bet labāk būtu tās atrisināt un neradīt jaunas problēmas ar tādiem pasākumiem kā darba laika direktīva.

Komisār, Eiropai vajag spēcīgākas iniciatīvas; Eiropai vajag daudz uzņēmīgāku programmu, lai tā būtu tuva sabiedrībai, un es ceru, ka nākamajās vēlēšanās, un tas nav pilnīgi retorisks jautājums, eiropieši, kas pieprasa citu politiku, piešķirs Eiropas politiķiem jaunu, sociālu seju.

Sophia in 't Veld (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju ilgi gaidīto priekšlikumu par pretdiskriminācijas paketes pabeigšanu, kas nozīmē, ka mēs beidzot varam izbeigt tiesību hierarhiju. Eiropas Savienība, kurā daži eiropieši ir vienlīdzīgi par citiem, cieta neveiksmi savā uzdevumā.

Es pilnīgi piekrītu *Gérard Deprez* viedajiem vārdiem: direktīvai vajadzīgs būtisks uzlabojums. Tā satur daudz par daudz izņēmuma klauzulas, kas rada risku, ka esošā diskriminējošā prakse tiks kodificēta, nevis izbeigta. Ģimenes tiesības un sabiedriskā kārtība ir un paliek valstu kompetencē, bet praksē tās tiek izmantotas – vai ļaunprātīgi izmantotas – kā iegansts diskriminācijai, galvenokārt pret homoseksuāļiem. Kauns, ka Komisija, šķiet, to piedod.

Reliģijas brīvība ir pamattiesība un tiesība, kuru es nikni aizstāvēšu, bet tā ir individuāla tiesība: tā nav kolektīva tiesība konkrētām grupām, kas dod tām tiesības diskriminēt un nepiemērot likumu.

Noslēgumā es gribētu piebilst, ka ironiskā kārtā šī pakete, šķiet, nodrošina augstāku aizsardzības līmeni pret diskrimināciju visu iemeslu dēļ, izņemot dzimumu diskrimināciju. Plaša starp direktīvu par dzimumu diskrimināciju un šo direktīvu būs jāaizver.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs, debates par sociālo paketi prasa mums būt kritiskiem, tā kā, nemaz nerunājot par piemērota laika izvēlēšanos, kas rada aizdomas par slēptiem plāniem, mēs arī pamatos nepiekrītam tās saturam.

Pakete parādījās laikā, kad pieauga reakcija un tautas neapmierinātība ar Eiropas sociālo seju. Mēs neesam vienīgie, kas to saka; neviens cits kā vien ES dati zīmē drūmu nākotnes ainu: tāds ir valdošais noskaņojums Eiropas pilsoņu, it īpaši jaunu cilvēku, vidū, un tas pastāvīgi kļūst sliktāks.

Laikam paketes mērķis ir atjaunot pilsoņu cerību pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām.

Mēs, kreisie, nevaram piekrist paketes saturam, tā kā tās leģislatīvie akti stiprina tirgus liberalizāciju, kā tas ir gadījumā ar ierosināto direktīvu par pārrobežu veselības aprūpi, kura pamatojas uz agrākajiem *F. Bolkestein* priekšlikumiem.

Tajā pašā laikā Komisijas priekšlikums par pārrobežu veselības aprūpi noved pie veselības segregācijas, kas balstās uz šķirām: bagātajiem un izglītotajiem tiek dota iespēja braukāt apkārt pēc veselības aprūpes, kur vien tā ir viņu labākajās interesēs.

Sociālākai Eiropai vajag plašāku filosofiju, nevis izziņot pasākumus, kas virspusēji skar iesaistītās problēmas un paliek ES šodienas rakstura šaurajās robežās.

Anja Weisgerber (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienība ir vairāk nekā kopējais tirgus. Papildus tam, ka tā ir ekonomiska struktūra, Eiropa ir kopiena, kas pamatojas uz kopējām vērtībām. Es saprotu Eiropas Savienību kā atbildi globalizācijai. Globalizētā pasaulē konkrēta sociālā sistēma Eiropas līmenī nodrošina būtisku aizsardzību. Tā ir Eiropas sociālā modeļa ideja, un tā ir ideja, kuru es atbalstu.

Tomēr no otras puses mums jāgūst sekmes arī starptautiskajā konkurencē. Lisabonas stratēģijā mēs uzsveram savu mērķi attīstīt Eiropas Savienību par pasaules konkurētspējīgāko uz zināšanām balstīto ekonomisko sistēmu. Šim nolūkam mums visvairāk uzmanības jākoncentrē uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, jo tie ir ekonomiskās attīstības balsts.

Mums jāpiekrīt arī, ka ir pamatoti jautāt, kā mūsu noteikumi ietekmē šīs firmas. Pretdiskriminācijas politika ir labs piemērs. Nemaz nav jāsaka, ka es esmu pret diskrimināciju, bet pēc manām domām un pēc vēl citu 261 Eiropas Parlamenta deputātu domām visaptveroša pamatdirektīva nav pareizais ceļš uz priekšu; jo īpaši, tas nav pareizais ceļš, lai aizsargātu upurus. Mēs panāksim tieši pretējo un ticamāk atstumsim šos cilvēkus. Daudz tiesiskās nenoteiktības radīts dalībvalstīm un Eiropas Savienības pilsoņiem. Pašlaik neizlemtas ir daudzas Līguma pārkāpuma procedūras pret 14 dalībvalstīm par četru spēkā esošo direktīvu neīstenošanu. Pirmā lieta, kas mums jādara, ir jāīsteno spēkā esošie tiesību akti pirms jebkādu jaunu noteikumu radīšanas. Jauna pretdiskriminācijas direktīva vienkārši nesniegs mums skaidrību, ko komisārs *V. Špidla* solīja.

Jaunie noteikumi izraisa daudzus jautājumus. Kurš, piemēram, var pieprasīt tiesības uz brīvību no diskriminācijas reliģisko vai ideoloģisko uzskatu dēļ? Vai šīs tiesības attiecas uz scientiologiem vai labējā spārna ekstrēmistu grupu locekļiem? Katrā restorānā, vienalga cik mazā, tagad tiek pieprasīts, lai būtu ratiņkrēsļu uzbrauktuve, lai garantētu nekavētu pieeju? Direktīvas projekts var paredzēt atbrīvojumu no nesamērīgiem pasākumiem, bet kā šādi pasākumi jānosaka – ar valsts likumu vai ar tiesas lēmumu? Neprecīzi, amorfi instrumenti kā pamatdirektīva ir nepraktiski un, vissvarīgākais, nepalīdz upuriem. Tāda nav Eiropas sociālā modeļa ideja. Tādā veidā tas nedarbosies.

Anne Van Lancker (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, komisār, ministr, tolaik es biju referente par sociālo rīcības plānu, ar kuru mūs iepazīstināja *A. Diamantopoulou* un kas tika pabeigts iepriekšējās Francijas prezidentūras laikā *M. Aubry* vadībā. Man bažīties liek tas, dāmas un kungi, kā sistemātiski noārdītas Eiropas Savienības sociālās ambīcijas. Pēc manām domām tam ir skaidri politiskie iemesli. Ievēribas cienīgs ir tas, kā Komisija vienmēr uzsver, ka sociālajai politikai jāpaliek dalībvalstu jautājumam. Komisār, sociālā pakete satur ļoti interesantus darba dokumentus un paziņojumus, bet tikai četras leģislatīvas iniciatīvas. Tomēr patīkami, tas noteikti ir ļoti nepietiekams rezultāts! It kā sociālo tiesību aizsardzība, vienādu sociālo noteikumu radīšana vairs nebūtu Eiropas Savienības pienākums 27 valstu Eiropas Savienībā.

Kopā ar Eiropas Tautas partiju (*EPP*) un sociālajām organizācijām piedevām pie šīs sociālās paketes mēs sagaidām vismaz stingrākus tiesību aktus attiecībā uz darbā pieņemšanu, kas aizsargā sociālās tiesības, labākus tiesību aktus, lai likvidētu starpību algās vīriešiem un sievietēm, pamatlikumu, lai aizsargātu sociālos pakalpojumus un saistības cīņā pret nabadzību. Mums vajag īstu sociālo paketi ar saskaņotu redzējumu un nopietnās saistībām pret sociālo Eiropas Savienību tā, ka vismaz mēs parādām pilsoņiem, ka Eiropas Savienība

ir vairāk nekā tikai tirgus. Es ceru, X. *Bertrand*, ka mēs tagad varam rēķināties ar Francijas prezidentūras atbalstu šajā cīņā.

Elizabeth Lynne (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, gadiem ilgi es esmu piedalījies kampaņā ar citiem par visaptverošu pretdiskriminācijas tiesību aktu, lai pasludinātu ārpus likuma diskrimināciju pieejā precēm un pakalpojumiem personām ar invaliditāti un gados vecākiem cilvēkiem. Es zinu, ka nodarbinātībai jau aptverti visi iemesli, bet gadiem ilgi mēs esam solījuši rīcību un tad nekas nav noticis.

Šodien mēs varam teikt, ka mēs esam tuvu tam, lai pabeigtu šo tiesību aktu, kas aptver ne tikai vecumu un invaliditāti, bet arī dzimumorientāciju un reliģiju, kā es aicināju savā ziņojumā. Es gribētu pateikties Komisijai par tā izvirzīšanu un komisāram V. *Špidla* jo īpaši par viņa izturību. Mēs zinām, ka ierosinātais tiesību akts nav nevainojams, un mēs gribam redzēt grozījumus. Būtu bijis arī labāk, ja tas būtu pakļauts koplēmuma procedūrai. Bet, to pateikusi, es esmu iepriecināta, ka varu šeit stāvēt un sacīt, ka mēs beidzot esam ceļā, lai redzētu, ka pret visiem ES pilsoņiem ir vienāda attieksme.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs, tā dēvētā „sociālā pakete”, ar kuru mūs iepazīstināja Eiropas Komisija, ir neizdevies mēģinājums mazināt sašutumu, kuru darba ņēmēju vidū izraisījusi Komisijas nepopulārā politika. Tai neizdodas apslāpēt šaubas par sevi un ES struktūru, kā to arī pauda skanīgais Īrijas „nē” balsojums.

Strādnieku šķiras cilvēki un trūcīgie nokļūst ugunslīnijā ES ilga, skarba un prettātiska uzbrukuma dēļ, kuras mērķis ir palielināt pašai savu karteļu ienesīgumu.

Strādnieku šķiras cilvēkiem un trūcīgajiem jāsamierinās ar stratēģiskas nozīmes sabiedrisko struktūru un pakalpojumu valsts kontroles atcelšanu un privatizāciju, koplīgumu slēgšanas pilnīgu sabrukumu, koplīgumu vājināšanu, plaši izplatītu elastdrošības ieviešanu, nodarbinātības pagaidu elastīgajām formām un *F. Bolkestein* direktīvas paplašināšanu, lai aptvertu veselības iestāžu nozari.

Padome nolēmusi iedalīt darba laiku aktīvajā un neaktīvajā segmentā. Tas piespiež darba ņēmējus strādāt 65 līdz 77 stundas nedēļā. Smaga un neveselīga darba ieviešana simtiem tūkstošu grieķu darba ņēmējus padara nederīgus.

Saskaņā ar formālajiem statistikas datiem no Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūras – Priekšsēdētāja kungs, lūdzu, pacietiet mani dažus mirkļus, tā kā informācija, ko es tūlīt sniegšu, ir ļoti svarīga. Ļaujiet man norādīt šādus datus: saskaņā ar formālajiem datiem ik pēc 4½ sekundēm kāds darba ņēmējs cieš negadījumā un ik pēc 3½ minūtēm kāds darba ņēmējs zaudē dzīvību. Katru gadu notiek 7 miljoni negadījumu...

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju)

Manfred Weber (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, komisār, ministr, dāmas un kungi, ļaujiet man sākt ar divu jautājumu izskatīšanu no debatēm. Pirmkārt, Eiropas Savienību nepārvalda labējie, bet gan liberālie centristi un labējie. Man jānorāda, ka manis paša valstī bija sociāldemokrātu valdība, un pieci miljoni cilvēku bija bez darba, kad tā nolika savas pilnvaras. Šodien mums ir trīs miljoni bezdarbnieku, kas nozīmē, ka divi miljoni cilvēku šodien atgriezušies darbā. Tā ir reāla sociālā politika; tas ir sociālais progress.

Otrkārt, kā šī Parlamenta deputāts es personiski jūtu dusmas, kad mēs paši runājam tik slikti par savu Eiropas ideālu. Eiropa šodien ir sociāls projekts. Kad es domāju, ka vienotais tirgus rada miljonus darbavietu un dod cilvēkiem labklājību un labas izredzes un ka mūsu kohēzijas politika, mūsu Eiropas Sociālais fonds nodrošina mums miljardus, lai praktizētu solidaritāti Eiropas mērogā, lai būtu Eiropas solidaritātes modelis, man visi jāmudina par spīti visām mūsu problēmām atturēties no mūsu pašu projekta nomelnošanas.

Es gribētu veltīt īpašu uzmanību diskriminācijas jautājumam, jo mēs to izskatām Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā. Visi noraida diskrimināciju. Tā indē mūsu sabiedrību, un Eiropas Savienībai jāradā piemērs cīņā pret diskrimināciju. Visi šajā Parlamentā, es ceru, atbalstīs šo uzskatu.

Tomēr var uzdot jautājumus. Pirmkārt, vai direktīva ir samērīgs pasākums? Jautājums par slogu mazajiem uzņēmumiem jau tika apskatīts.

Otrkārt, kā ir ar spēkā esošo tiesisko noteikumu īstenošanu? Jau veikts novērtējums uz papīra, bet kāds ir stāvoklis praksē attiecībā uz pašreizējo direktīvu piemērošanu? Šis jautājums jāuzdod, pirms tiek radītas jaunas direktīvas.

Treškārt, vai mums tiešām ir spraugas Eiropas Savienības tiesību aktos? Vai Eiropas Savienība vienīgā ir atbildīga par sociālo politiku? Visas ES dalībvalstis ir demokrātijas, un tām visām ir tiesiskai valstij raksturīgas struktūras. Tāpēc mums jājautā, vai Eiropas Savienībai ir spiedīga vajadzība būt smalkjūtīgākai, laipnākamai un pārliecinošākai sociālās politikas sfērā. Vai mēs nevaram tikai paļauties vienreiz uz to, ka strādā subsidiaritāte un dalībvalstis spēj tikt galā ar pašām saviem uzdevumiem šajās darbības pamatjomās?

Andrzej Jan Szejna (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, sociālā Eiropa ir lielisks mērķis, un daudz jau ir paveikts, lai to sasniegtu. Tomēr pašreizējā nevienlīdzība un jaunie izaicinājumi, kuriem stājas pretī pasaule, rada pastāvīgas sociālās šķelšanās risku mūsu sabiedrībās daudzos līmeņos: starp bērniem no bagātām un trūcīgām ģimenēm, starp labi un ne tik labi izglītajiem, starp vīriešiem un sievietēm, starp imigrantiem un tiem, kas bijuši eiropieši paaudzēm ilgi, starp personām ar dažādām dzimumorientācijām, dažādiem vecumiem vai dažādiem veselības stāvokļiem. Es varētu sniegt daudzus citus piemērus. Cīņa pret nevienlīdzību darbavietā un ārpus darbavietas mums ir pamatuzdevums. Eiropas Savienībai un dalībvalstīm jāreaģē uz reālajām vajadzībām, jārada reālas iespējas un jaunas cerības visu Eiropas Savienības pilsoņu interesēs.

Komisijas iniciatīvu jaunā pakete Eiropas sociālā modeļa jomā ir sen nokavēts un nepilnīgs papildinājums darbībām, kas veiktas valstu līmenī cīņā, lai uzlabotu Eiropas Savienības pilsoņu dzīves līmeni, nostiprinātu viņu tiesības un cīnītos pret diskrimināciju. Es ceru, ka jaunā direktīva par vienādu attieksmi, kuru mēs kā sociālistu grupa sen esam pieprasījuši, ļaus mums teikt, ka mēs patiešām cīnāmies pret visām diskriminācijas formām. Eiropas Uzņēmumu padomes direktīvas pārstrādātais variants, kura pašlaik pilda savu lomu kā sociālā dialoga instruments, ir pozitīvs elements sociālajā paketē. Mums joprojām jācīnās ar darba ņēmēju nepilnīgu aizsardzību drastiskajos pārstrukturēšanas procesos, kurus uzspiež globalizācija. Tiesību aktiem sociālajā politikā ir arī milzīga nozīme Eiropas Savienības un eiropiešu politiskajā atmodā un ticības atjaunošanā kopējam projektam, jo īpaši, ņemot vērā institucionālo krīzi un tuvojošās Eiropas Parlamenta vēlēšanas.

SĒDI VADA: G. ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

Jean Marie Beaupuy (ALDE) - Priekšsēdētāja kungs, ministr, komisār, ilgās un dzīvās debātes, kādas mums bija par Eiropas Globalizācijas fondu, skan man ausīs līdz šodienai. Mūsu kolēģe deputāte R. Bachelot, ar kuru es strādāju pie šī fonda kopā ar J.L. Cottigny, pārliecināja mūs pieņemt dažus ārkārtīgi svarīgus lēmumus. Un ko mēs šodien redzam? Tikai 4 % no palīdzības, kas paredzēta budžetā šim Eiropas fondam, 2007. gadā tika sadalīti.

Jūs jau norādījāt, komisār, mutiski un rakstveidā, ka jūs plānojat pārskatīt kritērijus. Vai šī kritēriju pārskatīšana ir adekvāta, lai izšķirtu jautājumus? Nē, nav! Kad 96 % no šīs palīdzības netiek izmantota, mums tiešām jāuzdod pamatjautājums: vai mūsu mērķis, pieņemot šo lēmumu par Eiropas Globalizācijas fondu ir piemērots? Mēs saskaramies ar demogrāfiskajiem izaicinājumiem, kā jūs teicāt, un mēs saskaramies ar daudziem ekonomiskajiem izaicinājumiem, ņemot vērā globalizācijas, tehnoloģijas īstenību.

Es mudīnu jūs, komisār, attiecībā uz Globalizācijas fondu, ne tikai pārskatīt kritērijus, bet arī skatīties uz pašu mērķi tam, ko mēs šeit darām.

Peter Liese (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es nevaru noslēpt savu vilšanos par Padomes un Komisijas paziņojumiem. Daudz vārdu tika teikts par Eiropas sociālo modeli, un daži no Komisijas priekšlikumiem aizgāja par tālu, pēc manām domām – mani kolēģi no manas politiskās grupas uzskatīja par svarīgiem vairākus jautājumus pretdiskriminācijas direktīvā. Kad runa ir par darba ņēmēju aizsardzībai paredzēta tiesību akta pamatelementiem, Padome un Komisija tomēr atkāpjas.

Pašreizējais priekšsēdētājs tomēr atsauca uz kompromisu, ka pieņemts jūnijā par aģentūru un citu pagaidu darbu, bet tā vai citādi – es uzskatu, ka tas bija aiz kauna – Padomei un Komisijai izdevās pieņemt Darba laika direktīvu. Tas, ko Padome pieņēma jūnijā, man jāsaka, nekādā ziņā nav lieliska nodaļa Eiropas sociālā modeļa vēsturē. Pirms es nonācu Parlamenta sastāvā, es biju ārsts slimnīcas štatos, un es zinu, ka daudzi algoti ārsti un daudzi citi darba ņēmēji sākotnēji bija apmierināti, ka Eiropas Tiesa nolēma, ka dežūras laiks ir darba laiks. Tomēr es zinu arī, ka ir grūtības šī lēmuma īstenošanā un ka dežūras laiku var izsvērt, pamatojoties uz izsaukumu izmaksām un biežumu. Tas, ko Padome ir izdarījusi, proti, praktiski pilnīgi atcēlusi Eiropas Tiesas lēmumu un pat ignorējusi uzlabojumus, ko Komisijas priekšlikums panācis dažos agrākās tiesiskās nostājas aspektos, ir nepieņemami.

Mums vajag kompromisu, un šis Parlaments norādīja ceļu pirmajā lasījumā ar priekšlikumiem, tādiem kā koeficienta izmantošana. Bet, ja ārsts ir dežūrā slimnīcā, piemēram, un pacients dzīvībai bīstamā stāvoklī var ierasties jebkurā brīdī, to nevar uzskatīt par atpūtas laika posmu, kas būtu iespējams saskaņā ar Padomes kompromisu. Tātad šeit vajadzīgs turpmāks uzlabojums, citādi visas debātes par Eiropas sociālo modeli būs veltīgas.

Evangelia Tzampazi (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, Padomes pašreizējais priekšsēdētāj, komisār, dāmas un kungi, pašreizējie ekonomiskie un sociālie apstākļi prasa pastiprinātu sociālo Eiropu. Ievērojot to, ka 16 % no šodienas Eiropas Savienības iedzīvotājiem stāv rindā pēc maizes, diskriminācija joprojām ir acīmredzama un vispārēji plaši izplatīta.

Ekonomiskā politika palielina bezdarbu un nedrošību, padziļina pilsoņu uzticības krīzi Eiropas Savienībai un tās izredzēm par sliktu. Šajā kontekstā atjaunotā sociālā programma ir solis uz priekšu sociālās likumdošanas jomā pēc ilga inerces laika posma.

Tomēr tikai trīs no lielā daudzuma priekšlikumu ir juridiski saistoši, kamēr pārējie ir ieteikumi un nelegislatīvi paziņojumi. Tāpēc mēs nonākam pie slēdziena, ka jaunajai sociālajai paketei būs ierobežota ietekme uz Eiropas Savienības pilsoņiem.

Nodomi ir labi, kā to var redzēt no jaunā direktīvas projekta pret diskrimināciju. Tas ir svarīgs panākums sociālistu grupai Eiropas Parlamentā, tā kā tā atbalstīja priekšlikumu par horizontālu direktīvu, lai izbeigtu hierarhisko sistēmu Kopienas aizsardzībā pret diskrimināciju. Tomēr jaunajai sociālajai programmai, šķiet, trūkst ambiciozu mērķu un skaidrības un ir nopietni trūkumi.

Šī iemesla dēļ nepieciešami skaidri politikas pasākumi, strauji pieaugošās nevienlīdzības apturēšana un dzīves un darba apstākļu uzlabošana.

Viktória Mohácsi (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, komisārs savā runā skaisti rezumēja savas cerības, bet mums pieejamie dokumenti to neatspoguļo. Te ir maza, niecīga semantiska problēma: diskriminācija nav jāsauc par iespēju paplašināšanu. Es runāju tikai par romu bērnu segregāciju četru gadu garumā. Papildus tam, puse no mūsu bērniem, vairāki miljoni romu bērnu, ir klasificēti kā invalīdi. Kas tas ir, ja ne diskriminācija? Segregācijas temata izlaišana, radot horizontālo direktīvu, ir nepiedodams noziegums. Komisārs J. Barrot arī jāiesaista darbā, un Parlamenta prasības arī nedrīkst neņemt vērā! Mēs gribam vismaz četrās rezolūcijās romu integrācijas paketi ar tiesību aktiem un budžetu un grupu, lai koordinētu Komitejas jebkuru nākotnes programmu efektīvas īstenošanas interesēs. Komisārs V. Špidla nevar atrisināt šo jautājumu viens pats. Paldies.

Iva Zanicchi (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, dokuments par sociālo paketi, ar kuru jūs tikko iepazīstinājāt, ir liels izaicinājums Eiropas Savienības attīstībai Lisabonas stratēģijas kontekstā, kuru Eiropas lēmumu pieņēmēji pieņēma kā pamatnostādnes noderīgam un neapturamam procesam ar mērķi integrēt, modernizēt un attīstīt mūsu kopējās mājas.

Pakete satur pasākumus nodarbinātības, sociālo lietu, izglītības, jaunatnes, veselības, informācijas sabiedrības un ekonomikas lietu jomās, visus pamataspektus, kas tieši ietekmē mūsu visu kā Eiropas pilsoņu ikdienas dzīvi un kam tāpēc jābūt pamatīga, saskaņota un galvenokārt pārredzama pētījuma priekšmetam.

Kā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas locekle es gribētu uzsvērt šī priekšlikuma svarīgumu un vajadzību pēc tā, kurš ķeroties pie tikko minētajām jomām, veic vispusīgu mēģinājumu aptvert, pārbaudīt un atrisināt tematus, tādus kā demogrāfiskās pārmaiņas, globalizācija un cilvēka faktora svarīgums.

Es esmu apmierināta, ka Komisija plāno pārskatīt Direktīvas Nr. 92/85 un 96/39 attiecībā uz grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, tā kā tas ir solis, lai uzlabotu ģimenes dzīves kvalitāti visām tām sievietēm, kurām vienlaikus ar rūpēšanos par ģimeni jāsaikars darba pasauli katru dienu.

Es gribētu, lai Komisija atbild uz pāris jautājumiem saistībā ar cīņu pret nabadzību – un es nerunāju šeit par trešās pasaules nabadzību, bet par nabadzību Kopienas robežās – problēmu, kas katru gadu iegūst aizvien draudīgākus apmērus, ietekmējot ikvienu Eiropas Kopienas locekli. Saistībā ar to es gribētu jautāt, kādu konkrētu metodiku Komisija izmantos, lai atrisinātu problēmu, kas gadu no gada, kā es teicu, sistemātiski nomoka Eiropas ekonomikas un tā rezultātā tieši ietekmē miljonu Eiropas Savienības pilsoņu dzīves līmeni?

Otrkārt, es gribētu zināt – un kā sievietē es jūtos tieši iesaistīta šajā lietā – kādu rīcību Komisija plāno veikt pret diskrimināciju pret sievietēm, kura sabiedrībā joprojām pastāv, pat 2008. gadā, jo īpaši nodarbinātības jomā un konkrēti attiecībā uz algām? Kādus konkrētus pasākumus var veikt, lai izbeigtu šo nelīdzsvarotību?

Noslēgumā es gribētu pateikties komisāram V. Špidla par viņa darbu šī dokumenta sagatavošanā. Es gribētu pateikties Padomes pārstāvjiem un vēlreiz es gribētu uzsvērt šīs sociālās paketes svarīgumu pārstrādātās sociālās programmas kontekstā.

Jan Cremers (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ministr, komisār, tāpat kā atzīstami vērtējamie priekšlikumi pretdiskriminācijas un pārrobežu veselības aprūpes jomā, Komisijas sociālā programma satur ilgi gaidīto priekšlikumu par Eiropas Uzņēmumu padomēm. Komisija ir arī pret direktīvas par norīkošanu darbā pārskatīšanu, direktīvas, kas nonākusi kritikas ugunīs pēc dažiem ļoti pretrunīgiem Eiropas Tiesas spriedumiem. Es gribu īsumā pieskarties abiem tematiem.

Pirmkārt, Eiropas Savienības darba ņēmēju tiesības iegūt informāciju un apspriesties. Mēs visi zinām, kāda šeit ir problēma. Pārāk maz pakļaušanās likuma prasībām (tikai vienai no trim attiecīgajām firmām ir Eiropas Uzņēmumu padome), informācijas un apspriešanās tiesības nav pietiekami reglamentētas un šeit ir iespēju trūkums. Man ļoti žēl, ka Komisija nav ierosinājusi sodu politiku par nepakļaušanos likuma prasībām. Pēc manām domām arī papildnoteikumi atpaliek no tā, kas ir vēlams un par ko panākta vienošanās labos paraugos, proti, vairākas regulāras sanāksmes gadā, kuras var vienkārši sarīkot ar nepieciešamo apmācību un atbalstu. Viena sanāksme gadā nav daudz vairāk nekā simboliska politika un sociālās apspriešanās uzņēmumā ir pārāk svarīgas tam.

Otrkārt, Direktīva par norīkošanu darbā. Pirmajā Eiropas Tiesas ierobežojumā attiecībā uz spēkā esošajiem darba apstākļiem dalībvalstī, joprojām šķita, ka būs politikas maiņa Eiropas tiesībās, ko ierosinājusi Eiropas Tiesa bez Eiropas likumdevēja atbalsta. Pēc Luksemburgas lietas ir skaidrs, ka Komisija arī tīšām tiecas demontēt direktīvā esošos principus. Tas, kas reiz bija iecerēts kā direktīva, lai aizsargātu darba ņēmējus pret ekspluatāciju un negodīgu konkurenci pārrobežu pakalpojumu piegādē, Eiropas Tiesas un Komisijas dēļ kļuvis par draudu dalībvalstī piemērojamiem pienākumiem attiecībā uz darba apstākļu ievērošanu. Komisijai vajag atkal pieņemt savu leģislatīvo atbildību šajā jomā un nodrošinātu, ka nākotnē dalībvalstis paliek spējīgas piemērot savus vispārīgi piemērojamus noteikumus par nodarbinātības tiesībām un koplīgumiem.

Evelyne Gebhardt (PSE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs! Man ir tikai saraksts ar uzdodamiem jautājumiem. Kāpēc tik maz un tik vēlu? Kāpēc mēs pagājušajā septembrī paziņojām, ka 2008. gads būs sociālas Eiropas gads, bet neuzskatām sociālo labklājību par vienu no Padomes prezidentūras prioritātēm? Kāpēc labējie sāka tādu ilgstošu cīņu pret sociālajām tiesībām Pakalpojumu direktīvā, ja viņi paši sevi šodien pasniedz kā patiesus sociālā taisnīguma aizstāvjus? Kāpēc mana komiteja jūlijā balsoja pret *Benoit Hamon* ziņojumu un par *Małgorzata Handzlik* ziņojumu – gluži pretēji tam, kas šodien šeit tika pateikts? Kāpēc tas viss ir noticis?

Lūdzu, esiet godīgi un pastāstiet, ko jūs patiešām darāt, un nestāstiet sabiedrībai pretējo. Man jums to vienkārši jālūdz darīt, tas ir tiešām svarīgi. Taču kāpēc jūs ievērojat šādu politiku? Tikai un vienkārši tāpēc, ka jūs, labējie, esat pieņēmuši nepareizo filozofiju. Jūs pieņemat, ka cilvēki ir, lai kalpotu ekonomikai. Mēs, sociālisti, uzskatām pretēji, proti, ka ekonomika ir, lai kalpotu cilvēkiem, un mums ir atbilstoši jāveido sava politika.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Es cerēju, ka šie priekšlikumi veicinātu sociālās plaisas mazināšanu starp Eiropas pilsoņiem. Diemžēl šī pakete mums liek ieraudzīt vēl vienu plaisu, proti, starp labiem nodomiem un nepieciešamajiem instrumentiem, lai tos īstenotu.

Tas notiek arī tajās jomās, kur ir spēkā kāda Eiropas regula, kas pieprasa dalībvalstu rīcību.

Piemērs ir diskriminācija pret sievietēm atalgojuma ziņā darba tirgū šajā jomā pastāv tiesību akti, ir atkārtoti uzņemtas saistības, tomēr situācija pēdējo astoņu gadu laikā nav it nemaz uzlabojusies. Pat pieņemot, ka darba devēji ir sapratuši saimnieciskās priekšrocības, maksājot atbilstošas algas, un savus juridiskos pienākumus, grūtības ir nepārvaramas. Nav sistēmas nediskriminējoša darba novērtēšanai, kas paredzētu kopējus kritērijus dažādu darbību salīdzināšanai. Bez tās princips par vienlīdzīgu samaksu par vienādas vērtības darbu paliek vienīgi ilūzija, tāpat kā plaisas samazināšana šajā nozarē.

Darbu klasifikācijas sistēmas ir nepilnīgas, ja vien tās vispār pastāv. Mums jau ir Tiesas nolēmumi, kuros atzīts, ka, par pamatu izmantojot fizisku darbu, tiek ignorētas dažādas darbam nepieciešamās spējas un notiek diskriminācija.

Atklātas koordinācijas metodei ir slavējami sociālie mērķi, taču kopējo rādītāju sarakstā trūkst pat to rādītāju, ar kuriem novērtē dažus no šiem mērķiem.

Secinājums ir bēdīgs – intereses trūkums par dzimumu jautājumiem nozīmē tikai to, ka trūkst politiskās gribas īstenot efektīvus kopējus noteikumus darba tirgū.

Donata Gottardi (PSE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, ministra kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Par spīti visām analizēm un pētījumiem, arī attiecībā uz pretdiskriminācijas direktīvu pareizu transponēšanu, galvenie elementi vēl joprojām ir neefektīvi un inovācija.

Kā gan var būt iespējams izveidot paredzēto tā dēvēto „horizontālo direktīvu”, kas šobrīd nav nekas vairāk par aizsardzības palielināšanu vairākās jomās ārpus darbvietas, ja uz jautājumu par pozitīvu rīcību vēl joprojām raugās no viedokļa, kā aizsargāt neaizliegtus pasākumus, nevis meklēt jaunus pasākumus?

Ir maza – taču pārāk neredzama – progresā zīme aicinājumā atjaunot vispārējās saistības šajā jomā, kurš beidzas ar aicinājumu labāk piemērot instrumentus, kas veltīti romiem, it kā atsaucoties uz kaut ko, ko mums nav izdevies sasniegt. Vai mēs šobrīd rakstām tikai retoriski? Šajā kontekstā baidos, ka mēs to tiešām darām! Piemēram, šajā posmā šķiet bezjēdzīgi uzdot Komisijai jautājumus un izcelt diskriminācijas gadījumus vai gadījumus, kad valsts vai vietējie tiesību akti nedarbojas efektīvi.

Pārāk bieži, patiesībā gandrīz vienmēr, atbilde attiecas tikai uz pastāvošajiem Eiropas tiesību aktiem par aizsardzību: svaigs ūdens, nekāda progresā, klusums! Neraugoties uz to, mēs debatējam par vienlīdzīgas attieksmes kardinālo principu un es runāju par strādniekiem, kas tiek sūtīti darbā uz citām valstīm.

Iespējams, jaunā sociālā programma ir labs pasākums, taču ierosināto tematu pakete vairāk atgādina saliekamo attēlu spēli, kuras kartītes vēl nav saliktas čupiņā pēc Parlamenta pilnvaru termiņa beigām, kā laikā tika izpildīti tie pasākumi, kuru mērķis bija patiesi novatorisks projekts. Runājot par diskrimināciju un stereotipiem, ministra kungs, lūdzu, pateicieties savam priekšsēdētājam par vienādo balsu skaitu.

Richard Falbr (PSE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs! Ņemot vērā to, ka vārdi „pārāk maz un pārāk vēlu” ir jau teikti daudzas reizes, vērtējot sociālo paketi, es tai sniegšu savu novērtējumu: no ziloņa ir izpūsts ods. Mans jautājums ir šāds: „Ko jūs esat darījuši četrus gadus?” Jūs esat izvīrājuši sociāli nepieņemamus priekšlikumus, kā kulminācija bija Darba laika direktīva, ko tik ļoti cildināja Padome un Komisija. Tā rezultātā nav citas iespējas kā vien ierosināto sociālo paketi, neskatoties uz tās pozitīvajiem aspektiem, uzskatīt par propagandu, kuras mērķis ir piestiprināt Eiropas Komisijai birku „sociāls” Lielākā daļu priekšlikumu vispār nav nepieciešams pārrunāt, tāpēc tas nav nekas cits kā sagādīšanās. Ir diezgan viegli sludināt, ka kopējais tirgus kalpo cilvēkiem un nevis cilvēki kalpo tirgum un ka tad, ja jānosaka saistoši noteikumi uzņēmumu uzvedībai tirgū, ir jānosaka arī obligāti noteikumi attiecībā uz ES darbinieku amatiem, minimālajām algām, kas izteiktas kā visu dalībvalstu vidējo algu procentuāls skaitlis, jāparedz vienāda attieksme un vienādas algas darbiniekiem, kas strādā citās valstīs. Pietiek paziņot, ka Savienība atbalsta to, ka tiek ievērotas Starptautiskās Darba organizācijas konvencijas par maksimālo darba laiku, arodbiedrību biedrošanās brīvību un darba koplīgumu slēgšanu.

Sāncensība starp dalībvalstīm attiecībā uz to, kurai ir viszemākie nodokļi un algas un vismazākā pārredzamība no arodbiedrību viedokļa laimīgi turpināsies, un atklātās koordinācijas metode ir tikai vēl viens neefektīvs veids, kā risināt kaut ko, ko neviens nevēlas darīt. Tiem, kas kritizē Francijas prezidentūru, es gribētu pateikt: „Pagaidiet līdz Čehijas prezidentūrai. Jūs vēl neko neesat sapratuši.” Pirms dažām nedēļām priekšsēdētājs uzlika veto tiesību aktam, ar ko aizliedza diskrimināciju, sakot, ka tas ir lieks.

Karin Jöns (PSE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es esmu spiests teikt, ka šī sociālā programma uz mani neatstāj nekādu iespaidu. Tajā nav kārtīgi iztirzāts neviens jautājums. Tas noteikti nevar būt nopietns mēģinājums reformēt Eiropas Uzņēmumu padomes, jo tajā nav paredzēts ne vairāk sanāksmju, ne sankciju mehānismu pārkāpumu gadījumā. Tikpat nepieņemami ir tas, ka pilnībā nav vēlnes reformēt Direktīvu par norīkošanu darbā.

Komisāra kungs! Skaidras nostājas trūkums par darba laiku sociālajā programmā ir vēl viens pierādījums tam, ka šī Komisija arī neatsakās no idejas par 65 darba stundu nedēļu. Tam vairs nav sakara ar Eiropas sociālo modeli, uz kuru tiecas mana grupa un kuru mēs, sociālisti, cenšamies izveidot.

Es vēlos arī pateikt Padomei, ka tas, kā jūs pakļaujat pārvaldību un darba organizāciju spiedienam – pieklājīgi izsakoties – uz Eiropas Uzņēmumu padomēm, nav paciešami.

Mana grupa šajā šarādē nepiedalīsies. Ja Eiropas darbaspēks pilnībā neuzgriezīs muguru Eiropas Savienībai, mums tam jāsniedz labāka aizsardzība pret globalizācijas ietekmi, un mēs nedrīkstam tērēt laiku, bruģējot ceļu kopīgiem starpvalstu nolīgumiem algu jautājumos.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Es vēlētos sākt diskusiju par dažām idejām saistībā ar likumdošanas paketi sociālās Eiropas programmā.

Es ļoti augstu vērtēju Eiropas Komisijas iniciatīvas šajā jomā un tās iniciatīvas, kas atspoguļotas tās paziņojumā ar nosaukumu "Uzlabot prasmes 21. gadsimtam. Programma Eiropas sadarbībai skolu jomā".

Papildus šīm iniciatīvām es vēlētos ierosināt Eiropas Komisijai sākt izmēģinājuma projektu, lai izveidotu Eiropas stipendiju bērniem ekonomiski un ģeogrāfiski neizdevīgos reģionos.

Eiropā 19 miljonu bērnu un jaunu cilvēku dzīvo nabadzībā un ik gadu 6 miljoni pamet vidusskolu. Piemēram, Rumānijā saskaņā ar *Eurobarometer* pētījumu tikai 5 % jaunu cilvēku lauku apvidos un kalnu vai izolētos reģionos ir iespēja apmeklēt augstākās izglītības mācību iestādi. Šis procentuālais daudzums ir ļoti tāls no Eiropas Savienības mērķa panākt, ka 85 % jaunu cilvēku ir piekļuve augstākajai izglītībai.

Dalībvalstīm trūkst nepieciešamo finanšu līdzekļu šo satraucošo situāciju pašām labot. Tāpēc Eiropas Savienībai ir jācīnās ar jebkuriem iespējamiem līdzekļiem, piemēram, likumdošanu, fondiem, Eiropas politiku, lai veicinātu visu jauno cilvēku iespējas un piekļuvi izglītībai.

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! ALDE grupas līderis *Graham Watson* saka, ka darbs ir vislabākā sociālā labklājība. Diemžēl Eiropā ir pārāk daudz miljonu cilvēku, kas strādā par mazāku atalgojumu, nekā viņi varētu saņemt, ja viņu valsti valdītu sociālā labklājība. Nabadzīgie un slikti atalgotie cilvēki mirst jaunāki, cieš no fiziskām un garīgām kaitēm, biežāk tiek hospitalizēti, biežāk nonāk cietumā, tiek izslēgti no pilnīgas līdzdalības sabiedrībā, viņiem tiek liegta pilnīga kultūras, pilsoniskā, sociālā un arī droša dzīve, un viņu bērni lielākoties ir nolemti tam pašam izstumtības ciklam, ja vien mēs, politiķi, ievērosim sociālo politiku un ekonomikas politiku, kas būs integrētas un savstarpēji saistītas. Pret cilvēkiem ir jāattiecas kā pret pilsoņiem, nevis ekonomiskām vienībām.

Vai šajā programmā tas ir panākts? Diemžēl nē. Ar šo es necenšos noliegt pozitīvos elementus, piemēram, horizontālo direktīvu par diskrimināciju. Tāpat es arī necenšos noliegt, ka Komisārs *Vladimír Špidla* ir smagi cīnījies naidīgā vidē, lai panāktu šīs paketes apstiprināšanu. Mēs ar viņu sadarbosimies, lai to uzlabotu. Komisijai un Padomei ir deviņi mēneši, lai pierādītu savus labos nodomus attiecībā uz sociālu Eiropu. Pēc tam cilvēki teiks savu spriedumu.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Šodien mēs pārrunājam ļoti svarīgus jautājumus par nodarbinātību, sociālajām tiesībām un veselības aizsardzību. Šiem visiem tematiem ir aspekti saistībā ar ģimeni, sabiedrības pamatvienību. Tie attiecas arī uz cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, pensionāriem, kā arī uz pašu sāpīgo bezdarba problēmu. Pareizas proporcijas izveidošana starp atalgojumu un darbu kopā ar cienīgu sociālo nodrošinātību nav nekāds pakalpojums. Tas ir pienākums, ko mums uzliek mūsu rūpes par Eiropas nākotni. Finansējums, ko dalībvalstis piešķirušas sociālajai politikai, ir jānovirza labāk, tāpat kā Eiropas Sociālā fonda līdzekļi.

Mūsu kontinents tagad ļoti strauji noveco. Bet vai mēs redzam nepilnības Eiropas politikā attiecībā uz ģimenēm? Kas mums ir sakāms par ģimeņu ienākumiem? Kur ir mūsu solidaritāte pret nabadzīgajiem? Es izmantoju vārdu „solidaritāte” apzināti laikā, kad mēs svinam solidaritātes kustības un arodbiedrību izveides 28. jubileju, kas veicināja Eiropā lielas pārmaiņas.

Maria Petre (PPE-DE). - (RO) Esmu priecīga, ka mēs šodien pārrunājam sociālās paketes atjaunošanu.

Eiropai nepieciešams sociāls progress – Eiropai kopumā ar vecajām un jaunajām dalībvalstīm. Apvienotā Eiropa risina tās pašas problēmas: demogrāfisko novecošanos, darbavietu skaita samazināšanos no globalizācijas viedokļa, nabadzību bērnu vidū.

Godātais komisār *Vladimír Špidla*! Vēlos paust atzinību par jūsu pieeju šim jautājumam attiecībā uz solidaritāti starp paaudzēm. Mums šajā jomā vajag jaunu stimulu, taču es tāpat atbalstu to, ka tiek atkārtoti uzsvērta ideja par solidaritāti starp reģioniem, jo tieši tur mēs varam visprecīzāk izmērīt sociālo kohēziju vai tās trūkumu.

Jan Andersson (PSE). - (SV) Priekšsēdētāja kungs! Es atvainojos par novēloto ierašanos. Man vakar vakarā bija sanāksme Zviedrijā un es nupat ierados. Es nezinu, kas līdz šim ir pārrunāts, taču es gribētu sākt, sakot – ir dabiski, ka mēs paužam atzinību sociālajai paketei. Mēs domājam, ka ir nedaudz par vēlu un ka to varēja sākt agrāk šā termiņa laikā, bet vismaz tagad mums tā ir. Ir skaidrs, ka mērķi Eiropas Parlamentā ir nedaudz augstāki par tiem, kas ir iekļauti paketē, taču, neraugoties uz to, es vēlētos izcelt trīs pozitīvus elementus, pie kuriem mēs varam strādāt.

Personīgi es daudz strādāju ar Eiropas Kopienu Tiesas spriedumiem un to rezultātiem. Es atbalstu atvērtāko attieksmi, kādu šodien redzam Komisijā, piemēram, attiecībā uz forumu, kas tagad notiks. Es ceru, ka tas nesīs panākumus.

Vēl viena pozitīva lieta ir Starptautiskās darba organizācijas (*ILO*) Konvencija, kas ir arī saistīta ar Eiropas Kopienu Tiesas spriedumiem, jo dalībvalstis tiek mudinātas parakstīt *ILO* Konvenciju.

Treškārt, sociālās integrācijas programma, ar ko mūs iepazīstinās oktobrī, un cīņa pret nabadzību, izstumtību utt. Es ceru, ka mēs varēsim kopā veiksmīgi pie šiem jautājumiem strādāt. Tie ir neapņemami svarīgi.

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Ja ir izveidots Eiropas līmeņa tirgus – mums tāds, un tas ir kopējais Eiropas tirgus – tad, protams, šim kopējam tirgum ir nepieciešami kopēji noteikumi, lai tas darbotos godīgi un efektīvi, ne tikai sociālajā jomā. Tāpēc mēs nosakām nodarbinātības standartus un ieviešam nodarbinātības likumus un noteikumus, lai aizsargātu darba ņēmēju tiesības – Darba laika direktīvu, veselības un drošības tiesību aktus, Bērna kopšanas atvaļinājumu direktīvu, kā arī informējam un konsultējam darbiniekus.

Tomēr Lielbritānijas Konservatīvā partija – un, kā redzu, šajā parlamentā nav neviena paša šīs partijas pārstāvja, lai to šobrīd pārrunātu – vēlas, lai Apvienotā Karaliste pilnībā atteiktos no Līguma sociālās sadaļas, ja viņi kādreiz Apvienotajā Karalistē nāktu pie varas. Vai viņi kādā brīdī ir iedomājušies, ka pārējā Eiropas Savienība pieņems, ka viena vienīga dalībvalsts atsakās no saistībām, ko mēs kopīgi izstrādājām Eiropas līmenī mūsu tirgus pārvaldīšanai? Vai viņi patiešām domā, ka šāda veida negodīga konkurence, pazeminot veselības un drošības standartus un ierobežojot darbinieku tiesības, būtu pieņemama? Protams, ka nebūtu! Lielbritānijas konservatīvie ir Lielbritānijas un Eiropas katastrofas recepte.

Xavier Bertrand, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Kaislīgas debates par sociālu Eiropu un tas, ka mums šīs debates notiek, ir pierādījums tam, ka mūsu domas sakrīt. Mūsu debates arī parāda, cik grūti ir šodien nošķirt sociālo jautājumu izskatīšanu Kopienas līmenī no politiskām debatēm valsts līmenī. Tas arī pierāda savā veidā, ka Eiropas integrācijas jomā mēs panākam progresu.

Daži cilvēki ir vērsuši apsūdzības pret prezidentūru. Es neiedziļināšos šo apsūdzību detaļās. Es neesmu šeit, lai strīdētos, bet gan, tāpat kā jūs, esmu šeit, lai virzītu sociālu Eiropu uz priekšu.

Vai sociāla Eiropa ir prioritāte Francijas prezidentūrai? Šāds jautājums ir uzdots. Skaidra atbilde ir „jā”, un, kā jūs labi zināt, šajā ziņā mūs visus vērtēs nevis pēc mūsu centieniem sākumā, mūsu sākotnējiem mērķiem, bet gan tikai pēc tā, ko esam sasnieguši. Mēs tagad zinām, ka ir lielāka iespējamība panākt šos rezultātus, kas ir pozitīvi un pozitīvi sociālai Eiropai. Esmu stingrs pragmatisma piekritējs.

Tad par šiem dažādiem tematiem, kā priekšsēdētājs *Nicolas Sarkozy* teica savā uzrunā Parlamentam – uzņēmumu padomes, pagaidu darbs – mēs esam apņēmušies pabeigt pirmo, savukārt otrs pašreiz ir Parlamenta rokās, kā jau teicu. Un es saku vēlreiz – mums visiem būs uz īsu brīdi jāpieceļas kājās, lai mūs varētu saskaitīt. Es neiedziļināšos tādos jautājumos kā tas, vai konservatīva valdība varētu būt „sociālāka” nekā cita. Es tikai teikšu, ka es pats Francijā esmu darba attiecību un solidaritātes ministrs. Ja jūs vēlaties dalīties labklājībā ar citiem, jums vispirms šī labklājība jārada. Un kā jūs to radīsiet? Ar darbu. Labklājību rada tāda veidā. Es nevēlos arī pieminēt, ka toreiz 1993. gadā, kad tika izvirzīta slavenā Darba laika direktīva, tieši Francijas sociālistu valdība un sociālistu ministre *Martine Aubry* aizstāvēja šo direktīvu un atteikšanos no tās. Un ko mēs šodien darām ar šo slaveno direktīvu? Paraudzīsimies uz to reālistiski: vai tā atspoguļo vai neatspoguļo uzlabojumu pašreizējā situācijā, kurā mēs kā vakuumā nonāksim pēc 48 stundām? Atklāti runājot, ikviens to zina. Tikai ir svarīgi pateikt – kamēr šī direktīva neobligāti ietver sākotnējo 1993. gada ideju, kas paredzēja likvidēt atteikšanās tiesības, tagad tā paredz struktūru un papildu garantijas šodienas, nevis vakardienas situācijai. Vai mēs tā varam teikt? Noteikti varam, jo es uzskatu, ka publiskām debatēm un politiskām debatēm jābūt pamācošām. Visas atteikšanās turpinās un tiek pienācīgi regulētas, jo mēs tagad zinām no tiesu prakses, ka galvenais jautājums ir pieprasījuma laiks. Vai arī mēs varam būt pragmatiski, uzskatīt, ka tajā atspoguļots progress, un pieņemt pārskatītu versiju, kas atrisinās dažus jautājumus un uzlabos stāvokli, kaut arī pašreizējais iznākums acīmredzami neobligāti apmierinās ikvienu, un es atrodos izdevīgā situācijā, lai to novērtētu.

Tad vēl ir jautājums par Tiesas nolēmumiem. Nav runa par sprieduma novērtēšanu, nepavisam ne. Taču mums ir jāpalūkojas uz šodienas situāciju, ņemot vērā Tiesas spriedumus. Kāda ir jaunā juridiskā nostāja? Un mums ir jādzird to valstu viedokļi, kas ietekmi izjutušas visspēcīgāk. Esmu to pārrunājis ar saviem kolēģiem. Sociālajiem partneriem ir arī jāsniedz savs viedoklis par šo tematu un neobligāti atsevišķi. Kopā

būtu daudz labāk, lai mēs varētu pienācīgi izdarīt secinājumus. Saistībā ar to prezidentūra neizvirzīs šajās debatēs aizspriedumainas idejas. Vai šo direktīvu vajadzētu pārskatīt? Es šo jautājumu esmu dzirdējis vairākas reizes un ne tikai šajā parlamentā. Atbildei uz to, manuprāt, ir jārodas pēc šīm debatēm un ne obligāti to sākumā. Pretējā gadījumā tas nozīmētu, ka pastāv aizspriedumainas idejas, bet man tādu nav.

Attiecībā uz jautājumu par vispārējo interešu sociālajiem pakalpojumiem man šķiet, ka visas dalībvalstis vēlas saglabāt organizāciju vispārējo pakalpojumu kompetencei, kura katrai valstij ir īpaša. Taču skatīsimies patiesībai acīs – pastāv nesaskaņas attiecībā uz to, kas ir jādara Kopienas līmenī. Daži uzskata, ka subsidiaritāte ir vienīgā atbilde, savukārt citi domā, ka ir jābūt Kopienas juridiskajai struktūrai. Skaidrs ir tas, ka tas netiks nolemts steigā. Mūsu priekšlikums paredzētajiem pasākumiem Komisijā ir censties nodrošināt, ka šos jautājumus risina pienācīgi saskaņā ar Savienības laika grafiku.

Ir ierosināti daudzi citi aizraujoši temati. Attiecībā uz rīcību pret diskrimināciju prezidentūra ir solījusi virzīt jauno direktīvu uz priekšu. Tā izpildei, kā jums zināms, ir nepieciešama dalībvalstu vienprātība.

Daudzos gadījumos es esmu dzirdējis pieminam vārdu „pieejamība”. Tas ir vispiemērotākais, jo efektivitātei nepieciešama pieejamība. Mums par to šobrīd jābūt skaidrībai. Vai sociāla Eiropa spēj progresēt vai nē? Mana atbilde ir skaidrā „jā”, un mums ir jāvirza sociāla Eiropa uz priekšu. Vai mēs jau neesam 2008. gadā? Mēs esam, es piekritu. Vai ir par vēlu? Noteikti nav! Nekad nav par vēlu. Vai mums ir vēlētās virzīties uz priekšu? Acīmredzot, ir. Taču jautājums ir šāds: vai mēs grasāmies virzīt sociālo Eiropu uz priekšu kopā? Šeit, dāmas un kungi, mums visiem ir jāpieceļas kājās, lai mūs saskaitītu!

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Dāmas un kungi! Es domāju, ka debašu dziļums un aizrautīgums ir skaidri parādījis, ka sociāla Eiropa ir atsākusi virzīties uz priekšu. Debates ir pieskārušās veselai sērijai detalizētu problēmu, un es domāju, ka nav vajadzības reaģēt uz tām atsevišķi, jo turpmākās diskusijās būs iespējas sekot argumentiem un atrast atbilstošu līdzsvaru. Neraugoties uz to, es vēlētos atbildēt uz dažām lietām vispārīgāk.

Pirmkārt, saskaņā ar šo programmu – tā kā tā ir tik visaptveroša – sociālā programma un sociālā politika tiek uzskatīta par sarežģītas politiskas pieejas izpausmi un par sarežģītas pieejas sekām veselā politikas virzienu sērijā. Tas acīmredzami ir galvenais jēdziens, sociālā politika nekādā gadījumā netiek pagrūsta malā, kā arī neviens no tās daudzajiem un bez šaubām interesantajiem un tehniskajiem aspektiem, kas tomēr ir skaidri marginalizēti.

Šī programma ir nolikusi sociālo politiku Eiropas politikas jomu centrā. Protams, rodas jautājums par to, vai šī programma – un, manuprāt, šīs šaubas vajadzētu pietiekami nopietni noraidīt – nav vienkārši tehniska politiska interese. Tā nav, jo pieeja tai tika formulēta pirms daudziem gadiem. Tā ir arī iekļauta daudzos Eiropas Komisijas dokumentos, kurus arī pārrunājis Parlaments. Tā nav saistīta ar nevienu nozīmīgu notikumu, kā, piemēram, bija Īrijas referendums.

Šī programma parāda, citu lietu starpā, ka Komisija ir bijusi izlēmīga, veidojot programmu kā procedūru, kas mēģina izmantot visus Eiropas Komisijai pieejamos instrumentus Eiropas līmenī, likumdošanā, atklātās koordinācijas metodi un visas citas metodes. Tāpēc tā satur ne tikai likumdošanas priekšlikumus, bet arī, protams, ierosinātos paziņojumus un priekšlikumus citiem dokumentiem.

Es vēlos uzsvērt, ka šī programma ir reālistiska saistībā ar iespējām, ko Eiropas Komisija var ietekmēt. Dažādie priekšlikumi, bez šaubām, tiks pārrunāti Parlamentā, un tos acīmredzami grozīs daudzos gadījumos, tomēr, neraugoties uz to, tie ir īsti priekšlikumi, par kuriem var diskutēt. Debates arī radīja šo domu, kaut arī daļēji – un es domāju, ka man uz to vajadzētu atbildēt – proti, ka priekšlikumi veselības aprūpes jomā ir sava veida rezerves durvis, kas ved uz *Frits Bolkestein* direktīvu veselības aprūpes jomā. Par to nav runa. Šiem priekšlikumiem nav paredzēts nodrošināt brīvu pakalpojumu sniegšanu, bet gan tie veicinās eiropiešu piekļuvi veselības aprūpei. Šie priekšlikumi, bez šaubām, ietver veselu sēriju ļoti smalku aspektu, un ir skaidrs, ka tos nopietni un padziļināti pārrunās, tomēr pamata tendence un sekas būs uzlabojums veselības aprūpē Eiropas pilsoņiem.

Vēl viena doma, ko es vēlētos uzsvērt, ir nabadzības apkarošanas ideja. Šī ideja par nabadzības apkarošanu ir skaidri formulēta, un šīs debates ir izvirzījušas jautājumu, ar kādām metodēm tas tiks darīts. Programmā nav pieņemts, ka būtu tikai viena efektīva metode nabadzības apkarošanai, bet gan tajā ir mēģināts risināt nabadzības problēmu no dažādiem aspektiem. Mēģinājums ierobežot skolu priekšlaicīgu pamešanu palīdz apkarot nabadzību. Mēģinājums atvērt piekļuvi mūžizglītībai palīdz apkarot nabadzību. Skaidri formulētais nodoms, ka pensiju sistēmās vajadzētu uzsvērt taisnīgumu un sociālo efektivitāti, arī palīdz apkarot nabadzību. Diskriminācijas jautājums un direktīvas par nediskriminēšanu arī ir veidi, kā apkarot nabadzību, jo piekļuves

nodrošināšana cilvēkiem, kas ir ar īpašām vajadzībām, diskriminācijas novēršana attiecībā uz cilvēkiem, kas strādājot sasnieguši lielu vecumu, un citi pasākumi arī palīdz apkarot nabadzību.

Jautājums radās arī par vienlīdzīgām iespējām vīriešiem un sievietēm. Es vēlētos pateikt, ka citas direktīvas attiecas uz vienlīdzīgām iespējām vīriešiem un sievietēm, un, ņemot to vērā, nebija būtiski skaidri ietvert ierosinātajā direktīvā jautājumu par vīriešu un sieviešu vienlīdzību.

Notika arī debātes saistībā ar *ILO* konvencijām. Es vēlētos skaidri uzsvērt, ka šī programma, bez šaubām, parāda, cik stipri Komisija un Eiropa ir saistītas ar koncepciju par pienācīgu darbu globālā līmenī. Tāpat kā direktīva, ar kuru tiks ieviests nolīgums starp darba ņēmējiem un darba devējiem jūrniecībā, tas ir skaidrs rādītājs tam, kāda ir Eiropas nostāja pret dažādajām *ILO* konvencijām. Visos dokumentos Eiropas valstis tiek aicinātas ratificēt visus dokumentus tik ātri, cik vien iespējams.

Dāmas un kungi! Šīs debātes bija dziļas un brīžiem smagas. Es domāju, ka šīs debātes parāda Eiropas sociālās politikas nozīmību.

Priekšsēdētājs. - Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks nākamās sesijas laikā kādā no Eiropas valstīm.

Rakstiski paziņojumi (142. punkts)

Petru Filip (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Priekšsēdētāja kungs! Pēc parastajiem izteikumiem, saskaņā ar kuriem 2008. gads būs gads, kad tiks atjaunota sociāla Eiropa, tā dēvētā sociālā pakete atspoguļo likumdošanas iniciatīvu kopumu, kuru konverģence šobrīd vēl joprojām ir nodomu līmenī. Varbūt ir pienācis laiks mums stingrāk un rūpīgāk pieiet daudziem jautājumiem, kuru tiešā ietekme uz pilsoņiem ir lielāka nekā jebkad.

Šajos apstākļos mums ir jāuzņemas uzdevums nodrošināt nediskriminējošus dzīves un darba apstākļus visiem Kopienas pilsoņiem. Vispirms šajā sakarā atsākt diskusijas par Kopienas minimālajām algām šķiet ne tikai piemēroti, bet arī nepieciešami. Otrkārt, tas pats arī noder, lai radītu vienotus nosacījumus visās ES valstīs attiecībā uz Kopienas darba tirgu. Nav pareizi, ka pat mūsdienās vairāku ES valdību attieksme pret Eiropas pilsoņiem atšķiras atkarībā no šo pilsoņu valsts vai izcelsmes.

Tajā pašā sakarā nozīmīga šķiet Komisijas iniciatīva uzlabot redzamību un darba metodes ES stratēģijā par sociālo integrāciju un aizsardzību un konsolidēt tās mijiedarbību ar citām politikas jomām. Es ar prieku iepazīšos ar Komisijas priekšlikumu horizontālai direktīvai par diskriminācijas apkarošanu jomās, kas nav saistītas ar nodarbinātību.

Lívia Járóka (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Vienam no vissvarīgākajiem rezultātiem Eiropas Komisijas atjaunotajai sociālās politikas programmai jābūt atbilstošu tiesību atjaunošanai Eiropas romiem kā Eiropas pilsoņiem un viņu sociālās izstumtības pārtraukšanai. Man ir prieks, ka šajā dokumentā tas ir atbalstīts.

Programmā minētajās jomās romi atrodas ievērojami sliktākā situācijā nekā vairums sabiedrības attiecībā uz izglītību, nodarbinātību, dzīves apstākļiem, diskrimināciju un veselību.

Mūžizglītības programmas, kas dod romiem atbilstošas prasmes, un pašnodarbinātība varētu būt noderīgs līdzeklis cīņai pret bezdarbu.

Pretdiskriminācijas instrumenti ir jātransplantē valsts tiesībās, lai tie, kas cieš no diskriminācijas, varētu vērsties tiesās un valstu iestādes un par vienlīdzīgām iespējām atbildīgās iestādes varētu noteikt un piemērot sankcijas par pārkāpumiem.

Struktūrfondi varētu darboties daudz efektīvāk, samazinot romu sociālo izstumtību, taču, lai to panāktu, romu nevalstiskajām organizācijām ir jādod vismaz tiesības diskutēt, atlasot, plānojot, ieviešot un izvērtējot šo fondu finansētos projektus, un ir jāsāk īstenot programmas, lai nodrošinātu romu nevalstiskajām organizācijām visu nepieciešamo veiksmīgu priekšlikumu sagatavošanai.

Mēs ceram, ka sociālās politikas programma spēs sniegt piemērotas atbildes uz šiem jautājumiem. Es jūtu, ka ir svarīgi, lai mēs varētu pārrunāt šos jautājumus liela mēroga romu konferencē, ko organizē 16. septembrī, un es ceru, ka jautājums par romu sociālo integrāciju tiks ieviests Eiropas Padomes programmā gan atsevišķi, gan kā sociālās programmas daļa.

Sírpa Pietikäinen (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Komisijas sociālā pakete ir ilgi gaidītā reforma Savienības sociālās dimensijas veidošanai. Tāpat kā daudzi no maniem kolēģiem, es

tomēr būtu vēlējusies, lai Komisija pieņem nedaudz drosmīgāku un mērķtiecīgāku pieeju saviem priekšlikumiem un reformām. Manuprāt, šīs paketes īpaši trūka tad, kad runa bija par sabiedrisko pamatpakalpojumu aizsardzību.

Tomēr pakete ietver daudzus labus priekšlikumus. Es īpaši vēlētos pateikties Komisijai par izlemšanu pēc ilgām pārdomām izveidot horizontālu pretdiskriminācijas direktīvu, kas aptver visus diskriminācijas cēloņus. Pilsoņi, kas saskaras ar diskrimināciju atšķirīgās formās un atšķirīgu iemeslu dēļ, nedrīkst saņemt nevienlīdzīgu attieksmi. Horizontāla pieeja ir vienīgais reālais veids, kā garantēt vienlīdzīgu attieksmi pret visiem. Turklāt priekšlikums stiprināt Eiropas Uzņēmumu padomju lomu es vērtēju ļoti atzinīgi.

Priekšlikumam direktīvai par pacientu tiesībām starpvalstu veselības aprūpē, kas saņēmis salīdzinoši mazu publicitāti, būs redzama ietekme uz daudzu eiropiešu ikdienas dzīvi. Atveroties Eiropas robežām un palielinoties izdevībām veselības aprūpes sektorā, ir īpaši svarīgi noskaidrot, kurš ir atbildīgs par pacientu veselību un cik tālu šī atbildība sniedzas. Komisijas priekšlikums direktīvai ir atzinīgi vērtējams skaidrojums Eiropas noteikumiem.

Neraugoties uz trūkumiem, šī pakete noteikti ir solis pareizajā virzienā, un es ceru, ka Komisija turpinās īstenot centienus, lai uzlabotu sajūtu, kāda Eiropas pilsoņiem būs attiecībā uz sociālo nodrošinātību turpmākajos gados. Šajā sakarā es vēlētos mudināt Komisiju turpināt savus plānus sastādīt direktīvu par maternitātes atvaļinājuma pagarināšanu no 14 nedēļām līdz 18 nedēļām. Lai direktīva pēc iespējas drīzāk kļūst par nākotnes praksi! Tomēr man patiktu, ja Komisijas priekšlikums īpaši koncentrētos uz bērna kopšanas atvaļinājuma pagarināšanu un tādējādi uzlabotu abu vecāku tiesības un iespējas palikt mājās pēc bērna dzimšanas.

Katrin Saks (PSE), rakstiski. – (ET) *Martin Schultz* ir, bez šaubām, taisnība, sakot, ka sociālā pakete varēja būt stiprāka. Komisijai būtu vajadzējis izveidot paketi ātrāk, lai mēs šo svarīgo jautājumu būtu varējuši risināt nevis tad, kad tuvojas vēlēšanas, bet iepriekš, kad bija laiks rūpīgi izvērtēt visas šīs svarīgās paketes niansas, un tā, bez šaubām, ir svarīga.

Citu lietu starpā es vēlētos pieskarties Komisijas paziņojumam par Eiropas Globalizācijas fondu. Lai gan tas ir sniedzis palīdzību vairākiem tūkstošiem cilvēku, piemēram, Vācijā, Francijā, Portugālē un Somijā, aptauja par 2007. gadu parāda, ka diezgan liela šī fonda piešķirtā finansējuma daļa netika izmantota.

Tekstilrūpniecības nozarē strādājošie Lietuvā saņēma kompensāciju no EGF augustā. Tā ir laba zīme, ka arī jaunās dalībvalstis var veiksmīgi lūgt palīdzību, lai palīdzētu īstenot pārmaiņas, ko pieprasa globalizācija.

Komisija drīz izskatīs kritērijus, uz kuriem tiek balstīti lēmumi par palīdzības piešķiršanu. Es vēlētos uzsvērt, ka mazās valstīs, piemēram, Igaunijā, daudziem uzņēmumiem bija jāatlaiž no darba simtiem cilvēku globalizācijas dēļ. Pieteikšanās uz EGF palīdzību procesa vienkāršošana, bez šaubām, ļautu vienkāršot arī palīdzības sniegšanu šiem cilvēkiem.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. – (RO) Lisabonas līgumā ir atzīts tas, ka Eiropas Savienībai ir jābalstās uz sociālu tirgus ekonomiku, kas sniedz pilsoņiem piekļuvi cienīgiem darba un dzīves apstākļiem, izglītībai, veselības un sociālās aizsardzības pakalpojumiem.

Savienības iedzīvotāji noveco. Ja 2007. gadā pilsoņi, kas bija vecāki par 65 gadiem, veidoja 17 % no ES iedzīvotāju skaita, tad 2030. gadā šis procents sasniegs 24,6 %. Jaunākā Eurostat statistika liecina, ka no 2015. gada mirušo skaits pārsniegs dzimušo skaitu, tāpēc Eiropas iedzīvotāju skaits samazināsies no 521 miljona 2015. gadā līdz 506 miljoniem 2060. gadā.

Šajos apstākļos migrācija, šķiet, vēl joprojām ir galvenais iedzīvotāju skaita pieauguma faktors Eiropas Savienībā. Tomēr migrācijas plūsma dalībvalstīs ietekmē dažādi. Ja laikā no 1985. gada līdz 2007. gadam Īrijā bija reģistrēts iedzīvotāju skaita pieaugums par 21,8 %, Bulgārijā šajā pašā periodā iedzīvotāju skaits samazinājās par 14,4 %.

Kādi ir risinājumi, ko sociālā pakete sniedz šīm problēmām? ES pilsoņi gaida stingru rīcību labi apmaksātu darbavietu radīšanai, kas garantētu piekļuvi kvalitatīvai izglītībai, veselības un sociālās aizsardzības pakalpojumiem. Sociālā pakete ir apdrošināšanas politika ES nākotnei, un tā ir būtiska ES ilgtermiņa attīstībai.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – Nav šaubu, ka Eiropas sociālais modelis ir jāreformē. It īpaši tāpēc, ka novecojusī labklājības sistēma vēl joprojām dominē daudzās no lielākajām dalībvalstīm. Jebkuras runas par Eiropas sociālo modeli šķiet solis nepareizajā virzienā.

Neviens sociālās programmas vai sociālās politikas dokuments, ko Komisija publicējusi, visdrīzāk neveicinās īstu ekonomisko izaugsmi vai darbavietu radīšanu. Tagad, kad ASV ekonomiskā krīze straujā tempā ir nonākusi līdz mūsu kontinenta krastiem, mūsu valdībām vajadzētu reaģēt, lai nodrošinātu, ka mūsu pilsoņi lejušlīdes negatīvo ietekmi sajūt pēc iespējas mazāk. ES birokrātija neapturēs ekonomisko krīzi vai lejušlīdi. Dalībvalstīm ir jākoncentrējas uz savas ekonomikas liberalizēšanu, nodokļu un procentu likmju samazināšanu un birokrātijas samazināšanu, it īpaši maziem uzņēmumiem.

Centralizēta iejaukšanās ekonomikā nekad nav bijusi veiksmīga. Komisijas ierosinātie lejušlīdie pasākumi var ne tikai nepalīdzēt mūsu iedzīvotājiem izvairīties no bezdarba, bet patiesībā traucēt nodarbinātībai un ekonomiskajai izaugsmei.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.40 pirms balsošanas laika un atsāka plkst. 12.00)

SĒDI VADA: EDWARD McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos informēt Parlamentu, ka par Protokola par Eiropas Kopienu privilēģijām un neaizskaramību pārkāpšanu policija 30. jūlijā mani arestēja un piekāva, un man arī draudēja, ka man pārgriezīs rīkli.

Žēl, ka Parlaments vēl joprojām nav paudis viedokli par pret mani pastrādāto noziegumu. Un es vēlos pavaicāt kolēģiem, kas šajā zālē sapulcējušies: „Ko jūs gaidāt, kolēģi, ka manu rīkli patiešām atklāti pārgriezīs? Ka draudus izpildīs un mani nogalinās?” Ir nodarīta nežēlīga netaisnība pret Eiropas Parlamenta deputātu un jūs sēžat klusēdami. Paldies!

Priekšsēdētājs. – Paldies, ka informējāt mūs, *Dimitar Stoyanov*! Mēs to nodosim tālāk kompetentajai struktūrvienībai šajā iestādē.

5. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir balsošana.

(Rezultātus un citu informāciju par balsojumu sk. protokolā.)

5.1. Programma „Jaunatne darbībā” (2007.-2013. g.) (A6-0274/2008, Katerina Batzeli) (balsošana)

– Pirms balsošanas:

Katerina Batzeli, referente. – Priekšsēdētāja kungs! Attiecībā uz četriem ziņojumiem, par kuriem notiks balsošana, ļaujiet man norādīt Kultūras un izglītības komitejas vārdā, ka daudzgadu programmas kultūras, izglītības jomā un attiecībā uz jauniešu un pilsoņu dalību sabiedriskos pasākumos ir daži no vissvarīgākajām pasākumiem Eiropas Savienībā un it īpaši Eiropas Parlamentā.

Tāpēc lēmumiem par dažādu pasākumu izvēli un finansēšanu, kurus šīs programmas aptver, vajadzētu balstīties uz skaidriem un objektīviem kritērijiem. Ir jāpieņem vienkāršotas procedūras, lai izvairītos no nevajadzīgiem kavējumiem Eiropas pilsoņiem.

Četros komitoloģijas ziņojumos, kurus Eiropas Parlamentam lūdza šodien pieņemt plenārsēdē, ir pausts mērķis nodrošināt pārredzamas, ātras un efektīvas procedūras. Tas vienlaicīgi stiprinās Eiropas Parlamenta lomu šajā procedūru jomā.

Tas, ka šos parlamentāros priekšlikumus pieņēma gan Komisija, gan Padome, daļēji apmierina un dod cerību par nākotnes starpiestāžu nolīgumu.

Visbeidzot es vēlētos pateikties Komisijai, Padomei Slovēnijas prezidentūras vadībā un pašreizējai Francijas prezidentūrai par sadarbības garu un spēju vienoties, un par to, kā tie ir risinājuši šīs četras Kopienas programmas.

- 5.2. Programma „Kultūra”(2007.-2013. g.) (A6-0273/2008, Katerina Batzeli) (balsošana)**
- 5.3. Programma „Eiropa pilsoņiem” (2007.-2013. g.) (A6-0275/2008, Katerina Batzeli) (balsošana)**
- 5.4. Rīcības programma mūžizglītības jomā (A6-0276/2008, Katerina Batzeli) (balsošana)**
- 5.5. Partnerības un sadarbības nolīguma Protokola starp EK un Uzbekistānu noslēgšana, lai ņemtu vērā Bulgārijas un Rumānijas pievienošanas ES (A6-0306/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (balsošana)**
- 5.6. Eiropas Kopienas un Kirgizstānas Partnerības un sadarbības nolīguma protokola noslēgšana, lai ņemtu vērā Bulgārijas un Rumānijas pievienošanas ES (A6-0307/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (balsošana)**
- 5.7. Eiropas Kopienas un Tadžikistānas Partnerības un sadarbības nolīguma protokola noslēgšana, lai ņemtu vērā Bulgārijas un Rumānijas pievienošanas ES (A6-0320/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (balsošana)**
- 5.8. Melnkalnes saistības attiecībā uz Serbijas un Melnkalnes Savienībai (Bijušajai Dienvidslāvijas Federatīvajai Republikai) piešķirtajiem ilgtermiņa aizdevumiem (A6-0281/2008, Helmuth Markov) (balsošana)**
- 5.9. Padomes Regulas (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu grozīšana (A6-0311/2008, Neil Parish) (balsošana)**
- 5.10. Nolīgums par zveju Indijas okeāna dienvidu daļā (A6-0315/2008, Philippe Morillon) (balsošana)**
- 5.11. Budžeta grozījuma Nr. 5/2008 projekts (A6-0328/2008, Kyösti Virrankoski) (balsošana)**
- 5.12. Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls (A6-0292/2008, Sylvia-Yvonne Kaufmann) (balsošana)**
- 5.13. Spriedumu savstarpējas atzīšanas principa piemērošana (A6-0285/2008, Armando França) (balsošana)**

– Pirms balsošanas:

Armando França, referents. – (PT) Šis ziņojums bija labs piemērs izpratnei un sadarbībai Parlamentā un sadarbībai starp Parlamentu un Padomi. Tāpēc es pateicos saviem kolēģiem deputātiem, Padomes pārstāvjiem, tehniskajiem darbiniekiem un ikvienam ar šo sarežģīto un grūto ziņojumu saistītajam cilvēkam.

Ietvarlēmums būs ļoti svarīgs krimināltiesībām Eiropas Savienībā. Tas veicina apbūšas atzīšanas principu, nodrošina, ka tiek stiprinātas aizstāvības tiesības un apsūdzētā garantijas, ļauj ātrāk un efektīvāk īstenot aizmuguriski pieņemtus lēmumus un palīdz apkarot noziedzību Eiropā. Nākamais ietvarlēmums arī palīdzēs stiprināt likuma augstāko spēku un tiesiskumu, kā arī veicināt Eiropas integrāciju. Stiprā vienprātība, kas panāka LIBE komitejā, bija izšķirīga, un tā ir jāatkārto šeit un tagad. Paldies visiem!

5.14. Zivsaimniecība un akvakultūra Eiropas piekrastes zonu integrētas pārvaldības kontekstā (A6-0286/2008, Ioannis Gklavakis) (balsošana)

– Pirms balsošanas:

Ioannis Gklavakis, *referents*. – Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ļaujiet man īsi pieminēt Integrēto piekrastes zonas pārvaldību, kurai galvenokārt paredzēts aizsargāt zivsaimniecību un zivkopību. Debates par šo ziņojumu ir ateltas, pateicoties debatēm par situāciju Gruzijā, kas ir neatliekams un svarīgs jautājums. Tāpēc es šodien uzstājos.

Mans ziņojums galvenokārt ir par vides aizsardzību, tāpēc es lūdzu jūsu balsis tā atbalstam. Es norādu, ka Zivsaimniecības komiteja ir balsojusi vienprātīgi.

Mans ziņojums satur dažādus priekšlikumus, no kuriem četri ir īpaši svarīgi. Pirmkārt, jūrniecības pārskata plāna izpilde, otrkārt, ilgtermiņa plāns, kā arī notiekošās diskusijas, kurās piedalās visu profesiju pārstāvji, it īpaši zvejnieki. Treškārt, centrālas koordinējošas iestādes iespējamā izveide, jo iepriekšējos gados starp iestādēm nav bijusi koordinācija. Ceturtkārt, ir jāizveido plāns, jo kopš 2002. gada, kad notika līdzīgas runas, daži pasākumi tika veikti, neievērojot noteiktu laika grafiku.

Es ierosinu, ka tam, ko mēs nolemsim, ir jānotiek saskaņā ar laika grafiku. Tā kā mēs visi, kā man šķiet, vēlamies aizsargāt okeānu, es jūs lūdzu balsot „par” un jau iepriekš pateicos.

5.15. Vīzu informācijas sistēmas (VIS) izmantošana Šengenas Robežu kodeksa ietvaros (A6-0208/2008, Mihael Brejc) (balsošana)

5.16. Eurojust stiprināšana un Lēmuma 2002/187/TI grozīšana (A6-0293/2008, Renate Weber) (balsošana)

– Pirms balsošanas par grozījumu Nr. 19:

Evelyne Gebhardt (PSE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, kā jau pirms balsojuma norādīju, ir sagatavots mutisks kompromisa grozījums, kuru pārrunāju ar *Renate Weber* un *Panayiotis Demetriou* – kompromiss grozījumiem Nr. 37 un 39. Kompromisa grozījums skan šādi:

„Citas pārkāpumu formas, kurām ir ar faktiem pierādīta saistība ar kriminālu organizāciju vai smagiem noziegumiem.”

(DE) Šādi skanētu kompromisa grozījums, kurā tiktu iekļauts gan grozījums Nr. 37, gan grozījums Nr. 19.

(Mutisko grozījumu pieņēma.)

5.17. Dublinas sistēmas novērtējums (A6-0287/2008, Jean Lambert) (balsošana)

5.18. Atsevišķi mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanas jautājumi (A6-0249/2008, Nickolay Mladenov) (balsošana)

5.19. Koordinēta stratēģija, lai uzlabotu cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (A6-0312/2008, Sharon Bowles) (balsošana)

Priekšsēdētājs. – Ar to balsošana ir beigusies.

6. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Sylvia-Yvonne Kaufmann (A6-0292/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs! Trokšņa dēļ nevarēju sniegt savu paskaidrojumu, tādēļ vēlos to darīt tagad. Es nobalsoju par *Sylvia-Yvonne Kaufmann* ziņojumu, jo ir nepieciešams likt skaidri saprast, ka Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls ir vajadzīgs, jo tas kopā ar tiesiskās palīdzības sistēmu jau ir efektīvi darbojies pēdējos 10 gadus. Vienīgais jautājums ir par to, kā nošķirt Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu no *Eurojust*. Katrai iestādei ir savs pastāvēšanas iemesls. Taču par mērķi ir izvirzīta abu šo iestāžu veiksmīga sadarbība vai darbība, kuras rezultātā tās papildinās viena otru un tādējādi garantēs dalībvalstu drošību.

- Ziņojums: Armando Franča (A6-0285/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs! Attiecībā uz aizmugurisku spriedumu atzīšanu Eiropas Savienībai nav nekāda labuma no tā, ja mums ir lieliska policijas sadarbība, bet tajā pašā laikā kriminālvajāšana nav tik augstā līmenī, cik gribētos.

Līdz ar to es uzskatu, ka mūsu lēmums šo nepilnību ir novērsis. Kriminālprokuratūras spriedumu abpusēja atzīšana nozīmēs to, ka spriedumi krimināllietās, tostarp arī aizmuguriski spriedumi, var stāties spēkā arī citās valstīs. Tas ir ārkārtīgi svarīgs solis, ja vēlamies, lai tiesu iestādes palīdzētu policijai tās darbā.

- Ziņojums: Mihael Brejc (A6-0208/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs! *Mihael Brejc* ziņojuma mērķis ir parādīt, kā beidzot nodrošināt, ka Vīzu informācijas sistēma tiek izmantota un pārbaudīta ikreiz, kad Šengenas zonā ieceļo iedzīvotāji no valstīm, kas ir ārpus ES. Mēs zinām, ka Eiropas Savienībā pastāvīgi dzīvo daudz nelegālo rezidentu, kuru vīzām ir beidzies termiņš vai arī tās kļuvušas nederīgas. Izmantojot gan Šengenas sistēmu, gan Vīzu informācijas sistēmu, mēs radām apstākļus, kuros ir iespējams šo problēmu izskaust un nodrošināt, ka visiem ceļotājiem uz ES vai no tās ir likumīgas tiesības to darīt.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs! Man, tāpat kā lielākajai daļai cilvēku, es pieņemu, protams, nav iebildumu pret uzlabojumu veikšanu Šengenas zonas valstu Vīzu informācijas sistēmā, taču šajā ziņojumā teiktais ir pārāk smieklīgs. Vīzu sistēmai patiesībā būtu vajadzējies kļūt elastīgākai, lai atrisinātu problēmu ar gaidīšanu uz robežām! Ikvienš, kas kādreiz ir ceļojis, zina, ka vienkārši reizēm ir jāgaida rindā. Interesanti, pēc kādiem kritērijiem lai robežsargi atpazīst tuvojošos draudus? Kas gan var paredzēt teroristu vai citu draudu tuvošanos?

Es varu pieņemt mūsu atpalcību no laika šajā ziņā. Mūsu robežkontroles eiropeizācija tika veikta neapdomīgi, bez sagatavošanās un ideoloģisko ekstrēmistu izdarītā spiediena ietekmē, kuriem mūsu pilsoņu drošība šķiet mazāk svarīga nekā cēlais Eiropas Padomju Savienības ideāls.

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs! Es pieeļos – kā tas jau kļuvis ierasts šādos gadījumos – lai aizrādītu, ka Eiropas politikas saskaņošanai tieslietu un iekšlietu jomās ir visvājākais juridiskais pamats. Daudz no tā, ko mēs dzirdējam *Yvonne Kaufmann*, *Armando Franča*, *Mihael Brejc*, *Renate Weber* un *Jean Lambert* ziņojumos (un par kuriem arī nupat nobalsojām), dod spēku politikas aspektiem, iniciatīvām un – *Eurojust* gadījumā – pat veselai iestādei, kurai nav atbilstoša juridiskā mandāta. Ir taisnība, ka šādu mandātu nodrošinātu Eiropas Konstitūcija vai Lisabonas līgums, taču, kā laiku pa laikam nākas atgādināt šim Parlamentam, Konstitūcija tika noraidīta trīs reizes: pret to nobalsoja 55 % franču, 62 % nīderlandiešu un 54 % Īrijas elektorāta.

Tiesības uz monopoli sodu piespriešanā, iespējams, ir galvenais valsts statusu apzīmējošais atribūts. Mēs varam definēt valsti kā teritoriju ar vienotiem likumiem, kurus izdod viena varas iestāde. Ja Eiropas Savienība vēlas iegūt šo svarīgāko valsts statusa atribūtu, tai vajadzētu pieklājības pēc vispirms lūgt atļauju visai tās tautai referendumos. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

- Ziņojums: Renate Weber (A6-0293/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs! Šis ziņojums stiprina *Eurojust*. Tā ir vēl viena instrumentu pakete, kuras galīgais mērķis ir intensificēt policijas sadarbību un padarīt to efektīvu. Ir kļuvis acīmredzams, ka ļoti daudzas iestādes konkrētā valstī iesaistās tiesiskā sadarbībā. Līdz ar to mūsu priekšlikums izveidot koordinējošu sistēmu katrā dalībvalstī, kā arī starp dalībvalstīm iegūst ļoti labu pamatu, jo tas vienkārši garantē efektīvu sadarbību, it īpaši terorisma un citu veidu organizētās noziedzības apkarošanā.

Viens īpaši iepriecinošs fakts, ko es vēlētos izcelt, ir tas, ka valstīs ārpus ES tiks izveidoti tiesnešu koordinātoru institūti, līdzīgi kā tas jau ir izdarīts policijas struktūrās, tādējādi uzlabojot sadarbību ar šīm valstīm. Īsumā, šī sistēma mums palīdzēs izveidot vēl vienu *cordon sanitaire*, lai aizsargātu Eiropas Savienību.

- Ziņojumi: Jean Lambert (A6-0287/2008), Sharon Bowles (A6-0312/2008)

David Sumberg (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu sākt ar to, ka man ir liels prieks jūs redzēt šeit, Briselē, vadām visu šo plenārsēdi. Viens mazs solis *Edward McMillan-Scott* kungam, bet, iespējams, milzīgs solis Eiropas Parlamentam. Kas zina? Bet nelolojiet cerības!

Es uzstājos sakarā ar *Jean Lambert* ziņojumu – un arī ar *Sharon Bowles* ziņojumu, ja vēlaties, lai es izteiktu savu viedokli. *Jean Lambert* ziņojumu man ir grūti atbalstīt. Tajā ir atsaucis uz ideju par nelegālo imigrantu sadalīšanu starp lielāko daļu ES valstu, kas, manuprāt, ir pilnīgi nepraktiski. No Apvienotās Karalistes viedokļa, svarīgāks ir tas, ka unikālā vai ne tik unikālā kārtā (jo tādā pašā situācijā vēl ir arī Kipra) mēs esam sala. Tādējādi, es uzskatu, ka Apvienotajai Karalistei ir svarīgi saglabāt kontroli pār tās robežām, un tās jākontrolē Apvienotās Karalistes, nevis Eiropas Savienības iestādēm, jo ES robežas ir lielas un saraustītas. Līdz ar to es uzskatu, ka *Jean Lambert* ziņojums ir nepieņemams.

Sharon Bowles ziņojums ir nepieņemams no tāda viedokļa, ka, lai gan tajā pausti labi nodomi, tas patiesībā vairo valstis ar zemiem nodokļiem par to, ka tās piespiež daudzus no mums paturēt nodokļus augstā līmenī. Bet iemesls, kāpēc mums jāpatur augsti nodokļi – Apvienotajā Karalistē noteikti – ir tas, ka mums ir leiboristiska valdība, kas tiecas palielināt nodokļu ieņēmumus un uzlikt šo slogu uz britu tautas un britu nodokļu maksātāju pleciem.

Augstie nodokļi ir valsts problēma, un tādai tai arī jāpaliek, un par to atbildība jāuzņemas dalībvalstu valdībām, nevis Eiropas Savienībai.

- Ziņojums: Jean Lambert (A6-0287/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs! Referentei *Jean Lambert* ir taisnība, sakot, ka Dublīnas mērķi patvērumu iegādē netika sasniegti – patiesībā gluži pretēji. Tā ir taisnība. Tāpat ir jāpiekrīt apgalvojumam, ka sistēma neizbēgami uzliek pārmerīgi lielu slogu uz dalībvalstīm, kas atrodas uz Eiropas Savienības robežām. Tāpēc ir labi, ka tiek mudināts sniegt šīm valstīm atbalstu.

No otras puses, man šķiet, ziņojumā trūkst daudz svarīgu punktu, un es pilnīgi nepiekrītu lielākajai daļai referentes pieņēmumu un nolūku. Gluži pretēji. Viens piemērs: Komisijas novērtējumā jau bija teikts, ka desmitiem tūkstošu patvēruma meklētāju Dublīnas sistēmas dēļ slēpjas, un tomēr referente neatbalsta viņu aizturēšanu. Tas ir ļoti nopietni. Cieša dalībvalstu sadarbība patvēruma jautājumā varētu atmaksāties, taču, lai tā notiktu, ir nepieciešams aizmirst par veselu kaudzi politiski korektu ideju, ar kurām šis ziņojums ir pārpildīts.

Philip Claeys (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs! Ir neiespējams vienā minūtē apkopot visas problēmas, kas saistītas ar *Jean Lambert* ziņojumā teikto, tādēļ es ierobežošu sevi un pievērsīšos tikai pāris punktiem. Attiecībā uz bērnu aizsardzību ziņojumā minēts, ka vecuma noteikšanas problēmu gadījumā ir jāatstāj iespēja šaubām. Doma izklausās laba, taču faktiski tas ir tiešs pamudinājums uz vēl lielākām krāpniecībām ar identifikācijas dokumentiem.

Ziņojumā ir arī teikts, ka ģimenes locekļa definējums rada pārāk lielus ierobežojumus, kas atkal izraisa bažas par vēl lielākām problēmām. Piemēram, Āfrikā vairāk vai mazāk, bet visi cilvēki ir cits citam radnieki, un, ja mēs vērtējam no šāda viedokļa, tad varam tūlīt vērt visas robežas vaļā.

Ziņojumā ir arī pausti iebildumi pret dalībvalstu policijas un tiesībsardzības iestāžu pieeju *Eurodac* datubāzei, jo, citēju, „tas patvēruma meklētājiem radītu arī risku tikt nosodītiem”. Šī doma ir smieklīga, it īpaši tādēļ, ka *Eurodac* var saturēt svarīgu informāciju nelegālās imigrācijas, starptautiskās noziedzības un terorisma apkarošanai.

- Ziņojums: Sharon Bowles (A6-0312/2008)

Christoph Konrad (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! *Sharon Bowles* ziņojumā minēta arī problēma saistībā ar PVN nodokļu nemaksāšanu – un taisnīgi, jo tas ik gadu rada 20 miljardus eiro lielus zaudējumus. Es atbalstu priekšlikumus, kas izteikti šajā sakarā. Tomēr ir svarīgi saprast, ka mums ir jāmaina sistēma, jāveic strukturāla reforma šajā jomā. Līdz šim šajā sakarā no Komisijas esam dzirdējuši tikai nodomus veidot starpvaldību sadarbību, iesaistīties problēmas izvērtēšanā, izpētē, utt.

Ņemot vērā krāpniecības mērogus, ir īstais brīdis Komisijai atnest pasīvo nostāju šajā jautājumā un atbalstīt uz reformām orientētās dalībvalstis, kuras vēlas ieviest apgrieztās nodokļu iekasēšanas procedūru. Tas ir arī aicinājums *Magda Kósáné Kovács* vēlreiz pārdomāt savu nostāju šajā jautājumā. Es ceru, ka līdz Parlamenta pilnvaru termiņa beigām mēs saņemsim pienācīgu piedāvājumu un ka Austrijas un Vācijas valdību piedāvājumi tiks apstiprināti.

Ivo Strejček (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju pret *Sharon Bowles* ziņojumu.

Šajā ziņojumā ir trīs lietas, kuras es vēlētos uzsvērt. Pirmkārt, ziņojums aicina uz labāku nodokļu un fiskālo koordinēšanu. Pieņemu, ka tas varētu kaitēt nodokļu konkurencei, jo nodokļu konkurence ir būtiska un produktīva. Otrkārt, krāpšanos ar nodokļu maksāšanu vajadzētu izskaust nevis ar konkurences samazināšanu, bet gan ar nodokļu atbrīvojumu striktu samazināšanu. Treškārt, šo krāpšanos vajadzētu apkarot, izlīdzinot PVN nodokļu likmes, kas strauji samazinās nodokļu atbrīvojumu un likumu nepilnību izmantošanas gadījumu skaitu.

Sharon Bowles ziņojumā piedāvāti dažādi līdzekļi. Tādēļ es balsoju pret.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, kā jau sacīju vakar, esmu pret jebkādu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, un es lūdzu Komisiju un Padomi efektīvi rīkoties, lai izlabotu negatīvās sekas, ko rada izvairīšanās no PVN – zaudējumi tiek lēsti EUR 20 miljardu vērtībā gadā vai gandrīz viena piektdaļa ES budžeta.

Es runāju par RTvat izstrādāto modeli, ar ko šis uzņēmums iepazīstināja šo Parlamentu un kas samazinātu izvairīšanos no PVN par apmēram EUR 275 miljoniem dienā, kā arī samazinātu administratīvo slogu, jo īpaši MVU. Es domāju, ka Komisijai vienmēr būtu jāanalizē šādi priekšlikumi, jo šādi modeļi patiešām pastāv. Protams, ir jābūt politiskajai gribai, lai tos pieņemtu.

Tomēr es nespēju balsot par šo ziņojumu, jo netika pieņemti manas grupas grozījumi – arī grozījums, kurā tika sacīts, ka veselīga nodokļu konkurence palīdzēs saglabāt un palielināt dalībvalstu ieņēmumus no nodokļiem, un grozījums, kas neatbalsta Nodokļu ietaupījumu direktīvas darbības jomas paplašināšanu. Taču mēs noteikti neatbalstām šīs direktīvas darbības jomas paplašināšanu, lai ietvertu visas juridiskās personas un visus finansiālu ieņēmumu avotus.

Šajā saistībā es uzskatu, ka mēs nedrīkstam aizmirst, ka „pārāk daudz nodokļu nogalina nodokļus” un ka dalībvalstīm, kas atbalsta šādus pasākumus, jābūt ļoti piesardzīgām, jo Makao, Singapūras un Honkongas cilvēki jau tagad berzē rokas par to, ka esam ieplānojuši doties šajā virzienā. Tādēļ es nebalsoju atbalstoši par ziņojumu, jo es vēlos, lai tas būtu nepārprotami un precīzi noteikts.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlējos izteikties par *Bowles* ziņojumu, kas bija par saskaņotu stratēģiju, lai uzlabotu cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. To izlasot, varētu likties, ka būtu grūti neatbalstīt ziņojumu vai jebkuras tā daļas.

Realitātē, lai gan pilnībā atbalstu saskaņotu pieeju cīņā pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas – un mums šajā jomā ir nepieciešama nopietna izpēte un saskaņošana –, jebkāds ierosinājums par nodokļu likmju tuvināšanu un/vai par nodokļu konkurences mazināšanu 27 ES dalībvalstīs kā daļu no cīņas pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, ir absolūti nepieņemams.

Neesmu pārliecināta, vai Eiropa un arī Komisija apzinās zaudējumus, kas tiek nodarīti dalībvalstīs, nemitīgi atsaucoties uz centralizāciju, kontroli vai dalībvalstu kompetences mazināšanu jebkādā veidā nodokļu jomā. Tas bija svarīgs jautājums, – lai gan saskaņā ar Lisabonas līgumu tā nebija problēma –, 12. jūnija referenduma debatēs. Darītu ko darīdami mēs nespējam atrunāt tos, kas baidās no Eiropas, jo Eiropas iestāžu vēlme centrāli pārņemt nodokļus savā ziņā dažādās pakāpēs, – ka Lisabonas līgums visādā ziņā atbalsta šo koncepciju. Lūdzu, esiet ļoti piesardzīgi, iejaucoties šajā jomā.

- **Ziņojums: Sylvia-Yvonne Kaufmann (A6-0292/2008)**

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, es nebalsoju pret *Kaufmann* ziņojumu, lai gan nemaz neesmu pārliecināts, ka mūsu tiesu sistēmu eiropeizēšana vai Eiropas prokurora biroja izveide ir pareizais veids, kā uzlabot policijas un tieslietu sistēmas darbu vai pat pārrobežu noziegumu sodīšanu. Gluži pretēji.

Tomēr es mudinu plašu un ciešāku sadarbību starp visiem suverēnajiem Eiropas drošības dienestiem un šajā saistībā es varu lielā mērā atbalstīti vairākus ieteikumus, uzlabojumus *Kaufmann* ziņojumā, uzlabojumus Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklā. Taču tas viss nedrīkst novest pie pārmērīgi apmaksātas un iedomīgas

Eiropas tiesu sistēmas, kas ir izolēta no reālās pasaules, ko esam pieredzējuši pēdējos dažos mēnešos, iejaucoties tādā pakāpē, kas lielā mērā pārsniedz nepieciešamo sadarbību starp suverēnām dalībvalstīm. Šī otrā iemesla dēļ es atbalstu galīgā balsojuma par Kaufmann ziņojumu.

Rakstiski balsojuma skaidrojumi

- Ziņojums: Katerina Batzeli (A6-0274/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju atbalstoši par leģislatīvo rezolūciju, kas pamatota uz Grieķijas deputātes Katerina Batzeli ziņojumu, pirmajā lasījumā saskaņā ar koplēmuma procedūru apstiprinot priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes grozošā Lēmumam Nr. 1719/2006/EK, ar ko izveido jaunatnes rīcības programmu laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam. Es atzinīgi vērtēju un atbalstu grozījumus, kas ir aizstājuši konsultējošo komitoloģijas procedūru ar pienākumu Komisijai informēt Eiropas Parlamentu un dalībvalstis bez kavēšanās par jebkādiem pasākumiem, kurus veic saistībā ar lēmuma īstenošanu bez komitejas palīdzības, lai atslēgtu lēmumus varētu īstenot ātrāk un efektīvāk.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju atbalstoši par Batzeli kundzes ziņojumu un patiesi atzinīgi vērtēju attiecīgā finansējuma ievērojamo palielinājumu. Programma „Jaunatne darbībā” pēdējos gados ir bijusi svarīgs instruments, ar ko iesaistīt mūsu ES augošo paaudzi lielā Eiropas projektā. Un tādēļ šī programma ir svarīga saikne, ar ko tuvināt jauno paaudzi Eiropai un ļaut jauniešiem piedalīties vairākās patiesi interesantās politiskās un kultūras iniciatīvās. Eiropas Komisija rīkojas pareizi, īstenojot šādu pieeju kā jauns šī Parlamenta pārstāvis, un, zinot Figel kunga apņemšanos un mērķus, es noteikti varu būt optimistisks par jaunās 2007.–2013. gada programmas sekmēm.

Slavi Binev (NI), rakstiski. – (BG) Priekšsēdētāja kungs, kolēģi, programma „Jaunatne darbībā” ir instruments, kas mums palīdz iesaistīt mūsu bērnus konstruktīvās darbībās, ar kuru palīdzību viņi var attīstīt vadības iemaņas, kā arī solidaritātes un iecietības izjūtu. Vienlaikus tas ir labākais veids, kā mēs jauniem cilvēkiem varam parādīt, ka mums rūp viņu problēmu risināšana, un kā mēs varam viņus saistīt ar kopīgas Eiropas māju koncepciju. Tādēļ Eiropas jaunatnei paredzētā finansējuma efektīvai vadībai ir galvenā nozīme ES nākotnē.

Iniciatīvas mudināšana, administratīvā sloga mazināšana un lielākas pārredzamības panākšana ir dažas no Parlamenta galvenajām prioritātēm. Batzeli kundze piedāvā risinājumus, kuri samazina laiku, kādā līdzekļi var nokļūt pie uzvarējušajiem projektiem, kas ir pozitīvs rādītājs jauniem cilvēkiem. Vienlaikus grozījumi saglabā Eiropas Parlamenta kontroles kompetenci attiecībā uz Kopienas līdzekļu izdevumiem. Tādēļ es balsoju atbalstoši par ziņojumu attiecībā uz grozījumiem programmā „Jaunatne darbībā”.

Es sveicu referenti par lielisko darbu!

Neena Gill (PSE), rakstiski. – Biju ļoti priecīga balsot atbalstoši par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka programma „Jaunatne darbībā” ir lieliska iniciatīva. Šādas shēmas būs ļoti svarīgas, lai Eiropā sekmētu jaunieši iesaistīšanos.

Šāda iesaistīšanās ir ļoti nepieciešama. Visu laiku mani vēlētāji man saka, ka Eiropas Savienība viņu labā neko nedara. Nefinansējot pilsoniskās sabiedrības projektus, tiem, kas tic Eiropas projekta nozīmei, būs grūti pretoties kritikai par demokrātijas trūkumu un iestādēm, kas nereaģē uz vajadzībām.

Un šī negatīvā attieksme ir jo īpaši spēcīga starp jauniešiem. Kad apmeklēju skolas savā vēlēšanu apgabalā, mani pārsteidz jaunieši cinisms par ES nozīmi. Tādēļ šāds ziņojums ir savlaicīga reakcija uz spiedošu un pieaugošu problēmu.

Taču šāds ziņojums ir saskāries ar opozīciju no panikas cēlāju puses, kas apgalvo, ka tas nostiprinās Komisijas nozīmi. Skaidrs ir tas, ka visai sniegtajai informācijai būs jābūt objektīvai, lai tā būtu efektīva. Tomēr vēlos prasīt deputātiem apsvērt, kā pilsoniskās sabiedrības un jauna pilsoņa nozīmes nostiprināšana varētu nodrošināt Komisijai lielākas pilnvaras.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Kultūra nozīmē galvenos ilgtermiņa jautājumus, kas skar tautas un iedzīvotājus. Tādēļ jūnija sarakstā tiek uzskatīts, ka kultūras politika būtu jāīsteno politiķiem, kas ir tuvi saviem pilsoņiem, un tādēļ galvenokārt valsts līmenī. Mēs uzskatām, ka kultūras ir saņēmušas pārāk devīgas apropriācijas ES budžetā, piešķirot tās lietai, kam būtu jābūt galvenokārt dalībvalstu ziņā. Mēs kopumā atbalstām lielāka finansējuma piešķiršanu kultūrai, bet esam pret vairāk līdzekļu piešķiršanu no ES iestāžu budžetiem, jo iestādes ir ļoti tālu no pilsoņiem.

Balsojumā par šodienas četriem ziņojumiem, ko sagatavojuši *Batzeli* kundze, mums vienošanās bija jāpanāk tikai attiecībā uz tehniskākiem grozījumiem par programmu īstenošanas struktūru. Tomēr mēs izlēmām balsot pret šiem ziņojumiem, lai skaidri parādītu, ka mēs esam pret šādiem lieliem ieguldījumiem kultūrā ES līmenī.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju *Katerina Batzeli* ziņojumu par programmu „Jaunatne darbībā”. Programmas nodrošinātie piešķirumi ir galvenais elements, lai ļautu jauniem eiropiešiem pilnība izmantot ES piedāvātās iespējas. Ziņojuma mērķis ir samazināt birokrātiju un vienkāršot lēmumu pieņemšanu attiecībā uz piešķirumu saņēmēju atlasī. Tādēļ es atbalstu šos ieteikumus.

- Ziņojums: Katerina Batzeli (A6-0273/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju atbalstoši par leģislatīvo rezolūciju, kas pamatota uz Grieķijas deputātes *Katerina Batzeli* ziņojumu, pirmajā lasījumā saskaņā ar koplēmuma procedūru apstiprinot priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes grozošajam Lēmumam Nr. 1855/2006/EK, ar ko izveido programmu „Kultūra” (2007.–2013. gadam). Es atzinīgi vērtēju un atbalstu grozījumus, kas ir aizvietojuši konsultējošo komitoloģijas procedūru ar pienākumu Komisijai nekavējoties informēt Eiropas Parlamentu un dalībvalstis par jebkādiem pasākumiem, kuri veikti saistībā ar lēmuma īstenošanu bez komitejas palīdzības, lai atlases lēmumu varētu īstenot ātrāk un efektīvāk.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju atbalstoši par šo ziņojumi, jo tā mērķis ir samazināt lēmumu pieņemšanas laiku attiecībā uz Eiropas finansējuma piešķiršanu, izmantojot programmu „Kultūra” 2007.–2013. gadam.

Iepriekšējo gadu pieredze ir parādījusi, ka finansējuma piešķiršanas procedūra, izmantojot šo mehānismu, ir samērā lēna un ka Eiropas kultūras operatori šī iemesla dēļ var saskarties ar finansiālām problēmām.

Ņemot vērā, ka kultūras iestādes un mākslinieki, kam nepieciešami šie līdzekļi, parasti nav finansiāli pārāk labi situēti, es atzinīgi vērtēju jebkādu rīcību, kas paredzēta, lai atvieglotu piekļuvi Eiropas finansējumam.

David Martin (PSE), rakstiski. – *Katerina Batzeli* ziņojums par programmu „Kultūra” 2007.–2013. gadam integrē procesu, ar kuru pieņem lēmumu par finansiālo atbalstu, kas paredzēts programmā. Ja šis process būs efektīvāks, ieguvējas būs tādas programmas kā Eiropas kultūras galvaspilsētas. Tādēļ es balsoju atbalstoši par šo ziņojumu.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Katerina Batzeli* ziņojumi, par kuriem šodien balsojam, un kas attiecas uz programmu „Jaunatne darbībā” (2007.–2013. gadam), programmu „Kultūra” (2007.–2013. gadam), programmu „Eiropa pilsoņiem” (2007.–2013. gadam) un rīcības programmu mūžizglītības jomā, parāda, ka procedūras, kuras veic, lai pieņemtu daudzgadu programmas kultūras, jaunatnes izglītības un aktīvas pilsonības jomā, nepārprotami padara šo programmu sagatavošanu un īstenošanu sarežģītāku. Jautājums ir, vai to rada Eiropas Komisijas birokrātiskais darbības veids vai izpratnes trūkums par svarīgo tematu – aktīva pilsonība?

Kultūra un izglītība nevar pakļauties birokrātijai. Tādēļ Eiropas Parlamenta Kultūras un izglītības komiteja ir atkārtoti aicinājusi ieviest „ātru, efektīvu un pārredzamu procedūru, kas tomēr nodrošinās pārbaudes un informētības tiesības attiecībā uz lēmumu pieņemšanu”. Bez ātriem lēmumiem iecerēto ietekmi nejutīs. Tas pilnībā pamato atbalstošu balsojumu par ziņojumiem, jo īpaši tādēļ, ka kultūra visplašākajā nozīmē ir tautu bagātība un to attīstības un izturības garants.

- Ziņojums: Katerina Batzeli (A6-0275/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju atbalstoši par leģislatīvo rezolūciju, kas pamatota uz Grieķijas deputātes *Katerina Batzeli* ziņojumu, pirmajā lasījumā saskaņā ar koplēmuma procedūru apstiprinot priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes grozošajam Lēmumam Nr. 1904/2006/EK, ar ko izveido programmu „Eiropa pilsoņiem” (2007.–2013. gadam), lai sekmētu aktīvu pilsonību. Es atzinīgi vērtēju un atbalstu grozījumus, kas ir aizvietojuši konsultējošo komitoloģijas procedūru ar pienākumu Komisijai nekavējoties informēt Eiropas Parlamentu un dalībvalstis par jebkādiem pasākumiem, kuri veikti saistībā ar lēmuma īstenošanu bez komitejas palīdzības, lai atlases lēmumu varētu īstenot ātrāk un efektīvāk.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Paldies, priekšsēdētāja kungs, jo ar iepriekšējiem ziņojumiem esmu pārliecināts arī par šo un balsoju atbalstoši par manas kolēģes *Batzeli* kundzes padarīto darbu.

Programma „Eiropa pilsoņiem” ir bijis svarīgs solis saistībā ar sarežģīto uzdevumu tuvināt Eiropu tās pilsoņiem. Pārāk bieži pagātnē Eiropu uzskatīja par attālu, birokrātisku iestādi, kas ir izolēta no savu pilsoņu ikdienas realitātes.

Šodien, tā kā izņēmuma kārtā plenārsēde notiek Briselē, mums ir iespēja nosūtīt vēstījumu, ko atzinīgi vērtēs Eiropas pilsoņi. Sāksim ar vienu EP mītnes vietu Briselē. Mūsu pilsoņus aizvien vairāk mulsina šis ikmēneša „pārbrauciens”, kas saistīts ar lielām organizatoriskām pūlēm un finanšu slogiem. Sāksim šo jautājumu apspriest bez jebkādiem tabu.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju priekšlikumu samazināt birokrātiju programmas „Eiropa pilsoņiem” lēmumu pieņemšanas procesā. Efektīvāka piešķirumu saņēmēju atlase sadraudzības pilsētām un atbalsts pilsoniskajai sabiedrībai uzlabos ES spēju mudināt savus pilsoņus iesaistīties ES pasākumos. Paturot sacīto prātā, es balsoju atbalstoši par *Katerina Batzeli* ziņojumu attiecībā uz programmu „Eiropas pilsoņiem” 2007.-2013. gadam, lai sekmētu aktīvu pilsonību.

- Ziņojums: *Katerina Batzeli (A6-0276/2008)*

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju atbalstoši par leģislatīvo rezolūciju, kas pamatota uz Grieķijas deputātes *Katerina Batzeli* ziņojumu, pirmajā lasījumā saskaņā ar koplēmuma procedūru apstiprinot priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes grozošajam Lēmumam Nr. 1720/2006/EK, ar ko izveido rīcības programmu mūžizglītības jomā. Es atzinīgi vērtēju un atbalstu grozījumus, kas ir aizvietojuši konsultējošo komitoloģijas procedūru ar pienākumu Komisijai nekavējoties informēt Eiropas Parlamentu un dalībvalstis par jebkādiem pasākumiem, kuri veikti saistībā ar lēmuma īstenošanu bez komitejas palīdzības, lai atlases lēmumu varētu īstenot ātrāk un efektīvāk.

David Martin (PSE), rakstiski. – Mūžizglītības programma palīdz finansēt tādas izglītības shēmas kā *Erasmus*. Izmantojot šādas shēmas, cilvēki Eiropā ne tikai apgūst Eiropas kultūru bagātību, bet arī izglītošanas iespēju pārticību, ko piedāvā ES. Tādēļ es balsoju atbalstoši par *Katerina Batzeli* ziņojumu attiecībā uz rīcības programmu mūžizglītības jomā.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Ir pretrunīgi mudināt mūsu cilvēkus, no vienas puses, ierosināt mācīties un, no otras puses, izvairīties „zilās kartes” plānus, jo netipiska bezdarba palielināšanās un smagāks konkurences spiediens jau ir nodrošinājis, ka laba pamatapmācība un tālākāpmācība vairs nevar pasargāt no bezdarba.

Ir liels skaits augsti kvalificēti cilvēki, ko uzņēmumi nepieņem darbā tikai tādēļ, ka vēlas nodarbināt vislētākos doktora vai maģistra grāda ieguvējus *McJobs* vai nevēlas vairs piedāvāt neko citu kā vien netipiskus darba līgumus.

Ir ļoti nepieciešams sākt apmācību, lai mazinātu prasmīga darbaspēka deficītu, ko izmanto, lai pamatotu pašreizējo praksi. Ja tas izrādīsies neiespējam, priekšroka būtu jādod sezonas migrantu modelim. Tas novērsīs atkārtotus masu imigrācijas viļņus.

Dumitru Oprea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju atbalstoši par *Katerina Batzeli* ziņojumu vairāku iemeslu dēļ.

Ir labi zināms, ka izglītība un apmācība ir būtiskas ES prioritātes, lai sasniegtu Lisabonas stratēģijas mērķus. Mūžizglītības programmas mērķis būtu jābūt elastīgai, autonomai sabiedrībai, kura ir pamatota uz zināšanām, ar kvantitatīvu un kvalitatīvu ekonomikas un kultūras attīstību, kas ir saskaņā ar un atbilst spēcīgai(-āķai) sociālai kohēzijai. Tādēļ mūžizglītībā būtu jāiesaista visi sociālie faktori.

Protams, tāpat kā jebkurai citai šāda apmēra programmai, tai jābūt skaidrai, saskaņotai, regulāri uzraudzītai un novērtētai pēc katra īstenošanas posma, lai būtu iespējami (atkārtoti) pielāgojumi, jo īpaši attiecībā uz darbību īstenošanas prioritātēm.

Tomēr mūžizglītības programmām ir arī jāpievērš uzmanība pieaugušajiem. Tā kā lielākoties uzsvars uz izglītību tiek likts pirmajā dzīves daļā un tā kā pēc tam cilvēka zināšanas ir ierobežotas, katrs pilsonis būtu jāmudina un jāmotivē piedalīties jebkāda veida mūžizglītībā, kas nodrošinātu nodarbinātības potenciālu darba tirgū neatkarīgi no vecuma.

Tas ir vēl svarīgāk, ja runājam par statistiku attiecībā uz novecojošo darbaspēku un aktīvo iedzīvotāju skaita samazināšanos.

Mihaela Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Šodien visa Eiropa saskaras ar vairākām būtiskām un dramatiskām izmaiņām visu vecumu pilsoņiem.

Ir atzīta izglītības un apmācības nozīmi Lisabonas stratēģijā attiecībā uz izaugsmi un nodarbinātību un Eiropadome ir vairākkārt uzsvērusi izglītības un apmācības nozīmi ES ilgtermiņa konkurētspējā.

Šodien mēs vairs nevaram prognozēt, ka cilvēki visu dzīvi paliks vienā un tajā pašā uzņēmējdarbības nozarē vai darbavietā. Viņu profesionālā attīstība ir neprognozējama un viņiem būs nepieciešamas dažādas prasmes, lai pielāgotos.

Lai viņus sagatavotu dzīvei un sabiedrībai, skolām būtu viņi jāvirza uz mūžizglītību – visaptverošu ES programmu, kas uzskata, ka cilvēki var mācīties jebkurā vecumā, tādējādi saglabājot dzīvesprieku un paliekot aktīvi sabiedrības locekļi.

Tādēļ es pārliecināti balsoju atbalstoši par šo ziņojumu, jo mums nepieciešams izstrādāt programmas, kas paredzētas šādiem nolūkiem, un šeit es jo īpaši runāju par jaunākajām ES dalībvalstīm.

- Ziņojums: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0306/2008)

Marian Złotea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Partnerattiecību un sadarbības nolīgums (PSN) starp Eiropas Kopieni un dalībvalstīm, no vienas puses, un Uzbekistānas Republiku, no otras puses, stājās spēkā 1999. gada 1. jūlijā pirms ES paplašināšanās, pievienojoties Bulgārijas Republikai un Rumānijas Republikai. Bija jāsigatavo PSN protokols, lai šim nolīgumam varētu pievienoties jaunās dalībvalstis (Rumānija un Bulgārija).

Es uzskatu, ka Parlamentam būtu jāierosina vairāk šāda veida iniciatīvu, ņemot vērā arī citus partnerattiecības nolīgumus, kas parakstīti ar citām šī reģiona valstīm. Saistībā ar situāciju reģionā šogad ir nepieciešams noslēgt ES un Azerbaidžānas partnerattiecību nolīgumu, lai nodrošinātu Eiropai iespēju turpināt enerģētikas projektus.

Azerbaidžānai ir jāsaņem īpaša uzmanība no ES, arī sākot no realitātes saistībā ar šīs valsts ārkārtīgi līdzsvaroto politiku un iespēju veicināt ES enerģētikas projektu īstenošanu.

- Ziņojums: Helmut Markov (A6-0281/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pēc referenduma Melnkalnē 2006. gada 21. maijā, kurā vairākums (55,4 %) balsoja atbalstoši par neatkarīgu Melnkalni, Melnkalnes parlaments 2006. gada 5. jūnijā pasludināja Melnkalni par pilnībā neatkarīgu saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem. Serbija Melnkalnes neatkarību atzina 2006. gada 5. jūnijā, un Serbijas parlaments pieņēma lēmumu, nosakot Serbiju kā pēcteci Serbijas un Melnkalnes valstu savienībai, kas bija jaunais Dienvidslāvijas Federatīvās Republikas nosaukums saskaņā ar 2003. gada 4. februāra Konstitucionālo hartu. Šādā kontekstā es balsoju atbalstoši par EP leģislatīvo rezolūciju, saskaņā ar koplēmuma procedūru apstiprinot priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko izveido atsevišķas Melnkalnes saistības un samazina Serbijas saistību proporcionalitāti attiecībā uz ilgtermiņa aizdevumiem, ko piešķirusi Kopiena Serbijas un Melnkalnes valstu savienībai (bijusī Dienvidslāvijas Federatīvā Republika).

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – Es balsoju atbalstoši par *Helmut Markov* ziņojumu. Es uzskatu, ka, lai nodrošinātu stabilitāti un drošību Eiropā, ir būtiski, ka mēs darām visu, lai palīdzētu gan Serbijai, gan Melnkalnei atgūties no ekonomikas un sociālajiem satricinājumiem, kas risinājās pēc Dienvidslāvijas sabrukuma un sekojošajiem iznīcinošajiem kariem.

Es ceru, ka jo īpaši prioritāte tiks piešķirta infrastruktūrai un transportam. Ja vēlamies būt reālistiski mūsu centienos attiecībā uz abām valstīm, tad šis nolīgums ir būtisks un ir noteikti jāatbalsta. Es ceru, ka kaut kad nākotnē Serbija un Melnkalne varēs pievienoties ES.

Šis nolīgums ir pirmais solis šajā virzienā.

- Ziņojums: Neil Parish (A6-0311/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz mana lieliskā kolēģa *Neil Parish* no Lielbritānijas ziņojumu, es balsoju atbalstoši par leģislatīvo rezolūciju, saskaņā ar koplēmuma procedūru apstiprinot priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Padomes 2007. gada jūnija Regulu par organiskajiem produktiem un šo produktu marķēšanu. Padomes 2007. gada 28. jūnija Regulai par organiskajiem produktiem un šo produktu marķēšanu ir kā obligātai prasībai jāstājas spēkā, sākot no 2009. gada 1. janvāra. Šī priekšlikuma

mērķis ir atlikt obligātās prasības par ES logotipa izmantošanu piemērošanu, kamēr vēl nav pabeigta jaunā logotipa izstrāde, lai palīdzētu izvairīties no patērētāju mulsināšanas, nomainot ES logotipus īsā laikposmā un radot papildu finansiālo slogu operatoriem, kuriem būtu jāmaina iepakojums un uzlīmes ļoti īsā laikposmā. Tādēļ tiek ierosināts atlikt ES logotipa obligātu izmantošanu līdz 2010. gada 30. jūnijam.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu par organiskajiem produktiem un šo produktu marķēšanu. Es neesmu pilnībā pārliecināta, ka vienmēr ir labāk absolūti maksimizēt organisko produktu ražošanu un patēriņu. Es uzskatu, ka zinātne ir uzlabojusi pārtikas produktivitāti un pārtikas nekaitīgumu dažās svarīgās jomās. Mans patēriņš atspoguļo šo manu viedokli. Tomēr tiem, kam ir fundamentālāks viedoklis, ir tiesības būt drošiem, ka „organisks” patiesi ir organisks, nevis tikai marķējums, ko izmanto, lai no lēticiģiem un neinformētiem patērētājiem iekasētu dārgāko cenu.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Pieprasījums pēc organiski ražotas pārtikas un citām precēm ir augsts un pieaug, un, lai nodrošinātu šo pieprasījumu, patērētājiem, protams, jāspēj atpazīt šie produkti tirgū. Tādēļ marķēšana ir nepieciešama, lai tirgus šajā joma funkcionētu.

Tomēr mēs esam iepriekš balsojuši pret ES marķējumu organiskiem produktiem, jo esam pārliecināti, ka tirgus spēki, ko vada informēti Eiropas patērētāji, spēj paši veikt šo uzdevumu. Ja organisko produktu marķēšanās ir nepieciešams politisks regulējums, tas jāveic valsts līmenī.

Tomēr balsojumā par šo ziņojumu mēs saskārāmies tikai ar jautājumu par ES logotipa obligātās izmantošanas prasības atlikšanu attiecībā uz organiskiem produktiem. Mēs par šo priekšlikumu balsojām atbalstoši.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju atbalstoši par *Parish* ziņojumu, kas pieņem Komisijas priekšlikumu novilcināt ES organisko produktu marķējuma obligāto ieviešanu. Tomēr jāatzīmē, ka šāda marķējuma labprātīga izmantošana nav aizliegta un ka būtu jāmudina jebkādi šādi pasākumi, no kuriem ieguvēji ir patērētāji.

- Ziņojums: Philippe Morillon (A6-0315/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs balsojam atbalstoši par ziņojumu, jo Parlamenta ierosinātie grozījumi paredzētu EP piekrišanas saņemšanu, lai noslēgtu nolīgumus. Mēs atbalstām visaptverošu ES zivsaimniecības nolīgumu pārskatīšanu un uzskatām to par pozitīvu pirmo soli, kas nodrošina mums lielākas noteikšanas iespējas.

Mēs ļoti nopietni uztveram zinātniskos ziņojumus, kas parāda, ka jūru krājumi tiek izsmelti. Tādēļ mēs neuzskatām, ka ES zivsaimniecības nolīgumus par nabadzības apkarošanas un attīstības motivēšanas instrumentu, kas ir piemērots ilgtermiņa izmantošanai. Mēs vēlamies mainīt ES zivsaimniecības politiku tā, lai tā sekmētu zivju krājumu atjaunošanos. Ieviešot izmaiņas ES tirdzniecības un atbalsta politikā, kā arī dažādos partnerattiecību veidos mēs arī mēģinām atbalstīt ilgtspējīgu attīstību valstīs, kurās zivsaimniecības nolīgumi ar ES pašlaik ir viens no lielākajiem ienākumu avotiem.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es atbalstīju *Morillon* ziņojumu, kas attiecas uz Dienvidindijas okeāna zivsaimniecības nolīgumu. Es uzskatu, ka valstīm, kas atrodas pie jūras un nodarbojas ar zvejniecību, pašām būtu jākontrolē sava zivsaimniecība, vienlaikus sadarbojoties starptautiski ar zivsaimniecības nolīgumiem.

ES ir ieinteresēta Dienvidindijas okeāna krasta līnijā, un tādēļ tai ir jāpilda saistības saskaņā ar ANO Jūras tiesību konvenciju. Tomēr es ļoti vēlo sagaidīt dienu, kas Francija un citas ES valstis pašas tieši kontrolēs savas zivsaimniecības intereses.

Margie Sudre (PPE-DE), rakstiski. – (FR) EP nupat ir apstiprinājis Dienvidindijas okeāna zivsaimniecības nolīgumu, ko 2006. gadā parakstīja Eiropas Kopiena. Tā kā *La Réunion* dēļ Kopienai ir zivsaimniecības intereses šajā reģionā, tai bija jāsadarbojas ar citām reģiona resursu pārvaldībā un saglabāšanā iesaistītajām pusēm saskaņā ar ANO Jūras tiesību konvencijas noteikumiem.

Šis jaunais reģionālais zivsaimniecības nolīgums izveido īpašu sistēmu ar pastāvīgo Zinātnisko komiteju, kas ir šīs sistēmas stūrakmens un kuras galvenais uzdevums ir veikt zivju resursu un zvejniecības ietekmes un jūras vidi zinātnisku novērtējumu, ņemot vērā reģiona vides raksturpazīmes. Nolīgumā arī mudina sadarbību zinātnisko pētījumu jomā.

Pamatojoties uz šiem zinātniskajiem ieteikumiem, pušu rīcībā būs stingrs pamats, uz kuru izstrādā saglabāšanas un pārvaldības pasākumus, kas ir vispiemērotākie, lai risinātu reģiona problēmas. Nolīgums ir reāls solis virzienā uz zivsaimniecības resursu stāvokļa uzlabošanu un uz ilgtspējīgu attīstību.

- Ziņojums: Kyösti Virrankoski (A6-0328/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju atbalstoši par EP rezolūciju, kas pamatota uz mana kolēģa deputāta *Kyösti Virrankoski* ziņojumu par budžeta grozījumu projektu Nr. 5/2008 (BGP 5/2008), kurā ietverts tradicionālo pašu resursu (TPR, t.i., muitas nodevas, lauksaimniecības nodokļi un cukura nodokļi) prognozes pārskats, PVN un nacionālā kopienākuma bāzes likmes, kā arī AK rabata budžeta izstrāde un finansēšana, kas maina sadalījumu starp dalībvalstīm attiecībā uz to pašu resursu ieguldījumu ES budžetā.

- Ziņojums: Sylvia-Yvonne Kaufmann (A6-0292/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju atbalstoši par leģislatīvo rezolūciju, kas pamatota uz Vācijas deputātes *Sylvia-Yvonne Kaufmann* ziņojumu, saskaņā ar apspriežu procedūru apstiprinot vairāku dalībvalstu iniciatīvu nostiprināt Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu. Rezolūcija pirmām kārtām aicina gan Padomi, gan Komisiju piešķirt prioritāti jebkādiem priekšlikumiem nākotnē grozīt iniciatīvas tekstu, izmantojot steidzamības procedūru, saskaņā ar Lisabonas līgumu, kad tas stāsies spēkā. Es atbalstu „datu aizsardzības” nostiprināšanu un to, ka Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkti *Eurojust* dalībvalstīm nodrošinās konkrētu informāciju. Jo īpaši atzinīgi es vērtēju atsauci uz gaidāmo pamatlēmumu par to personas datu aizsardzību, ko apstrādā saistībā ar policijas un tiesu iestāžu sadarbību jautājumos attiecībā uz noziedzību.

Koenraad Dillen, Carl Lang un Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) Beidzot Brisele pa logu vēlas atgriezt to, ko franči, nīderlandieši un īri 2005. un 2008. gada referendumos izmeta pa durvīm – vienota Eiropas Prokurora biroja izveidi.

Kārdinājums proeiropas burvju mācekļiem izrādījās pārāk liels. Lai vai ko tas prasītu, ir jāpārmāc un jāignorē jebkādi iebildumi, noraidījumi vai pamatota pretestība no Eiropas tautu puses, lai ar spēku kopieniskotu visus tiesu, drošības un imigrācijas jautājumus.

Eiropa smagi kļūdās. Nepieciešamā sadarbība starp dalībvalstīm tiesu, policijas un pat noziedzības jautājumos nedrīkst rasties, šos jautājumus pakļaujot pārvalstiskai tiesu kārtībai, kas izveidot, neskatoties uz visām atšķirībām, kuras pastāv starp dalībvalstu tiesu sistēmām un tradīcijām.

Mēs noraidām šo pārvalstisko tiesu kārtību, kas būtu pretrunā tiem principiem, ko augsti vērtējam.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju atbalstoši par *Kaufmann* kundzes ziņojumu par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu. Es piekrītu tā saturam un mērķim stiprināt pašreizējās struktūras un vienot to rīcību. Ievērojamo izmaiņu pēdējos gados dēļ saistībā ar tiesu sadarbību noziedzības jautājumos ir kļuvis nepieciešams ieviest un nostiprināt struktūras, kas var nodrošināt palīdzību un koordināciju Eiropas līmenī.

Neskatoties uz to, ka savstarpējas atzīšanas princips sāk tikt izmantots praksē, joprojām ir daudzi praktiski sarežģījumi un pieaugošs skaits sarežģītu pārrobežu lietu, kurās ir vajadzīga palīdzība un atbalsts no kompetentajām valsts iestādēm.

Carl Schlyter (Verts/ALE), rakstiski. – (SV) Esmu absolūti pret reliģijas, seksuālās orientācijas, politiskās pārliecības utt. iekļaušanu kā vajadzīgu informāciju, kas nosūtāma no vienas iestādes uz otru, bet šajā ziņojumā ir tas tiek minēts tikai saistībā ar papildu garantijām, lai padarītu striktākus spēkā esošos tiesību aktus. Tādēļ es balsoju atbalstoši.

- Ziņojums: Armando França (A6-0285/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju atbalstoši par leģislatīvo rezolūciju, kas pamatota uz Portugāles deputāta *Armando França* ziņojumu, kurš atbalsta vairāku dalībvalstu iniciatīvu (Slovēnijas Republika, Francijas Republika, Čehijas Republika, Zviedrijas Karaliste, Slovākijas Republika un Vācijas Federatīvā Republika) grozīt vairākus pamatlēmumus (2002/584/JHA par Eiropas apcietināšanas orderi, 2005/214/JHA par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz finansālām sankcijām, 2006/783/JHA par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem un 2008/.../JHA par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu spriedumiem attiecībā uz kriminālnoziedzumiem), lai paredzētu noteikumu *in absentia* paziņoto lēmumu īstenošanai. Es atbalstu priekšlikumu par vairākām procedūras garantijām, lai stiprinātu *in absentia* tiesāto personu tiesības, un centienus samazināt dažādas pieejas atkarībā no šādu lēmumu „neatzīšanas pamata”.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju atbalstoši par *França* kunga ziņojumu par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu spriedumiem krimināllietās, jo uzskatu, ka ir svarīgi izveidot vienotus noteikumus attiecībā uz *in absentia* paziņoto lēmumu savstarpējas atzīšanu.

Es sveicu referentu par ziņojumā ierosinātajiem priekšlikumiem, ko es uzskatu par ārkārtīgi būtiskiem, lai saskaņotu procedūru garantijas visās dalībvalstīs un nostiprinātu pamattiesību aizsardzību, piemēram, tiesības uz aizstāvību un tiesu.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es atbalstīšu šo ziņojumu par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu spriedumiem krimināllietās. Es uzskatu, ka noziegumos apsūdzētās personas nedrīkst slēpties, pateicoties Eiropas Savienības tiesu sistēmas nepilnībām. Jebkurš, kurš atzīts par vainīgu vienā dalībvalstī, ir jāuzskata par vainīgu visā ES. Ja mēs apšaubām jebkuras ES dalībvalsts tiesas neatkarību un integritāti, šai valstij nav tiesību uz dalībvalsts statusu. Pretējā gadījumā, tāpat kā nenošķiram noziedzniekus Mančestrā no noziedzniekiem Londonā, mēs nedrīkstam to darīt ar noziedzniekiem no Madrides vai Lisabonas.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret *França* ziņojumu par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu spriedumiem krimināllietās, jo ziņojuma mērķis ir saskaņot krimināltiesvedību Eiropas līmenī.

Es uzskatu, ka krimināltiesvedība ir dalībvalstu kompetencē, nevis ES. Tādēļ tā nav jāsaņā.

Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret *França* ziņojumu par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu spriedumiem krimināllietās, jo ziņojuma mērķis ir saskaņot krimināltiesvedību Eiropas līmenī. Es uzskatu, ka krimināltiesvedība ir dalībvalstu kompetencē, nevis ES. Es, protams, atbalstu apsūdzēto tiesības uz pienācīgu pārstāvību, bet nav nepieciešama saskaņošana.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE), rakstiski. –? (RO) Savstarpēja atzīšana ir Eiropas līmeņa tiesiskās sadarbības stūrakmens, un jebkāds īstenošanas instrumentu precizējums ir vērtējams atzinīgi.

Šodien apstiprinātais lēmums ir piemērots. Tomēr es vēlos vērēt uzmanību uz citu problēmu, proti, veidu, kādā dažas dalībvalstis īsteno tādu svarīgus instrumentus kā Eiropas apcietināšanas orderi.

2007. gada janvārī Rumānijas iestādes izdeva Eiropas apcietināšanas orderi Čehijas pilsonim *František Příplata*, kam bija piespriests astoņu gadu cietumsods par nopietna nozieguma izdarīšanu 2000. gada Rumānijas arod biedrības vadītāja slepkavības lietā. Taču Čehija, kuras teritorijā atrodas slepkava, piemēro izdošanas procedūru attiecībā tikai uz tiem noziegumiem, kas izdarīti pēc 2004. gada 1. novembra.

Tādējādi astoņus gadus pēc nozieguma izdarīšanas notiesātā persona joprojām nav tikusi izdota un sprieduma izpilde tā arī nav sākusies.

Es uzskatu, ka dalībvalstīm, kas šādi izprot tiesiskās sadarbības īstenošanu, būtu nopietni jāapsver iespēja paturēt šādas tiesības.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju atbalstoši par *Armando França* ziņojumu par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem un *Pamatlēmumu 2008/.../JHA* par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu spriedumiem attiecībā uz kriminālnoziegumiem, piemērojot sodus vai pasākumus, kas saistīti ar brīvības atņemšanu, par to īstenošanu ES.

Ir aizvien vairāk lietu, kurās bīstami noziedznieki izmanto pārvietošanās brīvību un robežu likvidēšanu ES, lai izvairītos no sprieduma.

Es pilnībā atbalstu šo ziņojumu, jo tas nodrošina vienotu regulējumu attiecībā uz *in absentia* paziņotiem lēmumiem. Tas ir ļoti nepieciešams regulējums, lai izvairītos no iespējamās tiesu sistēmas bloķēšanas no to puses, kuri, bēgot no taisnīgas tiesas, dodas uz citu ES dalībvalsti.

Carl Schlyter (Verts/ALE), rakstiski. – (SV) EP grozījumi galveno vērību vērēt uz lielāku personu aizsardzību un tādējādi mēģina uzlabo spēkā esošos tiesisko regulējumu. Tādēļ balsoju atbalstoši.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Es pilnībā atbalstu iniciatīvu grozīt tiesību aktu noteikumus, kas reglamentē savstarpējās atzīšanas principa piemērošanu spriedumiem.

Jāīsteno visi iespējamie centieni, lai padarītu tiesisko sadarbību starp dalībvalstīm pēc iespējas efektīvāku. Vienlaikus mums ir jāmēģina nodrošināt, ka tiek pilnībā ievērotas visas pilsoņu tiesības, arī pamattiesības uz krimināltiesvedību.

Manuprāt, ierosinātie grozījumi ievērojami nesekmēs sadarbību starp tiesām, bet galvenokārt palīdzēs īstenot pilsoņu tiesības attiecībā uz tieslietu administrāciju ES, jo īpaši tiesības uz aizstāvību un atkārtotu tiesu.

- Ziņojums: Ioannis Gklavakis (A6-0286/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Šajā patstāvīgajā ziņojumā ir uzsvērtā zivsaimniecība un akvakultūra saistībā ar integrēto piekrastes zonas pārvaldību Eiropā.

Ekoloģiski ilgtspējīga ūdens un zivju resursu pārvaldība, protams, ir svarīga, lai aizsargātu visi, kurā dzīvojam. Diemžēl ziņojumā neņem vērā problēmas, kas pastāv ES zivsaimniecības nozarē. Tādēļ mēs esam izlēmuši atturēties. Zvejas flotu pārmērīga kapacitāte ES noved pie pārāk lieliem lomiem. Tas apdraud jūras ekosistēmu un ēdamo zivju krājumus.

Mēs velētos redzēt lielus samazinājumus zvejas kuģu skaitā, kā arī zvejas kvotas, ko nosaka, pamatojoties uz bioloģiski drošas un zinātniskas informācijas. Protams, darba ņēmējiem, kurus skar pārstrukturēšana, ir jāpiedāvā darba tirgus apmācība un piemērots finansiāls atbalsts, lai viņi varētu iestāties darbā tajās ekonomikas nozarēs, kur darbinieki ir vajadzīgi.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par mana kolēģa Gklavakis kunga ziņojumu par zivsaimniecību un akvakultūru saistībā ar integrēto piekrastes zonas pārvaldību (IPZP) Eiropā un sveicu viņu ar kvalitatīvo ziņojumu. Balsoju atbalstoši, jo ziņojumā uzsver šo darbību ekonomisko un sociālo nozīmi piekrastes reģioniem un aicina šos reģionus saņemt palīdzību saistībā ar IPZP. Tādēļ ir būtiski, ka attālāko reģionu valstu un reģionālas iestādes sagatavo IPZP stratēģijas, lai nodrošinātu savu piekrastes reģionu līdzsvarotu attīstību.

Es arī pilnībā atbalstu referenta ierosinājumus izmantot Eiropas Zivsaimniecības fondu ilgtermiņa finansēšanas pasākumiem saistībā ar IPZP, jo šis fonds atbalsta darbības, kuras sekmē ilgtspējīgu attīstību reģionos, kas nodarbojas ar zvejniecību, izmantojot transversālu pieeju visām jūras darbībām, kuras notiek šajos reģionos.

Visbeidzot ir svarīgi uzsvērt, ka reģionālā plānošana līdz šim lielā mērā pamatota uz sauszemi un tajā nav ņemta vērā piekrastes attīstības ietekme uz konkrētām jūras darbībām. Tas ir novedis pie jūras dzīvotņu iznīcības, tādēļ ir ārkārtīgi svarīga jauna pieeja.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Gklavakis ziņojumā pareizi atzīst zvejniecības nozīmi piekrastes kopienām, kā arī kultūras tradīciju saglabāšanas nozīmi. Pārāk bieži šo cilvēcisko zivsaimniecības nozares aspektu neievēro, kad tiek īstenota KZP. Ziņojumā pareizi atzīmē vajadzību pēc strukturām ES, valsts un reģionālā līmenī, lai sadarbotos piekrastes pārvaldības jautājumos, un es uzskatu, ka šajā saistībā piekrastes zonām un tautām ir jāuzņemas vadošā loma, ES darbojoties kā koordinātoram.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), rakstiski. – (IT) Zivsaimniecība un akvakultūra ir divas galvenās darbības, kas ir pamatā piekrastes zonu ekonomiskajai un sociālajai attīstībai ES. Tādēļ ir nepieciešams tās pārvaldīt tā, lai nodrošinātu zivju krājumu ilgtspējīgu izmantošanu, vienlaikus nodrošinot pieaugošo pieprasījumu pēc jūras produktiem.

Šajā nolūkā ES dalībvalstīm ir jāīsteno virkne pasākumu, lai aizsargātu piekrastes zonas un sekmētu tīru jūras vidi. Ņemot vērā to, ka daudzas piekrastes darbības ir pārrobežu darbības, ir nepieciešama sadarbība starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un kaimiņos esošajām trešām valstīm.

Viens šāds pasākums attiecas uz tūristu apmešanas vietu plānošanu. Daudzo reģionos tūrisms ir svarīgs ieguldījums vietējā IKP. Tomēr es domāju, ka mums būtu jāatbalsta „ekotūrisms”, citiem vārdiem sakot – tūrisms, kas ievēro lauku un vides aizsardzības politikas virzienus.

Ir arī nepieciešama koordinācija attiecībā uz rūpnieciskām darbībām. Padomājiet, cik svarīga ir efektīva kopējā politika attiecībā uz atkritumu pārvaldību, lai nodrošinātu svarīgas saimnieciskas darbības atbilstību vajadzībai un pienākumam saglabāt jūras vidi.

Piekrastē maza apjoma zvejniecība ir ļoti svarīgs ieņēmumu avots tūkstošiem ģimeņu un saglabā gadsimtiem senu tradīciju, kas, manuprāt, Eiropai būtu jāatbalsta un jāpaglabā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju atbalstoši par Gklavakis ziņojumu, kurā uzsvērtā vajadzība pēc Eiropas piekrastes zonas stratēģijas ar mērķi panākt ilgtspējīgu attīstību.

IPZP stratēģija faktiski var nodrošināt piemērotu regulējumu šo zonu un tur veikto darbību ilgtspējīgai izmantošanai. Es pilnībā atbalstu referenta nostāju, ka ir nepieciešama ilgtermiņa plānošana, iesaistot attiecīgās nozares.

Es apsveicu šo nostāju un vēlos uzsvērt, ka tam būtu jābūt tikai sākumam pirms pievēršam vēl lielāku uzmanību šai nozarei, kā arī es mudīnu Komisiju īstenot jēgpilnu politiku šajā jomā.

Kathy Sinnott (IND/DEM), rakstiski. – Es atbalstu šo balsojumu, jo es atbalstu ilgtspējīgu zivsaimniecību visur un atbalstu piekrastes kopienas un zvejniekus Īrijā. Kopējā zivsaimniecības politika, koncentrējot uzmanību uz abiem šiem mērķiem, ir novedusi pie pretējā – jūras vides iznīcība, zivju krājumu samazināšanās un jūras vides noplicināšana.

- Ziņojums: Mihael Brejc (A6-0208/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. (FR) – Pamatojoties uz mana lieliskā kolēģa un Slovēnijas deputāta *Mihael Brejc* ziņojumu, es balsoju atbalstoši par leģislatīvo rezolūciju, pirmajā lasījumā un saskaņā ar koplēmuma procedūru apstiprinot priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 562/2006 attiecībā uz vīzu informācijas sistēmas (VIS) izmantošanu saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksu. Ņemot vērā Eiropas pilsoņu cerības attiecībā uz iekšējo drošību, es pilnībā atbalstu grozījumu ieviešanu Šengenas Robežu kodeksā, lai garantētu efektīvu VIS izmantošanu uz mūsu ārējām robežām. Šī regulas priekšlikuma mērķis ir noteikt kopējus noteikumus attiecībā uz VIS obligātu izmantošanu (t.i., sistemātiska meklēšana, izmantojot vīzas uzlīmes numuru, kopā ar pirkstu nospiedumu pārbaudēm) uz ārējām robežām, tādējādi turpinot izstrādāt integrētu robežu pārvaldības sistēmu ES.

Koenraad Dillen, Carl Lang un Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) Lai gan Eiropai labpatiktu sacīt pretējo, tā nav progresējusi attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Gluži pretēji, kopš nožēlojamā Šengenas nolīguma īstenošanas sākuma, iekšējo robežkontroļu atcelšana ir novedusi pie organizētās noziedzības masveida attīstības un pie visa veida nelikumīgiem pārvadājumiem.

ES, īsts burvja māceklis, runājot par drošību, ar metodēm, kas pārāk bieži apdraud valstu un to iedzīvotāju drošību, ir mums uzspiedusi šo nedrošības telpu, kurā trūkst brīvību un tiesiskuma.

Šengenas Robežu kodekss nepalīdzēs, jo tā pamatā esošais Šengenas nolīgums ir nepiemērots un nepieņemams.

Kopēja drošība tiks panākta tikai tad, kad katra valsts atgūs pilnīgu suverenitāti attiecībā uz savu robežu pārvaldību un savu imigrācijas politiku. Ir sasniegts absurda kalngals, ja vēl vairāk atbildības tiek nodots ES rokās, kas jau tagad ir paralizēta.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju atbalstoši par *Mihael Brejc* ziņojumu attiecībā uz vīzu informācijas sistēmas (VIS) izmantošanu saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksu.

Kopējie noteikumi attiecībā uz Šengenas zonas ārējām robežām ir jāgroza, un VIS izmantošana ir jāpadara efektīvāka un vienotāka. Tas jādara ļoti saprātīgi un uzmanīgi, jo datu privātums un cilvēktiesības vienmēr ir visvarīgākais aspekts un tie jāievēro.

Pirkstu nospiedumu pārbaudes uz robežām, izmantojot VIS, novedīs pie nevajadzīgi garam rindām un ilgiem kavējumiem robežu šķērsošanas punktos pat cilvēkiem, kam vīzas nav nepieciešamas.

Ziņojumā ierosina izlases veida pārbaudes, izmantojot šo informācijas sistēmu. Ierēdņi turpinās pārbaudīt, vai iebraucēji atbilst iebraukšanas prasībām ES, bet viņi varēs paši arī izlemt, vai veikt arī VIS meklēšanu. Šāda pieeja joprojām nodrošinās augstu drošības līmeni, bet neliks arī cilvēkiem gaidīt pie robežšķērsošanas punktiem ilgāk nekā tas ir obligāti nepieciešams.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Vīzu informācijas sistēmas (VIS) nostiprināšana bez šaubām ir labs veids, kā vienkāršāk apkarot krāpniecību nākotnē, un — ņemot vērā, ka tiek nodrošināta datu aizsardzība — tāpēc tiek vērtēta atzinīgi. Tomēr, ja pirkstu nospiedumu vākšana un skenēšana ir nepieciešama, lai turpmāk varētu piešķirt Šengenas vīzas, tas izraisīs ievērojamus sastrēgumus attiecīgajās vēstniecībās. Šajās debatēs Vācijā tika minēts, ka dažās vēstniecībās nav ne personāla, ne iespēju veikt šādas pārmaiņas. Iespējamā datu glabāšanas ārpakalpojumu uzticēšana ārējām kompānijām, par ko arī vēl tiek runāts, tomēr rada lielas bažas un, iespējams, varētu uzsākt jaunus skandālus saistībā ar vīzām.

VIS ir pozitīvi aspekti, bet kopumā tā nav rūpīgi pārdomāta, tāpēc es nevarēju atbalstīt šo ziņojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju atbalstoši par *Brejc* ziņojumu. Es atbalstu priekšlikumu un tā mērķus. Konkrētos laikposmos mūsu robežas ir pārpludinātas ar cilvēkiem, kas vēlas iebraukt Šengenas zonā.

Priekšlikums ievieš parastās kontroles sistēmas vienkāršošanu, bet arī aizsargā ceļotājus un novērš to, ka tiem būtu jāgaida stundām uz robežas, lai tiktu veiktas šīs kontroles darbības. Tomēr atkāpei būtu jābūt atkāpei, nevis vispārējam noteikumam, un es piekritu, ka atkāpes laikam un biežumam jābūt pēc iespējas ierobežotākam. Kopumā šajā saistībā es atzinīgi vērtēju īpašu nosacījumu ieviešanu, kuri reglamentē atkāpes piemērošanu.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Es atbalstu grozošo Regulu Nr. 562/2006 attiecībā uz vīzu informācijas sistēmas (VIS) izmantošanu saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksu.

Es uzskatu, ka ir nevajadzīgi un pārāk laikietilpīgi veikt pārbaudes attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem ir vīza, katru reizi, kad viņi šķērso robežu. Tas noved pie pārmērīgi garām rindām robežšķērsošanas punktos.

Robežkontroļu intensitātes samazināšana, manuprāt, neietekmēs drošības līmeni ES. Tādēļ es uzskatu, ka robežsarga veikto pārbaudu ierobežošana, veicot tikai izlases veida VIS pārbaudes, ir pareizais risinājums.

Marian Zlotea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Šodien es balsoju atbalstoši par *Brejc* ziņojumu, jo, lai ārējās robežkontroles būtu efektīvākas, VIS izmantošana ir ārkārtīgi būtiska. VIS robežu policijas aģentiem būtu jāizmanto sistemātiski attiecībā uz jebkuru personu, kurai ir vīza, lai nodrošinātu robežu drošību.

Šengenas zonas paplašināšana ir likvidējusi šķēršļus ES. Trešo valstu pilsoņus joprojām pārbauda tikai tad, kad viņi iebrauc ES. 50 % nelegālo imigrantu ES iebrauc legāli, bet uzskatās ES ilgāk, jo nav vīzu kontroles sistēmas.

Mēs gribam, lai Eiropa ir drošāka, bet vienlaikus arī lai tā laipni sagaida tos, kuri šeit iebrauc kā tūristi vai darba jautājumos. Grozījums, par kuru šodien EP balsoja, nodrošinās ieguvumus ES pilsoņiem un trešo valstu valstspiederīgajiem, kam nav nepieciešama vīza, jo tādējādi sastrāgumi sauszemes robežšķērsošanas punktos ievērojami tiks samazināti.

- Ziņojums: Renate Weber (A6-0293/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz Rumānijas deputātes *Renate Weber* ziņojumu, es balsoju atbalstoši par EP leģislatīvo rezolūciju, kas atbalsta vairāku dalībvalstu (Beļģija, Čehija, Igaunija, Spānija, Francija, Itālija, Luksemburga, Nīderlande, Austrija, Polija, Portugāle, Slovēnija, Slovākija un Zviedrija) iniciatīvu nostiprināt *Eurojust*. Es atbalstu „datu aizsardzības” elementa nostiprināšanu priekšlikumā un to, ka EP tagad saņems vairāk informācijas, lai varētu labāk uzraudzīt uzdevumus un pienākumus, ko veic *Eurojust*, kuru izveidoja 2002. gadā kā ES struktūru ar juridiskas personas statusu un kura mērķis ir sekmēt un uzlabot koordināciju starp kompetentajām tiesu iestādēm un dalībvalstīm. No *Eurojust* pieredzes ir kļuvis skaidrs, ka tā darbības efektivitāte ir jāuzlabo, nodrošinot, ka tā dalībvalstīm ir vienlīdzīgs statuss. Es arī atbalstu steidzamības elementu koordinācijai, valstu koordinācijas sistēmas, partnerattiecības ar citiem Kopienas drošības un aizsardzības instrumentiem (*Europol*, *Frontex*, *OLAF*), kā arī *Eurojust* iespēju saistībā ar otrajiem sadarbības maģistrātiem trešās valstīs.

Patrick Gaubert (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju *Lambert* kundzes ziņojuma pieņemšanu par Dublinas sistēmas novērtējumu. Ziņojumā pareizi atgādina, ka kopumā Dublinas sistēmas mērķi ir lielā mērā sasniegti, bet ka precīzu datu trūkuma dēļ nav bijis iespējams novērtēt sistēmas izmaksas. Pastāv arī bažas attiecībā gan uz sistēmas praktisko piemērošanu, gan uz tās efektivitāti.

Ziņojumā ir sāktas debates par kopējās Eiropas patvēruma politikas nākotni, ko sāka 2007. gada jūnijā, kad publicēja Zaļo grāmatu.

Ziņojumā ir norādīts, ka ir jāprecizē un jāmaina šādi sistēmas aspekti – *non-refoulement* pamatprincipa ievērošana; pieteikumu iesniedzējiem ir jāsaņem visa attiecīgā informācija par Dublinas sistēmu valodā, ko viņi saprot, un viņiem jābūt piekļuvei juridiskai palīdzībai visas procedūras laikā; viņiem arī jābūt tiesībām lūgt apturēt lēmumu par pārvešanu; jāaskaņo nepilngadīgo vecuma noteikšanas kritēriji; jāizstrādā mehānismi, lai apturētu pārvešanas uz valstīm, kuras nepārprotami neievēro pieteikuma iesniedzēja tiesības.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Saistībā ar *Eurojust* darbību nostiprināšanu attiecībā uz cīņu pret dažādiem noziegumu veidiem šī priekšlikuma galvenais mērķis ir atbalstīt apmātību ar iedomātas policijas proponentu politisko pareizību.

Slikti apslēptais mērķis ir visu to komentāru uzraudzība, kas tiek pausti, kad draud sods, neatkarīgi no tā vai tie ir rakstiski vai mutiski tikšanās laikā. Vairāki šī Parlamenta runātāji jau ir aicinājuši pieņemt pamatdirektīvu, lai iespējami rasistiskas un ksenofobiskas darbības uzskatītu par kriminālnodarījumiem nolūkā nodrošināt ātru šādas direktīvas transponēšanu valstu tiesību aktos, lai izveidotu vienotu Eiropas prokuroru – ES jaunā „politiskās pareizības” *Torquemada*.

Diemžēl, jo vairāk lēmumu pieņemšanas pilnvaru iegūst EP, kas ir iestāde, kura sevi sauc par demokrātijas templi, jo vairāk tiek ignorētas pamattiesības, jo īpaši pētniecības brīvība, viedokļa un izpausmes brīvība. Patiesībā šī totalitārisma Eiropa ir daudz bīstamāka par „briesmoņiem”, ko tā it kā apkaro. Eiro-globālistu proponentu un imigrantionistu ideoloģijas galvenais mērķis atbrīvoties no traucējošiem oponentiem, pieņemot represīvas Eiropas kriminaltiesības.

Mēs to nepieņemam.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – Padomes priekšlikums un attiecīgais ziņojums par grozījumu *Eurojust* regulā piešķir šim represīvajam ES mehānismam vēl lielākas pilnvaras.

Eurojust kompetence ir paplašināta, ietverot gandrīz visus sodāmības jautājumus, un ir nostiprināta tā ieviešanās pilnvaras attiecībā uz valstu tiesu iestādēm. Dalībvalsts pilsoņa informācijas un personas datu (arī DNS dati) nodošana *Eurojust* kļūst obligāta un tiek izveidots valstu *Eurojust* asociāciju tīkls. *Eurojust* saiknes ar citiem represīviem ES (Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, *Frontex*) un trešo valstu mehānismiem ir ciešākas. *Eurojust* nostiprināšana atbalsta *Europol* un kopumā palielina to glabāto datņu skaitu, kuras ietver ar informāciju par ES darba ņēmējiem un ārvalstu pilsoņiem. To vēl vairāk atbalsta, atjaunojot Šengenas un VIS pārraudzības sistēmas un iestrādājot Prīmas līgumu Kopienas tiesību aktos. Aiz aizbildinājumiem ar terorismu un organizēto noziedzību ir mēģinājums apbruņot kapitālu pret intensificētu populāru reakciju, ko apdraud ES politika un dalībvalstu valdības. Represijas mehānismu straujā izaugsme valstu un ES līmenī vēl vairāk atklāj ES reakcionārās iezīmes un vairāk nekā jebkad mudina cilvēkus pretoties un gāzt šo imperiālistisko struktūru.

- Ziņojums: Jean Lambert (A6-0287/2008)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Maltas salas ir ES dienvidu robeža. Tās atrodas Vidusjūras reģiona vidū, un tajas iebrauc neproporcionāls skaits neregulāru imigrantu. Lielākā daļa piesakās uz patvērumu.

Frontex, ko valdības pārstāvji sagaidīja atplestām rokām kā risinājumu, kurs palīdzēs ierobežot neregulāro imigrantu skaitu, ir bijis absolūti nesekmīgs pasākums.

Mēs esam pieprasījuši dalīt šo slogu, saņemot minimālu vai vispār nesaņemot atbildi. Tagad, kad ir sācies šīs iestādes darbības pēdējais gads, mēs ierosinām mehānismus sloga dalīšanai. Beidzot mēs atzīstam vajadzību palīdzēt atvieglot neproporcionālo nastu, kas varētu tikt uzkrauta noteiktām dalībvalstīm, jo īpaši dalībvalstīm ar ārējām robežām.

Tas, ka mēs atzīstam vajadzību „paredzēt mehānismus, kas nav finanšu mehānismi, lai novērstu negatīvās sekas, ko tās piemērošana rada mazajām dalībvalstīm pie Eiropas Savienības ārējām robežām”, ir ļoti atzinīgi vērtējams, jo tas attiecas uz Maltu pilnīgi visā, izņemot nosaukumu.

ES nav ievērojusi solidaritātes principu, risinot šo jautājumu. Ir laiks pārtraukt retoriku un ķerties pie lietas.

ES ir jāsaprot, ka tās mazākā dalībvalsts nevar turpināt uzņemt lielu skaitu imigrantu, kas meklē patvērumu.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju atbalstoši par Lielbritānijas deputātes *Jean Lambert* ziņojumu par Dublīnas sistēmu un es apsveicu manu draugu *Patrick Gaubert* par padarīto darbu, jo viņš bija mūsu grupas referents. Dublīnas sistēmas mērķis ir noteikt dalībvalsti, kura ir atbildīga par pieteikuma uz patvērumu izskatīšanu, kas iesniegts ES dalībvalstīs, Norvēģijā vai Īslandē. Lai gan, kopumā ņemot, Dublīnas sistēmas mērķi, jo īpaši skaidru un dzīvotspējīgu mehānismu izveide, ar kuriem noteikt dalībvalsti, kura ir atbildīga par pieteikuma uz patvērumu izskatīšanu, jau lielā mērā ir sasniegti, joprojām pastāv problēmas saistībā ar sistēmas efektivitāti un tās piemērošanu praksē, kā arī izmaksām, kas nav novērtētas. Tas viss parāda, ka steidzami ir vajadzīga Eiropas imigrācijas un patvēruma politika, un es atzinīgi vērtēju Padomes pašreizējā priekšsēdētāja, mana drauga *Brice Hortefeux* (Francijas Imigrācijas, integrācijas, nacionālās identitātes

un savstarpēji atbalstītas attīstības ministrs) padarīto darbu viņa kompetences jomā, un viņš arī nupat vadīja Eiropas ministru konferenci par patvēruma tiesībā, kas notika 2008. gada 8. un 9. septembrī Parīzē.

Jan Březina (PPE-DE), rakstiski. – (CS) Es balsoju pret ziņojumu par Dublīnas sistēmas novērtējumu, jo es uzskatu, ka tas neuzlabotu sistēmu, bet gluži pretēji radītu šķēršļus tās efektīvai darbībai.

Jo īpaši es uzskatu, ka ir būtiski brīdināt pret automātiskas apelācijas tiesību pagaidu atņemšanas attiecībā uz lēmumu pārvēst patvēruma meklētāju uz citu dalībvalsti. Turklāt ar balsu vairākumu pieņemtā nostāja, ka aizturēšanas centrus izmanto patvēruma meklētāju pārvešanai uz valsti, kura ir atbildīga par pieteikumu uz patvērumu izskatīšanu, noteikti nesekmēs uzlabojumus sistēmas efektivitātē, bet gluži pretēji liks to apšaubīt un padarīs to neskaidru.

Tādējādi ziņojums patiesībā mēģina atcelt vai vismaz vājināt instrumentus, ar ko dalībvalstis var nodrošināt, ka to lēmumus var piemērot saistībā ar Dublīnas sistēmu un to nevajadzētu apstiprināt. Tas ir nepareizi, jo nenoteikts humānais aspekts pieteikumu uz patvērumu novērtēšanā lēmums paliek tikai uz papīra, jo nav sadarbības pieteikuma iesniedzēja puses.

Es arī nevaru atbalstīt aicinājumu ieviest Eiropas sloga sadalīšanas mehānismus, jo uzskatu, ka spēkā esošie finansiālās kompensācijas mehānismi dalībvalstīm, ko visvairāk skar patvēruma pieteikumi, ir pilnīgi pietiekami, un nav nepieciešams ieviest dalībvalstu suverenitātē patvēruma jomā, paredzot turpmākus regulējumus.

Koenraad Dillen, Carl Lang un Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) Ar nelielu ironiju mēs atzīmējam, ka pirmo reizi EP ziņojumā milzīgo imigrantu pieplūdumu ES dalībvalstī apraksta kā „slogu”.

Vai imigrācijai drīzāk nevajadzētu būt iespējai visām Eiropas tautām gūt labumu?

Neapšaubīsim šo – absurda pienākums pieņemt patvēruma meklētājus un strikta *non-refoulement* principa ievērošana netiek apsvērta. Ziņojumā tikai uzsver Dublīnas sistēmas trūkumus attiecībā uz tās dalībvalsts noteikšanu, kura ir atbildīga par pieteikumu uz patvērumu izskatīšanu. Tas ir acīmredzams, ņemot vērā pieaugošās imigrantu plūsmas uz valstīm, kuras galvenokārt atrodas ES dienvidu daļā.

Jau atkal ziņojumā piedāvā nepareizu risinājumu tehniskajām un cilvēkresursu problēmām, kas saistītas ar migrācijas plūsmām. Nav nepieciešama kopējas patvēruma sistēmas izveidošana, kura noteikti būs neefektīva ES, kas nemitīgi paplašinās ar porainām robežām. Gluži pretēji dalībvalstīm būtu jādod tiesības pašām pieņemt lēmumus par migrāciju un savu robežu pārvaldību.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Dublīnas sistēma praksē ir pierādījusi sevi kā mehānismu, kas sekmē ES kopumā pret bēgļiem vērsto politiku. Dažādās netaisnības tās piemērošanā, ko apraksta šis ziņojums, apstiprina šīs reakcionārās iezīmes.

ES, kas uzņemas ievērojamu atbildības daļu par simtiem tūkstošu bēgļu aizbraukšanu no savam valstīm, atbalstot nepopulārus režīmus un sekmējot iekšējo konfliktu, karus un imperiālistiskas iejaukšanās tā vietā, lai sniegtu patvērumu upuriem un ievērotu viņu tiesības, ir pēdējos gados turpinājusi ieņemt striktāku pozīciju šajā jautājumā.

Viens no aspektiem ir nepieņemamā patvēruma meklētāju vadāšana uz priekšu un atpakaļ no vienas ES dalībvalsts uz citu. To pieļauj Dublīnas regula un realitātē ievieša ar *Frontex* izveidošanu, lai izdzītu bēgļus no ES; ar nesen pieņemto direktīvu par viņu aizturēšanu līdz pat 18 mēnešus; apstiprinot *Eurodac* paplašināšanu, ietverot citus nolūkus, piemēram, datņu glabāšana ar viņu informāciju un ar necilvēcīgu attieksmi.

Tādēļ ir skaidrs, ka mums smagi jācinās, lai atceltu šo regulu un ES pret bēgļiem vērsto politiku kopumā. Mums jāievēro patvēruma meklētāju tiesības bēgt uz jebkuru valsti, kas viņiem liekās vispiemērotākā, un jānodrošina, ka dalībvalstis ievēro 19513. gada Ženēvas Konvenciju.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs uzskatām, ka ziņojumā ir pozitīvi punkti attiecībā uz Dublīnas sistēmas novērtējumu saistībā ar pieteikumiem uz patvērumu parakstošajās dalībvalstīs.

Citu aspektu starpā

- mēs piekrītam nosodījumam attiecībā uz patvēruma meklētāju pārvešanu uz dalībvalstīm, kuras nenodrošina pilnīgu un godīgu attieksmi, ģimenes locekļa ierobežoto definīciju un tam, ka piekļuves *EURODAC* datu bāzei paplašināšana ir saistīta ar risku, ka informācija var nonākt trešo valstu rīcībā;

- mēs arī piekrītam priekšlikumiem, kas nodrošina, ka patvēruma meklētājiem ir tiesības lūgt apturēt lēmumu par atbildības nodošanu citai dalībvalstij, kas aizsargā *non-refoulement* principu un principu, ka prasību nekad nedrīkst slēgt ar procedūru saistītu iemeslu dēļ, un kas aizsargā ģimeņu atkalapvienošanu un principu par to, kas ir bērna interesēs (vecuma novērtējums, neaizturēšana, ģimenes locekļa noteikšana utt.).

Tomēr mēs nepiekrītam ziņojumā paredzētajai ES līmenī spēkā esošo instrumentu klasificēšanai un pieņemšanai, kā arī ziņojumā paustajam atbalstam patvēruma politikas kopieniskošanai, kas ir federālistiska pieeja, kura, mūsaprāt, ir šķērslis, ar ko pašlaik saskaras patvēruma meklētāji ES līmenī.

Tādēļ mēs atturamies.

Anna Hedh (PSE), rakstiski. – (SV) Es balsoju atbalstoši par *Jean Lambert* patstāvīgo ziņojumu (A6-0287/2008) par Dublinas sistēmu, lai gan tajā ietverti viedokļi, kam nepiekrītu. Es balsoju atbalstoši, jo es piekrītu spēcīgajai kritikai, kas pausta ziņojumā, attiecībā uz to, kā spēkā esošie ES noteikumi mazina patvēruma meklētāju tiesības, piemēram, pārvedot viņus uz dalībvalstīm, kuras nespēj nodrošināt pilnīgu un godīgu attieksmi. Tomēr esmu pret pilnīgu ES patvēruma politikas saskaņošanu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju atbalstoši par manas kolēģes *Lambert* kundzes ziņojumu attiecībā uz Dublinas sistēmas novērtējumu. Jo īpaši es vēlos uzsvērt ziņojuma nodaļas, kurās izcelts, ka lēmumos attiecībā uz bērniem bērna interesēm vienmēr jābūt pirmajā vietā.

Manā valstī, Skotijā, *Dungavel* aizturēšanas centrā pašlaik ir nožēlojama situācija, jo patvēruma meklētāju bērni tiek ieslodzīti. Šādas prakses nekad nevar aprakstīt kā rīcību bērna interesēs, un es atbalstu Skotijas valdības centienus slēgt šo iestādi, lai imigrācijas atbildība nonāktu Skotijas valdības kontrolē.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Ir svarīgi precizēt dažus no noteikumiem, kas reglamentē patvēruma procedūru, arī tos noteikumus, kuri nosaka atbildīgo par dubultā iesniegtu pieteikumu ierobežošanu. Kamēr Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja aicina patvēruma procedūrās vairāk aizsargāt bērnus, aizvien vairāk pieaugušo nepavadīti bērni ierodas pie ES ārējām robežām, mēģinot izmantot īpašo aizsardzību, ko viņiem piemēro, jo viņus nedeportē un neatgriež. Atkal un atkal viņi riskē ar savām dzīvībām, meklējot prasmīgus ceļus bēgšanai.

Ja mūsu izstrādātie noteikumi, ko esam paredzējuši kā aizsardzību, tagad mudina personas uzņemties vairāk un vairāk risku, mums jādomā par jaunām stratēģijām.

Šajā ziņojumā ir ietverti daži pamati, taču kopumā, manuprāt, tas nav pietiekami plašs, tādēļ nevaru to atbalstīt.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. – Es balsoju atbalstoši par *Lambert* ziņojumu par Dublinas sistēmas novērtējumu. Ziņojumā paustas bažas par sistēmas trūkumiem, aicinot Komisiju piemērot pasākumus attiecībā pret valstīm, kuras nenodrošina pilnīgu un godīgu attieksmi pret saņemtajiem pieteikumiem uz patvērumu.

Pēc nepieņemamā direktīvas projekta par *non-refoulement*, ko pieņēma jūnijā, EP šodien uzsver, ka patvēruma meklētājiem ir tiesības saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem, un dalībvalstīm ir saistības.

Grieķija sistemātiski pārkāpj patvēruma meklētāju pamattiesības. Uzņemšanas centros ir nepieņemami apstākļi, un Grieķijā pieņem vienu no vismazākajiem skaitiem pieteikumu. Konkrētas dalībvalstis jau ir atteikušās īstenot Dublinas regulu, ja Grieķija ir atbildīgā valsts; vēl vairākas runā par tiesvedību. Mēs aicinām Komisiju ierosināt būtiskus un efektīvus pasākumus, lai nodrošinātu, ka Grieķijas iestādes pareizi izskata pieteikumus uz patvērumu.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Tiesību akti un prakses saistībā ar patvērumu dalībvalstīs joprojām atšķiras, un pieteikumus uz patvērumu katrā valstī izskata atšķirīgi.

Ja visā ES nepanāks atbilstīgu un vienotu aizsardzības līmeni, Dublinas sistēmai vienmēr būs nesekmīgi rezultāti, skatoties gan no tehniskā, gan cilvēciskuma viedokļa, un patvēruma meklētājiem būs pamatots iemesls savus pieteikumus iesniegt konkrētai dalībvalstij, lai izmantotu vislabvēlīgākos lēmumus valsts līmenī.

Lielais skaits dubultā un vairāk iesniegtu pieteikumu skaits un mazais pārvešanu skaits norāda uz Dublinas sistēmas trūkumiem, kā arī uz vajadzību izveidot kopīgu Eiropas patvēruma sistēmu.

Dublinas regulas īstenošana var novest pie atbildības nevienlīdzīgas sadales gadījumos, kad cilvēki lūdzu aizsardzību, kas kaitēs dažām dalībvalstīm, kuras ir jo īpaši pakļautas migrācijas plūsmām sava ģeogrāfiskā novietojuma dēļ.

Saskaņā ar Komisijas novērtējumu 2005. gadā 134 dalībvalstis, kas atrodas pie ES ārējām robežām saskārās ar pieaugošām problēmām, ko sekmēja Dublinas sistēmas īstenošana, tādēļ Dublinas sistēmā paredzētais „pirmā ieceļošanas valsts” kritērijs ārējo robežu dalībvalstīm radīja sarežģītu situāciju.

Carl Schlyter (Verts/ALE), rakstiski. – (SV) Šajā patstāvīgajā ziņojumā vērs uzmanību uz iespēju uzlabot un palielināt aizsardzību patvēruma meklētājiem, bet es neatbalstu ziņojumā sacīto, ka kopēja patvēruma sistēma atrisinātu šo jautājumu.

Neskatoties uz to, es balsoju atbalstoši, jo lielākā daļa ziņojuma pozitīvi ietekmes patvēruma meklētājus, un tieši viņi ir ziņojuma temats.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Šodien EP pieņēma ziņojumu, kas skaidri un kritiski norāda uz spēkā esošās Dublinas sistēmas trūkumiem. Nav šaubu, ka mums nepieciešama kopēja migrācijas un patvēruma politika ES līmenī, jo Eiropā aizvien vairāk izzūd robežas. Jautājums ir vienīgi par to, kā to sasniegt.

Folkpartiet piekrit lielākajai daļai kritikas un uzskata, ka ir pareizi sūtīt spēcīgu signālu, ka jāsāk veikt izmaiņas humanitārajā virzienā. Tādēļ es balsoju atbalstoši, ievērojot konkrētu atturību.

5. grozījumā kritizē dažas valstis, ka tās sistemātiski liedz patvēruma meklētājiem viņu brīvību, ievietojot viņus aizturēšanas centros. Manuprāt, šī kritika ir jāsauglabā, jo tādēļ, ka Zviedrija ir viena no valstīm, kas īsteno tieši šādu praksi. Tomēr es nepiekrītu Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas priekšlikumam pilnībā aizliegt aizturēšanu, lai gan uzskatu, ka aizturēšanai patiesi būtu jābūt pēdējam solim. Es atturējos balsot par 6. grozījumu par aktīva pienākuma ieviešanu uzzināt informāciju par ģimenes locekļiem, kas jāveic tādām organizācijām kā Sarkanais Krusts un Sarkanais pusmēness. Šādu pienākumu var piemērot tikai aģentūrai un nevajadzētu piemērot sabiedriskai organizācijai. Tā kā ne sākotnējais teksts, ne grozījums nepiedāvāja citas iespējas, es atturējos.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), rakstiski. – (DA) Lai gan Lambert ziņojums par Dublinas sistēmas novērtējumu (A6-0287/2008) ietver viedokļus un priekšlikumus, ko neatbalstu, es galīgajā balsojumā izlēmu par to balsot atbalstoši. Es to pirmām kārtām darīju, lai paustu savu atzinību par ziņojuma skaidro kritiku attiecībā uz to, kā spēkā esošiem ES noteikumi mazina patvēruma meklētāju tiesības, piemēram, sekmējot patvēruma meklētāju pārvešanu uz dalībvalstīm, kuras nevar nodrošināt pieteikuma pilnīgu un godīgu izskatīšanu.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Nolīgumi par Dublina II ir pamatoti uz politisku fikciju, kas 27 dalībvalstīs uzticas viena otrai, kad runa ir par pieteikumu uz patvērumu izskatīšanu, un ka visas dalībvalstis pilda savus pienākumus vienādi principiāli.

Es personiski izskatīju čehu bēgļu uzņemšanu Polijā, jo vairākus čehu bēgļus nosūtīja atpakaļ uz Poliju no Beļģijas, pamatojoties uz Dublinas sistēmu. Tika pausti spēcīgi protesti. Tādēļ es veicu pats savu izmeklēšanu. Patiesībā fotogrāfijas ir redzamas manā interneta vietnē.

Kamēr visās 27 dalībvalstīs nav piemērots un saskaņots aizsardzības līmenis, manuprāt, Dublina II nav nekas vairāk kā politiska fikcija un tā rada milzīgu netaisnību. Es Polijā pats redzēju, ka Dublinas sistēmas noteikumu pamatprincipus neizmanto praksē. Uzņemšanas kvalitāte, bērnu uzņemšana un nespēja nodrošināt mācības, nehiģieniskie apstākļi, kādos bēgļiem ir jādzīvo, veselības aprūpes trūkums – tas viss katrā dalībvalstī ievērojami atšķiras.

Lambert ziņojumā identificē problēmas, sāk ar precīzu novērtējumu un piedāvā risinājumus vairākās jomās. Mums šis ziņojums pilnībā jāatbalsta.

- Ziņojums: Nickolay Mladenov (A6-0249/2008)

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Viena no personu brīvas pārvietošanās ES sekām ir pārrobežu automobiļu satiksmes pieaugums. Tas rada nepieciešamību paredzēt Eiropas līmeņa noteikumus mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanas jomā, lai efektīvi aizsargātu negadījumos cietušus upurus.

Apdrošināšanas uzņēmuma izveidotas prasību iesniegšanas sistēmas efektivitāte upura pastāvīgās uzturēšanās valstī ir ārkārtīgi svarīga, lai sasniegtu šo mērķi. Darbinieka, kurš reģistrē prasības, pienākums ir informēt

upuri, kā turpināt īstenot prasību pret ārvalstu pilsoņiem, un patērētāju uzticība pieaugtu, ja informācijas pakete, kas pieejama pirms apdrošināšanas līguma slēgšanas, ietvertu pilnu informāciju par noteikumiem, kuri reglamentē attiecīgās apdrošināšanas sabiedrības funkcijas un prasību īstenošanu, kā arī par ieguvumiem upurim.

Vēl viens svarīgs referenta izvirzīts jautājums ir, vai juridisko izmaksu apdrošināšanai jābūt obligātai visās dalībvalstīs. Es atbalstu nostāju, ka pašreizējās brīvprātīgās sistēmas saglabāšana ir pareizais risinājums. Patērētāju uzticības pieaugumu, ko sekmētu obligāta sistēma, pārspētu pašas apdrošināšanas izmaksu pieaugums un kavējumi, ko radītu lietu noskaidrošana tiesās. Tomēr ir būtiski, ka visi pasākumi tiek piemēroti nekavējoties attiecībā uz juridiskās aizsardzības apdrošināšanas pieejamību, jo īpaši jaunajās dalībvalstīs.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Mladenov ziņojumā pietiekama vērība ir vērsta uz patērētāju organizācijām saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanas novērtējumu. Patērētāju organizācijām patiesi ir svarīga nozīme šajā jomā kopā ar ES iestādēm, dalībvalstīm un pašu apdrošināšanas nozari.

Arlene McCarthy (PSE), rakstiski. – Es vēlos pateikties Mladenov kungam, kurš ir mūsu komitejas referents.

Šis ziņojums par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanas aspektiem ir labs paraugs, kā Eiropa sniedz praktiskus un pragmatiskus ieguvumus ES dalībvalstu pilsoņiem.

Ar 1,2 miljoniem ceļa negadījumu Eiropā katru gadu diemžēl vairāki pilsoņi kļūst par to upuriem kā vadītāji, pasažieri vai gājēji.

Tomēr daudzi cilvēki nezina, ka pastāv ES tiesību akti, lai palīdzētu risināt apdrošināšanas prasības, svešvalodā nesazinoties ar ārvalstu apdrošināšanas sabiedrību.

Šis ES tiesību akts ir pieņemts, lai pilsoņi varētu doties mājās un īstenot prasību ātri un viegli, izmantojot dzimto valodu.

4. Mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanas direktīva arī nodrošina palīdzību negadījumu upuriem, katrā dalībvalstī izveidojot informācijas centrus.

Tā kā tiesību akti pašlaik nenodrošina obligātu juridisko izmaksu segumu, pilsoņiem būtu jāapsver iespēja iegādāties tiesiskas aizsardzības apdrošināšanu.

Protams, kā Parlamenta starpniecības referente, es ceru, ka puses izmantos alternatīvus strīdu izšķiršanas līdzekļus, izvairoties no izmaksām un kavējumiem, ka saistīti ar tiesas procedūru.

Tieši ar tādiem konkrētiem un praktiskiem pasākumiem, kā šis tiesību akts, mēs varam parādīt pilsoņiem Eiropas vērtību.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – (PL) No 2003. gada līdz 2005. gada apmēram 17 000 trešo valstu pilsoņi tika nosūtīti uz citu ES dalībvalsti, lai tur tiktu izskatīts viņu pieteikums uz patvērumu. No tiem 12 % bija pieteikumu no cilvēkiem, kuri jau bija iesniegusi citus pieteikumus uz patvērumu.

Pašlaik iespējas, ka patvērumu tiks piešķirts, katrā ES dalībvalstī ievērojami atšķiras. To visskaidrāk parāda Irākas valstspiederīgo piemērs. Vācijā viņiem ir 75 % iespējas gūt patvērumu, savukārt Grieķijā šāda iespēja ir tikko 2 %.

ES būtu ieguvēja, ja tā likvidētu fenomenu „riņķojošie bēgļi”, dubulto migrāciju un vairāku pieteikumu vienlaicīgu iesniegšanu dažādās valstīs, ieviešot sistēmu, ar kuru saskaņā viena dalībvalsts būtu atbildīga par pieteikumu uz patvērumu izskatīšanu.

- Ziņojums: Sharon Bowles (A6-0312/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Izvairīšanās no nodokļu maksāšanas rada milzīgus finansiālus zaudējumus dalībvalstīs un samazina iespējas saglabāt un uzlabot to pakalpojumu kvalitāti, kurus mēs finansējam ar saviem nodokļiem.

Tomēr mēs atturējamies no balsošanas galīgajā balsojumā vairāku grozījumu dēļ, kuros nodokļu konkurenci starp dalībvalstīm aprakstīja kā kaut ko pozitīvu un kuros attieksme pret „nodokļu paradīzes” kaitīgās ietekmes uz dalībvalstu tautsaimniecībām bija ļoti piezēmēta.

Mēs arī izvēlējamies balsot pret 3. punkta otrā apakšpunkta tekstu, kas sniedz pārāk pozitīvu aprakstu par nodokļu tuvināšanu dalībvalstīs.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju atbalstoši par EP rezolūciju par patstāvīgo ziņojumu attiecībā uz saskaņotu stratēģiju, lai uzlabotu cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, ko sagatavoja Lielbritānijas deputāte *Sharon Bowles*, reaģējot uz Komisijas paziņojumu par šo tematu. Fiskālie ieņēmumi, citiem vārdiem sakot, nodokļu kopējās summa un obligātās sociālās apdrošināšanas iemaksas, 2004. gadā veidoja 39,3 % no ES IKP – EUR 4100 miljardi. Ir ļoti maz aprēķinu attiecībā uz to nodokļu summu, kas izvairīšanās no nodokļu maksāšanas dēļ netiek iekasēta, taču tiek lēsts, ka tie ir apmēram 2–2,5 % no IKP. Lai gan nodokļu piemērošana ir valsts kompetencē, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas kavē sekmīgu iekšējā tirgus darbību, jo izkropļo konkurenci starp nodokļu maksātājiem. Nav šaubu, ka cīņai pret nodokļu krāpšanu ir Eiropas dimensija ekonomikas starptautiskās globalizācijas dēļ.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam pret šo rezolūcijas galīgo redakciju, jo vairākums EP deputātu neredz patiesos fiskālas krāpšanas cēloņus, kas ir „nodokļu paradīzes” esība, lai gan bija daži pozitīvi priekšlikumi, par kuriem mēs balsojam atbalstoši.

Lai gan EP komitejas ziņojumā ir daži pozitīvi priekšlikumi, jo īpaši skaidras atsauces uz „nodokļu paradīzēm” un to, cik lielā mērā tās veicina izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kas samazina valsts ieņēmumus un valsts spēju īstenot praksē sociālā atbalsta politikas virzienus, vairākas no šīm nostājām tika noraidītas vai to nozīme mazināta plenārsēdes balsošanas laikā.

EP politiskais vairākums nevēlas patiesi slēgt „nodokļu paradīzes”, kas paglābj lielas bagātības un milzīgus biržas ieņēmumus no vairāk vai mazāk atļautiem darījumiem. Viņi vēlas sekmēt vienu no centrālajiem kapitālisma skandalozās peļņas punktiem, pat ja tas nozīmē mazākus ieņēmumus valstīm un mazākas iespējas, ka sabiedriskās politikas virzieni, kas pieņemti darba ņēmēju un cilvēku vajadzībām, reaģēs uz šīm vajadzībām.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Bowles* kundzes ziņojums ir tipisks šī Parlamenta solis – tas piedāvā risinājumus problēmām, kuru nebūtu, ja nebūtu Briseles Eiropa; turklāt tie ir risinājumi, kas šīs problēmas tikai saasinātu vai radītu jaunas.

Šajā gadījumā ierosinātie risinājumi uzlabot cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas ir saistīti ar nodokļa piemērošanu izcelsmes valstī un ieskaitei iestādes ieviešanu, kas padarītu katras dalībvalsts nodokļu ieņēmumu atkarīgus no citu dalībvalstu darījumiem. Citi ir saistīti ar PVN piemērošanu ar likmi, kas ir spēkā importētājā dalībvalstī (pašreizējās sistēmas vietā, kas atbrīvo no nodokļa) vai atpakaļejošas piemērošanas mehānisma izmantošanu; abi šie priekšlikumi, ja tos pieņemtu, novestu pie nepārvaramu administratīvo un fiskālo slogu uzlikšanas uzņēmumiem. Turklāt visām nodokļu iestādēm būtu tieša piekļuve elektroniski glabātiem datiem par nodokļu maksātājiem citās dalībvalstīs. Nodokļu ietaupījumi un krimināltiesības šajā krāpšanas jomā tiktu standartizēti. Tiktu likvidētas vairākas samazinātās PVN likmes.

Tas nepārprotami parāda, ka patiesais mērķis ir ne tika daudz cīņa pret krāpšanu, kas ir reāla un nopietna problēma, bet drīzāk dalībvalstu fiskālas suverenitātes likvidēšana.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Cīņa pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, protams, ir pilnībā jāatbalsta. Tādēļ mēs balsojam atbalstoši par visu rezolūcijas priekšlikumu, neskatoties uz to, ka tajā ietverti vairāki elementi, kas nav apdomāti līdz galam un ir nepamatoti. 3. punktā sacīts, ka „lai PVN sistēma, kas pamatota uz „izcelsmes principu”, būtu darbaspējīga, ir nepieciešama nodokļu tuvināšana starp valstīm, lai izvairītos no nodokļu konkurences”. Mēs neatbalstīsim šādu tekstu.

PVN un dalībvalstu nodokļu sistēmu tuvināšana ir ļoti bīstams solis virzienā prom no valsts pašnoteikšanās vienā no vissvarīgākajām jomām. EP nedrīkst paust šādus radikālus apgalvojumus par tik svarīgu jautājumu.

Nodokļu konkurencei arī ir priekšrocības, jo valstis var attīstīties un izstrādāt efektīvākus nodokļu vai citus risinājumus, lai finansētu valsts izdevumus, ja tām nepiemēro slikti ES tiesību aktus.

Marian Harkin (ALDE), rakstiski. – Es pilnībā atbalstu cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un atzīstu, ka pastāv vajadzība izvērst cīņu sadarbību starp administratīvajām iestādēm katrā dalībvalstī un Komisiju, lai to panāktu.

Tomēr es neatbalstu secinājumu paskaidrojuma rakstā, ka KUIINB ieviešana ir nepieciešama, lai apkarotu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Šajā posmā KUIINB ir tikai tehnisks priekšlikums; joprojām nav ierosināts paziņojums, tādēļ ir pārāgi sacīt, ka tas palīdzēs apkarot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju atbalstoši par ziņojumu par savstarpēji koordinētu stratēģiju, lai uzlabotu cīņu pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (2008/2033(INI)).

Sharon Bowles pareizi norāda, ka izvairīšanās no nodokļu maksāšanas atstāj nopietnas sekas uz valstu budžetiem. Tā noved pie godīgas nodokļu iemērošanas principa pārkāpumiem un var izkropļot konkurenci.

PVN krāpšanas radītie izkropļojumi līdzsvaru. Saskaņā ar dažādos avotos sacīto PVN zaudējumi Eiropa Savienība katru gadu ir no EUR 60 līdz 100 miljardiem, kas noved pie lielākas nepieciešamības izmantot dalībvalstu pašu resursus, kas pamatoti uz IKN.

Es piekritu *Sharon Bowles* iniciatīvai. PVN krāpšanas radītās problēmas ir jālikvidē. Lai nodrošinātu Kopienas pareizu funkcionēšanu, mums jānodrošina, ka resursu sistēma darbojas godīgi un pārredzami.

Andreas Mōlzer (NI), rakstiski. – (DE) Kad desmit gadus esam muļļājušies, joprojām nevaram vienoties par efektīvu metodi, lai izbeigtu PVN krāpšanu, kas galu galā ir saistīta ar izvairīšanos no nodokļu maksāšanas no 2 līdz 2,5 % Eiropas ekonomikas ražīguma apmērā.

Atpakaļejošas piemērošanas sistēma uz papīra izskatās diezgan jauki, bet joprojām šķiet pārāk neattīstīta, tādēļ lielākā daļa aicinājumu joprojām mudina izvērst labāku sadarbību starp dalībvalstīm.

Jo īpaši krāpšanas jomā ir dažas dalībvalstis ar ļoti augstu apšaubāmības līmeni, runājot par krāpšanu, un ar paviršām kontroles sistēmām, ko galvenokārt veido nepieņemama *laissez-faire* attieksme pret atgūšanu. Esmu pārsteigts, ka EP ziņojums neraida zīmīgu signālu vai nepiedāvā jaunus risinājumus, tādēļ es atturējos.

John Purvis (PPE-DE), rakstiski. – AK konservatīvistu delegācija pauž nozēlu, ka nevar atbalstīt *Bowles* kundzes ziņojumu. Mēs atzīstam, ka izvairīšanās no nodokļu maksāšanas ir nopietna problēma, un ka tā steidzami jārisina, ka arī jo īpaši ka risinājums jāros tā saucamajai „karuseļa” krāpšanai attiecībā uz PVN.

Tomēr ziņojuma netiek atbalstīta nodokļu konkurence un suverenitāte; tā nereālistiskā pieeja „nodokļu paradīzēm”; un tas, ka ziņojumā neatzīst tiešo saikni starp augstam nodokļu likmēm un augstiem izvairīšanās līmeņiem, lika mums prasīt ES ļoti nopietni padomāt pirms tā ierosina nodokļu pasākumus, kas var tikai izraisīt kapitāla bēgšanu, mazināt iekšējos ieguldījumus vai patiesam mudināt izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Eoin Ryan (UEN), rakstiski. – (GA) Es ar gandarījumu atbalstu šo ziņojumu, kurā tiek atzīts, ka ir nepieciešams izstrādāt stratēģiju, lai risinātu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas. Lai gan efektīvu politikas virzienu īstenošanas lielā mērā attiecas uz dalībvalstīm, sadarbība ir nepieciešama Eiropas līmenī. Uzņēmumiem, jo īpaši MVU nedrīkst piemēro neproporcionālu administratīvo slogu un, ņemot vērā Komisijas politiku, jāsamazina birokrātija.

Es atbalstīju autorei grozījumu, kurā tiek uzsvērta godīgas konkurences nozīme, runājot par nodokļiem Eiropas Savienības ekonomikā. Esmu vīlies, ka tā pati autore paskaidrojuma rakstā atsaucas uz kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB). KKUINB joprojām nav pietiekami izskatīts, lai nodrošinātu, ka šādi nodokļu sistēmai būtu pozitīva ietekme un visticamāk ir liecības par tieši pretējo. Šis apgalvojums ir pamatots uz pieņēmumu un, tā kā tas minēts tikai paskaidrojuma rakstā, mēs nevaram par to balsot. Tādēļ vēlos izmantot šo iespēju, lai paustu savu vilšanos un darītu zināmus manus iebildumus.

7. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi partrauca plkst. 12.50 un atsāka plkst. 15.00.)

SĒDI VADA: H. G.PÖTTERING

Priekšsēdētājs

8. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

9. Vispārējā budžeta projekta izklāsts (Padome) – 2009. finanšu gads

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debātes par 2009. gada vispārējā budžeta projekta izklāstu, ko veiks Padome. Tādēļ es sveicu budžeta, valsts finanšu un civildienesta ministru *Éric Woerth* kā Padomes prezidentūras pārstāvi.

Éric Woerth, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man ir tas gods un prieks šodien uzstāties jūsu namā divu iemeslu dēļ: pirmkārt, tāpēc, ka jūsu Parlaments pārstāv Eiropas demokrātiju.

Francijas prezidentūra ar milzīgu cieņu un apbrīnu vērtē to darbu, ko jūs esat ieguldījuši Eiropas integrācijas atbalstīšanā un mūsu gatavību palīdzēt Eiropai ceļā uz apvienošanos vislabāk apliecināja Francijas prezidents savā runā jūlijā Strasbūrā. Šī gatavība vada arī manu rīcību, un to atbalsta mani kolēģi Francijas valdībā. Otrkārt, tāpēc, ka 17. jūlijā Padome 2009. gada budžeta projektu, ar ko es jūs šodien iepazīstināšu, pieņēma vienbalsīgi. Šī vienprātība apliecina to, ka budžeta projekts ir līdzsvarots un tas ļauj visām ES valstu valdībām tam pievienoties.

Mūsu sākotnējā apmaiņa ar viedokļiem radīja veselīgu pamatu budžeta procedūras turpināšanai. Trīspusējās sarunas un saskaņošanas sanāksmes norisinājās lietišķā atmosfērā. Mēs jau esam panākuši vienošanos sešos budžeta jautājumos un es esmu pārliecināts, ka mēs spēsim vienoties arī daudzos citos jautājumos, kas skar kopējās intereses.

Es varu apliecināt, ka Padome ir gatava turpināt šo augstvērtīgo dialogu, ņemot vērā mērķi panākt tādu vienošanos par 2009. gada budžetu, kas apmierinās visus.

Ir jāpanāk tāda vienošanās, kas atbilstu trim principiem: pirmkārt, ir jānodrošina Eiropas Savienības politikas prioritāro jomu finansējums un mēs esam izveidojuši finanšu shēmu 2007.–2013. gada plānošanas periodam, kas jāīsteno, lai sasniegtu mūsu mērķus attiecībā uz konkurētspēju, kohēziju un izaugsmi. Otrkārt, ir jāievēro Iestāžu nolīgumā paredzētie budžeta disciplīnas noteikumi un veselīga finanšu pārvaldība. Izdevumiem jāiekļaujas šajā Nolīgumā noteiktajās robežās un jāsauglabā pietiekamas rezerves maksimālajā līmenī dažādām pozīcijām. Treškārt, apropriācijas jāpiemēro, ņemot vērā aktuālās vajadzības. Lai mēs spētu apzināt mūsu faktiskās spējas nozaru politikas jomu īstenošanā, mums īpaši jāpārbauda iepriekšējā budžeta izpildes pieredze. Turklāt, kopš finanšu plāna izveidošanas 1988. gadā, vienmēr Kopienas budžetā nepietiekami izlieto maksājumu apropriācijas. Pateicoties komisāres *Dalia Grybauskaitė* ieguldītajam darbam budžeta izpilde uzlabojas, taču neskaidrības attiecībā uz 2009. finanšu gadu vēl arvien ir skaidri redzamas, un nav pamata pieņemt, ka šajā jautājumā 2009. gads atšķirsies no iepriekšējiem.

Svarīgi ir arī aizsargāt Eiropas nodokļu maksātāju intereses – pašreizējos ekonomiskajos apstākļos tas ir nepieciešams vairāk nekā jebkad agrāk – un mums, cik vien iespējams, jāizvairās iekļaut budžetā tādas apropriācijas, ko nevar izmantot. Tāpēc Padomes darba vadošais princips bija sasniegt mērķi reālu un līdzsvarotu budžetu.

Pirms es iepazīstinu jūs ar šī darba augļiem, es gribētu teikt dažus vārdus par mehānismu, kas palīdzētu ātri reaģēt uz augošajām pārtikas cenām jaunattīstības valstīs. Mūsu diskusijas turpmāko nedēļu laikā būs veltītas šim jautājumam. Eiropadome 19. un 20. jūnijā sniedza spēcīgu politisku atbalstu, atzinīgi novērtējot Komisijas nolūku izvirzīt priekšlikumu jaunam fonda izveidošanai, lai atbalstītu lauksaimniecību jaunattīstības valstīs. Tomēr Eiropadomes pilnvaras šajā jautājumā ir diezgan skaidri izteiktas: tās izpaužas ciešā saskaņā ar pašreizējo finanšu plānu, tāpēc ir jāatrod risinājums.

Es apzinos, ka Eiropas Parlaments pašlaik nepiekrīt šim viedoklim. Tomēr Padome, raugoties no šī viedokļa, izvērtēs Komisijas 18. jūnijā pieņemto priekšlikumu.

Visbeidzot, es gribētu jums atgādināt, ka Eiropadome tikai vakar atkal apstiprināja savu gatavību atbalstīt atjaunošanas darbus Gruzijā, tostarp tādos reģionos kā Dienvidosetija un Abhāzija, papildus jau izmaksātajiem EUR 6 miljoniem ārkārtas atbalsta. Tāpēc ES uzņemsies iniciatīvu drīzumā sarīkot starptautisku konferenci, lai atbalstītu Gruzijas atjaunošanu. Vakars Eiropadome lūdza Padomei un Komisijai sākt darbu pie šīs konferences sagatavošanas.

Tagad es gribētu jūs iepazīstināt ar Padomes izstrādātā 2009. gada budžeta projekta būtiskākajiem punktiem.

Mēs ierosinām budžetu EUR 134 miljardu apmērā saistību apropriācijās, kuru apjoms ir par EUR 469 miljoniem mazāks nekā provizorisks budžeta projekts paredzētais. Tādējādi, salīdzinot ar 2008. gadu, saistību apropriāciju apjoms ir pieaudzis par 2,8%, tas nodrošina ES vispārējo saistību spēju saglabāšanos.

Attiecībā uz maksājumu apropriācijām Padome veica korekcijas, ierobežojot to apjomu līdz EUR 1,7 miljardiem, salīdzinot ar provizorisko budžeta projektu. Kā jūs iepriekšējos gados prasījāt, Padome neveica visaptverošu līdzekļu samazināšanu visām pozīcijām pēc nejausības principa. Šis samazinājums pamatojas uz 2007. un 2008. gada budžeta izpildes detalizētu analīzi un saprātīgu pieeju potenciālajām Kopienas programmām, kuras jāīsteno un jāpabeidz. Tāpēc budžeta projekta apjoms sasniedz EUR 115 miljardu maksājumu apropriācijās.

Maksājumu apropriāciju apjoma samazināšanās 2009. gadā – es to gribētu uzsvērt – nebija nekas pārsteidzošs. To pieņēma tad, kad pieņēma finanšu plānu 2007.–2013. gada plānošanas periodam. Ja 2009. gada

maksājumu apropriāciju augšējā robeža ir daudz zemāka nekā 2008. un 2010. gadā, to var izskaidrot īpaši ar kohēzijas politikai paredzēto apropriāciju kustību, ko 2009. gadā ietekmēs 2000.–2006. gada plānošanas perioda beigas un pakāpeniskais pieaugums 2007.–2013. gada plānošanas periodā. Mēs neesam manījuši arī nekādas pazīmes, ka jauno programmu attīstība varētu noritēt daudz straujāk. Gluži pretēji, pārvaldības un kontroles sistēmu ieviešanas un galveno projektu uzraudzības mehānisms liecina, ka to attīstība norit ļoti lēni. Tāpēc no 433 programmām ir tikai divas, Ungārijā, kurām veikti starpposma maksājumi.

Tāpēc maksājumu apropriāciju apjoms mūsu budžeta projektā ir reālajai situācijai atbilstīgs un pielāgots Eiropas Savienības vajadzībām.

Daži jautājumi ir jāizvērtē attiecīgi pa pozīcijām.

Attiecībā uz pozīciju “Konkurētspēja izaugsmei un nodarbinātībai” Padome piešķir lielu nozīmi Lisabonas stratēģijas īstenošanai. Tāpēc tā ir nodrošinājusi atbilstīgu finansējumu, jo īpaši pētījumu un tehnoloģiju attīstības programmām, Eiropas Transporta tīkliem un izglītības un mūziklītības kvalitātes uzlabošanai. Padome, kā jau es iepriekš minēju, ierobežoja saistību apropriāciju apjoma palielināšanos, pamatojoties uz īstenojamo programmu potenciāla analīzi.

Tomēr šajā saistībā es gribētu uzsvērt, ka saistību apropriāciju pieaugums prioritārajām programmām ir diezgan ievērojams. Piemēram, salīdzinot ar 2008. gadu, līdzekļu apjoms Pētniecības pamatprogrammai ir pieaudzis par 10%, inovāciju un konkurētspējas programmai par 16% un “Mūziklītības programma”, kas Eiropas pilsoņiem ir ļoti nozīmīga, saņems par 6% vairāk līdzekļu.

Šie piemēri uzskatāmi demonstrē Padomes pieņemto mērķstratēģiju. Turklāt, lai ņemtu vērā apropriāciju izlietošanas veidu, Padome par EUR 471 miljonu ir samazinājusi maksājumu apropriāciju apjomu, samazinot līdzekļus vairākām mērķa pozīcijām.

Attiecībā uz pozīciju “Kohēzija izaugsmei un nodarbinātībai” Padome ir pieņēmusi Komisijas provizoriskajā budžeta projektā ierosināto saistību apropriāciju apjomu. Maksājumu apropriācijām mēs piemērojām līdzsvarotu pieeju, ieviešot EUR 50 miljonu pieaugumu konverģences valstīm un reģioniem un vienlaikus par EUR 300 miljoniem samazinot līdzekļus reģionu konkurētspējas jomā.

Tas nozīmē maksājumu apropriāciju apjoma samazinājumu kopumā par EUR 250 miljoniem, un es priecājos, ka mēs spējam vienoties par kopēju nostāju attiecībā uz struktūrfondiem un Kohēzijas fondu, kā arī attiecībā uz lauku attīstības programmām.

Attiecībā uz pozīciju “Dabas resursu saglabāšana un pārvaldība” Padome saistību apropriācijām piemēroja samazinājumu EUR 382 miljonu apmērā un maksājumu apropriācijām EUR 497 miljonu apmērā. Tas attiecas galvenokārt uz budžeta pozīcijām, kas saistītas ar tirgus regulēšanu ar intervences palīdzību un grāmatojumu noskaidrošanu un, saprātīgā mērā, ar lauku attīstību.

Es gribētu arī uzsvērt, ka jāsaglabā budžeta pozīcijas attiecībā uz pārtikas programmām, brīvu augļu un dārzeņu izplatīšanu, pienu skolās un veicināšanas pasākumiem. Mēs esam saglabājuši arī Komisijas ierosinātos apjomus vides politikas jomām.

Attiecībā uz 3. pozīciju “Pilsonība, brīvība, drošība un tiesiskums” Padome ir izdarījusi tikai nelielu palielinājumu tajās robežās, kas pieejamas maksimālās robežas ietvaros, lai kopumā sasniegtu EUR 76 miljonus, mērķtiecīgi samazinot saistību maksājumu apjomu par EUR 20 miljoniem. Šajā saistībā es gribētu uzsvērt, ka Francijas prezidentūra iz piešķīrusi lielu nozīmi imigrācijas politikai. Tāpēc provizoriskajā budžeta projektā ir iekļauts ierosinātais apjoms aģentūrai FRONTEX.

Attiecībā uz 4. pozīciju “ES kā globāls partneris” mēs mēģinājām paredzēt Palestīnas un Kosovas vajadzības, negaidot Komisijas vēstuli vai grozījumu, ko jāpieņem nākamajā nedēļā. Tāpēc mēs, salīdzinot ar provizorisko budžeta projektu, saglabājām rezervē papildu resursus: EUR 100 miljonu Palestīnai un EUR 60 miljonus Kosovai.

Attiecībā uz KĀDP Padome kā piesardzības pasākumu pieņēma saistību un maksājumu apropriācijas, kas bija iekļautas provizoriskajā budžeta projektā un kas atbilst 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā paredzētajiem apjomiem. Maksājumu apropriāciju apjoms ir samazināts līdz EUR 393 miljoniem, taču puse no šī samazinājuma paredzēta ārkārtas atbalsta rezervei un, kā jums zināms, Padome atzīst, ka šo rezervi varētu būt iespējams finansēt, pārdislocējot maksājumu apropriācijas, kā tas ir darīts iepriekšējos gados.

Nobeigumā, attiecībā uz 5. pozīciju “Pārvaldība” Padome kontrolētu pieaugumu 3,8% apmērā piemēroja pārvaldes apropriācijām, kas izrādās nepieciešamas, lai nodrošinātu atbilstīgu iestāžu darbību. Tāpēc 5. pozīcijā

pieejamā robeža sasniedz EUR 224 miljonus. Padome, protams, piekrita 250 amata vietām, kas saistītas ar 2007. gadā paredzēto paplašināšanos. Mēs veicām arī mērķtiecīgus samazinājumus, kas balstās uz iepriekšējo īstenošanas procesu pieredzi, mēs neveicām visaptverošu līdzekļu samazināšanu, kas jau bija kļuvusi par tradīciju.

Visbeidzot, attiecībā uz decentralizētajām aģentūrām mēs esam ņēmuši vērā šo aģentūru darbības ilgumu. Mēs nevaram vienādi izturēties pret aģentūrām, kas jau veiksmīgi darbojas un aģentūrām, kas tikko veido savu pieredzi – tās ir aģentūras, kas atrodas attīstības stadijā – un mēs esam ņēmuši vērā dažu aģentūru pagājušajos finanšu gados radīto pārpalikumu. Tas attiecas uz *FRONTEX* un *Eurojust* – šīs abas aģentūras mums ir prioritāras.

Tāpēc noslēgumā es gribu teikt, ka manuprāt 2009. gada budžetā ir panākts līdzsvars starp tiem mērķiem, kas, protams, mums visiem ir attiecībā uz Eiropas Savienību un veselīgu budžetu, par ko mēs esam atbildīgi savu pilsoņu priekšā. Ir būtiski, lai visi pilsoņi atbalstītu šo uzticību Eiropas idejai.

Šī nama viedoklis varbūt būs atšķirīgs, taču mēs tikko esam uzsākuši budžeta procedūru un mums vēl ir diezgan daudz laika, lai saskaņotu savus viedokļus par 2009. gada budžeta saturu un lai risinātu uzdevumus, ar ko mēs saskaramies Komisijas jauno priekšlikumu dēļ. Es esmu pārliecināts, ka šīs trīs iestādes ieguldīs visas pūles, lai divos mēnešos – no šī brīža līdz saskaņošanas procedūrai novembrī – mēs varēsim panākt vispārēju vienošanos visos šajos jautājumos, un es ceru, ka šī vienošanās būs labākais iespējamais kompromisa risinājums gan iestādēm, gan arī Eiropas pilsoņiem. Jūs noteikti varat rēķināties ar manu pilnīgu iesaistīšanos šī mērķa sasniegšanā.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies jums, ministr! Jūs esat pelnījis mazliet vairāk publikas, taču daudz ko nosaka deputātu kvalitāte. Šodien mēs, protams, pirmo reizi diskutējam par šo jautājumu un šeit piedalās arī bijušais ministrs, kas agrāk ieņēma jūsu amatu.

Jutta Haug, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Padomes priekšsēdētāj, jūs tikko teicāt, ka mēs esam uzsākuši budžeta procedūru. Taču tas neattiecas uz Parlamenta piedalīšanos. Mēs jau gada sākumā iesākām budžeta procedūru un diskusijas par šo procedūru un arī par 2009. gada budžetu. Tāpēc mēs jau esam daudz paveikuši. Turklāt mēs Parlamentā, esam vienojušies, ka ne Komisijas provizoriskais budžeta projekts, ne arī Padomes projekts – kurš, kā zināms, ir nosvītrojis gan saistību, gan arī maksājumu apropriācijas, kas bija ietvertas Komisijas aprēķinos – nav sevišķi iedvesmojoši. Mēs, protams, neuzskatām, ka tas ir vērienīgs budžets, kas apmierina mūsu vajadzības ikvienā Eiropas Savienības politiskās darbības jomā.

Parlamentam bija īpašas grūtības saistībā ar apstākli, ka, neraugoties uz nepārtrauktajām un visuresošajām runām par vēlmi risināt klimata pārmaiņu problēmas, šis nolūks nav radis pietiekamu izpausmi budžetā. Mēs parlamentā – kā pierāda milzīgais atbalsts, ko sēžu zālē ir izrādījusi Budžeta komitejas sarunu dalībniekiem jūlija balsojumā – rūpēsimies par to, lai cīņu pret klimata pārmaiņām varētu iekļaut daudzās budžeta daļās un to varēs darīt ar Eiropas finanšu līdzekļu palīdzību. Mēs neuzskatām, ka var saglabāt tik lielu plaisu starp saistību un maksājumu apropriācijām, kā Komisijas ierosinātie 15%, ko Padome vēlāk vēlreiz būtiski palielināja.

Tā vietā mēs nodrošināsim, ka mēs iegūsim tādu budžetu, kas vairāk atbilst budžeta precizitātes un skaidrības principiem. Neapšaubāmi šoruden mums būs dažas karstas diskusijas. Tomēr es ļoti ceru, ka tad, kad mēs vienosimies par zināmiem jautājumiem, mēs nonāksim pie apmierinoša rezultāta.

Janusz Lewandowski, referents. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, kā parasti rudenī mēs uzsāksim budžeta procedūras izšķirošo fāzi, šogad – 2009. gadam. Mūsu uzdevums ir konstatēt un ņemt vērā visas izmaiņas, kas notikušas kopš priekšlikuma iesniegšanas par provizorisko budžetu.

Man liekas, ka man, kā Eiropas Parlamenta un citu Eiropas iestāžu budžeta referentam, vislielākās problēmas un grūtības sagādāja neskaidrība attiecībā uz Lisabonas līguma likteni. Budžeta prognozes 2009. gadam pamatojas uz ļoti iespējamo rezultātu, proti, Lisabonas līguma stāšanās spēkā, kas pašos pamatos paplašinās Eiropas Parlamenta koplēmuma pilnvaras. Pašreizējā brīdī ir milzum daudz jautājumu attiecībā uz līgumu, normāla reakcija attiecībā uz budžetu ir atšķirt izdevumus, kas tieši pakļauti Lisabonas līgumam no provizoriskajiem izdevumiem nākamajam gadam, un tāda bija atbilde, ko mēs sniedzām visām Eiropas iestādēm. Mēs esam saņēmuši atbildi no Eiropas Parlamenta, ar ko mēs pašlaik iepazīstamies. Tas vēl nav Parlamenta prezidija oficiāls dokuments, taču tajā izpildīta prasība atšķirt izdevumus, kas saistīti ar Lisabonas līgumu, un, ko var ņemt vērā gadījumā, ja situācija mainīsies.

Nenoteiktība attiecībā uz Lisabonas līguma likteni, kas ietekmē 2009. gada budžetu, acīmredzami nevar būt par attaisnojumu mums, lai piemērotu citus principus 2009. gada izdevumu pārvaldes plāna izveidei. Mēs esam ņēmuši vērā EP deputātu atbalsta un deputātu palīgu nodarbinātības un atbalsta jaunos noteikumus. Mums jāsedz Eiropas vēlēšanu kampaņas izmaksas un jāņem vērā 2008. gadā notikušās dažādo enerģijas avotu cenu svārstības. 2009. gads galvenokārt ir vēlēšanu gads, kurā mums jācinās par precizitāti un finanšu disciplīnu. Eiropas birokrātijas jeb Eiropas administrācijas paplašināšanu vēlēšanu gadā, nav labākā vēsts, kuru sūtīt cilvēkiem, kuriem mēs lūdzam atjaunot Eiropas Parlamenta deputātu pilnvaras.

Es gribētu pievērst uzmanību vēl kādam jautājumam, kas mani uztrauc, nevis kā Eiropas Parlamenta deputātu, bet gan kā demokrātisku valstu kopienas, kas ir nobažījies par cilvēktiesībām un visu Eiropas valstu neatkarību, locekli. Mums uz notikumiem Gruzijā jāreaģē arī budžeta līmenī. Es ticu, ka Eiropas Parlaments paudīs savu nostāju šajā jautājumā pirmajā lasījumā, citādi būs grūti pārliecināt Eiropas nodokļu maksātājus turpināt sniegt bezierunu atbalstu Krievijai, kamēr tā savu naudu tērē karu vajadzībām aiz savām robežām.

Kyösti Virrankoski, *Budžeta komitejas priekšsēdētāja vietnieks*. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, ministr, komisār, vispirms es vēlos paust savu pateicību par to, ka nākamā gada budžeta projekts tagad ir nodots Parlamentam. Vienlaikus es gribu paust savu nožēlu par to, ka mūsu komitejas priekšsēdētājs *Reimer Böge* nevar piedalīties šajās debatēs, jo viņam šajā laikā ir svarīgi pienākumi savā valstī. Šī iemesla dēļ es viņa vietā runāšu Budžeta komitejas vārdā.

Es gribu pateikties Padomei un tās prezidentūrai par lietišķo sadarbību, jo budžeta saskaņošanas sanāksmē jūnijā citu jautājumu starpā mēs sagatavojām svarīgus, kopīgus paziņojumus, kas attiecas uz struktūrfondu un Kohēzijas fonda, Eiropas Solidaritātes fonda, Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda pasākumu īstenošanu un personāla izdevumiem. Šie notikumi sola, ka arī saskaņošanas sanāksmē novembrī gaidāma pozitīva atmosfēra. Diemžēl Padome nav vēlējusies sadarboties, piemēram, jautājumā par daudzu jaunu amatu finansēšanu, par ko mēs diskutējām un ko mēs iekļāvām Eiropas Padomes jūnija rezolūcijās.

Jau Komisijas provizoriskais budžeta projekts bija diezgan trūcīgs. Saistību apropriācijas bija noteiktas EUR 134,4 miljardu apmērā kas ir 2,6 miljardus zem finanšu plānā paredzētā, un maksājumu apropriācijas bija aizvien trūcīgākas EUR 116,7 miljardu apmērā. Tas atbilst maksājumiem tikai 0,9% apmērā no ES IKP, kas ir būtiski zem jau tā pārmērīgi kompromisam pakļautās finanšu shēmas, vidēji 1%. Padome tālāk samazināja budžetu kopumā par EUR 500 miljoniem saistību apropriācijām un par EUR 1,8 miljardiem maksājumu apropriācijām.

Es uzskatu, ka šis tik ļoti samazinātais budžets neņem vērā ne ES, ne arī Parlamenta prioritātes. Ir ļoti bīstami samazināt līdzekļus 1. pozīcijai, kas ir būtiska ilgtspējīgai izaugsmei un nodarbinātībai. Maksājumu apropriāciju niecīgās summas jo īpaši apdraud struktūrpolitiku, kas ir viena no Parlamenta galvenajām prioritātēm. Jebkurā gadījumā šīs politikas ieviešana jau ir ievērojami aizkavējusies.

Ir diezgan skaidrs, ka budžeta 1. pozīcijai jāpievērš sevišķa uzmanība, bet tāda ir arī 4. pozīcijai, kurai jau gadu no gada pastāvīgi piešķir nepietiekamu finansējumu. Pašlaik ir grūtības Kosovā un Palestīnā.

Noslēgumā es vēlētos izvirzīt divus jautājumus. Pirmais ir Pārtikas mehānisma instruments. Komisija ierosina apmēram EUR 1 miljardu piešķirt pārtikas atbalstam un ražošanas attīstībai jaunattīstības valstīs. Parlaments to atbalsta, taču nožēlo, ka Komisija nav ierosinājusi nekādus ilgtspējīgus instrumentus. Iestāžu nolīgums ir laba iespēja, lai to īstenotu, un Budžeta komiteja ir gatava atgriezties pie šī jautājuma risināšanas.

Eiropas Parlaments ir arī gatavs atbalstīt Gruzijas atjaunošanu. Budžeta procedūra arī padara to iespējamu. Mēs ceram, ka, ja Komisija nākamajā donoru konferencē Eiropas Savienības vārdā izteiks solījumus, tad tos iepriekš apspriedīs ar budžeta lēmējstādēm.

Dalia Grybauskaitė, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu atsaukties uz mūsu pavasarī iesāktu sarunu ļoti pozitīvo atmosfēru, kas ļāva mums pabeigt tās līdz vasaras atvaļinājumam. Es ceru, ka mēs tādā pašā veida spēsīm turpināt visu procedūru.

Es gribētu pievērst jūsu uzmanību tam apstāklim, ka mūsu sarunās būs četri galvenie problēmu bloki. Pirmais attiecas uz maksājumu apropriāciju apjomu, ko Padome samazināja par EUR 1,8 miljardiem. Izvērtējot Komisijas priekšlikumu, Parlaments uzskata, ka tas ir pārāk pieticīgs un Padome uzskata, ka tas ir pārāk vērienīgs; tāpēc es ceru, ka mūsu sarunu pēdējā posmā mēs spēsim vienoties par kompromisu un par piemērotu Eiropas budžetu.

Otrais problēmu bloks ir iekļauts 4. pozīcijā, un šeit es vēlētos minēt trīs punktus: papildu resursi Kosovai un Palestīnai; ārkārtas atbalsta rezerve, kas īpaši būs vajadzīga, lai šogad un nākamajā gadā varētu ātri reaģēt;

un, protams, gaidāmā donoru konference, lai palīdzētu Gruzijai un šajā jautājumā līdz pat šim brīdim mums nav izvirzīts lēmums apspriešanai.

Trešais bloks, kur Komisija saskata problēmas, attiecas uz administratīvajiem izdevumiem, kur, kā parasti, Padome ievieša amatus, bet samazināja finansējumu. Komisijai tas nozīmē to, ka šajā posmā un ar šiem priekšlikumiem nebūs iespējams pieņemt darbā papildu personālu, kaut gan ir pieņemts, ka darbinieku skaits palielināsies līdz 250.

Ceturtais bloks attiecas uz pārtikas mehānismu. Pēc Padomes pamudinājuma mēs sagatavojām priekšlikumu, ko pašreizējā posmā Parlaments vēl nav pieņēmis kā instrumentu. Tātad šis ir mūsu sarunu ceturtais bloks, kur es paredzu problēmas.

Kopumā ir tikai šie četri jautājumi, kas varētu radīt grūtības. Pārējais ir ļoti labi sagatavots un ļoti labi aprēķināts, un es domāju, ka attiecībā uz budžeta lielāko daļu mēs ātri vien panāksim vienošanos. Ja mēs saglabāsim to sadarbības garu, kas mūs vada šodien, es ceru, ka mēs atrisināsim mūsu problēmas.

Éric Woerth, *Padomes priekšsēdētājs*. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms paldies jums par šo diskusiju. Es gribētu teikt *Haug* kungam, ka šis budžets nepārprotami ir vērienīgs, pat ja summas tādas nav attiecībā uz dažādām pozīcijām. Tomēr mums vēl aizvien ir kopēji mērķi un mums acīmredzot ir vajadzīgs saskaņot mūsu atšķirīgos viedokļus. Mums ir divi mēneši laika to izdarīt.

Otrkārt, *J. Lewandowski*, kungs attiecībā uz jūsu komentāriem par Lisabonas līguma ietekmi, mēs atbalstām jūsu patieso vēlmi, lai atzītu, ka ratifikācijas process vēl nav noslēdzies un, ka tāpēc ir prātīgi šīs izmaksas neiekļaut budžetā. Es domāju, ka šajā jautājumā mūsu viedokļi saskan. Jūs pieminējāt Gruziju. Eiropas komisārs tikko ziņoja par to, kā par galveno jautājumu, ko mums jārisina, un Padome pauda savu viedokli šajā jautājumā. Mums nav jācenšas īstenot politikas jomas, kas radušās vakardienas pēcpusdienā.

K. Virrankoski kungs, attiecībā uz provizorisko budžeta projektu jūs teicāt, ka tas jau ir ārkārtīgi trūcīgs un, ka mēs pašlaik to padarām vēl trūcīgāku. Tā patiešām ir. Tomēr mums vispirms jānodala saistību apropriācijas no maksājumu apropriācijām. Attiecībā uz saistību apropriācijām pieaugums ir mazliet zem 3%, salīdzinot ar 2008. gadu. Es domāju, ka tas uzskatāmi demonstrē to, cik mūsu budžets ir vērienīgs. Attiecībā uz maksājumu apropriācijām ir taisnība, ka ir paredzēts samazinājums līdzīgiem lielumiem. Es mēģināju paskaidrot, ka mēs esam veikuši ļoti detalizētu analīzi un mēs neesam samazinājuši maksājumu apropriāciju apjomus, izmantojot jaunus un nepārdomātas metodes. Šis samazinājums vienkārši ir radies, izanalizējot apropriāciju izlietošanas pakāpes dažādās politikas jomās. Es to mēģināju paskaidrot, analizējot katru pozīciju atsevišķi. Īsumā atgriežoties pie 1. pozīcijas, ir taisnība, ka šeit ir samazinājums, taču vienlaikus šī samazinājuma ietvaros par EUR 50 miljoniem ir paredzēts palielināt līdzekļu apjomu konverģences valstīm un reģioniem; es gribētu to pateikt. Saistībā ar 4. pozīciju komisārs pieminēja arī to, ir paredzēts apropriāciju apjoma pieaugums Palestīnai un Kosovai, un puse no apropriāciju apjoma samazinājumiem, kas ietverti budžeta projektā attiecas uz rezerves līdzekļiem, ko var finansēt, kā tas līdz šim ir noticis, pārdaļot resursus. Līdz novembrim mums acīmredzot sīkāk jādiskutē par daudz specifiskākiem, skaidrāk definētiem jautājumiem un kas attiecas uz dažādiem parametriem, un mums jācenšas atrast labāko iespējamo kompromisu, kompromisu, kas, protams, palīdzētu mums neatlaidīgi virzīties uz priekšu.

Priekšsēdētājs. – Tās bija svarīgas starpposma debates par budžetu. Jūs visi ļoti veiksmīgi atsaucāties uz Gruzijas krīzi un karu. Kā jums zināms, es vakar Eiropadomei iesniedzu paziņojumu par šo jautājumu un es jūtu, ka manu vakar pausto viedokli atbalsta visas Eiropas iestādes. Paldies!

10. Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi*I - Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestāde ***I - Pilnīga digitālo dividenžu priekšrocību izmantošana Eiropā: vienota pieeja digitālās pārslēgšanās atbrīvota radiofrekvenču spektra izmantojumam - Elektronisko sakaru tīkli un pakalpojumi un privātās dzīves un patērētāju tiesību aizsardzība ***I (debates)**

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir kopīgas debates par

- *Catherine Trautmann* ziņojums A6-0321/2008, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām

iekārtām un to savstarpēju savienojumu un Direktīvā 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (COM(2007)0247 – C6-0427/2007 – 2007/0247(COD)),

- *Pilar del Castillo Vera* ziņojums A6-0316/2008, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestādi (COM(2007)0699 – C6-0428/2007 – 2007/0249(COD)),

- *Patrizia Toia* ziņojums A6-0305/2008, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā, par pilnīgu digitālo dividenžu priekšrocību izmantošanu Eiropā: vienota pieeja digitālās pārslēgšanās atbrīvota radiofrekvenču spektra izmantojumam [2008/2099(INI)], un

– *Malcolm Harbour* ziņojums A6-0318/2008, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē un Regulā (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā [COM(2007)0698 – C6-0420/2007 – 2007/0248(COD)].

Luc Chatel, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, jums jāapskata tikai daži skaitļi, lai redzētu telekomunikāciju un jauno informācijas tehnoloģiju stratēģisko nozīmību Eiropā: tālsakaru tehnoloģijas pašas par sevi skaitās kā viens ceturksnis no Eiropas pieauguma un 40% no mūsu produktivitātes ieguvumiem. Ja jūs skatāties uz veikto pētījumu skaitu, jūs varat redzēt, ka vairāk nekā pēdējos 12 gadus, 50% no pieauguma pārrāvuma starp USA un Eiropu ir saistīts ar starpībām mūsu informācijas un sakaru tehnoloģiju attīstībā. Tādējādi, Eiropai ir jāinvestē šajā sektorā pamatojoties uz ilgtermiņa bāzes. Ātra ES elektronikas sakaru regulējošās pamatnostādnes pārskatīšana ir būtiska, lai sekmētu konkurenci un Eiropas ekonomikas pieaugumu.

Kā jau es minēju savā uzklaušanās, kas noritēja Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā, Franču prezidentūras mērķis ir sasniegt 27. novembrī politisko vienošanos ar Ministru Padomi, kuras būtība, protams, cik vien iespējams cieši, pamatosies uz nostājām, kuras ir pieņēmis Eiropas Parlaments. Lai īstenotu šo mērķi, Padome 2008. gada otrajā pusē ir ieplānojusi 15 darba sanāksmes. Tādēļ vēlos informēt par viedokļiem, kuri izskanēja Padomē par galvenajiem jautājumiem, kuru adresāti ir trīs referenti *Trautmann* kundze, *del Castillo* kundze un *Harbour* kungs. Mans kolēģis, *Éric Besson*, izskatīs *Toia* kundzes ziņojumu par digitālo dividenžu jautājumu.

Es vēlos uzslavēt trīs referentus par to, ka viņi ir veikuši ievērojamu darbu daudzumu izskatot jautājumus, kurus es pēc brīža atrunāšu. Es uzskatu, ka darbs, ko viņi ir paveikuši palīdz izskaidrot situāciju un nodrošina jaunu pamatu diskusiju uzsākšanai ar Padomi, turklāt es vēlētos uzsvērt, ka starp mūsu divām institūcijām, Parlamentu un Padomi, pastāv plaša vienprātība.

Vispirms, es vēlos apsveikt *Catherine Trautmann*, direktīvas referente ar ko groza pamatdirektīvas par „piekļūvi” un „atļaušanu”, par līdz šim veikto darbu. Es vēlos uzslavēt viņas vēlmi ņemt vērā izaicinājumu, kas rodas ar nākamās paaudzes tīklu izvēršanu, bažas, ko izjūt visas ieinteresētās puses šajā jomā un dalībvalstis.

Catherine Trautmann, jūsu ziņojums uzsver vajadzību turpināt sekmēt konkurenci, jo īpaši, uz infrastruktūru pamatotu konkurenci; tāds ir Padomes viedoklis. Jūsu ziņojums ierosina vairāk izmantot tirgus ģeogrāfisko segmentu, lai atceltu *ex ante* regulējošos noteikumus, kuros konkurence ir efektīva. Šis otrais jautājums tiek izskatīts Padomē.

Tagad es vēlos pievērsties tirgus regulai, jo īpaši, Komisijas tiesību ieteiktajam paplašinājumam par *veto* līdzekļiem, kurus ir ieteikuši regulatori. *Catherine Trautmann* uzsver savā ziņojumā, ka Komisijai ir jādarbojas kā šķērējiesai un nevis kā tiesnesim; tādējādi viņa iesaka līdzregulēšanas mehānismu, sakarā ar ko lietu var nododot pārveidotajai regulatoru grupai, piemēram, kad regulatora ieteiktais līdzeklis tiek apspriests ar Komisiju. Tādējādi Parlamenta referente meklē kompromisu starp statusu *quo* un *veto* tiesībām, kuras sākotnēji ierosināja Komisija un kuras, kā jūs zināt, saskārās ar dažu dalībvalstu pretestību. Tas rada patiesu progresu salīdzinājumā ar sākotnējo tekstu, kas ir ļoti jutīga tēma Padomei, kas šķiet īpaši nevēlas, šobrīd, piešķirt Komisijai tik lielas pilnvaras.

Vēl kāds jautājums, kas ir kaismīgu debašu priekšmets, ir funkcionālā nošķiršana. *Catherine Trautmann* ziņojumā ir ieteikts saglabāt funkcionālās nošķiršanas uzlikšanu kā valsts regulējošo iestāžu (NRA) ārkārtas līdzekli. Šis ārkārtas līdzeklis būtu ierobežotāks tā īstenošanā, tā kā tam būtu vajadzīgs iepriekšējs nolīgums ar Komisiju un labvēlīgs atzinums no Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizācijas (BERT). Referentes

pieņemtā pieeja šķiet vispārīgi atbilstoša kompromisam, kas ir radies Padomei šajā sakarā, proti, līdzekļa uzlikšanas saglabāšana, bez tā izmantošanas, taču ar iespēju to plaši izplatīt.

Vēl kāds svarīgs jautājums šajās pārrunās ir radio frekvenču pārvaldība. Jūsu referente, gluži kā Padome, atbalsta pakāpenisku pieeju izmaiņām spektra pārvaldībā, kas sasniedz līdzsvaru starp neitralitātes principiem, kurus ierosina Komisija un šī nepietiekamā resursa pārvaldības sarežģītību. Ziņojums, kuru beidzot pieņēma Rūpniecības Komiteja, arī iepazīstina ar jaunu elementu atbalstot radio spektra politikas komitejas (RSPC) izveidi, kas būtu atbildīga par Eiropas Parlamenta Padomes un Komisijas konsultēšanu jautājumos par radio spektra politiku. Šai Komitejai būtu uzticēts jautājums par stratēģiskas likumdošanas programmas izveidi, kas nodarbotos ar radio spektru. Šajā jautājumā es uzskatu, ka Padome ir ņēmusi vērā likumīgu prasību Eiropas Parlamentam vairāk iesaistīties plašu pamatnostādņu definēšanā attiecībā uz radio frekvenču pārvaldību, bet kā jūs zināt, Padome arī vēlas izvairīties no situācijām, kad rodas pārāk daudz organizāciju, kuras atbild par šo resursu un saglabāt šiem tirgiem un radio frekvencēm nepieciešamo atsauce kā jaunievedumu stratēģisko resursu.

Es vēlos uzslavēt *Pilar del Castillo* ziņojuma kvalitāti par Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestādes izveidošanu; tas ietver ļoti jutīgu jautājumu, kā arī tas ir plašas vienprātības priekšmets starp Parlamentu un Padomi. *del Castillo* kundzes ziņojumā tiek secināts, ka Eiropas iestāde, sākotnēji ierosinātā formā, nav pareizais risinājums, lai stiprinātu sadarbību starp regulatoriem un sekmētu prakses harmonizāciju; tā ir arī Padomes nostāja. Jūs pretojaties Eiropas „superregulatora” izveidei un iesakāt izveidot organizāciju *BERT*, kas būtu tuvāk regulatoriem, kuriem būtu lielāka neatkarība no Eiropas Komisijas un, kurai būtu daudz vienkāršāka struktūra un vadīšana, nekā sākotnēji tika ierosināts. Padomei ir zināmi visi šie argumenti, bet, ka jau jūs zināt, vairākumam dalībvalstu vēl joprojām ir daži iebildumi par Kopienas organizācijas izveidi. Nākamo nedēļu laikā, Padomei jārod līdzsvars starp abām iespējām: piešķirt likumīgu statusu privātu tiesību aktu organizācijai veidojot Eiropas regulatorus vai radīt Kopienas organizāciju, kurai jānodrošina neatkarība.

Mans beidzamais izteikums attiecas uz *Malcolm Harbour* ziņojumu, kuram es vēlos pateikties par šī darba kvalitāti; es jo īpaši novērtēju faktu, ka tajā ņemtas vērā patērētāju pamattiesības. Parlaments tāpat kā Padome atbalsta pasākumus, kurus ierosinājusi Komisija ar mērķi stiprināt patērētāju aizsardzību, jautājumu, kas pēdējā laikā ir izvirzījies kā svarīgākais norādot paaugstināto ietekmi uz sakaru pakalpojumiem, kurus ikdienā izmanto mūsu pilsoņi.

Jo īpaši, *Harbour* kunga ziņojums ierosina, ka jāprecizē līgumos iekļaujamā informācija, ka jānostiprina dalībvalstu pasākumi attiecībā uz lietotājiem, kuri ir invalīdi, un ka jāsamazina sagatavošanās laiki numuru pārņemšanai, lai uzlabotu konkurētspēju. Padome apstiprina visus šos pasākumus.

Es uzskatu, ka privātās dzīves aizsardzības jautājums, kurš tika skatīts ciešākas sadarbības procedūrā ar *Alvaro* kungu no Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas, arī ir svarīga tēma, kuru būtu jāizskata un es priecājos, ka, piemēram, ņemta vērā labprātīga saziņa izmantojot SMS.

Ņemot vērā īpašo autortiesību jautājumu, *Harbour* kunga ziņojums ierosina elektronisko sakaru pakalpojumu tīklu nodrošinātāju saistību saglabāšanu, lai nodrošinātu parakstītājus ar visu nepieciešamo informāciju par tīklu un pakalpojumu nelikumīgu izmantošanu. Turklāt tas ierosina arī nodrošināt sadarbību starp visām ieinteresētām pusēm, lai sekmētu likumīgu piedāvājumu izplatīšanu. Tie šķiet līdzsvaroti pasākumi, taču mums būs jāņem vērā, ka šis ir īpaši jutīgs jautājums, kā Palātai tā Padomei.

Nobeigumā par tām tēmām, par kurām es esmu atbildīgs, priekšsēdētāja kungs, pirms dodu vārdu savam kolēģim *Éric Besson* par digitālām dividendēm, mēs jutām, ka Parlaments un Padome ir vienojusies par šiem jautājumiem, lai gan, patiesi, pastāv nelielas atšķirības viedokļos attiecībā uz detalizētības līmeni, kuru būtu jāievieš direktīvā. Protams, mēs darīsim visu ko vien spēsim, lai turpinātu ciešu sadarbību ar Parlamentu un Komisiju, tā, lai pēc iespējas ātrāk rastu kompromisu starp trīs iestādēm.

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Chatel* kungs! *Luc Chatel* ir valsts sekretārs Rūpniecības un patērētāju aizsardzības politikas jomā.

Šodien mēs turpinām uzklaut otru Padomes pārstāvi, *Éric Besson*, premjerministra valsts sekretāru.

Éric Besson, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Komisār, dāmas un kungi, kā mans kolēģis *Luc Chatel* minēja, man nāksies runāt par ļoti svarīgajiem jautājumiem attiecībā uz digitālām dividendēm.

2008. gada 12. jūnijā, Padome pieņēma secinājumus par Komisijas paziņojumu ar par pilnīgu digitālo dividenžu priekšrocību izmantošanu Eiropā: vienota pieeja digitālās pārslēgšanās atbrīvota radiofrekvenču spektra izmantojumam. Analogas radioaprāides izslēgšana atbrīvos UHF frekvenču joslas spektru, kas ir

īpaši pievilcīgs pateicoties UHF radio viļņu izplatīšanas iespējam, paslēdzējs uz digitālo radioapraidi piedāvā nebijušu iespēju, no kuras mums jāgūst visi iespējamie ieguvumi. Tas ir *Toia* kundzes ziņojuma mērķis, par kuru jums būs jāsniedz savs viedoklis, turklāt es vēlos uzslavēt viņas veiktā darba augsto kvalitāti.

Kā *Toia* kundze ir parādījusi savā ziņojumā, elektronisko sakaru pakalpojumu tirgu kombinētā vērtība, kas ir atkarīga no radio viļņu izmantošanas spektra ES, sasniedz vairāk nekā 250 miljardu EUR vai 2.2% no ES ikgadējā iekšzemes kopprodukta. Laba spektra pārvaldība var manāmi sekmēt Lisabonas mērķus attiecībā uz konkurenci un ekonomisko pieaugumu, un apmierināt Eiropas pilsoņu plašā klāsta sociālās, kultūras un ekonomiskas vajadzības. No praktiskā viedokļa, gudra un saprātīga digitālās dividendes izmantošana palīdzēs samazināt digitālo dalījumu, jo īpaši, neprivilģētos, attālos vai lauku reģionos. Kā jūsu referente pareizi norādīja, radio spektrs, kuru izdala digitāls pārslēdzējs, jāpārvieta pēc iespējas ātrāk.

Varu jums šobrīd pateikt, ka Padome pilnībā piekrīt referentes viedoklim, ka koordinētā pieeja spektra izmantošanā Eiropas līmenī nodrošinās digitālo dividenžu optimālu izmantošanu. Harmonizētu apakšgrupu noteikšana jauniem elektronikas sakaru pakalpojumiem nodrošinās operatorus un aprikojuma ražotājus ar ieguvumiem no atbilstošā izmēra tirgus. Šis ir stratēģisks jautājums Eiropas rūpniecības un politikas attīstībā.

Ja Eiropai izdosies koordinēt darbības digitālo dividenžu jautājumā, kā tā izdarīja ar GSM, tā tiks izskatīta kā vēsturiska iespēja atkārtoti uzsākt, vairāk nekā nākamās 20 gadus, lielāko politiku, kurā iegūs tā rūpniecība un patērētāji. Taču, kā iepriekšējā gada jūnijā uzsvēra ministri, padome uzskata, ka mums jārespektē princips nodrošināt digitālo dividenžu izmantošanas elastīgumu neskatoties uz ierobežojumiem, kas ir nepieciešami lai izvairītos no kaitīgas iejaukšanās vai sekmētu vispārējās intereses mērķus, tādus kā, pakalpojumu plašais klāsts vai mediju plurālisms un kultūras un lingvistikas dažādība. Valsts diskusijām par spektra asinēšanu strauji jāattīstās, bet ja Kopienas pieeja būt veiksmīga, tai jāpaliek atbalstošai valsts lēmumiem, kurus pašreiz pieņem attiecībā uz frekvenču atkārtotu izmantošanu.

Es secinu, ka Padome aicina Komisiju – un es zinu, ka tā nav pirmā reize – uzsākt pētījumus un konsultācijas, kas nepieciešamas, lai noteiktu saistītu pamatu spektra koordinētai izmantošanai. Komisija tiek aicināta arī atbalstīt un palīdzēt dalībvalstīm sasniegt šo mērķi. Tādēļ Padome ar lielu interesi sagaida Komisijas ziņojumu, kuru jāiesniedz līdz 2008. gada decembrim, par šī procesa rezultātiem un par turpmāk veicamajām darbībām.

Viviane Reding, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sākt savu runu, sakot paldies referentiem *Catherine Trautmann*, *Pilar del Castillo Vera*, *Patrizia Toia* un *Malcolm Harbour* par smago darbu un konstruktīvajiem priekšlikumiem. Vēlos pateikties Parlamentam kopumā, jo šis ir bijis smags darbs, un es zinu, ka tas bijis saistīts ar visaptverošu un plašu sagatavošanās darbu – ieinteresēto pušu uzklaušana un simtiem grozījumu apsvēršana – un es zinu, ka esat arī strādājuši ļoti garas stundas, bet nereti tieši tādos apstākļos tiek panākti ļoti labi rezultāti, un to var noteikti attiecināt uz šo gadījumu.

Neatkarīgi no tā, cik piemērots spēkā esošais tiesiskais regulējums ir daudzās jomās, visi piekrīt, ka patiesi nepieciešams to uzlabot. Kādēļ? Mums jānostiprina patērētāju aizsardzība, nodrošinot, ka viņi var veikt pienācīgi informētu izvēli starp dažādiem konkurējošiem produktiem un pakalpojumiem. Mums jānodrošina, ka dalībvalstīm pārvaldot savas frekvences, kas ir ļoti svarīgs resurss, kā jau tika sacīts, tās apzinās sociālos un ekonomiskos ieguvumus, jo pārvaldība ir efektīva, pārredzama un elastīga un pastāv labāka koordinācija ES līmenī. Mums jānodrošina, ka mūsu regulējuma sistēma sekmēs, nevis kavēs ieguldījumus nākamās paaudzes tīklos, lai Eiropa 21. gadsimtā saglabā savu konkurētspēju.

Visbeidzot – un tas ir pamata visiem mūsu centieniem – mums jānostiprina iekšējais tirgus. Tas nenozīmē paust savu atbalstu, bet neko nedarīt; tas nozīmē nodrošināt ES efektīvu, konkurētspējīgu vienotu iekšējo tirgu, kas apjomradītus ietaupījumus nodrošina ne tikai elektronisko komunikāciju nozarei, bet arī pilsoņiem un visai ekonomikai. Tieši šie ietaupījumi nodrošina ieguvumus un ir jāsekmē. Izmantosim mūsu Eiropas kontinentu. Atbrīvosimies no šķēršļiem, kas noved pie sadrumstalošanās un mazākas ekonomiskās un sociālās efektivitātes.

Visi šie svarīgie temati – patērētāju aizsardzība, frekvenču spektrs, ieguldījumi un iekšējais tirgus – ir ļoti būtiski, un Parlaments ir to sapratis. Man jāsvieic Parlaments par to, ka tas sekmīgi atklāja pastāvošās problēmas un noteica pareizo diagnozi, lai izvirzītu patiesus risinājumus.

Tagad runāšu par iekšējā tirgus mehānismiem. Šeit likmes ir visaugstākās, un gaidāmās diskusijas ar Padomi visticamāk būs ļoti sarežģītas. Es to saku, neskatoties uz to, ka Slovēnijas prezidentūras beigās ministri paši atzina, ka mums nepieciešams uzlabot iekšējā elektronisko komunikāciju tirgus konsekvenci.

Atzīt – tas ir labi, bet kādi ir risinājumi? Parlaments ir pareizi pamanījis, ka ir tikai vienas debates, nevis divas, kad runa ir par struktūru un mehānismiem, lai uzlabotu iekšējā tirgus funkcionēšanu, jo īpaši 7. panta

paziņošanas mehānismi attiecībā uz valsts tirgu pārskatiem. Šīs ir divas tās pašas iekšējās tirgus monētas puses – tās sader kopā.

Mēs visi zinām, ka pašreizējie sadarbības pasākumi starp valstu regulatoriem Kopienā, t.i., Eiropas regulatoru grupa (ERG), ir jāuzlabo, lai tie būtu lietderīgi. Tādēļ Komisija atzinīgi vērtē grozījumus, kas uz Komisijas priekšlikuma pamata izveido pārredzamāku, pārskatatbildīgāku un efektīvāku sadarbību.

Vēl jo atzinīgāk Komisija vērtē Parlamenta priekšlikumus par Kopienas struktūru. Šādai Kopienas struktūrai ar visu, ko tā nodrošinās, ir jāatbilst mērķim – tai jādarbojas efektīvi, godīgi un uzticami, kā arī tā, lai nerastos aizdomas, ka tā, iespējams, vieniem regulatoriem ir tuvāk nekā citiem. Tādēļ, ja vēlamies būt saskaņoti, mums jābūt saskaņotiem arī attiecībā uz finansējumu. Valstu finansējums neatkarīgi no tā apjoma veicinās aizdomas par struktūras uzticamību un sekmēs administratīvo un juridisko nenoteiktību.

Mēs no pieredzes zinām, ka finansējuma hibrīdi rada problēmas, tādēļ mums ir jāizvairās no šādu problēmu radīšanas. Šajā saistībā es vēlos brīdināt Parlamentu būt uzmanīgam saistībā ar, kā es to saucu, Beļģijas futbola klubu pieeju, kas man jums jāpaskaidro. Jūs zināt, ka Komisija izveidoja ERG kā savu padomdevēju. Nesen valstu regulatori izveidoja privātu struktūru saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem, kurai paredzēts būt Starptautiskas Regulatoru grupas (SRG) sekretariātam. SRG darbojas ārpus Kopienas regulējuma un tajā ietilpst ne tikai 27 ES dalībvalstis, tāpat kā praksē neviens nesaprot, kur SRG sākas un kur ERG beidzas. Komisija vēlējas pārtraukt šo neskaidrību, izveidojot precīzi noteiktu un pārskatatbildīgu iestādi. Mēs noteikti nevēlamies, lai Beļģijas privāta struktūra, kurai ir sveša Kopienas pieeja un Kopienas sniegtās garantijas, iesaistās Eiropas lēmumu pieņemšanā.

Tādēļ joprojām ir nepieciešams turpināt apsvērt vairākus juridiskus un institucionālus jautājumus attiecībā uz šīs struktūras izveidošanu, jo īpaši saistībā ar tās vadības sistēmu. Mums jāatrod pareizie līdzekļi, ar kuriem aizsargāt valstu regulatoru neatkarību tā, lai mēs nodrošinātu Kopienas pieejas izmantošanu.

Kā pats galvenais man tomēr jāuzsver tas, ka šī struktūra ir veids, ka nokļūt galā, bet pati par sevi nav gals. Struktūra vienkārši ir instruments, ar ko uzlabot regulējuma konsekveni. Tādēļ otra iekšējā tirgus monētas puse ir tik svarīga un tādēļ EP rīkojas absolūti pareizi, piemērojot 7. panta konsekvences procedūru attiecībā uz paziņojumiem par valstu tirgu pārskatiem, kuros struktūra, starp citu, piedalīsies.

Parlamenta jaunais 7.a panta paredzētais arbitrāžas mehānisms parāda, ka Komisija un EP ir vienoti viedoklī par to, ka ir nepieciešami darbības konsekvences mehānismi, kas nodrošinās reālus uzlabojumus.

Parlamenta risinājums ļaus Komisijai iesaistīties, lai pieprasītu valsts regulatoram mainīt savu regulējuma pieeju, ja, struktūrai veicot salīdzinošo novērtējumu, ir atrasta problēma. Mums vēl jāapsver Parlamenta pieejas pārējie aspekti, lai ņemtu vērā Līgumā noteikto iestāžu līdzsvaru, taču man liekas pilnīgi pareiza šīs pieejas loģika – rast līdzsvaru starp funkciju decentralizācijas interesēm un iekšējā tirgus interesēm, un tad izdarīt skaidrus darbības secinājumus.

Pateicoties struktūras veiktajam salīdzinošajam novērtējumam, ir iespējams gūt labumu no valstu regulatoru kopējās pieredzes, ņemot vērā to jutību saistībā ar pamatotām atšķirībām. Noteikti ir jāpilnina, ka tad, kad struktūra norāda, ka pastāv iekšējā tirgus problēma saistībā ar Komisijas kā Līguma sargātājas paustajām bažām, seko turpmāki pasākumi.

Iekšējā tirgus interesēs un juridiskās (un „juridisks” nozīmē arī „uzņēmums”) noteiktības interesēs Komisijas rīcība jābūt pilnvarām pieprasīt valsts regulatoram, kurš sniedz paziņojumu, mainīt savu pieeju iepriekš minētajā gadījumā, jo mēs nevaram pieņemt, ka, pēc garas 7. panta pārskatīšanas procedūras, valsts regulators, kurš sniedz paziņojumu, var teikt: „Paldies par jūsu viedokli, bet man labāk patīk mana pieeja!”, un turpināt darbu it kā nekas nebūtu noticis.

Tādēļ vēlos sveikt Parlamentu, kas pareizi saka, ka viss process nevar vienkārši beigties ar smilkstēšanu. Nozare, patērētāji un nodokļu maksātāji nebūs apmierināti, ja mēs izveidosim sarežģītu un laikietilpīgu regulējumu, kas nenodrošina uzlabojumus. Tādēļ sistēmai nepieciešams atbalsts, proti, ka Komisija var pieņemt saistošu lēmumu.

Es iepriekš minēju, cik svarīgi ir izveidot tiesisko regulējumu, kas sekmē jaunu ieguldījumus. Tādēļ Komisija savā priekšlikumā ne tikai pieprasīja, bet arī nostiprināja uz konkurenci pamatoto pieeju regulējumam, jo konkurētspējīgi tirgi veicina jaunus ieguldījumus. Tādēļ Komisija ir pateicīga Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai, ka tā mēģināja telekomunikāciju noteikumus padarīt labvēlīgākus attiecībā uz jauniem ieguldījumiem, jo īpaši saistībā ar lieliem ieguldījumiem, kas ir vajadzīgi, lai modernizētu vecos vara vadus, uzstādot jaunu optisko tīklu tā vietā.

Novecojušie vietējie tīkli – un tā ir lielākā daļa Eiropas mājsaimniecību un mazu uzņēmumu, kas ir atkarīgi no interneta pieslēguma – veido ātrgaitas interneta klupšanas punktu; punktu, kur informācijas ātrums samazinās līdz minimumam, un tādēļ es apsveicu EP rīcību mudināt infrastruktūru konkurenci attiecībā uz šiem nākamās paaudzes piekļuves tīkliem, aktīvi sekmējot optikas kanālu dalīšanu un jaunu iekārtu riska dalīšanu. Šie centieni ir vērtējami atzinīgi un ir saskaņā ar ieteikumu, ko pašreiz izstrādāju, lai šajos jautājumos valstu regulatoriem nodrošinātu pamatnostādnes.

Taču klupšanas punktu modernizēšana, padarot tos par ātrgaitas interneta tīkliem, nedrīkst kļūt par jaunu un ilgstošu konkurences sastrēgumu, un mums ir daudz liecību, ka pāreja uz optiskiem kabeļiem sarežģīs alternatīvu ieguldītāju darījumus, jo optisko kabeļu nodalīšana pašlaik nav iespējama ne tehniski, ne ekonomiski, kas nozīmē, ka alternatīviem operatoriem pašiem ir jāiegulda savos optiskajos kabeļos vai jāizmanto esošo operatoru pārraides pakalpojumi.

Mums jāskatās patiesībai acīs – daudzās ģeogrāfiskās zonās, kur infrastruktūru konkurence nav iespējama, piemērots regulējums būs vienīgais, kā saglabāt konkurenci. Konkurence nozīmē zemākas cenas, labāku pakalpojumu kvalitāti un plašāku izvēli, lai ieguvēji būtu patērētāji.

Bet es sevi nemuļķoju. Es redzu, ka Parlaments izjūt tās pašas bažas. Izvēlei jābūt reālai; patērētājiem jāspēj gūt labākais no konkurences un tādēļ viņiem jābūt informētiem. Tāpēc uzlabota spēja mainīt piegādātāju ir tik svarīga. Es atzinīgi vērtēju EP atbalstu saistībā ar vajadzību nodrošināt, ka numura pārņemšanu var veikt vienas dienas laikā. Ja Austrālijā tas notiek divu stundu laikā, tas vienas dienas laikā tam jābūt iespējamam Eiropā.

Es arī atzinīgi vērtēju precizējumu, ko EP ir ieviesis ar izmaiņā attiecībā uz uzlabotu patērētāju informāciju, lai patērētāji patiesi zina, kādu pakalpojumu viņi saņem no saviem piegādātājiem un var veikt noderīgus salīdzinājumus. Šī uzlabotā pārredzamība arī palīdz atbalstīt interneta atvērto arhitektūru, ko mēs uzsveram, vēlamies un aizstāvam. Ja interneta piekļuvei piemēro ierobežojumus, patērētāji ir obligāti precīzi jāinformē par šiem ierobežojumiem, un es priecājos, ka gan Komisija, gan EP šajā jautājumā doma vienādi.

Tomēr man ir grūti saprast, kādēļ EP ir tekstu izmainījis tā, ka abonementi nav vienlīdz tiesīgi un informēti, kad runa ir par viņu personas datu privātumu. Es zinu, ka Parlaments ļoti nopietni uztver patērētāju un pilsoņu pamattiesību aizsardzību, tādēļ esmu pārsteigta, ka paziņošanas prasību pārkāpumi, ko ietver Komisijas priekšlikums, ir mazināti ar iesniegtajām izmaiņām.

Standarta situācijai vajadzētu būt tādai, ka abonementi ir informēti par drošības pārkāpumu attiecībā uz viņu personas datiem, lai viņi varētu būt piesardzīgi, un nevar atstāt pakalpojuma sniedzēja ziņā noteikt, vai pārkāpums, iespējams, radīs kaitējumu abonementam – ir jāaizsargā abonements un viņa paša dati. Kā, piemēram, pakalpojuma sniedzējs var zināt, cik sensitīva ir šī informācija katrā atsevišķā gadījumā? Tādēļ es mudinu EP atkārtoti apsvērt savu nostāju šajā jautājumā.

Visbeidzot attiecībā uz frekvenču spektru – man nebija jāpārlicina EP par šī jautājuma nozīmi. Tādēļ Komisija atzinīgi vērtē frekvenču debašu politisko raksturu. Šīs debates bija daudz plašākas par tehnisko līmeni. Pat, ja daudz kas noticis, pateicoties Radiofrekvenču komitejas smagajam darbam un risinājumiem, daudz tika sasniegts, pieņemot radiofrekvenču lēmumu. Mums tas būtu jāsauglabā. Bet Parlamentam ir taisnība – lielāks progress ir atkarīgs no politiskā aspekta iesaistīšanas šajā procesā, lai var pienācīgi apsvērt intereses. Efektīvāka un tas nozīmē, ka arī koordinētāka, pieeja starp dalībvalstīm sekmē ieguvumu – ieguvumu scenārija izredzes, ar kuru sociālo un kultūras mērķu sasniegšanu papildina ieguvumi Eiropas ekonomikai.

Svarīgi progresu, maksimizējot digitālās dividendes un citus saistītos jautājumus, var panākt tikai ar stratēģiju un svarīgiem politiskiem lēmumiem, par kuriem vienojas gan Parlaments, gan Padome. Tādēļ Komisija atbalsta Parlamenta pamatoto mērķi vairāk iesaistīties frekvenču spektra noteikšanas politikā un principā pieņem EP ierosinātās izmaiņas.

Protams, Padomei būs tās vārds sakāms. Es vēlos sacīt, ka Komisija šajās debatēs atbalstīs EP un palīdzēs Padomei panākt vienošanos ar Parlamentu.

SĒDI VADA: M. ROURE

Priekšsēdētāja vietniece

Catherine Trautmann, *referente*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, komisāre, ministri, dāmas un kungi, lai tiesiskā regulējuma reforma, par kuru pašlaik diskutējam, būtu pamatota, tai jānodrošina materiāli

uzlabojumi gan patērētājiem saistībā ar cenām, piekļuvi un savienojuma ātrumu, gan uzņēmumiem saistībā ar godīgas konkurences iespējām, jauniem ieguldījumiem un konkurētspēju.

Lielais iesaistīto ieinteresēto pušu skaits nozīmē, ka pastāv atšķirīgas un pat pretrunīgas intereses. Es jau ļoti agrīnā posmā sāku ieklausīties visu pušu uzskatos, kā arī laikus sūtīt uzticamus vēstījumus uzņēmumiem un patērētājiem, lai veidotu vai atjaunotu uzticību.

Elektroniskās komunikācijas ir patiesa Eiropas izaugsmes iespēja. Nozare veido 3 % Eiropas IKP. Mums joprojām jānācās gūt pilnīgu labumu no šī potenciāla ES, ja runājam par ieguldījumiem un pakalpojumu attīstību. Tam nepieciešama konkurence, bet ne tikai. Jāveic pasākumi, lai radītu apstākļus atbildīgai un ilgtspējīgai attīstībai; citiem vārdiem sakot, jāizveido ekosistēma tādai zināšanu ekonomikai, kādu mēs visi vēlamies redzēt.

Tagad mums IKT jāapskata kā resurss. Tādēļ šis jautājums skar gan valsts, gan privāto sektoru un tam nepieciešams, lai mēs atbalstītu elastīgus noteikumus un visu ieinteresēto pušu atbildību, veicinot sadarbību starp regulatoriem un Komisiju tāpat, kā operatori un sadarbojas ar klientiem uz līgumiskas vienošanās pamata.

Ir četras galvenās jomas, kuras es vēlos nostiprināt. Pirmkārt, klientu apkalpošana – neatkarīgi no tā vai saistībā ar piekļuvi, izmantojot plašāku tīklu izvietojumu, vai godīgam cenām vai kvalitāti; otrkārt, ilgstoša rūpnieciska darbība, lai sekmētu darba vietu radīšanu un inovācijas, jo tehnoloģiju progress ir efektīvs instruments, kas samazina cenas; treškārt, mazu un lielu uzņēmumu konkurētspēja, lai ES dalībvalstīs nodrošinātu ilgtspējīgu konkurenci un nepieciešamos ieguldījumus, jo īpaši optikā, kas ļaus mums efektīvāk konkurēt pasaules tirgū; visbeidzot juridiskā noteiktība – vajadzība nodrošināt sistēmas uzticamību, piemērojot atbildību iesaistītajām pusēm un mudinot savstarpēju sadarbību, jo īpaši starp regulatoriem, bet arī starp regulatoriem un Komisiju.

Biju gandarīta atzīmē, ka uz šī pamata Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja pieņēma manus kompromisa priekšlikumus, nereti ar lielu balsu vairākumu, un es vēlos pateikties kolēģiem par pieejamību, neskatoties uz termiņiem, kas dažreiz bija samērā īsi, bet kas nozīmēja, ka mēs varējām ievērot grafiku, lai sasniegtu šīs regulas grozīšanas mērķi pirms beidz šī Parlamenta pilnvaru laiks. Tāds ir kopēju centienu rezultāts.

Es personiski uzskatu, ka nozares pārstāvji ir kopumā labi reaģējuši uz šīm pamatnostādņēm, un es ceru, ka mūsu partneri Padomē rīkosies tāpat. Es uzmanīgi uzskatīju *Chatel* kunga un *Besson* kunga viedokļus, kā arī komisāres *Reding* sacīto un es vēlos pateikties viņiem par pamatotajiem un kopumā pozitīvajiem viedokļiem.

Atgriežoties pie joprojām apspriestajiem punktiem, es vēlos runāt par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.

Neskarot valstu regulatoru pilnvaras, ir notikusi vienošanās par vajadzību pēc konsekvētākas tiesiskās aizsardzības līdzekļu piemērošanas ES līmenī. Tomēr vienprātīgi vai gandrīz vienprātīgi tika noraidīts Komisijas priekšlikums, ka tai vajadzētu būt veto tiesībām attiecībā uz tiesiskās aizsardzības līdzekļiem. Saskaņā ar manā ziņojumā paredzēto mehānismu katrai struktūrai ir sava likumīgā vieta – Komisija var paust šaubas par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, bet nevar pilnībā to noraidīt, ja vien arī *BERT* nesniedz negatīvu atzinumu. Tādējādi, lai kā tiesiskās aizsardzības līdzekļi piemērotu funkcionālo nošķiršanu, būtu nepieciešama gan Komisijas, gan *BERT* piekrišana. Ar šādu ierobežojumu šāda nošķiršana joprojām ir materiāls drauds, ko nevar piemērot nestrikti.

Runājot par radiofrekvencēm, mūsu priekšlikumi ir vērsti uz elastīgāku šī trūcīgā resursa pārvaldību mērenā u proporcionālā veidā, vienlaikus ieviešot pasākumu ar mērķi optimizēt frekvenču spektra pārvaldību. Mums pirmais solis ir patiesa Eiropas frekvenču spektra politika, ko varētu ieviest, kad pakete tiks pieņemta, lielā konferencē, kura notiks Parlamenta nākamā pilnvaru termiņa sākumā.

Attiecībā uz tīkliem jāsaprot, ka tie nebija iekļauti Komisijas priekšlikumā vai arī tika maz minēti laikā, kad Eiropa jau ir iesaistīta tehnoloģiju revolūcijā. Mēs uzskatījām, ka ir būtiski nekavējoties nodrošināt dalībvalstīm un regulatoriem pamatnostādnes un instrumentus, norādot, ka viņiem jānodrošina ieguldījumi un vajadzības gadījumā jāpārvalda šo tīklu izvietošana. Tādēļ mūsu priekšlikumus pirms vasaras brīvdienām apstiprināja atzītu ekspertu valde.

Pēdējo problēmu minēja pašās beigās – intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība. Žēl, ka šis jautājums ir izvirzīts šajā telekomunikāciju paketes pārskatīšanas posmā; es domāju, ka tagad nebūtu piemērotu diskutēt par mehānismiem intelektuālā īpašuma tiesību ieviešanas nodrošināšanai.

Es tikai vēlos sacīt, ka ceru, ka mēs visi varēsim pabeigt šīs paketes pārskatu bez nevajadzīga spiediena un neļaujot iepriekš minētajam jautājumam to pārtraukt, lai gan tas ir svarīgs, ņemot vērā, ka radošais saturs ir Komisijas paziņojuma temats. Par pārējiem tematiem es runāšu divās minūtēs, kas man atvēlētas diskusiju beigās.

Pilar del Castillo Vera, referente. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, sākumā es uzsveršu to, ko teica *L.Chatel*: Elektroniskās komunikācijas sektors ir atbildīgs par 25 % Eiropas izaugsmes un 40% produktivitātes. Īsumā šie skaitļi apstiprina Lisabonas programmas apgalvojumu par nepieciešamību attīstīt Eiropas ekonomiku, kas balstās uz zināšanām, kur liels attīstības virzītājs būtībā ir elektroniskie sakari.

Komisija ir parādījusi šīs zināšanas un sapratni, ierosinot pasākumu kopumu, kas no jauna definē reglamentējošos noteikumus, kas tika pieņemti 2002. gadā. Vairāki tirgi nav pietiekami regulēti un aktuālas ir vēl dažas svarīgas regulas, kuru mērķis ir dot izšķirošo atbalstu iekšējā tirgus konkurētspējai.

Tomēr es vairāk, protams, pievērsīšos Parlamenta nostājai. Padomes pārstāvja *L. Chatel*, Komisijas pārstāves *V.Reding* nostājām, dāmas un kungi, ir kopsaucējs, faktors, kas padara, Parlamenta nostāju, pēc manām domām, ārkārtīgi viendabīgu, saskaņotu un spēcīgu. Un kopsaucējs ziņojumos, ko sagatavojis Parlaments un apstiprinājušas atbilstīgās komitejas, gluži vienkārši ir dalītās atbildības jēdziens.

C.Trautmann ziņojums balstās uz dalīto atbildību. Priekšlikums izveidot nacionālo regulatoru organizāciju balstās uz dalīto atbildību. Abos gadījumos mēs esam dzirdējuši, ka dalīta atbildība ir instruments, kas joprojām nepieciešams Eiropas elektronisko telekomunikāciju tirgū un visi priekšlikumi izriet no dalītas atbildības jēdziena, gan par mijiedarbību kopīgā regulēšanā starp Komisiju un valstu regulatoru padomi, kas pazīstama kā *BERT*, gan par *BERT* organizāciju un finansēšanu.

Tā kā laiks ir ierobežots un debates ir bijušas garas un nākotnē turpināsies, es tālāk runāšu tikai par *BERT*. Šis ir priekšlikums, kas iederas dalītās atbildības konceptā un, kas ir būtiski, sekmīga tirgus veidošanā, kuram vēl ir nepieciešami daži labojumi, lai pilnībā pielāgotu konkurences noteikumiem, padome, kas balstīta uz sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm regulējošo iestāžu formā. Šajā kontekstā un ņemot vērā pašreizējo situāciju, padomes pienākumi ir definēti labāk, kā tās struktūra, atbildība, pakļautība un finansējums.

Un šajā ziņā es gribētu teikt, Komisār, dāmas un kungi, *L.Chatel*, ka ir svarīgi saglabāt saistīgumu un viendabīgumu. Līdzfinansējums, ko es esmu ierosinājis un iesaku šai padomei, ir savietojams ar dalītas atbildības konceptu, kas veido jebkura Parlamenta priekšlikuma būtību gan *C.Trautmann*, gan manā ziņojumā.

Turpretī saistīgumu un viendabīgumu nenodrošinātu finansēšanas mehānisms, kas strikti balstītos uz Kopienas finansējumu, ja tas iezagtos pa sētas durvīm; tas neatbilstu pārējam priekšlikumam un tādējādi radītu milzīgu koncepta un loģiskā pamata disfunkciju reformā, kuru Parlaments ierosina.

Esmu pārliecināts, ka Parlaments un Komisija, kā arī Padome, cenšas sasniegt tos pašus mērķus, kā mēs un es aicinu uz līdzsvaru un labo sapratni, kas mums ir bijusi līdz šim, lai mēs varam turpināt šo kursu. Nozare, par kuru mēs runājam, ir tā vērtā.

Patrizia Toia, referente. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, telekomunikāciju pasaulē jebkurš mediji, kas ļauj pārraidīt balsi, datus un attēlus, ir vērtīgs resurss. Tādēļ ideja, ka pēc dažiem gadiem būs ievērojams, lai neteiktu, milzīgs daudzums pieejama radiofrekvenču spektra, citiem vārdiem sakot, būs pieejamas jaunas frekvences jaunai izmantošanai, ir milzīga sociāla, kultūras, kā arī ekonomiska un komerciāla iespēja. Faktiski daži jau ir noteikuši digitālo dividendu komerciālo vērtību.

Tādēļ mums ir nepieciešama piemērota Eiropas politika, kas spēj maksimāli izmantot šo resursu un pārvērst Eiropu par dzinēju, un ne tikai par valstu politiku apkopotāju. Kā mēs visi zinām, citās pasaules daļās, kā Japānā un ASV, šo resursu jau izmanto ļoti efektīvi, tādējādi dodot šo reģionu uzņēmumiem konkurētspēju.

Tādēļ mums ir jāiegūst laiks, lai sagatavotos, vai jebkurā gadījumā, ātri izmantotu – un pat ja digitālā pārslēgšanās tiks pabeigta 2012. gadā – termiņā, kas absolūti un visaptveroši jārespektē, mums tagad bez kavēšanās jāpievēršas radiofrekvenču spektra reformēšanai un digitālajai dividendei.

Radiofrekvenču spektrs ir dabisks un tāpēc publisks resurss. Tādēļ tā vērtība ir jāizmanto noteikti ekonomikas nolūkos, bet tam ir arī sociālā vērtība, kas jāizmanto vispārējās sabiedrības labā, piemēram, garantējot plašu piekļuvisi visiem iedzīvotājiem, tostarp maznodrošinātajiem, ieviešot platjoslas pakalpojumus visattālākajās mūsu valsts nomalēs un tādējādi mazinot digitālo plaisu, kas joprojām ir raksturīga tik daudzām Eiropas daļām, un es nedomāju tikai par lauku teritorijām, bet arī par pilsētu un rūpnieciskajām teritorijām.

Es teicu, ka laiks steidzina uz digitālo dividendi un es domāju, ka mums ir jāizmanto šī parlamentārā sasaukuma atlikusī daļa, lai kopīgi progresētu gan dalībvalstis, gan Eiropa kopumā. Komisijai un Padomei es vēlos teikt: Virzieties kopīgi virzienā uz pozitīvāku atbildi nepieciešamībai pēc saskaņošanas, uz atbildi, kas, kā mes visi esam teikuši, dos mums iespēju optimālāk un efektīvāk izmantot digitālo dividendi. Mēs ceram uz spēcīgu koordinēšanu Eiropas līmenī un uz iespēju runāt vienā balsī starptautiskajās sarunās, kuras, es uzskatu, ir sākušās Ženēvā.

Mūsu ziņojums uzsver vairākus punktus, un es izcelšu tikai vienu vai divus. Nepieciešamību pēc stratēģijas, no kuras iegūst visi, kā Komisārs sacīja, jeb citiem vārdiem, pēc resursu piešķiršanas, kas apmierina audiovizuālos un mēdiju operatorus – kas jau darbojas šajā nozarē, lai nodrošinātu kultūru plurālismu un aizstāvētu kultūru identitātes – un arī atbilst telekomunikāciju nozares vajadzībām un nodrošina tai atbilstošu vietu, kas nepieciešama, lai veidotu jaunus pakalpojumus un plašu tehnoloģiju klāstu, tādējādi reaģējot uz moderno patērētāju jaunajām prasībām. Tas nozīmē, ka mēdiji un telekomunikācijas var darboties kopā, koleģiālā noskaņojumā un pēc vienādiem spēles noteikumiem.

Tomēr ir trešā puse, kuru es vēlētos redzēt kā ieguvēju vienlīdz ar citiem: Proti, tos lietotājus, pat nelicencētus lietotājus, kurus pārstāv labdarības organizācijas, vietējās struktūras, mazus kopienu tīklus un vispārēju interešu asociācijas. Vēl viena lieta, ar kuru es beigšu, Priekšsēdētāja kungs, ir tā, par kuru, kā minēja arī Padomes pārstāvji, ir atšķirīgi uzskati Parlamentā un dažādu dalībvalstu vidū, un tā attiecas uz sadarbības līmeni starp dažādām iestādēm šajā jomā.

Es uzskatu, ka no vienas puses un šeit Parlaments piekrīt, ka mums jārespektē dalībvalstu atbildība par frekvenču piešķiršanu, bet mums kopīgi jānovērtē vitālā nepieciešamība pēc saskaņošanas, jo mums visiem jāapzinās, ja mums neizdosies saskaņošana, ja mums neizdosies noordinēšana un kopīgu lēmumu pieņemšana, radiofrekvenču spektra ekonomiskā un sociālā vērtība mazināsies. Manuprāt, es domāju par sekmīgu un veiksmīgu GSM iznākumu.

Tādēļ balstoties uz izmaksu un labumu analīzi, kas veikta dažādās valstīs nacionālo projektu ietvaros, uz dividendi, uz kuru tiecas mūsu ziņojums, uz visplašākajām debatēm, kam jānotiek dalībvalstīs un kurās piedalās gan operatori, gan vispārējā publika, es uzskatu, ka beigās, ar lielu politiskās gribas devu Eiropas līmenī, mēs visi nonāksim pie tā, ka atzīsim pievienoto vērtību, kādu rada šī resursa vadība Eiropas mērogā un kurs, es uzskatu, piedāvās Eiropai gan sociālu, gan ekonomisku izaicinājumu.

Malcolm Harbour, *referents*. – Priekšsēdētājas kundze, man ir privilēģija atgriezties šeit kā referentam otru reizi, jo es biju referents par šo direktīvu 2001. gadā. man ir bijusi arī privilēģija strādāt ar maniem kolēģiem C. Trautmann un P. del Castillo Vera, jo šis bija komandas darbs. Šī ir pakete.

Kā Komisārs sacīja, tas ir bijis liels sasniegums. Tādēļ mēs gribam reformēt un uzlabot patērētāju tiesības, lai viņi ir labi informēti un spēj izmantot piedāvājumus, kas ir pieejami un spēj veicināt inovācijas.

Mums ir nepieciešama struktūra, kas, protams, darbojas, un es vēlos atgādināt Komisāram, ka tieši šis Parlaments bija tas, kurš pierādīja Komisijas lomu saskaņā ar 7. pantu. Mēs toreiz aizstāvējām šo lomu pret Padomi. Neviens cits kā Parlaments vislabāk apzinās, cik svarīgi ir panākt īsto līdzsvaru, bet raugoties komandas nostājā, es gandrīz varu teikt, ka ir pienācis laiks regulatoriem ne tikai uzņemties atbildību valsts līmenī, lai viendabīgi ieviestu regulu, bet arī pārņemt daļu no Kopienas politikas veidošanas darba. Pēc manām domām, lai ko mēs panāksim, darbosies tikai tad, ja tām būs likme šajā organizācijā – es atstāšu jūsu ziņā izlemt, ko es ar to domāju!

Es vēlos apliecināt cieņu visiem komandas locekļiem, kuri kopā ar mani strādāja pie šīs direktīvas uzlabošanas. Es pateicos gan ministram, gan Komisāram par labvēlīgajām piezīmēm, kuras viņi izteica par uzlabojumiem, kurus mēs esam ierosinājuši. Tas ir kopīgs darbs pie lietotāju tiesībām un e-privātuma direktīvas.

Šajā Parlamentā atbildība par datu aizsardzību un attiecīgo pieredzi gulstas uz Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteju. Pēc manām domām tā bija kļūda sasaistīt abas kopā, bet es domāju, ka mums tas ir izdevies sekmīgi. Mans kolēģis A. Alvaro atbildēs par šiem aspektiem un Komisāram vajadzētu pateikties viņam par detalizēto izklāstu par to, kā reāli darbojas paziņojums par datu drošības pārķēpumu, jo bija pilnīgi nepieņemami, ka Komisija nosūtīja mums priekšlikumu, kurā visas ieviešanas detaļas tika uzticētas komitejai. Tie ir lieli politiski lēmumi. Es piekritu jums, ka mums vēl ir, ko darīt, bet jums noteikti vajadzētu vispirms pateikties viņam par to, ka izdarīja šo darbu jūsu vietā.

Kas attiecas uz manu daļu, esmu vilies, ka viss universālā pakalpojuma aspekts sekos vēlāk. Mēs darām šo darbu divās daļās. Mēs gaidām jūsu ziņojumu, kurš drīz sekos. Esmu pēc iespējas labāk ņēmis vērā lietotāju tiesību aspektus, bet mums vēl ir ko darīt. Ar to es domāju, ka mēs vēlamies, lai šie zinošie, labi informētie

patērētāji izdara savu izvēli, pamatojoties uz maksimāli skaidru informāciju par cenu, par to, ko ietver šis pakalpojums, par to, vai ir kādi ierobežojumi un vai ir ierēķināta aparāta cena, ja viņi izvēlas ilgāku līgumu. Mēs vēlamies, lai viņi var viegli iepirkties un var ātri pāriet ar savu numuru, un es priecājos, ka jūs atbalstāt mūs šajā punktā. Mēs vēlamies, lai viņi var izpētīt līguma ilgumu un lai līguma ilgums netiek izmantots kā ierobežojums, kad viņi vēlas pārcelties.

Mēs vēlamies aplūkot arī patērētāju tiesības. Viņiem ir tiesības uz datu drošību. Viņiem ir tiesības uz drošiem un pieejamiem tīkliem. Viņiem ir tiesības uz tīkliem, kur operatori pretēji konkurences noteikumiem nebloķē konkrētu saturu vai pakalpojumu. Mēs pievienojamies jūsu idejai par pakalpojuma saistību jaunu kvalitāti, un mēs domājam, ka esam to uzlabojuši. Šis ir ļoti svarīgas tiesības. Patērētājiem ir tiesības uz labas kvalitātes universāliem avārijas dienestiem un zvanītāja atrašanās vietas noteikšanas pakalpojumiem. Lietotājiem ar īpašām vajadzībām arī ir tiesības uz šiem pakalpojumiem un uz labākiem pakalpojumiem.

Tomēr es jūtu, ka patērētājiem ir tiesības būt informētiem arī par problēmām, ar kurām viņi var sastapties, vai tā būtu autortiesību pārkāpšanas iespēja, neatļautas izmantošanas iespēja vai, piemēram, iespēja nopirkt lietas, kas var bojāt viņu veselību, piemēram, viltoti medikamenti. Kāpēc mēs neprasām, lai elektronisko pakalpojumu sniedzēji nestu vēstījumu par valsts pakalpojumiem tāpat, kā to šobrīd dara televīzijas kanāli? Mēs par to runājam, kolēģi. Mēs nerunājam par to kā mehānismu autortiesību ieviešanai, par ko atbildīgas valstu valdības, bet mēs runājam par dzīves atvieglošanu un uzlabošanu patērētājiem.

Mūs vēl jāstrādā, Komisār, bet ar prieku varu teikt, ka man ir vienošanās par lielu kompromisu paketi, un esmu pārliecināts, ka tie tiks pieņemti. Es gaidu darbu kopā ar Francijas prezidentūru, lai iekļautos ambiciozajā laika plānojumā, jo Eiropai ir nepieciešams, lai mēs tajā iekļaujamies.

Jutta Haug, *Budžeta komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Budžeta komisijas interese par elektronisko sakaru tīklu tiesību aktu, tā saukto telekomunikāciju paketi dabiski fokusējas uz to daļu, kas ietver izdevumus no Eiropas budžeta. Citiem vārdiem, mūs interesē aģentūra – Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestāde, kuras izveidi ierosina Komisija un kuru pārdēvēja par Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizāciju (BERT) mani kolēģi specializētajā komitejā.

Skaidri sakot, kā ir, mums 1 a apakšpozīcijā nav pietiekami daudz naudas šai aģentūrai jebkādā formā. Šī iemesla dēļ mēs apsveicam faktu, ka atbildīgā komiteja ir iekļāvusi mūsu grozījumus savā ziņojumā un ierosina struktūru, kas mūsu budžetā rada mazāku spriedzi. Tomēr mums visiem jāstrādā kopā, lai nodrošinātu, ka mēs padarām BERT par Eiropas iestādi un ka mēs Eiropas Parlamentā saglabājam kontroli pār to. Man arī jāatgādina parlamentam, ka saskaņā ar Starpinstītūciju vienošanās 47. pantu, Parlamentam un Padomei jāpanāk vienošanās par BERT finansēšanu.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, *Ekonomikas un monetārās komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, vispirms kā atzinuma pirmās daļas – labākas likumdošanas – sagatavotājs Ekonomikas un monetārā komitejā, es vērsu Parlamenta uzmanību uz manu rakstveida viedokli, bet ir trīs lietas, kam es īpašu nozīmi. Pirmā ir optiskās šķiedras tīklu, kas pazīstami kā jaunās paaudzes tīkli, veicināšana un attīstīšana. Lai vecinātu šos tīklus, jāapsver risku sadalījums jaunu iekārtu finansēšanai un vadu kopīgai izmantošanai. Bez tam, vadu kopīgā izmantošanā jāiesaista arī telekomunikāciju kompānijas, citi sabiedriski uzņēmumi.

Mans otrais jautājums – un par to jau ir runāts – ir par to, ka Komisijas tieksmei pēc centralizācijas, kuru realizē ar autoritatīviem līdzekļiem, veto tiesībām un komitoloģijas procedūru, ir stingri jāpretojas. Treškārt, nevajadzētu noteikt precīzu frekvenču sadalījumu, kamēr nav rastas atbildes uz daudzajiem sagatavošanās jautājumiem. Vai atbildība par to ir ES? Par kuru aspektu tā ir kompetenta? Kāds ir digitālo dividenžu reālais apjoms? Un kāda ietekme ir specifiskiem distribūcijas modeļiem?

Nedrīkst apdraudēt arī tādus atvasinātos pakalpojumus kā bezvadu mikrofonu sistēmas, jo tās ir atbildīgas par tādu lielu pasākumu pārraidīšanu kā Olimpiskās spēles. Šī iemesla dēļ pašreizējo specializēto iestāžu pētījumu rezultāti jāņem vērā politisko lēmumu pieņemšanas procesā par frekvenču spektra sadalīšanu.

Es ceru, ka mēs tad kopīgi panāksim Eiropas pievienoto vērtību visām ieinteresētajām pusēm.

Gunnar Hökmark, *referents par Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu*. – Priekšsēdētājas kundze, Eiropas spēja būt par līderi telekomunikāciju un mobilā interneta nozarē ir atkarīga no mūsu spējas atvērties jaunām inovācijām un jauniem pakalpojumiem.

No šī skatupunkta būtu bīstami mēģināt aizsargāt vecās struktūras un vecos spēlētājus. Mums jābūt atvērtiem un tādēļ ir tik svarīgi, izmantot digitālo dividendi tādā veidā, kas atbrīvo visu radiofrekvenču spektru jauniem pakalpojumiem un jaunām iespējām, vienlaikus aizstāvot vecās raidsabiedrības un to šodienas pakalpojumus.

Jāatbrīvo iespēja veidot dažādus pakalpojumus visās radiofrekvenču spektra daļās. Kur vēl nav infrastruktūras konkurences, mums jānodrošina, ka ir reāla konkurence ar funkciju nodalīšanu.

Robert Goebbels, *Ekonomikas un monetārās komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, atļaujiet man 60 sekundēs pateikt dažas īsas piezīmes mana godājamā kolēģa B. Rapkay vārdā. Īpaši mums, sociālistiem, gludi funkcionējoša iekšējā tirgus radīšana telekomunikāciju pakalpojumos ir ļoti augsta prioritāte. Mēs augsti novērtējam Komisijas aktīvo lomu šajā jomā. Jo īpaši patērētāji jāaizsargā pret acīmredzami pārmērīgo varu no lielo operatoru puses. Vēl ir ļoti daudz iespēju samazināt tarifus. Komisijas iniciatīvas par viesabonēšanu liecina, ka intervences cenu noteikšanā ir nepieciešamas arī tirgus ekonomikā. Mēs labāk izvēlamies redzēt Komisijas pamanāmo roku, nekā sajūst tirgus neredzamo roku, kura bieži vien ir kabatzagļa roka patērētāju naudas makos un kabatas portfeļos.

Ekonomikas un monetārās komitejas atzinuma sagatavotājs. – (FR) Es beigšu uzstāšanos, Priekšsēdētājas kundze, ar pateicību visiem referentiem un īpaši C. Trautmann, kas ir izdarījusi milzīgu darbu, kura rezultātā mēs varam sagaidīt ļoti lielu vairākumu rītdienas balsojumā.

Sophia in 't Veld, *Ekonomikas un monetārās komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, pakete ietver drošus priekšlikumus patērētāju tiesību un privātuma aizsardzībai, bet diemžēl tai trūkst skaidrības un tādējādi tā rada juridisku nenoteiktību gan uzņēmumiem, gan patērētājiem, jo to darbības lauks ir pavisam neskaidrs.

Man ir iespaids, ka Komisija ļauj, lai to vairāk vada iestādes iekšējās struktūras un juridiskais pamats nekā reāli fakti, jo par ko tad mēs tagad īsti runājam? Vai par telefonu sistēmām? Protams, ka tas ir galīgi novecojis! Vai par mobilajiem telefoniem? Kas tad ir Skype? Kādi ir telefona maksājumu pakalpojumi? Vai tās arī ir telekomunikācijas? Kas ar RFID tīkliem? Tas nav skaidrs. Kāpēc ir noteikumi par to, kā ziņot par telekomunikāciju un interneta pakalpojumu sniedzēju pārkāpumiem, bet tādu nav, piemēram, par bankām, apdrošināšanas kompānijām un sociālajiem pakalpojumiem, kuri bieži izmanto tos pašus datus? Ko darīt, ja personas datus, kurus ieguvusi kompānija, izmanto cita iestāde, kā, piemēram, valdības departamenti, policija, tiesībsargājošās iestādes, kā tas noteikts direktīvā par datu aizsardzību? Kas tad ir atbildīgs par šiem datiem? Kāds labums no tā ir iedzīvotājam? Kur es kā iedzīvotājs varu vērsties?

Visbeidzot, mums nekavējoties kopā ar Savienotajām Valstīm jāsāk raudzīties uz transatlantiskajiem un starptautiskajiem standartiem šajā jomā.

Reino Paasilinna, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, Ministri, Komisāri, un īpaši C. Trautmann, Tagad ir laiks patiesi domāt par cilvēktiesībām informācijas sabiedrībā, kuru mēs uzlabojam ar demokrātiju un laba biznesa praksi kā galvenajiem mērķiem. Tādēļ ir nepieciešami uzlabojumi un mes arī uzlabojam privātuma un drošības aizsardzību, kā tas ir gadījumā ar reklāmsūtījumiem. Mēs uzstājam uz tiesībām piekļūt lomas spēlēšanai un mēs pieņemam tiesību aktu par piekļuvi pakalpojumiem, kas nav mazsvarīgi: maksājumiem ir jābūt zemiem un plaťjosla ikvienam, piemēram, ir civiltiesības. Mēs tagad esam nostiprinājuši vecāka gadagājuma un īpaši cilvēku ar īpašām vajadzībām statusu, un es domāju, ka tas ir humāns un pienācīgs mērķis.

Otrkārt, tīkliem jābūt konkurētspējīgiem un mums jāattur operatori no konkurences novēršanas. Gluži pretēji, konkurence ir jāveicina un nedrīkstētu atļaut ražot datu termināla ierīces, kurās jūs varat klausīties tikai vienu operatoru. Tas būtu tikpat traki, kā radio, kurš spēlētu tikai vienu staciju.

Raidorganizācijām tagad un vienmēr vajadzētu garantēt atsevišķas frekvences, jo tām nekad nav naudas, lai piedalītos izsolēs. Tas patiesībā ir drošs pamats informācijas sabiedrībai, un tas mums vienmēr jāsaģlabā. Tomēr mums ir nepieciešama telpa 3G, un tā pašlaik tiek organizēta. Mums ir arī jānodrošina, ka pietiek vietas jaunajām tehnoloģijām un inovācijām.

Man ir vēl viens sakāmais. Jo godīgāka un tehniski attīstītāka ir Eiropa, jo labāk mums klāsies gan kā demokrātiskam spēkam informācijas sabiedrībā, gan kā kopienai, kas realizē Lisabonas mērķus, kuri pašlaik šķiet ļoti tāli. Tas ir mūsu ziņā: Šī ir tiesību aktu pakete, kas ir solis pareizajā virzienā.

Marian Zlotea, *referente par Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumu*. – (RO) Priekšsēdētājas kundze. Komisāre, godājamie ministri, es vēlos apsveikt referentus, kuri iesaistījās darbā ar telekomunikāciju paketi.

Es domāju, ka C. Trautmann ziņojums pauž līdzsvarotu nostāju un es atbalstu piedāvātos kompromisa priekšlikumus. Es priecājos arī par to, ka tika pieņemti konkrēti grozījumi, īpašie par radiofrekvenču spektra saskaņošanu, kā arī noteikti pasākumi, kas saistīti ar globālajiem telekomunikāciju pakalpojumiem.

Eiropas ekonomiskā izaugsme, kā arī patērētāju labklājība, ir atkarīga no dinamiska un konkurētspējīga telekomunikāciju sektora. Konkurētspējīgiem tirgiem ir pieejams platjoslas internets, jaunienācēji tirgū ir ienesuši ātruma palielinājumu un inovatīvus pakalpojumus.

Pamatlīdzībai telekomunikāciju paketē jākoncentrējas uz pieaugošajām investīcijām; mums jāņem vērā arī jaunās paaudzes tīkli un patērētāju iespējas jādazādo, tādējādi novedot pie zemākām cenām un labākiem pakalpojumiem viņu rīcībā.

Edít Herczog, *Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (HU) Paldies jums, Priekšsēdētājas kundze. Mēs varam droši teikt, ka Savienību var uzslavēt par panākumiem elektronisko komunikāciju nozarē pēdējā desmitgadē. Kopā ar to, tomēr ir dažas pārrobežu problēmas un nevienlīdzības piekļuvē platjoslas internetam, digitālās sabiedrības un pakalpojumu izplatībā. Ja mēs patiešām vēlamies „kopējo tirgu”, mums jārada tam apstākļi.

Dažu pēdējo mēnešu debāšu rezultātā mēs balsojam par BERT radišanu, kas vienkāršotu valstu regulējošo iestāžu sadarbību un garantētu patiesu piedalīšanos. Mēs joprojām domājam, ka BERT būtu pakļauta un caurredzama Eiropas institūcijām. Tomēr nosacījums tam ir Kopienas finansējums; dalībvalstu līdzfinansējums acīmredzami nodrošinātu lielāku neatkarību un efektivitāti, bet šis nav tas gadījums: mēs atrautu šo organizāciju no Eiropas Savienības un Eiropas Parlamenta kontroles. Mes nevaram to veicināt. Mums jāturpina cīnīties ar Komisiju, lai aizsargātu patērētāju intereses, lai viņiem vajadzētu maksāt tikai par aizvien izplatītākām jaunajām tehnoloģijām, kur tas nepieciešams un lai līdzīgi kā ar viesabonēšanu, patērētājus nevarētu krāpt arī ar rēķinu palīdzību. Paldies par uzmanību.

Manolis Mavrommatis, *Kultūras un izglītības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, kā Kultūras un izglītības komitejas atzinuma sagatavotājam, atļaujiet man norādīt, ka ir ļoti svarīgi uzskatīt autoru intelektuālās tiesības par vienlīdz fundamentālām tiesībām.

Mums visiem, īpaši likumdevējiem, vajadzētu atcerēties, ja netiks aizsargāts intelektuālais radošums un ja personas datu aizsardzības vārdā tiks pārkāptas autoru likumīgās tiesības, tad lietotājiem pieejamais mākslinieciskais saturs arī tiks ierobežots.

Pirātisms un nelegāla mūzikas un filmu izplatīšana internetā ir neapstrīdama realitāte. Tomēr tehnoloģijas ēnas puse ir tā, ka cietusī puse ir autors. Vai mums tas patīk, vai nē, viņi ir piedāvātā materiāla avots.

Kultūras komitejas vārdā es aicinu visus deputātus visās komitejās un politiskajās grupās aizsargāt Eiropas radošumu, tādējādi sargājot māksliniecisko saturu, ko piedāvā jaunie mēdiji.

Cornelis Visser, *Kultūras un izglītības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, Komisāre V.Reding ar telekomunikāciju paketi atkal ir parādījusi savu izlēmību. Kas attiecas uz Komisijas priekšlikumu par digitālo dividendi, Kultūras un izglītības komitejas vārdā es ļoti konstruktīvi strādāju kopā ar P. Toia. Kultūras un izglītības komitejas vārdā es vēlos pateikties arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas priekšsēdētājam A. Niebler par izcilu sadarbību.

Kultūras un izglītības komiteja uzskata radio un televīziju par būtiskiem mēdijiem kultūras un valodu izplatīšanā. Ar pārslēgšanos no analogās uz digitālo televīziju, radiofrekvenču spektrā tūlīt atbrīvojas vieta. Mobilā telefona un platjoslas interneta piegādātāji ļoti interesējas par šīm frekvencēm. Kultūras un izglītības komiteja nav pret tehnoloģiskām inovācijām, bet tā vēlas, lai tiku aizsargātas pašreizējo publisko un komerciālo lietotāju tiesības. Jāturpina pilnībā garantēt pārraižu kultūras un valodu dažādību un droši jāsaņem patērētāju intereses un viņu ieguldījumi televīzijas ierīcēs.

Gyula Hegyi, *referents par Kultūras un izglītības komitejas atzinumu*. – Priekšsēdētāja kungs, ir svarīgi uzsvērt, ka telekomunikāciju evolūcija nav tikai tehnoloģisks un ekonomisks progress, bet arī sabiedrības un kultūras notikums. Mums jāsaņem arī jāsankcionē Eiropas vadošā loma šajā procesā..

Jāņem vērā divi aspekti: Vispārēja un demokrātiska piekļuve elektronisko komunikāciju pakalpojumiem, kas nozīmē, ka ikvienam jābūt tiesībām piekļūt šādiem pakalpojumiem un arī principu, ka kultūras un izglītības mantojums ir jāpārda un jārespektē. Kultūras komiteja ir mēģinājusi panākt līdzsvaru starp šīm interesēm.

Kā ziņojuma sagatavotājs Kultūras komitejā par Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestādi (*BERT*), es pievērsos tiem aspektiem, par kuriem atbildīga Kultūras komiteja. *BERT* vajadzētu būt atvērtai kontaktiem ne tikai ar nozares un patērētāju grupām, bet arī kultūras interešu grupām, jo tās var sniegt derīgu un drošu informāciju par kultūras aspektiem.

Es domāju, ja mēs pienācīgi izmantosim telekomunikāciju evolūciju, viss process var veicināt Eiropas tapšanu par pasaules vadošo zināšanu sabiedrību – kas ir mūsu galvenais mērķis.

Ignasi Guardans Cambó, *Kultūras un izglītības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (FR) priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos apsveikt referentus par viņu darbu.

Kultūras un izglītības komiteja no paša sākuma ir ļoti nopietni pievērsusies šim jautājumam, jo mēs vairs nevaram pieņemt likumus par elektroniskajiem tīkliem vai radiofrekvenču spektru, vienlaikus ignorējot izplatītā satura īsto dabu. To nevar darīt, balstoties tikai uz tīri tehniskiem vai pat ekonomiskiem kritērijiem, kas neņem vērā kultūras politikas vai dažāduma aizsargāšanas mērķus. Digitālās pasaules realitāte prasa, lai mēs strādātu kopā ar televīzijas raidorganizācijām un elektronisko pakalpojumu sniedzējiem un pieņemtu likumus iekšējam telekomunikāciju tirgum, kurš ir kļuvis neatdalāms no audiovizuālā tirgus.

Mums ir nepieciešama arī līdzsvarota reakcija uz nelegālā satura problēmu internetā, kura piespiedīs ikvienu no mums veikt savus pienākumus cīņā, kas attiecas uz visiem mums, ja ir jāaizsargā mūsu bērni un mūsu kultūra, kā zināms.

Tādēļ es atbalstu visus šos likumus to pašreizējās formās un ceru, ka mūsu debātes un galīgo balsojumu neietekmēs nepietiekami informētais ārējais spiediens.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas pamattiesību akti par telekomunikācijām tika pieņemti 1990-tajos gados, un tie efektīvi atbrīvoja valstu tirgus no valstu monopoliem. Tā rezultātā ievērojami samazinājās maksas par zvaniem, ko piedāvāja konkurējošie operatori. Pēdējie gadi ir pieredzējuši revolucionāras pārmaiņas komunikāciju tehnoloģijās: mobilie telefoni, interneta attīstība un bezvadu tīkli ir radikāli izmainījuši telekomunikāciju raksturu. ES likumam jāatspoguļo šīs pārmaiņas, tostarp sociālā ietekme.

Apmēram 15 % eiropiešu ir ar īpašām vajadzībām un līdz 2020. gadam vecāka gadagājuma iedzīvotāji veidos 25 % sabiedrības. Tieši šiem cilvēkiem ar īpašām vajadzībām jānodrošina vieglāka piekļuve telekomunikāciju pakalpojumiem. Ir nepieciešams nodrošināt bezmaksas piekļuvi kopējam ārkārtas situāciju numuram 112 cilvēkiem visā Eiropas Savienībā, tostarp interneta telefonijas un citu elektroniskās balss pārraides pakalpojumu lietotājiem. Bez tam, klientiem jābūt tiesībām uz pilnu informāciju gan par juridiskajām saistībām, kas izriet no minētā pakalpojuma izmantošanas, piemēram, par autortiesībām un par juridiski piemērojamiem ierobežojumiem. Galvenais, ka atslēga labākai patērētāju aizsargāšanai ir precīza valstu regulējošo iestāžu atbildības definēšana, ņemot vērā patērētāju tiesību realizēšanu ikdienā.

Manuel Medina Ortega, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, referente *C. Trautmann* ir teikusi, ka intelektuālā īpašuma jautājumiem nevajadzētu būt šo debāšu tematam. Es pievienojos viņai, jo uzskatu, ka intelektuālā īpašuma aizsardzība, tāpat kā privātuma aizsardzība un citi juridiskie jēdzieni, jau ir definēti citos juridiskajos pamatlikumos.

Tomēr jānorāda, ka intelektuālā īpašuma aizsardzība joprojām ir svarīga saistībā ar satura atjaunošanu. Telekomunikācijas ir raksturotas kā šosejas, pa kurām ikviens var brīvi pārvietoties; bet, ja kāds izdara noziegumu uz šosejas, iejaucas policija. Jūs nevarat nozagt mašīnu, braukt ar to pa šoseju un, kad iejaucas policija, apgalvot, ka uz šosejas ir brīva pārvietošanās.

Es uzskatu, ka no Parlamenta skatupunkta mums ir svarīgi no jauna apliecināt intelektuālā īpašuma aizsardzības svarīgumu, no jauna apliecināt privātās dzīves aizsardzību, cilvēku tiesības uz privātumu, kuras šobrīd pārkāpj lielās telekomunikāciju kompānijas.

Alexander Alvaro, *Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ja jūs man piešķirtu man tikpat lielu runas laiku kā trim iepriekšējiem runātājiem, tas būtu jauki. Garāmejot atzīmēšu, ka man palika iespaids, ka man ir atvēlētas divas ar pusi minūtes.

Lai lieki netērētu šo laiku, es vēlos pateikties *M. Harbour*, *C. Trautmann* un *P. del Castillo Vera* par mūsu patiešām izcilo sadarbību, kuru *M. Harbour* jau minēja. Mēs ķērāties pie šī jautājuma bez vismazākajām domstarpībām savstarpējas uzticības un sevišķi ciešas sadarbības atmosfērā. Diemžēl tagad ir par vēlu labot strukturālo nepilnību, apvienojot abas direktīvas.

Tomēr atļaujiet man teikt šajā īsajā laikā, kas ir manā rīcībā, ka esmu patiesi iepriecināts par to, ka Komisija ir skārusi vispārējo jautājumu par datu privātumu, lai gan diezgan virspusēji. Fakts ir tāds, Komisār, ka jūs, iespējams, nedotu man savu kredītkartes informāciju, savu telefona numuru un adresi, pat ja es pieklājīgi palūgtu. Kad jūs esat internetā, problēma ir tā, ka liela daļa šīs informācijas var tur jau atrasties pat tādās vietās, kuras jūs nevarat iedomāties un kur jūs nevēlētos, lai tā atrodas. Šajā ziņā es esmu apmierināts, ka sadarbībā ar citām grupām un deputātiem es varēju palīdzēt nodrošināt, ka patērētāju tiesības uz konfidencialu izturēšanos pret viņu personisko informāciju un viņu personisko sistēmu aizsardzību tiks ietvertas šajā paketē.

Es skatos, ka laiks jau beidzas, bet es ceru, ka mums vēl būs iespējas dziļāk diskutēt pat to vai citu jautājumu. Tādēļ es vēlreiz pateicos jums par mūsu konstruktīvo sadarbību un varbūt mēs spēsim virzīt datu politiku Eiropā patērētājiem par labu.

Angelika Niebler, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Komisār, Prezidenta kungs, dāmas un kungi, atļaujiet man sākt ar pateicības vārdiem mūsu referentiem C. Trautmann, M. Harbour, P. del Castillo Vera un P. Toia un visiem „ēnu” referentiem gan par labo darbu, ko ikviens paveica, gan par viņu auglīgo sadarbību ar tiem, kas bija mazāk iesaistīti šajā lietā.

Pēdējais juridiskais pamatdokuments tirgus liberalizācijai datēts ar 2002. gadu. Tirgus nozīmi šodien jau uzsvēra. Galu galā, ja es drīkstu jums atgādināt statistiku, telekomunikāciju nozares apgrozījums tikai Eiropa vien ir sasniedzis vairāk kā EUR 300 miljardu apgrozījumu. Tūkstošiem darbavietu ir atkarīgas no šī tirgus un ir svarīgi, lai mēs turpinātu attīstīt tiesisko pamatu, kurš ir izturējis laika pārbaudi kopš 2002. gada, pievienojot jaunas nodaļas šim Eiropas veiksmes stāstam. Šajā ziņā mums pirmkārt un galvenokārt jāpielāgo mūsu tiesību pamatdokuments, lai tas ņemtu vērā jauno tehnoloģiju attīstību.

Īsajā laikā, kas arī man ir piešķirts, atļaujiet man uzsvērt divas lietas, kas ir īpaši svarīgas man personīgi. Pirmā lieta ir investīcijas augstajās tehnoloģijās Eiropā. Mēs Eiropā sastopamies ar ievērojamu izaicinājumu investēt cik daudz vien iespējams un cik ātri iespējams šajos liela ātruma platjoslas tīklos. Tā ir viena no atslēgām uz konkurētspējīgu Eiropu. Mums jārada juridiskie apstākļi, kuros šīs investīcijas nesīs augļus. No otras puses, mēs nedrīkstam radīt jaunus monopolus un slēgtus tirgus.

Komitejā mēs nodrošinājam, ka risks, kas saistīts ar jaunu tīklu radīšanu, tiks vienlīdzīgi sadalīts un ka regulatoriem nākotnē būs jāņem vērā šis risku sadalījums.

Bez tam, mēs veltījām lielu uzmanību frekvenču politikas tematam. Mēs dodam priekšroku elastīgākai frekvenču politikai Eiropā. Es uzskatu, ka labu veidu var atrast, sadalot digitālo dividendi tā, lai tiktu ņemtas vērā raidorganizāciju likumīgās intereses, nodrošinot pēc iespējas lielāku elastīgumu arī jaunajiem pakalpojumiem.

Erika Mann, PSE grupas vārdā. (DE) Priekšsēdētājas kundze, es tikai gribētu aplūkot divus jautājumus. Es gribētu sākt ar to jomu, attiecībā uz ko mums vēl jānoskaidro pāris jautājumu ar Pilar del Castillo Vera. Es gribētu zināt, kā varēs nodrošināt plānotās mazās aģentūras neatkarību un autonomiju un kāds ir vispiemērotākais tās finansēšanas veids. Attiecībā uz šo jautājumu ir ļoti atšķirīgi uzskati. Es ļoti labprāt gribētu dzirdēt Padomes atbildi, kā tur norisinās diskusijas par šo tēmu, un kā Padome vēlētos nodrošināt šī sekretariāta vai BRT vai kā to nosauks izveidošanu un kādu finansēšanas veidu tā ir paredzējusi. Es uzskatu, ka attiecībā uz šo jautājumu komisāre ļoti pareizi konstatēja, ka mēs gribam Eiropas līmeņa struktūru un mēs nevēlamies radīt tādas struktūras, kas nav saskaņotas ar Eiropas tiesību sistēmu.

Kā jums zināms, norisinās diskusijas par diviem finansēšanas veidiem. Pirmais ir referentes ierosinātais jauktais finansējums un otrs ir manis ierosinātais un manas grupas atbalstītais finansējums no Kopienas budžeta. Jebkurā gadījumā būtu interesanti dzirdēt, kāda pašlaik ir Padomes kur, protams, norisinājās karsti strīdi par šo tēmu nostāja, kā arī, kāda ir valstu regulatīvo iestāžu nostāja finansējuma jautājumā.

Mans otrs jautājums arī ir adresēts Padomei un tas attiecas uz jauno tīklu finansējumu. Arī šajā jautājumā mēs pieņemām vairākus grozījumus, tostarp arī to, ko es izvirzīju apspriešanai Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā un kas nedaudz konkrētāk aplūkoja iespējamo dalīto risku sistēmas veidu, ja uzņēmumi veiks nepieciešamos ieguldījumus un ja pretendentiem jau no paša sākuma jābūt piekļuvei tīkliem. Kā es dzirdēju, Padomei ir atšķirīgs viedoklis un tā šim jautājumam nevēlas veltīt tik nopietnu uzmanību un tā novēlas garantēt uzņēmumiem jebkādu risku dalīšanu. Es būtu pateicīga par jūsu komentāriem šajos jautājumos.

Patrizia Toia, ALDE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ražošanas un ekonomikas izaugsmes tempa palēnināšanās Eiropā ir izjūtama arī telekomunikāciju nozarē, kas pašlaik pārdzīvo dažādas krīzes. Šajā sektorā ir nepieciešami ieguldījumi, ko veicina pētījumi un inovācijas, un kam nepieciešams arī diezgan daudz laika, lai tas varētu pieņemt savus lēmumus. Tāpēc es domāju, ka mums jāsniedz viss iespējamais atbalsts un ka mūsu pārskata pakete attiecībā uz reglamentējošajiem noteikumiem var veicināt šīs nozares uzplaukumu, nodrošinot tai stabilitu, pārliecinošu un efektīvu tiesisko regulējumu.

Es uzskatu, ka šāds ir mūsu darba mērķis Parlamentā un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā. Mēs esam strādājuši, domājot par šo mērķi: nodrošināt tiesisko regulējumu, kas, kā teica C. Trautmann, ir mazāk sarežģīts, konkrētāks un efektīvāks nekā iepriekšējais; mēs esam pārliecināti, ka dažreiz mums nevajag vairāk noteikumu vai vairāk likumu, bet drīzāk gan vajadzīgi uzticami un efektīvi instrumenti esošo noteikumu piemērošanai un dažreiz pat mums ir jāmaina esošais regulējums.

Mēs esam smagi strādājuši, lai radītu atvērtu, konkurētspējīgu tirgu, mēģinot atrisināt pastāvīgās pretrunas starp vecajiem, tas nenozīmē vēsturiskajiem operatoriem, kam agrāk šajā nozarē bija monopolstāvoklis, un jaunajiem operatoriem, pārliecinot, ka līdzsvarotā regulējumā vieta būs paredzēta visiem, kamēr vien būs idejas uzņēmējdarbības jomā un lietpratīga plānošana un ja būs pieejami resursi.

Visbeidzot, manuprāt mēs esam uzsvēruši un īpaši es uzskatu, ka tas ir vissvarīgākais jautājums ka elastīgākā un liberalizētākā tiesiskajā regulējumā ļoti svarīga ir šī regulējuma, dažādo atbildību, atbildības ķēžu loma; un es pamatoti piekritu komisāres viedoklim, ka dažādajām struktūrām, kas ir atbildīgas par regulējuma galveno uzdevumu, ir svarīgi precīzi noteikt šo struktūru lomas un to atbildības jomas.

Vēl pēdējais punkts, ko, papildinot referenti, kuras darbu mēs visi slavējam, jau minēja daži kolēģi, un tas attiecas uz patērētāja lomu: patērētājus bieži vien aizmirst, taču mēs tiem vēlamies piešķirt galveno lomu, jo viņi, es gribētu teikt, kopā ar uzņēmējiem ir patiesais virzošais spēks šajā tirgus sektorā.

Roberts Zīle, UEN grupas vārdā. – (LV) Paldies, priekšsēdētājas kundze! Vēlētos iesākt ar pateicību visiem elektronisko komunikāciju paketes ziņotājiem par darbu, jau sākot ar uzklauššanu organizēšanu un beidzot ar ziņojumu sagatavošanu. Vēlos arī pateikties komisārei V. Reding par drošu un aktīvu darbību elektronisko komunikāciju jomā, gan par viesabonēšanu, gan arī par šo paketi. Tajā pašā laikā neesmu pārliecināts, ka vairāku komiteju uzlabojumi Komisijas iesniegtajos projektos radīs labāku resursu izmantošanu, konkurenci vienotā Eiropas Savienības tirgū un efektivitāti patērētājiem. Tikai daži argumenti.

Pirmkārt, iespējams, ka nacionālo regulatoru veidota kopīga struktūra BRT būs demokrātiskāka regulējošā struktūra nekā Komisijas piedāvātā autoritāte, taču var gadīties, ka BRT darbosies pēc kooperatīva sliktākajiem principiem un vājinās Komisijas iespējas regulējamajiem lēmumiem. Otrs piemērs — funkcionālā telekomunikāciju uzņēmumu sadalīšana, atdalot pieeju tīkliem no citiem mazumtirdzniecības produktiem, bija drosmīgs Komisijas priekšlikums. Šķiet, ka šī sadalīšanas prasība kā izņēmuma pasākums, ko veiks nacionālais regulators, daudzos tirgos nekad netiks lietots. Nav noslēpums, ka mazākās Eiropas Savienības valstīs regulatoru spēja pieņemt šādus izņēmuma pasākumus pret lielajām kompānijām būs ļoti limitēta, tāpēc neesmu pārliecināts, ka šoreiz Parlaments spers soli uz priekšu vienota Eiropas tirgus nostiprināšanā salīdzinājumā ar Eiropas Komisijas priekšlikumu.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, visiem jau izteiktajiem "paldies", ko mēs dzirdējam, es gribētu pievienot vēl vienu savu īpašo "paldies". Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā es biju atbildīga par pamatdirektīvu un, pateicoties **Catherine Trautmann** politiskajam instinktām saziņas līdzekļu jautājumos un viņas spējai ļoti pamatīgi un sistemātiski strādāt, mēs, Parlamentā, ar šo ziņojumu par pamatdirektīvu, iespējams, esam izvairījušies no kļūdainas politikas saziņas līdzekļu jomā. Tad jau redzēsim.

Komisāre, manuprāt Parlaments šajā pamatdirektīvā ir izdarījis izšķirošas pārmaiņas ne vien attiecībā uz konkurences tiesībām, bet jo īpaši arī attiecībā uz tirdzniecību ar radiofrekvencēm. Es uzskatīju, ka jūsu sākotnējie priekšlikumi pamatdirektīvai bija orientēti vienīgi uz tirgu un pārmērīgi pārvērtēja digitālās dividendes. Par laimi šos priekšlikumus neatbalstīja Kultūras un izglītības komitejas un pēc tam arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas locekļi. Gluži pretēji, mani kolēģi savās apspriedēs kā galvenos izvirzīja sabiedrības kultūras un politiskās intereses un kopējo sabiedrības īpašumu, un es domāju, ka tas visskaidrāk redzams šādos C. Trautmann ziņojuma punktos:

Radiofrekvenču definīcija nosaka, ka tās ir sabiedrības kopējais īpašums un par tām būs atbildīgas dalībvalstis. Prioritārā joma būs galvenokārt radioaprāide, taču arī tādi pakalpojumi, kas veido viedokli. Komisāre, jūsu mēģinājums nostādīt radioaprāidi aizsargpozīcijā ir izgāzies. Kļūis vieglāk ieviest Eiropas mēroga pakalpojumus

tas ir labi, esmu pārliecināta, ka jūs tam piekritīsiet. Dalībvalstis vispirms būs atbildīgas arī par frekvenču turpmāku saskaņošanu. Ja radīsies grūtības, lēmumu pieņemšanā kopā ar Komisiju iesaistīsies arī Parlaments. BRT šeit būs galvenā loma. Pēc manām domām, pats par sevi ir skaidrs, ka tam jābūt Eiropas finansējumam. Es ceru, ka mēs darīsim visu, lai to nodrošinātu.

Līdztekus pamatdirektīvai un jautājumam par frekvencēm es gribētu runāt arī par diviem citiem ziņojumiem, pirmkārt, par M. Harbour ziņojumu. Harbour kungs, jūsu ziņojumā ir daži patiešām izdevīgi noteikumi attiecībā uz patērētājiem un patērētāju interesēm. Piemēram, turpmāk paredzēts vairāk ievērot invalīdu intereses. Es domāju, ka, ierosinot noteikumus par obligātajiem pakalpojumiem, jūs tādējādi atbalstāt plašsaziņas līdzekļu pluralitāti.

Tomēr mana grupa nepiekrīt mēģinājumam šajā ziņojumā reglamentēt arī autortiesības. Mums tas pavisam nepatīk. Mēs neatbalstām ne Francijas modeli un tas attiecas arī uz Padomes prezidentūru ne arī tā saukto "three strikes" modeli, mūsu attieksme ir gluži pretēja. Šis mēģinājums nemazina mūsu bažas par autortiesību ievērošanu vai par privātās dzīves aizsardzību internetā.

Nobeigumā ļaujiet man teikt pāris vārdus par A. Alvaro ziņojumu. Alvaro kungs, jūs atkal ar milzīgu pārliecību runājat par datu aizsardzību. Klausoties jūsu ierosinājumus, man liekas, ka pašlaik vēl nav konsekventas nostājas tādos jautājumos kā, piemēram, IP adresu aizsardzība. Mūsu pieredze saistībā ar telekomunikāciju skandālu un zvanu centru veikto tirdzniecību ar adresēm, pierādīja, ka IP adresēm ir nepieciešama maksimāla aizsardzība, un es ceru, ka tuvāko divu nedēļu laikā mēs panāksim vienošanos šajā jautājumā.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es ceru, ka daudzi mūsu pilsoņi seko līdzī šai diskusijai un tādējādi iesaistās tajā pirms balsošanas, kas ievadīs tik milzīgas pārmaiņas, sevišķi attiecībā uz interneta pakalpojumiem.

Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa īpašu uzmanību vēlas pievērst trim galvenajām jomām:

Pirmkārt, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa ir pret priekšlikumu izveidot jaunu Eiropas iestādi, kas būtu atbildīga par šo jomu. Tā būs daudz dārgāka un daudz sarežģītāka. Pašlaik nav nepieciešams izveidot vēl kādu Eiropas iestādi.

Otrkārt, saistībā ar elektroniskajiem pakalpojumiem vairāk jāuzsver ģeogrāfiskās atšķirības un atšķirīgā infrastruktūra. Mums jāuzsver, ka, lai mūsu sabiedrībā vairs neveidotos nepārvaramas atšķirības, visiem patērētājiem jābūt vienlīdzīgai piekļuvei šiem pakalpojumiem. Nedrīkst būt atšķirības piekļuvei elektroniskajiem pakalpojumiem starp tiem, kas dzīvo pilsētās un reģionos ar augsti attīstītu ekonomiku un tiem, kas dzīvo ekonomiski vājāk attīstītos reģionos un mazapdzīvotās vietās. Ja privātie dalībnieki, nevis sabiedrība vai valsts, apņemas veikt tik nozīmīgus ieguldījumus infrastruktūrā, tad rodas nepārprotami riskanta situācija, kad ne visiem pilsoņiem būs pieejami vieni un tie paši pakalpojumi par vienu un to pašu cenu.

Treškārt, GUE/NGL grupa nostājas pret dažādo rūpniecības interešu grupu milzīgo ietekmi. Telekomunikāciju paketei nav jāskar autortiesības, taču interešu grupu pārstāvji tomēr panāca uzklaušīšanu tieši par šo priekšlikumu. Interešu grupas priekšlikumi, ko pieņēma visas grupas, izņemot Eiropas Apvienoto kreiso spēku grupu, šī grupa bija vienīgā, kas leikšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā balsoja pret pavēra lejupielāžu un brīvās pieejas kontroles iespējas, piemēram, tādās tīmekļa vietnēs kā MySpace un YouTube.

Grozījumi nāca par vēlu un pa "sētas durvīm" un nenotika nekādas īpašas pilsoņu diskusijas par šīm milzīgajām pārmaiņām. Piemēram, Zviedrijā mums bija plaša mēroga debates par datnes koplietošanu. Es strādāju pie tā, lai lēmumu aizliegt datnes koplietošanu nepieņemtu valsts līmenī un es tā rīkošos arī, lai to panāktu ES līmenī. Risks, ka tagad pieņems lēmumu ES līmenī ir lielāks nekā, ka tas notiks valsts līmenī, jo interešu grupām bija ļoti liela ietekme un iespaids uz ES sistēmu, un arī tāpēc, ka tad, kad mēs apspriežam šos jautājumus ES līmenī, daudziem pilsoņiem trūkst pietiekamas informācijas. Es ceru, ka būs pārliecinoša pilsoņu viedokļu plūsma, lai garantētu vārda brīvību un pieeju interneta pakalpojumiem.

Nils Lundgren, IND/DEM grupas vārdā. - (NL) Priekšsēdētājas kundze, mans otrais vārds ir Sīzifs. Mani ievēlēja 15% Zviedrijas iedzīvotāju, lai es šeit, Eiropas Parlamentā, uzstātos pret ES iekaukšanas aizvien vairākās jomās, tādējādi turpinot centralizēt un birokratizēt Eiropas sabiedrību. Tas ir Sīzifa darbs.

Telekomunikācijas ir viena no jomām, kurā ES ir jāveic svarīga funkcija, un es ar gandarījumu raugos uz ierosināto telekomunikāciju paketi, kas paredz lielāku konkurenci un lielāku privātās dzīves aizsardzību, taču liekas, ka nevar novērst to, ka mēs vienlaikus panāksim arī centralizāciju un birokratizāciju. Šajā saistībā

ir divi punkti, pret kuriem es uzstājos. Pirmkārt, ir ierosināts, ka frekvenču spektrs, ko paver digitalizācija, jāpiešķir saskaņā ar ES noteikumiem. Otrkārt, ir ierosināts izveidot jaunu Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestādi.

Es mudinu šajā zālē sēdošos noraidīt abus šos priekšlikumus. Brīvais frekvenču spektrs jāpiešķir dalībvalstīm un vispiemērotākais risinājums būtu attīstīt jau esošās Eiropas telekomunikāciju uzraudzības iestādes struktūras.

Desislav Chukolov (NI). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es brīnos, ka to jautājumu starpā, par kuriem šodien šeit runāja, neviens nav pievērsis uzmanību jautājumam par informācijas konfidencialitāti. Es aicinu jūs, lai apspriežot tik svarīgu jautājumu, mēs nekādā gadījumā nesekotu Savienoto Valstu piemēram.

Jūs zināt, ka ar iegāsti, ko nosaukuši par “cīņu pret terorismu un pirātismu” šī starptautiskā lielvara mēģina pakļaut iespējami lielāku skatu pilsoņu vispārējai, bezierunu un attiecībā pret pilsonisko sabiedrību neattaisnojamai kontrolei. Mūsu privātās informācijas konfidencialitāte jāsauglabā ar jebkuriem līdzekļiem. Es atkartoju ar jebkuriem līdzekļiem.

Bulgārijā pašlaik visas telefonu sarunas kontrolē. Nākamajā gadā tie, kam manā valstī ir vara, vēlas iegūt pilnīgu un bezierunu piekļuvi visām reģistrācijas datnēm un visām elektroniskajām vēstulēm, kas sūtītas no ikviena datora. Tas nav darīts bezpalīdzības dēļ. Bulgārijā, tāpat kā Eiropā, ir pietiekami daudz labi apmācītu un spējīgu speciālistu, kas var atklāt jebkuru datornoziegumu. Tas ir darīts tāpēc, lai, es vēlreiz atkartoju, pilnībā kontrolētu pilsoņus.

Tiesības uz brīvību garantē arī tiesības uz cilvēka cieņas ievērošanu. Ikviens, kurš mēģina atņemt mums mūsu cieņu, jānokaunina un jāatmasko, nevis jānodrošina ar saziņas līdzekļu ērtībām, lai viņš varētu izbēgt un īstenot savus nodomus.

Pirms kāda laika Bulgārijas elektroniskajos saziņas līdzekļos norisinājās vienaldzīga diskusija par pilsoņu tiesību jautājumu. Vienīgais secinājums, ko šajā laikā izdarīja, bija tāds, ka ir vienalga, ko pilsoņi grib, viņi sadzīvo ar to, kas viņiem uzspiests. Es esmu pilnībā apņēmies visiem Bulgārijas pilsoņiem garantēt, ka partija “Ataka” jau nākamajā gadā savas valdības sākumā atceļ visus aizskārumus attiecībā pret saraksti un uzraudzību internetā.

Noslēgumā es gribētu teikt, ka, ja jūsu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību vienreiz ierobežos, tad tas tā paliks vienmēr. Pat tādā gadījumā, ja teroristi savai sarakstei izmantos baložus. Neviens, kas aizstāj brīvību ar drošību vairs nepelna drošību vai brīvību. Paldies!

Paul Rūbig (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisār *Reding* kungs, dāmas un kungi! Atļaujiet man sākt ar apsveikumu Komisijai. Mēs pašlaik esam sasnieguši viesabonēšanas tarifu samazināšanas procesa balss telefonijas pakalpojumiem otro posmu. Manuprāt, šis regulējums ir izrādījies ļoti efektīvs un praktisks. Tomēr atvaļinājumu periodam beidzoties mūsu patērētāji atkal saņems rēķinus ar šokējošām summām, jo patiesībā ir panākts pārāk niecīgs progress SMS tirgū un, īpaši, attiecībā uz datu viesabonēšanu.

Šī iemesla dēļ es aicinu Komisiju risināt šo jautājumu un Eiropas patērētājiem izveidot Eiropas kopējo tirgu. Mēs nevaram neievērot, ka šī Eiropas iekšējā tirgus daļa vēl nedarbojas un, ka šajā jomā steidzami ir nepieciešams izveidot kopējo tirgu, īpaši, pakāpeniski ieviešot kopējo elastīgo frekvenču sadales plānu. Sevišķi svarīgi ir efektīvi pārvaldīt šo trūcīgo resursu.

Digitālā dividende ir vēsturiska iespēja, un tā būs svarīga arī televīzijas sabiedrībām, lai tās savas programmas spētu pārraidīt, izmantojot trešās paaudzes mobīlos sakarus, un mēs varētu iegūt visu kopējo Eiropas plašsaziņas līdzekļu telpu. Digitālā dividende rada arī jaunas iespējas Eiropas saziņas līdzekļu nozarē.

Es gribētu arī uzsvērt, ka šīs pieejas pamatā svarīgi ir īstenot Pasaules radiosakaru konferences lēmumus, un es aicinu Komisiju kamēr vēl BRT nav izstrādāti noteikumi, kā šos jautājumus risināt izveidot savu iestādi vai grupu, lai strādātu pie šo jautājumu risināšanas un izdotu oficiālas sadarbības vadlīnijas.

Es uzskatu arī, ka BRT pilnībā jāfinansē no Kopienas līdzekļiem, jo mums vienkārši vajadzīga struktūra vai iestāde, kas saistīta ar Eiropas iekšējo tirgu un tāpēc, lai citu dalībvalstu valsts pārvaldes iestādēm nodrošinātu vairāk tiesību.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Dārgie kolēģi, informācijas sabiedrības attīstība paļaujas uz elektroniskajiem saziņas tīkliem un pakalpojumiem.

Pāreja no analogās uz digitālo televīziju 2012. gadā pavērs ceļu ievērojamam apjomam frekvenču Eiropas mērogā, tādējādi veicinot jaunu tehnoloģiju un inovatīvu risinājumu attīstību, lai stimulētu Eiropas konkurētspēju šajā nozarē. Lai pilnībā gūtu priekšrocības no digitālās dividendes Eiropā, Eiropas Parlaments atbalsta kopīgu, elastīgu un līdzsvarotu pieeju, kas raidsabiedrībām arī turpmāk ļauj piedāvāt un paplašināt savus pakalpojumus un elektronisko sakaru operatoriem izmantot šo resursu tādu jaunu pakalpojumu nodrošināšanai, kuriem ir svarīgs sociālais un ekonomiskais pielietojums, un uzsver apstākli, ka digitālā dividendē jāpiešķir saskaņā ar tehnoloģiju neitralitātes principu.

Digitālās dividendes izmantošana var palīdzēt sasniegt Lisabonas stratēģijas mērķus, piegādājot uzlabotus, savietojamus sociālos pakalpojumus tādus kā e-pārvalde, e-veselības aprūpe un e-izglītība jo īpaši tiem cilvēkiem, kas dzīvo nelabvēlīgās, izolētās vai lauku teritorijās.

Atzīstot dalībvalstu tiesības noteikt digitālās dividendes izmantošanu, mēs uzskatām, ka saskaņota pieeja Kopienas mērogā lielā mērā paaugstina digitālās dividendes vērtību un ir vienīgais efektīvais veids, kā izvairīties no kaitīgiem traucējumiem dalībvalstu starpā, kā arī dalībvalstu un trešo valstu starpā, un garantēt, ka šīs frekvences spektra lietotāji gūst labumu no visām iekšējā tirgus priekšrocībām.

Patērētāju datu konfidencialitāte informācijas sabiedrības pakalpojumu jomā ir atkarīga no elektronisko sakaru pakalpojumu kvalitātes, to drošuma un personu datu aizsardzības. Ir būtiski, ka valstu pārvaldes iestādes, pirms tās pieņem speciālus pasākumus elektronisko sakaru tīklu drošuma un integritātes jomā, sniedz konsultācijas visiem elektronisko komunikāciju pakalpojumu uzņēmumiem. Es uzskatu arī, ka dalībvalstīm jāizveido pasākumi, kas veicinātu produktu un pakalpojumu tirgus izveidošanos, kas būtu pieejams plašai sabiedrībai un kam jāietver iespējas lietotājiem invalīdiem.

Alexander Alvaro (ALDE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, man ir necerēta izdevība atbildēt uz R. Harms runu, ko es ar lielāko prieku darīšu. Es uzskatu, ka šajā ziņojumā skaidri ir redzama atšķirība starp priekšlikumiem un esošo. Mēs esam būtiski īstenojuši Vācijas Federālās Konstitucionālās tiesas spriedumu, kas radījis jaunas pamattiesības. Tiesības uz IT sistēmu konfidencialitāti un neaizskaramību bija pirmās, ko mēs iekļāvām šajā tiesību aktā. Tādējādi mēs rīkojamies ātrāk nekā citas dalībvalstis, īpaši jau mana valsts. Šajā dokumentā iekļauti publiski pieejamie privātie tīkli, kā arī tādi pakalpojumi kā *Facebook*, *Bebo* u.t.t., kas līdz šim atradās pilnībā ārpus direktīvas darbības jomas. Kas notiks ar sīkdatnēm, līdzīgām programmām vai citām iespējām, ar ko pārnes lietotāja datus uz mājām bez patērētāja iepriekšējas piekrišanas vai turpmāk nekā tāda vairs nebūs? Patērētāji ir iepriekš piekrituši principā attiecībā uz visu, kas atrodas viņu datoros, mobilajos telefonos vai citās lietojuma iespējām, kā arī attiecībā uz pieejas iespējām trešajām personām. Turpmāk informāciju par atrašanās vietu var saņemt tikai anonīmi vai arī ar patērētāja iepriekšēju piekrišanu. Nevēlamas reklāmas, kaitinošas īsziņas, muļķīgas elektroniskā pasta vēstules un līdzīgas lietas direktīva visu to aizliegīs. Turpmāk, ja kāda iestāde mēģinās iegūt kādas personas datus, būs obligāti jāziņo datu aizsardzības iestādēm.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais punkts mēs esam radījuši konkrētu tiesisko regulējumu attiecībā uz prasību ziņot par drošības pārkāpumu gadījumiem un datu zudumiem, kā tas līdz šim bija. Tā kā mēs runājam par ierosinājumiem, es negribētu palaist garām neievērotu jautājumu par IP adresēm, jo IP adreses un šīs lietas mēs nedrīkstam sajaukt nav dati, ar kuriem tirgojas, tirgojas ar personu datiem, kredītkaršu informācija u.t.t., un pat ja ar tiem tirgotos tikai lai īsi paskaidrotu IP adrese nesatur būtisku informāciju par personu, vismaz ne tādā gadījumā, kad jūsu ledusskapis sūta ziņu jūsu datoram.

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Seán Ó Neachtain (UEN). - (GA) Priekšsēdētāja kundze, ir ļoti svarīgi, lai cilvēkiem, neatkarīgi no tā, kur viņi dzīvo, kādā pagastā viņi ir, lielā vai mazā, laukos vai pilsētās un metropolēs, viņiem būtu piekļuve platjoslas datu pārraidei un modernajām tehnoloģijām. Uzņēmumi, kuri atrodas šajās vietās, ļauj uz ātriem interneta pakalpojumiem. Ja platjoslas datu pārraide nav pieejama attiecīgajās vietās, tad šīm vietām nevar pievilināt ieguldījumus un uzņēmumus.

Ir ārkārtīgi nepieciešams, lai valdības rūpētos par nevienlīdzību izlīdzināšanu, kas pastāv lauku un pilsētu starpā digitālo un platjoslas datu pārraides ziņā, lai nodrošinātu šo reģionu konkurētspēju un ieguldījumus. Īpaši tas vērojams Īrijā, kur šī nevienlīdzība ir izveidojusies saistībā ar privāto uzņēmumu *Eircom*, kas kontrolē interneta pakalpojumus, un tā ir radusies šausmīga atšķirība lauku un pilsētu starpā. Es gribētu, lai komisārs pārbauda šo situāciju, jo pēc visām pazīmēm to nav spējīga darīt ne valsts reglamentējošā iestāde, ne arī valdība.

David Hammerstein (Verts/ALE). - (ES) No vērienīgā projekta, ar ko Eiropas Komisija iepazīstināja pirms gada, nepārprotami ir atlikusi tikai blāva ēna. Daudzu iemeslu dēļ tas ir negods, jo patērētājiem Eiropā ir vajadzīga neatkarīga Eiropas līmeņa pārvaldība, nevis valsts reglamentējošo iestāžu klubs, ko ietekmē valsts čempioni.

Zaļie ir pret **Eiropas Komunikāciju tirgus iestādes** pārvēršanu par **regulējošo iestāžu klubu, ko tās pašas finansē un kam trūkst pārredzamības un nav pietiekamas Eiropas Komisijas kontroles vai tās veto tiesību. Jaunās struktūras neatkarība ir apšaubāma.**

Tas ir apkaunojoši arī tāpēc, ka lielo telekomunikāciju sabiedrību spiediena dēļ piekļuve galvenajām telekomunikāciju infrastruktūrām nav sniegta jaunajiem, inovatīvajiem uzņēmumiem un var rasties infrastruktūras dublēšanās.

Zaļie atbalsta tehnoloģiju neitralitāti un darbību sadalīšanu, lai pārtrauktu valsts telekomunikāciju gigantu dominējošo lomu. Tomēr Eiropas Parlaments ir bijis pārāk bikls un to ir ietekmējušas interešu grupas un tas nav ņēmis vērā jauno, inovatīvāko uzņēmumu intereses, kuri Eiropā piedāvā lielāko daļu bezvadu pakalpojumu un sniedz priekšrocības patērētājiem.

Man diemžēl jāsaka, ka kopumā mēs esam palaiduši garām iespēju dot daudz lielāku pievienoto vērtību Eiropas telekomunikāciju tirgum. Īpašas bažas mūsos izraisa daži bīstami priekšlikumi *M. Harbour* ziņojumā, kuri nepārprotami pārkāpj tīkla, kā saziņas līdzekļa, neitralitāti, pārkāpj lietotāja privātās dzīves neaizskaramību, apdraud interneta brīvību un, galvenokārt, satura ziņā nepārprotami pārsniedz telekomunikāciju paketes tiesiskās robežas attiecībā uz to, kas ir likumīgs vai nelikumīgs, jo īpaši intelektuālā īpašuma ziņā un informācijas filtru ziņā.

Šī pakete attiecas uz tirgus infrastruktūru, patērētājiem un to, kā pārvērst interneta pakalpojumu sniedzējus par digitālajiem policistiem.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Priekšsēdētājas kundze, pašreizējā veidā šī telekomunikāciju pakete ietver daudzus labus pasākumus. Vienkāršajiem patērētājiem būs vieglāka pieeja šiem pakalpojumiem un, palielinoties pārredzamībai tirgū, tie būs lētāki. Tomēr, kā jau iepriekšējais runātājs atzina, šī pakete ietver arī dažus ļoti neveiksmīgus aspektus. Jautājums par to, kā noteikt pazīmes, kas veido likumīgu un nelikumīgu tīmekļa vietņu saturu, paver durvis mūsu saziņas un darbību internetā uzraudzībai, reģistrācijai un kontrolei tādā mēra, ka ir valstis, kuras mēs nevaram uzskatīt par demokrātijas cienīgām.

Mēs nevaram pieļaut reģistrāciju, tāpat kā mēs nevaram ļaut pakalpojumu sniedzējiem patvaļīgi pārtraukt datu plīsmu, ko kāds uzskata par kaitīgu. Tas būtu tāpat, kā Eiropas pasta iestādēs nodarbināt veselu armiju inspektoru, kas izmestu vēstules tāpēc, ka pēc viņu domām to lasīšana varētu būt kaitīga saņēmējam. Kurš gan vēlas iestādi, kas lasītu manas mīlestības vēstules? Mums jānodrošina, lai turpmākie tiesību akti nekļūst par elektronisko spaidu kreklu, bet par regulējumu, kas nākotnē var atraisīt kultūru, sociālo dialogu un interaktīvu dzīvi.

Jerzy Buzek (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, vai es drīkstētu sākt ar apsveikumu komisārei *V. Reding*? Gadu pēc regulējuma attiecībā uz viesabonēšanu mums ir nākamā pakete, kas ir sevišķi nozīmīga patērētājiem. Es gribētu apsveikt arī referentus. Ne mazāk kā četri ziņojumi bija jāsaskaņo un šī saskaņošana ir bijusi ļoti veiksmīga.

Patērētāju aizsardzība, uz ko atsaucas šis regulējums, un par ko diskutēts *Malcolm Harbour* ziņojumā, ir ļoti cieši saistīta ar pareizu digitālās dividendes piešķiršanu, ko gaida patērētāji. Ļoti svarīgi būs kā jau komisāre *V. Reding* ierosināja optimizēt frekvenču spektra lietošanu, izmantojot saskaņošanu Eiropas mērogā. Bija paredzēts, ka televīzija un mobilā telefonija būs galvenās digitālās dividendes priekšrocību saņēmējas, bet es gribētu uzsvērt bezvadu interneta nozīmību. Daudzos Eiropas reģionos miljoniem pilsoņu tas ir vienīgais veids, kā piekļūt internetam, īpaši lauku un attālākos reģionos. Tā kā šis nozares, par ko mēs diskutējam, ekonomiskā izaugsme ir sevišķi spēcīga, tad ievērojamu daļu no kopējās dividendes jāpiešķir platjoslas bezvadu internetam.

Otrs svarīgs jautājums ir dividendes optimizācijas un piešķiršanas izpēte. To varētu veikt Kopīgais pētniecības centrs, un es gribētu jautāt komisārei, vai par to patiešām domā. Šis tad ir trīs vissvarīgākās prasības: patērētājiem jābūt izvēles iespējām, reglamentējošajiem aktiem jāveicina ieguldījumi un konkurētspēja un ir jānostiprina iekšējais tirgus. Es uzskatu, ka tam vajadzīgs atbalsts ne vien Parlamentā, bet arī Padomē un, vārdu sakot, visās dalībvalstīs.

Éric Besson, *Padomes priekšsēdētājs*. – (SK) Priekšsēdētājas kundze, paldies jums, ka ļāvēt man runāt par šo jautājumu. Es gribētu atvainoties par to, ka man drīz jādodas projām, lai atgrieztos Parīzē.

Mans kolēģis *Luc Chatel* atbildēs uz daudziem jautājumiem, kas radušies šīs diskusijas laikā. Ļaujiet man tikai pateikt pāris vārdus, atbildot uz *M. Harbour* komentāriem par diskusiju trūkumu attiecībā uz universālo pakalpojumu darbības sfēru. Vispirms es gribētu piekrist referentam attiecībā uz apstākli, ka piekļuve platjoslas datu pārraidei ir galvenais uzdevums, ar ko saskaras mūsu sabiedrības, gan zināšanu piekļuves ziņā, gan svarīgāko pakalpojumu ziņā. Kā *Harbour* kungs teica, piekļuve platjoslas datu pārraidei nav iekļauta pašreizējā universālo pakalpojumu darbības sfērā. Francijas prezidentūra vienkārši vēlas uzsākt diskusijas par to, kā nodrošināt platjoslas datu pārraidi visā Eiropā.

Pēc daudzu dalībvalstu viedokļu uzklaušanās tā pārliecinājās, ka ir iespējami dažādi rīcības scenāriji. Pirmais veids būtu paplašināt Universālo pakalpojumu direktīvas darbības sfēru, lai iekļautu tajā platjoslas datu pārraidi; otrs iekļautu izvēles brīvību un tikai tām dalībvalstīm ļautu iekļaut platjoslas datu pārraidi savu universālo pakalpojumu darbības sfērā, kuras to vēlētos; un, visbeidzot, kā starpposma risinājums būtu obligāti iekļaut platjoslas datu pārraidi tikai to dalībvalstu universālo pakalpojumu darbības sfērā, kurās šī pakalpojuma attīstība ir sasniegusi pietiekami augstu līmeni. Tāpēc mums visiem Francijas prezidentūras vadībā ir dota iespēja iesākt šīs debates un mēģināt saskaņot mūsu nostāju; arī Komisija to vēlas.

Es vēlētos teikt dažus vārdus *Harms* kundzei: mūsu nolūks nav apturēt interneta attīstību attiecībā pret autortiesību aizsardzību. Konverģences laikmetā mums vajag attīstīt gan kanālu, gan tā saturu, uzlabojot tīklus un vienlaikus atbalstot satura radīšanu un atbalstot autorus. Kā jau jūs minējām, Francija piešķir lielu nozīmi autortiesībām, taču Francijas prezidentūra nemēģina uztipt modeli, ko mēs attīstīsim Francijā, un, kas balstās uz profilaktisku darbību un pakāpenisku likuma ieviešanu, ko mūsu valstī sauc par Jaunrades un interneta likumu.

Kā jūs jau teicāt, mēs skaudri apzināties, ka nepieciešams aizsargāt gan privāto dzīvi, gan personu datus. Mēs domājam, ka tas nekādā veidā nav saistīts ar jebkurām citām bažām, kas mums varētu rasties.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ministri, komisāre, dāmas un kungi, pēc mēnešiem ilgām diskusijām, kas vēl pašlaik nav beigušās, es uzskatu, ka es varu apgalvot, ka *M. Harbour* un ēnu referenta darba rezultātā mēs esam panākuši kompromisu, kur galvenās ir patērētāju intereses. Tādēļ ir būtiski atbalstīt labāku konkurenci, ieviešot vairākus pasākumus, lai liktu telekomunikāciju sabiedrībām piedāvāt līgumus uz pieņemamu laiku un ietekmētu numuru pārnesamību līgumu parakstītājiem, kas īsā laikā vēlas pāriet pie cita pakalpojumu sniedzēja.

Aizsardzības ziņā telekomunikāciju nozarei jāpiemēro galvenie patērētāju aizsardzības noteikumi; ir paredzēti izmaksu kontroles mehānismi, kā arī domstarpību risināšanas veida, pusēm vienojoties, uzlabošana.

Cits ļoti svarīgs jautājums ir piekļuve neatliekamās palīdzības dienestiem un zvanītāja atrašanās vietas informācijas nodrošināšana, kam jābūt pieejamai uzticamā veidā, neatkarīgi no izmantotās tehnoloģijas.

Arī privātās dzīves aizsardzībai jābūt prioritātei, kā arī bērnu aizsardzībai: piekļuves sniedzējiem jānodrošina patērētājiem bezmaksas kontroles programma vecākiem.

Visi šie attīstības veidi jānodrošina, lai no tiem priekšrocības gūtu iespējami vairāk cilvēku. Tāpēc daudzi pasākumi attiecas uz invalīdu un cilvēkiem ar zemu ienākumu līmeni vienlīdzīgu piekļuvi šiem pakalpojumiem; arī vajadzība pēc SMS pakalpojumiem ir ņemta vērā. Šajā ziņojumā ir arī uzsvērts, ka ir nepieciešams paplašināt universālo pakalpojumu darbības jomu, proti, iekļaujot platjoslas datu pārraidi; ir ļoti pozitīvi, ka Francijas prezidentūra šo jautājumu ir padarījusi par vienu no savām prioritātēm.

Es tagad gribētu atgriezties pie jautājuma par saturu un autortiesībām, kam ir tendence aizēnot pārējos uzlabojumus šajā dokumentā. Mūsu mērķis vienmēr ir bijis sniegt patērētājiem galveno informāciju par autortiesību pārkāpumiem, saskaņā ar Komisijas sākotnējo priekšlikumu. Līdz pat noslēguma balsojumam mēs strādāsim pie tā, lai uzlabotu kompromisu formulējumu, nodrošinot, ka, sniedzot piekļuvi saturam, saglabājas neitralitātes princips. Tomēr daži pieņemtie grozījumi attiecībā uz Direktīvu par privāto dzīvi faktiski rada problēmas un mēs pārliecināsimies, ka tos svītros.

Es vēlreiz gribētu pateikties saviem kolēģiem un es turpmāk no prezidentūras sagaidu daudz konkrētākus priekšlikumus, lai līdz nākamajai papildu sesijai veiktu turpmākus uzlabojumus šī dokumenta tekstā.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (DA) Priekšsēdētājas kundze, telekomunikāciju pakete ir nozīmīgs solis telekomunikāciju nozares modernizācijas un saskaņošanas virzienā. Es strādāju pie Pilsoņtiesību direktīvas

un kopā ar referentu M.. *Harbour* mēs esam paveikuši lielu darbu un esam panākuši vienprātību daudzos jautājumos.

Šī direktīva nodrošinās labāku patērētāju tiesību aizsardzību elektroniskās saziņas jomā. Numuru pārnesamība un privātās dzīves aizsardzība un drošums telekomunikāciju nozarē ir uzlabojumu piemēri, ko sniegusi šī direktīva.

Mums bija ļoti kutelīga diskusija par tīkla neitralitāti. Es uzskatu, ka ārkārtīga tīkla neitralitāte, kā mēs dažos grozījumos paredzējām, padarīs tīklus pārpildītākus, lēnākus, mazefektīvus un daudz dārgākus. Lai darbotos efektīvi, un inteligenti tīkli un palielinātos lietotāju vispārējā pieredze un vērtība, ir nepieciešama tīkla pārvaldība. Es esmu ļoti gandarīts, ka mēs vienojāmies par grozījumiem attiecībā uz neatliekamās palīdzības numuru 112 un pēc tam, kad direktīva bija pieņemta, dalībvalstis turpināja tālāk informēt un izglītēt sabiedrību par numura 112 lietošanu. Šis numurs 112 būs pieejams visā ES teritorijā un dalībvalstīm būs jānodrošina zvanītāja atrašanās vietas noteikšanas īstenošana.

Turklāt piekļuvi neatliekamās palīdzības dienestam, lietojot numuru 112, var bloķēt gadījumos, kad lietotājs atkārtoti veic ļaunprātīgu izmantošanu un 112 būs daudz pieejamāks invalīdiem.

Es ceru arī, ka pieņems grozījumu attiecībā uz ES plaša mēroga agrās brīdināšanas sistēmu. Šis grozījums neprasa izveidot aģentūru Briselē, bet gan dalībvalstu attiecīgajām iestādēm izstrādāt brīdināšanas sistēmas kopējos standartus. Protams, brīdinājuma sistēmai jādarbojas vietējā mērogā, taču tai jābalstās uz kopējiem standartiem, kas nodrošinātu, lai visi potenciāli iesaistītie ES pilsoņi varētu saņemt šo ziņu un rīkotos tādā veidā, lai glābtu savas dzīvības.

Es esmu ļoti pārliecināts par to, ka telekomunikāciju pakete atbalstīs sabiedrību cenšanos uzlabot savu sniegumu un ieguldījumus jaunās tehnoloģijās un vienlaikus nostiprinās Eiropas pilsoņu patērētāju tiesības.

SĒDI VADA: **Diana WALLIS,**

priekšsēdētāja vietniece

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kundze! Eiropas sabiedrībā un pasaulē kopumā pieaug atkarība no elektroniskās saziņas. Tā ir ekonomikas nervu sistēma. To lieto izglītībā, pārvaldē, veselības aprūpē, plašsaziņas līdzekļos un mūzizglītībā. Paralēli milzīgajam labumam elektroniskā saziņa rada arī ievērojamu tiešu apdraudējumu pilsoņiem, iestādēm un komercdarbībai.

Pilsoņi, kas šo sistēmu tik intensīvi nelieto, sagaida plašu piekļuvi pakalpojumiem par viszemākajām iespējamajām cenām, piemēram, viesabonēšanas zvaniem ES dalībvalstu starpā, un apdraudējuma samazināšanu elektroniskās saziņas lietotājiem, par ko runāts *Malcolm Harbour* ziņojumā un citur. Mums šīs cerības ir jāattaisno, izmantojot modernās tehnoloģijas un konkurenci un Eiropas Savienības finanšu atbalstu, īpaši tas jādara lauku un kalnu apvidos. Raugoties uz šo prasību un regulējošo mehānismu mijiedarbību un savstarpējo saikni, kā arī uz pārredzamību, mums jāapsver, vai būtu ieteicams savienot noteikumus, par kuriem mēs diskutējam ar šo vienu direktīvu. Es gribētu pateikties referentiem par viņu ieguldīto darbu.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (FR) Priekšsēdētāja kundze, saziņas kanāli šodien ir ļoti svarīga mūsu dzīves sastāvdaļa. Ir nepieciešams nodrošināt piekļuvi platjoslas datu pārraidei, sevišķi tiem, kam ir īpašas vajadzības, piemēra, cilvēkiem ar redzes traucējumiem. Laikā, kad mēs baudām interneta dāvāto brīvību, mums jāapzinās, ka brīvība sev līdzi nes atbildību.

Es esmu pārliecināta interneta neitralitātes aizstāve. Kad pasaule globalizējās, cilvēkiem ļoti būtiska kļuva spēja brīvi sazināties. Tomēr šo brīvību, kas ir milzīga vērtība, jālieto ar cieņu. Ir jāatzīst, ka bez šīs cieņas internets slēpj sevī ļaunprātīgas izmantošanas iespējas.

Mēs esam veikuši pasākumus attiecībā uz dažiem visļaunākajiem ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem, piemēram, attiecībā uz pedofiliju. Tomēr jārisina arī citi ļaunprātīgas izmantošanas jautājumi. Interneta pakalpojumu sniedzējiem jāpiedalās savas sfēras aizsardzībā pret to, ka to izmanto tādi destruktīvi spēki kā apmelojumi, naidis un ļaunprātīga izmantošana. Es gribētu teikt komisārei, ka mums jādara viss, kas mūsu spēkos, lai aizsargātu interneta brīvību un vienlaikus veicinātu atbildību.

Jacques Toubon (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētāja kundze, ministra kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, šis darbs ir paveikts lieliski. Mūsu komitejas ir sasniegušas līdzsvarotu rezultātu, un, Padomes

priekšsēdētāja kungs, jums lielā mērā bija taisnība, sakot, ka to ir pilnībā jāņem vērā. Es tikai vēlos paust atzinību kolēģiem *Catherine Trautmann*, *Pilar del Castillo* un *Malcolm Harbour* par viņu darbu.

Tomēr tas netraucē man pateikt *C. Trautmann*, ka es nepiekrītu viņas viedoklim attiecībā uz to, ka mums ir jāizslēdz visas atsauces uz intelektuālā īpašuma tiesībām. Papildus platformām un kanāliem, par kuriem mēs diskutējam, jo īpaši tiem, kas minēti *C. Trautmann* ziņojumā, mums ir būtiski, kam šīs platformas un kanāli ļauj piekļūt, proti, mums ir būtisks saturs. *I. Guardans*, *M. Medina Ortega* un *M. Mavrommatis* to patiešām ir ļoti skaidri uzsvēruši, un es viņiem piekrītu.

Komisijas ierosinātajā tekstā ir iekļautas divas atsauces uz šo jautājumu; būtu bijis labāk, ja tās būtu saglabātas. Debates pašlaik ir vērstas uz 2001. un 2004. gada direktīvām par autortiesībām un sadarbību starp dažādām ieinteresētajām pusēm. Kādēļ? Lai atbalstītu legālus piedāvājumus vai, citiem vārdiem sakot, saturu, kas ļautu attīstīties mūsu nozarei un mūsu kultūras daudzveidībai. Kritiskās piezīmes, kas ir vērstas uz šiem tekstiem, no kurām dažas es šajā Parlamentā esmu dzirdējis vairākkārt, ir, piemēram, radījušas bažas par Olivjēna nolīgumu. Tomēr mums būtu jāņem vērā saprašanās memorands, ko 24. jūlijā pieņēma Apvienotās Karalistes valdība, *OFCOM* un dažādas ieinteresētās puses. Ciktāl man ir zināms, tās neatbalsta birokrātiju vai interneta diktatūru.

Mūsu nolūks nav kavēt tiesību aktu piemērošanu dalībvalstīs vai to saskaņošanu ar pamattiesībām, un kavēt jauno tehnoloģiju un jaunās ekonomikas izmantošanu mūsu kultūras daudzveidības, vadošo nozaru un Eiropas pilsoņu intelekta un talantu labā, jo tie ir mūsu būtiskākie ieroči un mūsu efektīvākie instrumenti globālās konkurences apstākļos.

Evelyne Gebhardt (PSE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, tāpat kā *B. Vergnaud*, es atzinīgi vērtēju to *M. Harbour* ziņojuma daļu, kas attiecas uz patērētāju aizsardzību un kas ietver vairākus ļoti efektīvus lēmumus. Vispārējās piekļuves šiem pakalpojumiem nodrošināšana ir ļoti būtisks princips, un tā nozīmi nevar uzsvērt par daudz. Es varu vēlreiz apliecināt, *M. Harbour*, ka šo ziņojuma daļu pilnībā atbalsta arī manis pārstāvētā grupa.

Tomēr dažas ziņojuma daļas ir jāpārskata. Jums ir pilnīga taisnība, *V. Reding*. Ievada piezīmēs jūs paudāt pārsteigumu par to, ka Eiropas Parlamentam ir jāvērtina vājināt personas datu aizsardzība. Es jums vēlos teikt, ka tas nav Parlamenta viedoklis, jo Parlaments balsos tikai pēc divām nedēļām, un tikai tad mēs redzēsim tā nostāju attiecībā uz šiem jautājumiem. Līdz tam laikam mēs strādāsim pie neatrisinātajiem jautājumiem. Es apsolu jums, ka manis pārstāvētā grupa neatbalstīs datu privātuma mazināšanu. Ja Parlamentā netiks panāktas apmierinošas vienošanās par datu aizsardzību, piekļuvi tīklam un tīkla neitralitāti, mana grupa nebalsos par dokumentu paketi, un pēc tam mums būs jāmeklē citi veidi, kā virzīties uz priekšu.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, es vēlos paust atzinību par jūsu ieinteresētību un, protams, es vēlos paust atzinību referentiem un jo īpaši *C. Trautmann*, kura ārkārtīgi smagi strādāja, lai panāktu šo vienošanos, kuru viņa vēlējās redzēt neitrālu un vispārīgu attiecībā uz nozarēm. Tomēr saistībā ar tiesībām izmantot radiofrekvenču spektru ir jānorāda, ka ieguldījumi un nolietojuma aprēķināšanas metodes dažādās nozarēs atšķiras. Tomēr, ņemot vērā satelītu operatoru pārstāvētās nozares specifiku, tekstā iekļautie noteikumi par frekvenču un licenču piešķiršanu un saskaņošanu attiecībā uz šiem operatoriem rada juridisku neskaidrību. Referenta ierosinātais jaunais 8.a pants nodrošina zināmas garantijas, bet šā panta formulējums ir jāprecizē, pamatojoties uz subsidiaritātes principu un Starptautiskās Elektrosakarņu savienības noteikumiem. Nav sniegtas atbildes arī uz virkni jautājumu attiecībā uz Komisijas sarunu mandāta būtību un apmēru.

Attiecībā uz *M. Harbour* ziņojumu es vēlos pieskarties jautājumam par „publiski pieejamu telefonpakalpojumu” definīciju, kas noteikta 1. panta 2.b punktā. Šai definīcijai, pamatojoties uz Privātuma direktīvā noteikto definīciju, būtu jāattiecas tikai uz divvirzienu pakalpojumiem. IP balss pārraide (*VOIP*) un spēļu konsoles nekādā ziņā nav pielīdzināmas tradicionālajiem tālrunu pakalpojumiem. To pielāgošana veicinātu tādu reglamentējošu noteikumu izstrādi, kas kavētu inovāciju attīstību un sniegtu neinformētiem lietotājiem instrumentus, kurus viņi neuzskatītu par instrumentiem noteiktu darbību veikšanai, piemēram, iespēja veikt zvanu uz neatliekamās palīdzības numuru no spēļu konsoles, kas var nodrošināt vienvirziena komunikāciju. Tādēļ ir būtiski ierobežot definīciju, attiecinot to tikai uz divvirzienu pakalpojumiem.

Attiecībā uz autortiesībām es vēlos paust atbalstu to kolēģu komentāriem, kuri pieskārs šim jautājumam.

Francisca Pleguezuelos Aguilar (PSE). - (ES) Vispirms es vēlos paust atzinību referentiem par viņu paveikto lielisko darbu. Šī reforma gan uzņēmumiem, gan arī patērētājiem palīdz sasniegt noteiktos mērķus un pielāgoties jaunajiem laikiem un jaunajām problēmām.

Tomēr es vēlos pievērsties vienam no *M. Harbour* ziņojumā minētajiem jautājumiem. Tas tā patiešām ir, ka referents ir paveicis lielisku darbu, bet es uzskatu, ka mums nevajadzētu atbalstīt galīgā grozījumu kopuma par tīkla saturu iekļaušanu šajā direktīvā, jo šo grozījumu mērķis īsumā ir ļaut starppakalpojumu sniedzējiem kontrolēt un bloķēt tīkla saturu un tādējādi veicināt patērētāju anonimitātes zudumu.

Dāmas un kungi, šāda nostāja ir pretrunā ar Elektroniskās tirdzniecības direktīvas 12. pantu, kurā noteikts, ka starppakalpojumu sniedzēji, pārsūtot informāciju elektroniskā veidā, rīkojas kā neitrāli starpnieki.

Tiesiskā valstī mēs nevaram attiecībā uz tīklu īstenot tādus pasākumus, kurus mēs neīstenojam attiecībā uz citām komunikāciju formām. Tādēļ es aicinu *M. Harbour* izslēgt šos grozījumus, lai atjaunotu līdzsvaru starp autortiesībām un interneta lietotāju tiesībām.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Vispirms es vēlos pateikties referentam par lielisko ziņojumu. Darbs pie tiesību aktu projektiem nekad nav viegls, un es atzinīgi vērtēju to, ka šī pakete ir tik pārliecinoša.

Arī es vēlos uzsvērt, ka šis dokumentu paketes galvenais mērķis ir nodrošināt patērētājiem labākus sakaru pakalpojumus, izmantojot mobilo tālrunus un platjoslas internetu vai kabeļtelevīziju. Es domāju, ka, pateicoties referentam *Malcolm Harbour*, patērētāji būs informētāki un saņems informāciju savlaicīgāk.

Ja patērētāji vēlas mainīt operatorus, bieži vien nav pieejami salīdzināmi piedāvājumi, un numura pārņemšanas process vēl joprojām ir pārāk ilgs. Tādēļ es atzinīgi vērtēju *Malcolm Harbour* ziņojumu, saskaņā ar kuru operatoriem ir jāpiedāvā patērētājiem pārskatāmas un galvenokārt salīdzināmas cenas un iespēja mainīt operatoru, saglabājot esošo numuru, vienas dienas laikā.

Neskatoties uz to, ka es nevienam nenovēlu piedzīvot avārijas situāciju, kad ir jāzvana uz numuru 112, ir jāuzsver, ka, pamatojoties uz jauno direktīvu, neatliekamās palīdzības dienestiem tiks nodrošināta piekļuve informācijai par zvanītāja atrašanās vietu, nodrošinot tiem iespēju ātrāk un efektīvāk saņemt palīdzību.

Pārejot uz ciparu pārraidi, tiks nodrošināta spektra pieejamība, kurai nākotnē vajadzētu nodrošināt platjoslas interneta pieslēgumu pat visattālākajās ES teritorijās. Komisāres kundze, es ceru, ka Komisija nodrošinās visefektīvāko šīs „digitālās dividendes” izmantošanu visu patērētāju interesēs.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, mēs dzīvojam pasaulē, kurā ikviens – valdības, uzņēmēji un noziedznieki – vēlas iegūt pēc iespējas labāku piekļuvi mūsu elektroniskajiem datiem, ievērojot pēc iespējas mazāk ierobežojumu.

Šā iemesla dēļ jebkādam izmaiņām E-privātuma direktīvā ir jānodrošina tieši tas, ko pauž tās nosaukums, – labākā mūsu personīgo datu un privātās dzīves aizsardzība.

Tādēļ es esmu pret mēģinājumiem mazināt personas datu vienības definīcijas spēku attiecībā uz Eiropas pilsoņiem, jo tā kā tie ir personas dati, tos aizsargā tiesību akti. Mēģinājumi noteikt izņēmumus, jo īpaši attiecībā uz IP adresēm, netieši ir pretrunā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem.

Turklāt es nedomāju, ka interneta pakalpojumu sniedzējiem ir jāļauj lemt par to, kādi to tīkla drošības pārkāpumi kaitē vai nekaitē patērētājiem. Tiem nevajadzētu ļaut pieņemt lēmumus par to, kad informēt patērētājus un iestādes par rupju pārkāpumu gadījumā.

Es cieniu privāto uzņēmumu lomu un ieguldījumu, bet nevajadzētu pieļaut, lai lielo interneta kompāniju ekonomiskās intereses nosaka, kādus tiesību aktus jāpieņem Eiropā, lai aizsargātu tās pilsoņu pamattiesības.

Ruth Hieronymi (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, liels paldies visiem referentiem par viņu darbu, kas patiešām ir paveikts lieliski. Tomēr es vēlos runāt par diviem jautājumiem. Eiropas Savienība ir ne tikai ekonomikas kopiena, bet tā ir apņēmusies arī aizstāvēt kopīgās vērtības, un tieši tādēļ privāto datu aizsardzība ir tik būtiska. Tomēr tajā pašā laikā tehnisko progresu un sasniegumus kultūras un radošajā jomā nevar uzskatīt par pretrunīgiem mērķiem. Abi iepriekš minētie ir būtiskākie faktori mūsu konkurētspējas nodrošināšanai nākotnē. Tieši tādēļ es tāpat kā daudzi citi deputāti, kas šodien uzrunāja Parlamentu, aicinu stiprināt tiesību turētāju, citiem vārdiem sakot, to personu, kas vēlas aizsargāt savas autortiesības, statusu. Nevienam citam nav vajadzīga šāda aizsardzība tādēļ, ka ir ieviesti sadarbības modeļi ar interneta pakalpojumu sniedzējiem. Solis šajā virzienā parāda tehnoloģisko konvergenci, kā arī autortiesību piemērošanas konvergenci.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, pārvaldot un piešķirot radiofrekvenču spektru, mums ir jānodrošina pilnīga un efektīva pilsoņu piekļuve šim publiskajam īpašumam.

C. Trautmann un P. Toia ziņojumos iekļautie priekšlikumi attiecībā uz radiofrekvenču spektru un „digitālo dividendi” nodrošina šim jautājumam stingru pamatu jau pašā sākumā. Tie galvenokārt norāda uz sociālo, kultūras un demokrātisko nozīmi, un uz „digitālās dividendes” sniegtajām jaunajām iespējām, kas mums jāpiedāvā Eiropas pilsoņiem.

Debatēm par „digitālo dividendi” nevajadzētu aprobežoties tikai ar viennozīmīgu izvēli starp komercializāciju un sociālo ieguvumu. Būtiskas stratēģijas izstrāde dalībvalstu līmenī, kas ļautu katrai dalībvalstij noteikt mērķus sabiedrības interesēs un sasniegt un koordinēt tos, ir patiešām īstenojams pasākums Kopienas līmenī.

Tomēr šķiet, ka Komisija, nosakot jauno pieeju saskaņošanas uzlabošanai ES līmenī attiecībā uz radiofrekvenču spektra identificēšanu, kas pamatota uz kopīgiem administrēšanas kritērijiem, piemēram, pakalpojumu neitralitātes principu un vispārējās licences principa paplašināšanu, ignorē radiofrekvenču spektra publisko raksturu un uzskata par būtiskākiem komerciālos aspektus.

Šā iemesla dēļ es uzskatu, ka mēs nevaram piekrist Komisijas nostājai un ka mums ir jāturpina strādāt pie mūsu referentu priekšlikumiem.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Efektīvi izmantojot „digitālo dividendi”, izskatāmais ziņojums nodrošina iespēju veicināt platjoslas tehnoloģiju plašu izmantošanu lauku, izolētos vai nelabvēlīgos reģionus, ņemot vērā to, ka joprojām daudzviet nav pieejamas digitālās tehnoloģijas vai piekļuve digitāliem pakalpojumiem nav iespējama infrastruktūras trūkuma dēļ.

Es atbalstu prasību atpalikušajām dalībvalstīm, tostarp Rumānijai, izstrādāt valsts stratēģiju attiecībā uz „digitālo dividendi”, kas ļautu īstenot pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt pilsoņiem ātrāku un vieglāku piekļuvi sadarbspējīgiem sociālajiem pakalpojumiem, jo īpaši tiem pakalpojumiem, kas nodrošina piekļuvi izglītības, profesionālās apmācības un veselības sistēmām.

Mēs vēršam uzmanību uz nepieciešamo piesardzību, lai nodrošinātu lielāko iespējamo pārskatāmību attiecībā uz piešķirto frekvenču atkārtotu novērtēšanu un ieguldījumiem nākamās paaudzes infrastruktūrās, nodrošinot visu Eiropas Savienības dalībvalstu piekļuvi tām.

Arlene McCarthy (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, es kā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas (IMCO) priekšsēdētāja vēlos pateikties M. Harbour un ēnu referentiem par priekšlikuma par universālajiem pakalpojumiem izstrādi, kuru, es ceru, šis Parlaments uzskatīs par līdzsvarotu un efektīvu.

Es vēlos pievērst šā Parlamenta uzmanību vienam noteikumam – manis ierosinātam un komitejas atbalstītam grozījumam –, kas nosaka par pienākumu visām dalībvalstīm ieviest 116 000 pazdušo bērnu uzticības tālruni. Komisārei droši vien ir zināms, ka saskaņā ar pēdējo ziņojumu 18 mēnešus pēc noteikumu par uzticības tālruņa ieviešanu pieņemšanas 2007. gadā tikai septiņas dalībvalstis ir izveidojušas pazdušo bērnu uzticības tālruni. Brīvprātības princips acīmredzot nedarbojas. Eiropā katru gadu pazūd aptuveni 130 000 bērnu.

Šie statistikas dati rāda, ka šī ir joma, kurā Eiropa var palīdzēt, kurā tai ir jāidentificē, jāatrod un jāatgriež ģimenēs pazudušie bērni. Tādēļ es aicinu Eiropas Komisiju un dalībvalstis atbalstīt šo noteikumu, paātrināt pazdušo bērnu uzticības tālruņa izveidi un nopietni atbalstīt Eiropas centienus izveidot ES ātrās reaģēšanas sistēmu pazdušo bērnu meklēšanai.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos paust atzinību C. Trautmann, P. del Castillo, P. Toia un M. Harbour par labi paveikto darbu.

Kādā veidā mēs varam gūt maksimālu labumu no „digitālās dividendes”? Tas ir aktuāls jautājums. Tas tā patiešām ir, ka, lai nodrošinātu digitālo apraidi, tiek un tiks identificētas frekvences. Es ar nolūku izmantoju darbības vārdu „identificēt” tagadnes un nākotnes formā, lai uzsvērtu, ka šīs pārmaiņas nenotiks vienā mirklī, sasitot plaukstas; strīdoties par savu daļu, daudzas iesaistītās puses par to, šķiet, ir aizmirsušas. Turklāt ieguldījumu apmērs visticamāk aizbaidīs daudzus investorus pirms tie vispār spēs apdomāt šo 250 miljardus eiro vērtu ieguvumu. Tādēļ šie ierobežojumi ir jāiestrādā mūsu politikā.

Es vēlos izmantot šo diezgan īso runāšanas atvēlēto laiku, lai uzsvērtu būtisko nepieciešamību izstrādāt Eiropas politiku attiecībā uz frekvencēm, kurā Parlaments tiktu iesaistīts kā būtiskākais dalībnieks – kā tādām tam būs jāiegūst informācija par elektromagnētisko viļņu fizikas aspektu radītajiem ierobežojumiem, jāņem vērā ar frekvenču spektra pārvaldību saistītās vajadzības un pienācīgi jānovērtē standartizācijas iestāžu loma, lai nodrošinātu šā ierobežotā resursa optimālu izmantošanu, vienmēr paturot prātā eiropiešu vispārējās intereses.

Es vēlos arī atgādināt komisārei, ka, lai izveidotu šķiedru optikas tīklus, pārfrāzējot *Jean Cocteau* teikto, pilnīgi noteikti būs nepieciešami ne tikai skaļi, bet arī taustāmi „mīlestības apliecinājumi”, un Eiropas budžetā būs jāparedz finansējums to īstenošanai, šo platjoslas tīklu izveidei un digitālās plaisas novēršanai Eiropā.

Luc Chatel, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, noslēdzot šīs debates, es vēlos sākt savu runu un pateikties jums, dāmas un kungi; es secināju, ka jūsu spriedumu kvalitāte un ieinteresētība šajā jautājumā atspoguļo jautājuma par telekomunikācijām nozīmi pašlaik Eiropā notiekošajās debatēs. Mēs šodien Eiropā risinām ekonomiski nozīmīgus jautājumus, kas ir būtiski mūsu pilsoņiem. Telekomunikāciju jautājums pilnīgi noteikti ir stratēģiski būtisks jautājums – jūs pieminējāt to iespējamo ietekmi uz Eiropas attīstību, bet tajā pašā laikā telekomunikācijas skar jautājumus, kas ietekmē mūsu pilsoņu ikdienas dzīvi; tas ir tieši tāds jautājums, kāds Eiropai ir vajadzīgs. Galu galā tieši komunikācijas zināmā mērā piešķir Eiropai cilvēcisku seju.

Es vēlos paust atzinību par vispārējo vienprātību, ko es novēroju šo debašu laikā, starp Parlamentu un Padomi, jo īpaši attiecībā uz spektra pārvaldības un patērētāju aizsardzības uzlabošanu, kā arī funkcionālās nošķiršanas izmantošanas ierobežošanu, lai tā nekļūtu par plaši izplatītu risinājumu, kas ir vairākkārt pieminēts jautājums. Tomēr es vēlos atzīmēt, ka mūsu iestādēm būs jāturpina darbs pie vairākiem jautājumiem, lai panāktu kompromisu. Es, protams, vēlos pieminēt Komisijas veto tiesību attiecībā uz tiesiskajiem līdzekļiem ieviešanu un Eiropas regulatīvai iestādei alternatīvas iestādes juridisko formu un finansēšanu, jo gan Parlaments, gan arī Padome pilda tās pienākumus un veic uzdevumus.

Es vēlos atgriezties pie trīs jautājumiem – pirmais no tiem ir tieši šis jautājums par to, kā tiks finansēta vairāku runātāju pieminētā jaunā iestāde. Kā jau jūs zināt, dāmas un kungi, dalībvalstis vēl nav pieņēmušas skaidru nostāju attiecībā uz šo jautājumu, un ir lieki atgādināt, ka finansēšanas metode galvenokārt būs atkarīga no šīs iestādes juridiskās formas un uzdevumiem. Kā jau jūs zināt – es to minēju jau iepriekš –, vairums dalībvalstu vēl joprojām iebilst pret ideju izveidot jaunu iestādi. Tādēļ Padomei, pamatojoties uz dažādiem šajā pēcpusdienā paustajiem viedokļiem, būs jārod līdzsvarots risinājums.

Attiecībā uz nākamās paaudzes tīkliem, kas ir vēl viens no pieminētajiem jautājumiem, es uzskatu, ka, kā jau *C. Trautmann* pamatoti norādīja, lai attīstītu jaunus, nākamās paaudzes tīklus, būtiskākais uzdevums ir turpināt veicināt konkurētspēju, jo īpaši infrastruktūras konkurētspēju, kas rada stimulu investoriem un veicina risku pārdali starp dažādiem operatori. Kā jau jūs zināt, pašlaik notiek diskusijas Padomē. Tomēr steidzami ir jārisina jautājumi, attiecībā uz kuriem ir jānosaka turpmākā rīcība un īstermiņa pasākumi. Kā jau jūs zināt, Komisija ir publicējusi ieteikuma projektu attiecībā uz šo jautājumu; komisāre, iespējams, varētu par to pastāstīt vairāk.

Trešais jautājums, par kuru es vēlējos runāt un par kuru runāja arī vairāki citi klātesošie, neapšaubāmi, ir jautājums par personas datu aizsardzību un, vispārīgāk runājot, jautājumi, kas ir saistīti ar saturu, nevis ar kanālu, ko izmanto satura pārraidei. *Éric Besson* jau dažos vārdos pieskārs šim jautājumam; es domāju, ka Francijas prezidentūras mērķis nav piesaistīt vienu jautājumu citam vai piemērot īpašu modeli, bet es atzinīgi vērtēju vairāku runātāju teikto šajā pēcpusdienā, ka, neskatoties uz to, ka mēs pilnīgi noteikti veidojam šo nākotnes ekonomiku, šo pamatu attīstībai Eiropas ekonomikas interesēs, mums ir jāpieliek tādas pašas pūles, lai nodrošinātu, ka mūsu kultūra un kultūras nozares pārstāvji kļūtu pamanāmāki pasaulē. Tādēļ es uzskatu, ka nav iespējams nošķirt šos divus jautājumus, lai gan es zinu, ka arī citas ieinteresētās personas organizē nozīmīgas debates par šo jautājumu. Mums ir jāpatur prātā, ka jebkādiem centieniem modernizēt šo infrastruktūru ir jābūt vērstiem arī uz satura izplatīšanu un autortiesību aizsardzību nolūkā saglabāt radošo darbību Eiropas Savienībā.

Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi, tie bija komentāri, kurus es vēlējos sniegt šo debašu noslēgumā.

Viviane Reding, *Komisijas locekle*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ko mēs vēlamies panākt? Mēs vēlamies nodrošināt, lai visiem pilsoņiem, neatkarīgi no tā, kur tie dzīvo un uz kuriem ceļo, tiktu nodrošināta piekļuve daudzveidīgiem un drošiem pakalpojumiem par pieejamu cenu. Mēs vēlamies, lai visiem pilsoņiem tiktu nodrošināta piekļuve saturam, kas atspoguļo Eiropas kultūras daudzveidību.

Mēs vēlamies, lai stratēģiski nozīmīgi uzņēmumi veicinātu ekonomisko izaugsmi un darba vietu radīšanu, attīstot jaunu infrastruktūru un daudzveidīgu saturu. Mēs vēlamies, lai tiktu izveidots vienots un neierobežots tirgus, kas ļautu Eiropas kontinentam kļūt par līderi attiecībā uz pārklājumu, sakariem un jaunām tehnoloģijām, bet mēs arī ceram, ka Eiropai būs arī vadošā loma patērētāju tiesību un pilsoņu privātuma aizsardzībā. Tieši to mēs visi šeit vēlamies sasniegt, un es domāju, ka daudzie un dažādie šajā Parlamentā

paustie viedokļi atbilst šiem principiem un pauž aicinājumu pieņemt līdzsvarotus lēmumu vienprātības nodrošināšanai.

Neapšaubāmi, nekā no iepriekšminētā nebūtu iespējams bez referentu paveiktā darba. Es vēlos paust atzinību referentiem, jo bieži vien viņiem izdevās iegūt no riņķa kvadrātu. Tas ir vērtējams rezultāts, ko izdevās sasniegt ne tikai mūsu referentiem, bet arī Parlamenta komitejām un koordinatoriem.

Nākamajās nedēļās mums visiem – neatkarīgi no tā, vai mēs strādājam Komisijā, Padomē vai Parlamentā, – ir jāmēģina īstenot šo projektu, projektu, kas var nodrošināt mūsu kontinentam virzību uz priekšu un vienprātību starp Padomi un Eiropas Parlamentu. Attiecībā uz mani un maniem kolēģiem Komisijā mēs uzņemsimies vidutāja lomu, lai nodrošinātu šā projekta īstenošanu.

Catherine Trautmann, referente. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, šo debašu noslēgumā es vēlos pateikties Padomei un komisārei par ieklausīšanos mūsu teiktajā; tādējādi Padome un komisāre pamanīja, ka Parlamentā attiecībā uz dokumentu paketi telekomunikāciju jomā pastāv diezgan liela vienprātība un ir panākta vienošanās.

Nekas mūsu ikdienas dzīvē nav ierastāks par mobilo tālruni, televizoru vai iespēju sazināties. Vienotais Eiropas akts noieca, ka personu un preču mobilitāte ir pamattiesība un pamatbrīvība. Kā jau R. Paasilinna iepriekš teica arī saziņa ir pamattiesība un veids, kā radīt Eiropas dvēseli, nodrošinot tās pastāvēšanu un saistot tās pilsoņus. Tādēļ mums ir jābūt pietiekami ambicioziem, lai veiksmīgi īstenotu šo telekomunikāciju paketi.

Tādēļ es aicinu Padomi neturpināt virzīt kompromisa risinājumu un nemēģināt panākt kompromisu, kas var apdraudēt dažādos jautājumus, attiecībā uz kuriem mums ir izdevies panākt vienošanos. Mēs, kā arī mani kolēģi *Malcolm Harbour*, *Pilar del Castillo*, *Alexander Alvaro* un citi deputāti – nav iespējams nosaukt viņus visus – uzskatām, ka mums, pamatojoties uz veselo saprātu un kopīgu ieinteresētību, ir izdevies panākt jau pietiekami daudz, .

Atbildot uz *J. Toubon* pret mani iepriekš vērstajām piezīmēm, es vēlos teikt, ka mani nevar kritizēt par nevēlēšanos ņemt vērā nepieciešamību atbalstīt radošo darbību Eiropā. Es uzskatu, ka tas ir spēcīgs inovāciju virzītājspēks gan attiecībā uz daudzveidību, gan arī tās radīto intelektuālo vērtību, kam šodien un šajā laikmetā ir ārkārtīgi liela nozīme.

Tomēr mums ir arī jāņem vērā brīvība, ko jāgarantē mūsu pieņemtajiem dokumentiem, – mēs esam pieņēmuši ārkārtīgi būtiskus dokumentus par personas datu aizsardzību, un mēs esam vienīgie pasaulē, kas līdz šim to ir izdarījuši. Mums ir jāsaprot šie divi aspekti. Starp tiem nav pretrunu – mērķis ir viens, proti, aizsargāt radošās darbības brīvību un aizsargāt katras personas brīvību. Tieši šis princips mums ir jāņem vērā, turpinot strādāt, lai uzlabotu mūsu izvirzītos priekšlikumus.

Pilar del Castillo Vera, referents. – (ES) Priekšsēdētājas kundze, šajā noslēguma runā es vēlos pateikties Padomei par tās saprotošo pieeju, kura arī šodien bija skaidri redzama. Es vēlos pateikties arī Komisijai un jo īpaši komisārei par pārliecību, ar kādu viņa vienmēr ir, es pat teiktu, dzelžaini aizstāvējusi konkurētspējīgāku elektronisko sakaru tirgu un patērētāju aizsardzību. Un pirmām kārtām es vēlos arī pateikties visiem kolēģiem, kuri šodien, kā arī daudzās citās dienās parādīja, ka viņi apzinās šīs nozares nozīmi attiecībā uz Eiropas ekonomisko izaugsmi un tādējādi arī nodarbinātību un visu Eiropas pilsoņu labklājību.

Es tikai vēlos aicināt Padomi šajā noslēguma posmā un līdz pašreizējās prezidentūras beigām pievērst šai telekomunikāciju paketei vismaz tikpat lielu uzmanību, cik enerģētikas jautājumiem – es zinu, ka enerģētikas jautājumi ir ļoti būtiski, bet šī dokumentu pakete ir ne mazāk būtiska –, lai mēs no šā līdzsvarotā punkta, ko, kā jau mana kolēģe *C. Trautmann* tikko minēja, mēs esam sasnieguši, varētu virzīties uz priekšu.

Parlaments piedāvā vairākus priekšlikumus, kas, pēc manām domām, kopumā ir samērā labi līdzsvaroti un nodrošinās apmierinošus rezultātus sarunām ar Padomi un Komisiju. Liels jums paldies! Šai saistībā mēs liekam lielas cerības uz prezidentūru.

Patrizia Toia, referente. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, arī es vēlos pateikties visiem ēnu referentiem un tikai vēlos vērēt uzmanību uz diviem aspektiem. Kāds šajā Parlamentā minēja, ka mēs esam pieņēmuši pozitīvu pieeju, un es domāju, ka tā ir īpašība, kas raksturo mūsu darbu kopumā attiecībā uz vienošanās, ko mēs esam panākuši un ko vēl tikai panāksim.

Pozitīva pieeja nozīmē ne tikai to, ka mēs reālistiski izvērtējam iesaistīto pušu intereses, ieguvumus nozarēm, šajā nozarē strādājošo veikto darbu un tādējādi tās nozīmi Eiropas ekonomikā kopumā, bet arī to, ka mēs

izvērtējam pilsoņu un patērētāju lomu, sākot no tiem, kuri atrodas visnelabvēlīgākajā situācijā un kuri būs ieguvēji no digitālās pārslēgšanās, ja tiks nodrošināta palīdzība šīs pārslēgšanās īstenošanai – es zinu, ka dažās valstīs, tostarp Francijā, šai saistībā īsteno informēšanas un atbalsta sniegšanas kampaņas, bet, nenodrošinot uzraudzību, arī šie pilsoņi var sastapties ar grūtībām.

Tādējādi mēs risinājam šo jautājumu no patērētāja vai lietotāja viedokļa; mēs izvērtējam iespējas, ko piedāvā jauni pakalpojumi, pat telekomunikāciju pakalpojumi, kas labāk atbilst jaunajām prasībām, nepieciešamībai būt informētākiem, intensīvāk integrēties jaunajā informācijas tīklā. Es domāju, ka, kad Eiropa un arī tirgus, ciktāl tas skar patērētājus, pieņem šāda veida pieeju, tā sper soli pretī saviem pilsoņiem; un, pēc manām domām, viesabonēšanas iniciatīva radīja pozitīvu priekšstatu daudziem Eiropas pilsoņiem un jauniešiem, kuri, iespējams, pilnībā neizprata, kāda nozīme tai varētu būt saistībā ar noteiktiem lēmumiem, kas ietekmē viņu dzīvi, viņu finanses un patiešām arī viņu personīgo budžetu.

Otrais jautājums skar līdzsvarotu pieeju. Es domāju, ka tā ir pieeja, kuru izstrādājot ir ņemtas vērā daudzu iesaistīto pušu, pat C. Trautmann minēto konfliktējošo pušu, un vairāku iesaistīto nozaru intereses – un šai brīdī es domāju par „digitālo dividendi”. Pamatojoties uz Kultūras komitejas un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas pārstāvju sanāksmē dzirdēto, es varu apgalvot, ka darbības iespējas ir nodrošinātas dažādiem operatoriem gan telekomunikāciju, gan arī audiovizuālajā jomā, tādēļ es domāju, ka mēs esam mēģinājuši pieņemt līdzsvarotu pieeju un, cerams, tas mums ir izdevies.

Noslēgumā es vēlos piebilst, ka vēlos redzēt stingru Eiropas nostāju. Es to nekādā ziņā nesaprastu, ja attiecīgās pakļautās iestādes – neapstrīdamais dalībvalstu spēks – liegtu izmantot to pievienoto vērtību, kas Eiropai pilnīgi noteikti ir jāapgūst. Es vēlos aicināt Komisiju un Padomi izmantot šo spēju koordinēt, saskaņot un, manuprāt, arī īstenot Eiropas politiskā virzītājspēka funkcijas.

Malcolm Harbour, referents. – Priekšsēdētājas kundze, es esmu nonācis neparastā situācijā, jo man ir jānoslēdz šīs nozīmīgās debates, tādēļ es sniegšu dažas vispārīgas piezīmes.

Bet vispirms es saistībā ar savu ziņojumu vēlos pateikties daudzajiem kolēģiem, kuri sniedza atbalstu un palīdzēja īstenot manis pārstāvētās komitejas apņemšanos izstrādāt un iesniegt šos uzlabojumus. Es vēlos apliecināt kolēģiem, ka nākamajās pāris nedēļās mēs strādāsim pie pārējiem uzlabojumiem, jo īpaši attiecībā uz tādiem jautājumiem kā datu aizsardzība, par kuru šorīt rezultatīvi tika runāts sanāksmē – es domāju, ka šai saistībā mēs varam panākt vienošanos. Attiecībā uz jautājumu par datu aizsardzības noteikumu pārkāpumiem nav nekāds pārsteigums, ka mums vēl ir daudz darāmā, jo mēs izstrādājam pilnīgi jaunu dokumentu. Es ļoti lūdzu Komisiju, kas jau ir iesaistījusies šajā darbā, palīdzēt mums pabeigt projektu, jo, galu galā, tas sākotnējā priekšlikumā nebija paredzēts.

Vēl vienu piezīmi es vēlos veltīt Harms kundzei, jo viņa šeit ir vienīgā Zaļās partijas pārstāve. Es biju ļoti pārsteigts, kad dzirdēju no viņas kolēģa David Hammerstein Mintz, ar kuru man ir ļoti labas attiecības, ka viņš uzskata, ka mans ziņojums apdraud tīkla neitralitāti. Mēs esam veltījuši ļoti daudz laika jaunā priekšlikuma izstrādei, kurš patiesībā ļaus regulatoriem iejauktiem, ja tie uzskatīs, ka tīkla neitralitāte ir apdraudēta. Bet David Hammerstein Mintz ierodas šeit Parlamentā, ar mani iepriekš neparunājoties un neiesniedzot alternatīvas, un paziņo man, ka mans ziņojums ir bīstams. Es vēlos pateikt Harms kundzei tikai to, ka ja Zaļā grupa šādā veidā turpinās celt paniku un nomelnot mūsu ziņojumu, tiks apdraudēti patērētāji, jo tiks apdraudēta šā jautājuma virzība kopumā. Es laipni aicinu šos deputātus apsēsties kopā ar mums pie galda un pateikt, kādēļ mūsu ziņojums ir bīstams. Tad arī redzēsīm, vai mums ir ko atbildēt uz viņu paustajām bažām. Daudzi no jums droši vien ik dienas saņem e-pasta vēstules. Es saņēmu vēstuli, kurā bija teikts, ka šis ziņojums apdraud tīkla neitralitāti. Es varu pateikt tikai to, ka mūsu nolūks ir gluži pretējs.

Noslēgumā es vēlos norādīt, ka lielā mērā mūsu pienākums ir palīdzēt Francijas prezidentūrai panākt vienošanos. Es to vēlos uzsvērt. Šobrīd reālajā pasaulē esošajiem, jo īpaši tiem, kuri vēlas ieguldīt lielas investīcijas nākamās paaudzes tīklos, kuri vēlas, lai šī pakete tiktu pieņemta pēc iespējas drīzāk, ir daudz neskaidrību. Mēs varam to nodrošināt, strādājot kopā, kā jau mēs to līdz šim esam darījuši. Tā ir patiešām liela atbildība. Es no savas puses varu apgalvot – un es zinu, ka kolēģi mani šai ziņā atbalstīs –, ka mums nebūs grūti strādāt ar Francijas prezidentūru. Es jo īpaši vēlos pateikties L. Chatel un E. Besson par viņu patieso ieinteresētību šajā procesā un patiešām dziļajām zināšanām par šiem jautājumiem. Es esmu pārliecināts, ka kopā mēs pavisam drīz varam pabeigt darbu pie šīs dokumentu pakete.

Priekšsēdētājs. - Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks nākamajā sesijas sanāksmē.

Rakstiskie paziņojumi (142. pants)

Ivo Belet (PPE-DE), rakstiski. – (NL) Jaunajiem telekomunikāciju tiesību aktiem, par ko mēs šodien runājam, ir ilgtermiņa ietekmēs visus interneta un telekomunikāciju lietotājus.

Ir jānodrošina labāka mūsu privātuma aizsardzība internetā. Personīgo informāciju, kas glabājas datorā vai tiek pārsūtīta internetā (tostarp jūsu tīkklēšanas profilu) nedrīkst izmantot (ļauņprātīgi izmantot), ja vien jūs esat devis atļauju šādai izmantošanai.

Sadarbība starp satura nozares (galvenokārt mūzika un filmas) un telekomunikāciju operatoriem ir atbalstāma, lai cīnītos pret pirātisma problēma (nelikumīga lejupielāde). Ir būtiski, lai patērētāji būtu informēti par to, kādas darbības ir un nav atļautas internetā, bet nekādā gadījumā nedrīkst liegt piekļuvi internetam.

Mainot telekomunikāciju sakaru operatoru, personām būtu ērtāk saglabāt esošo tālruņa numuru. Numura pārņemšanai nevajadzētu ilgt vairāk par vienu dienu, un tā ir jānodrošina saskaņā ar noteikumiem par ļauņprātīgas izmantošanas novēršanu.

Es ļoti ceru, ka attiecībā uz šo mēs drīz panāksim vienošanos un ka abonenti pēc iespējas drīzāk varēs izmantot šo uzlabojumu sniegtās priekšrocības.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), rakstiski. – (GA) Mūsdienų cieši saistītājā, globalizētājā pasaulē personas privātumam un datu aizsardzībai ir jābūt mūsu visu prioritātēm. Privātumu nevar apdraudēt, kā to pieļāva M. Harbour ziņojums. Dalībvalsts vai Eiropas iestādei nav tiesību agresīvā veidā uzraudzīt, kā tiek izmantots internets.

Eiropas Parlamentam ir jāriķojas, lai tiktu izslēgti daži no regresīvākajiem šīs direktīvas elementiem. Ņemot vērā pašreizējo situāciju, šī direktīva var uzlabot uzņēmumu un valsts iestāžu informētību attiecībā uz to, kādiem nolūkiem personas izmanto internetu. Intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību nevar izmantot par aizbildinājumu tam, ka neapzinīgas iestādes piekļūst personas datiem.

András Gyürk (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Darba kārtībā esošās tiesību aktu paketes apstiprināšana ir liels solis uz priekšu, lai nodrošinātu platjoslas komunikāciju tehnoloģiju ieviešanu. Šo tehnoloģiju izplatība ir būtiska, lai saskaņā ar mūsu noteiktajiem mērķiem Eiropa patiešām kļūtu par vienu no viskonkurētspējīgākajiem reģioniem. Mums tikai ir jāiegulda papildu pūles, lai tiktu izstrādāts efektīvs regulējums telekomunikāciju jomā, jo šīs nozares attīstība var dot lielu ieguldījumu nodarbinātības palielināšanā.

Kopš 1990to gadu otrās puses telekomunikāciju tirgus atvēršana notiek arvien straujāk, ievērojami uzlabojot pakalpojumu līmeni. Tomēr mēs jūtam, ka vēl joprojām ir daudz darāmā, lai uzlabotu konkurētspēju un attiecīgi samazinātu patērētājiem piedāvāto pakalpojumu cenas. Papildus iepriekš minētajam, jaunu tehnoloģiju ieviešana nosaka nepieciešamību pārskatīt spēkā esošos tiesību aktus.

Mūsaprāt lielā mērā pozitīvi ir vērtējams tas, ka būtisks jaunā pamata tiesību akta elements ir līdz šim īstenotās frekvenču piešķiršanas prakses pārskatīšana. Pēc mūsu domām, šai saistībā tehnoloģiskās neitralitātes princips, ņemot vērā pieaugošo konkurētspēju, ir uzskatāms par ļoti būtisku. Par nozīmīgu rezultātu ir uzskatāms arī tas, ka tiks izstrādāt jauns regulējums dalībvalstu regulatīvo iestāžu sadarbībai nākotnē.

Atzinīgi vērtējams ir arī tas, ka jaunajai regulai ir tiesību akta spēks attiecībā uz patērētāju aizsardzību, kam pilnīgi noteikti ir jāpievērš uzmanība. Tajā iekļauti pārskatāmāki noteikumi attiecībā uz cenu noteikšanu un tā nosaka tiesības mainīt operatorus. Mēs uzskatām, ka jaunās pamata regulas nozīme pamatojas uz to, ka tās palielinās tirgus konkurētspēju, nodrošinot atbilstošu patērētāju aizsardzības līmeni.

11. Jautājumu laiks (jautājumi Padomei)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtībā ir Jautājumu laiks (B6-0457/08).

Padomei ir iesniegti turpmāk minētie jautājumi.

Jautājums Nr. 1, ko uzdeva **Manuel Medina Ortega** (H-0527/08)

Temats: Lauksaimniecības produktu piegādes politika

Ņemot vērā, ka bailes par pārtikas nepietiekamību ir radījušas starptautisku satraukumu (kas ir mudinājis dažas valstis ierobežot eksportam paredzēto lauksaimniecības produktu apjomu vai uzlikt tiem speciālus nodokļus), vai Padome apsver iespēju, ka kopējā ārpolitika un drošības politika varētu būt vērsta uz šo produktu piegādes drošību un ietvert īpašus nolīgumus ar galvenajām šo produktu piegādātājām valstīm?

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Medina Ortega* kungs, šī gada 19. un 20. jūnija sēdē Eiropadome apstiprināja, ka nesena pārtikas cenu kāpums rada bažas gan Eiropas Savienībā, kur tas galvenokārt skar mājsaimniecības ar zemiem ienākumiem, gan visā pasaulē, īpaši attīstības valstīs. Šīs parādības cēloņi ir ļoti sarežģīti. Pirmais ir globālā pieprasījuma pieaugums, īpaši lielākajās strauji augošās ekonomikas valstīs. Otrs ir ražošanas un transporta izmaksu paaugstināšanās, ko izraisīja naftas cenu pieaugums. Trešais ir saistīts ar finanšu tirgu darbību, spekulācijām starptautiskajos tirgos un vietējos pārtikas tirgos. Visbeidzot, dažās lielajās ražojošajās valstīs ir bijusi slikta raža slikto klimata apstākļu dēļ. Nākamajā mēnesī Vispārējo lietu un ārējo attiecību padome atkal izskatīs šos jautājumus, pirmkārt, apsverot nepieciešamību uzlabot pārtikas drošību sadarbībā ar Apvienoto Nāciju Organizāciju un, otrkārt, risinot pārtikas drošības jautājumu starptautiskajās finanšu institūcijās un G8. SVF un Pasaules Banka ir ielānojušas sanāksmes, un man ir liels prieks, ka *Ban Ki-moon* kungs, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēdētājs, ir izveidojis augsta līmeņa komandu pārtikas krīzes risināšanai. Eiropas Savienība pilnībā iesaistīsies šī gada 5. jūnijā Romā notikušajā augsta līmeņa FAO konferencē pieņemtās deklarācijas īstenošanā. Acīmredzot arī mums ir jāgatavojas plānotajām Apvienoto Nāciju Organizācijas un Pasaules Bankas sanāksmēm, lai izstrādātu un paplašinātu pasākumus pārtikas ražošanas veicināšanai problēmas skartajās attīstības valstīs.

Kā jūs redzat, ar pārtikas krīzi galvenokārt ir saistīta un to atrisināt var palīdzēt lauksaimniecības politika, attīstības politika un tirdzniecības politika. *Medina Ortega* kunga pieminētā KĀDP var palīdzēt šīs problēmas risināšanā, taču tikai nedaudz, risinot politisko dialogu ar trešām valstīm ar mērķi iedrošināt tās izstrādāt labāku lauksaimniecības politiku; tas uzlabotu pārtikas drošību attīstības valstīs un stiprinātu reģionālo integrāciju visvairāk skartajās teritorijās.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Liels paldies par jūsu atbildi! Redzu, ka Padomi patiešām satrauc šis jautājums.

Vēlos uzvērt, ka bads ir bijusi pastāvīga parādība Eiropas vēsturē, piemēram, labi zināmais kartupeļu bads Īrijā, kas izraisīja iedzīvotāju skaita samazināšanos salā; arī citās Eiropas daļās bads izraisīja iedzīvotāju skaita samazināšanos, piemēram, Ukrainā.

Mēs dzīvojam laikā, kad mums tiek atgādināts par to, kas var notikt; mēs runājam par 500 miljonu iedzīvotāju kopienām, kas lielākoties patērē ievestu pārtiku.

Vai Padome neuzskata, ka ir pienācis laiks izstrādāt vispārīgu politiku par vispusīgu pārtikas drošību, kas būtu viena no svarīgākajām politikām Eiropas Savienībā, lai nodrošinātu, ka nākotnē vairs neatkārtojas masveida bads?

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) *Medina Ortega* kungam ir taisnība. Es domāju, ka, pārskatot mūsu kopējo lauksaimniecības politiku, sanāksmēs par attīstības politiku, kā arī viedokļu apmaiņas un augstākā līmeņa apspriedēs ar attīstības valstīm Padome patiešām koncentrēsies uz pārtikas piegādi un drošību. Tie ir divi atsevišķi jautājumi, kurus patiesībā vajadzētu aplūkot kopā. Jebkurā gadījumā viens no Francijas prezidentūras mērķiem attiecībā uz oktobrī plānoto Eiropadomes sanākumi ir ierosināt šos jautājumus un aplūkot tos kopā.

Jim Allister (NI). – Vai tā vietā, lai aplūkotu jautājumā iekļauto divaino ideju par pārtikas drošību kopējās ārpolitikas un drošības politikas kontekstā, nebūtu labāk atgriezties pie pārtikas drošības kā galvenā KLP mērķa, kā solīja priekšsēdētājs *Sarkozy* savā runā februārī notikušajā Lauksaimniecības izstādē Parīzē? Viņš sacīja, ka pārtikas drošība un lielāka ES iesaistīšanās pārtikas ražošanā pasaulē ir viņa galvenie mērķi, uzlabojot KLP. Ko par šo mērķu sasniegšanu var pastāstīt Francijas ministrs?

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs, šeit mēs saskaramies ar pragmatisku nobīdi no pārprodukcijas Eiropā uz bailēm par mūsu pārtikas piegāžu drošību. Vai jūs uzskatāt, ka PTO sarunām ar Francijas priekšsēdētāju ir gaidāms apmierinošs iznākums decembrī?

Vai jūs uzskatāt, ka pasaules tirgus varētu būt zelta vērtā iespēja mūsu lauksaimniecības sektoram? Protams, mēs redzējām ļoti straujo cenu pieaugumu un saprotam, ka šīs cenas sniedz pilnīgi jaunas peļņas iespējas mūsu lauksaimniekiem tādās valstīs kā Francija, Lielbritānija un, galvenais, visās jaunajās dalībvalstīs, un tās varētu radīt lieliskas peļņas iespējas arī citviet, īpaši vismazāk attīstītajās valstīs, visnabadzīgākajās no nabadzīgajām valstīm.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Atbildot Allister kungam, vēlos teikt, ka patiešām uzskatu, ka pārtikas drošībai ir jābūt galvenajam mērķim, pārskatot kopējo lauksaimniecības politiku. Tas ir viens no mērķiem, kuru mēs vēlamies uzsvērt, pārskatot kopējo lauksaimniecības politiku. Tāpēc, veicot vispārīgu KLP pārskatīšanu, mums ir jāmēģina aplūkot ne tikai tās kvantitatīvie mērķi, bet arī kvalitatīvie aspekti, lai iedzīvotājiem neatkarīgi no viņu dzīvesvietas būtu pieejami augstas kvalitātes produkti.

Runājot par Rūbig kunga jautājumu, vēlos uzsvērt, ka šodien mēs patiešām gūstam labumu no augstajām cenām pasaulē, kas ir laba iespēja Eiropas pārtikas eksportētājiem. Apsverot globālo pieprasījumu kopumā, mēs daudzās jomās varam būt arī importētāji vai var izrādīties, ka mēs neražojam pietiekamā apjomā. Daudzpusējās tirdzniecības sarunās mēs darījām to, kas mums bija jā dara, un, kā jūs zināt, panācām vairākas vienošanās par reformām saistībā ar KLP nolīgumiem. Diemžēl šķiet, ka citas valstis ir bloķēšanas iemesls. Taisnība, ka Dohā vajadzētu pievērst lielāku uzmanību pārtikas drošības aspektiem un līdzsvarotai pārtikas ražošanai pasaulē, nekā tas notiek tagad.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 2, ko uzdeva **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0529/08)

Temats: Eiropas Pakts jaunatnei

Visas politikas jomas, proti, izglītības un mūžizglītības iespējas, nodarbinātība un mobilitāte, sociālā integrācija, veselība, iespēja būt neatkarīgam un saņemt atbalstu uzņēmējdarbības un brīvprātīgā darba iniciatīvām, skar jauniešus Eiropas Savienībā. Tāpēc - vai Padome var pateikt, kā tā gatavojas īstenot Eiropas Pakta jaunatnei (7619/05) un veikt ieguldījumu uz jauniešiem attiecināmajās politikas jomās?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Panayotopoulos-Cassiotou kundze, jūs pareizi uzsvērāt, ka vesela virkne politikas jomu skar jauniešus. Paldies jums par to! Jauniešu politika pēc būtības ir saistīta ar vairākām nozarēm. Tieši Eiropadomes 2005. gadā pieņemtā Eiropas Pakta jaunatnei mērķis ir iekļaut jauniešu jautājumus dažādās politikas jomā atbilstīgi Lisabonas stratēģijai.

Mūsu mērķi ir vienkārši, proti, uzlabot izglītības potenciālu Eiropā, jauniešu apmācību, mobilitāti, profesionālo un sociālo integrāciju. Mēs zinām, ka kopā mums šis pakts ir jā padara vēl produktīvāks un jākoncentrējas uz rezultātiem. Lai palīdzētu mums to izdarīt, ar 2009. gadu Komisija reizi trijos gados gatavos ziņojumu par jaunatni. Ziņojumā būs padziļināta analīze par jauniešu situāciju Eiropā, kas palīdzēs mums noskaidrot viņu bažas.

ES noteikti ir jāuzņemas atbildība šajā jautājumā, taču pašlaik saskaņā ar pievienošanās līgumiem dalībvalstu nozīme ir pat svarīgāka, un Eiropas Savienībā mums ir jā rīkojas atbilstīgi paraugprakseī gan valsts, gan pašvaldību un reģionu līmenī. Mums ir jāveicina dažāda veida sadarbība starp visām iesaistītajām pusēm tādām kā uzņēmumi, skolas, biedrības, darba devēji, ar jauniešiem strādājošas personas, pētnieki, ģimenes un arī sociālie partneri. Tāpēc Padomes prezidentūra pievērs īpašu uzmanību jauniešu pārrobežu mobilitātes veicināšanai. Šis jautājums tiks skatīts Padomē 20. un 21. novembrī, kad augsta līmeņa speciālistu grupa *Maria João Rodriguez* kundzes vadībā apspriedīs ziņojumu par mobilitāti. Mēs vēlamies, lai ārkārtīgi veiksmīgā *Erasmus* programma paplašinātos. Mēs zinām, kas to nav iespējams izdarīt vienas nakts laikā, taču mēs ceram, ka *Erasmus* programma kļūs demokrātiskāka un plašāka.

Mēs arī vēlamies veicināt *Leonardo da Vinci* tipa mācekļības programmas Eiropas līmenī. Francijas prezidentūras laikā mēs plānojam organizēt lielu pasākumu mācekļu mobilitātes attīstībai. Francijas prezidentūras laikā mēs arī vēlamies izvirzīt jauniešu veselību par vienu no mūsu prioritātēm, lai labāk saprastu jauniešiem raksturīgos veselības jautājumus, gan saistībā ar higiēnu, gan dažādu atkarību – tabakas, alkohola un, protams, narkotiku – apkarošanu.

2009. gadā Padome aktīvi iesaistīsies vispārējā Eiropas valstu sadarbības novērtēšanā jaunatnes jomā. Tā kā šis būs ilgtermiņa process, ir svarīgi nodrošināt tā nepārtrauktību, mainoties prezidentūrām. Mēs esam sadarbojušies ar nākamajām prezidentūrām – Čehijas un Zviedrijas prezidentūru –, lai nodrošinātu šīs politikas nepārtrauktību, kas ir ļoti svarīga nākamajai eiropiešu paaudzei.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es pateicos Padomes priekšsēdētājam par viņa atbildi un vēlu Francijas prezidentūrai panākumus tās mērķu sasniegšanā.

Pēc Pakta noslēgšanas Padome arī vienojās par kvantitatīvajiem mērķiem, kas tai jāsasniedz: par 10 % samazināt skolas kavēšanas gadījumu skaitu un skaidri definēt jauniešu bezdarba kvantitatīvu samazinājumu noteiktā laika periodā pēc skolas absolvēšanas.

Cik lielā mērā ir panākti šie mērķi, ja statistika liecina, ka jauniešu bezdarba līmenis vēl joprojām ir ļoti augsts?

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Tā ir taisnība, ka jauniešu bezdarba līmenis ir ļoti augsts, lai arī vidējie rādītāji Savienībā pēdējo gadu laikā ir uzlabojušies.

Es domāju, ka mums būtu jākoncentrējas uz trim darbības jomām. Pirmkārt, mums ir jānodrošina, lai apmācības pēc iespējas vairāk atbilstu tirgus prasībām, īpaši nodarbinātības tirgum, un lai apmācību sistēmas būtu ciešāk saistītas ar Lisabonas līgumā noteikto konkurences stratēģiju.

Otrkārt, ir jāizveido dialogs ar darba devējiem, sociālajiem partneriem, lai veicinātu lielāku uzņēmumu sociālo atbildību un jauniešu sociālo integrāciju. Šajā ziņā liela atbildība ir jāuzņemas visiem Eiropas uzņēmumiem, īpaši lielajiem.

Treškārt, es uzskatu, ka izglītības jomā mums ir jāizveido izcilības tīkli un jāstimulē mobilitāte starp valstīm, tāpat ir jāveicina diplomu un kvalifikāciju savstarpēja atzīšana, lai padarītu Eiropas darbaspēku daudz kustīgāku.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ministr, vēlos pievērsties kādam īpašam apstāklim, kas, manuprāt, ir ļoti svarīgs šajā jautājumā. Visos Eiropas Savienībā veiktajos pētījumos atklājas, ka tieši jaunieši ir vispozitīvāk noskaņoti pret šo Eiropas Savienību. Jaunieši ir arī tā cilvēku grupa, kas uzskata, ka var gūt labumu no Savienības, pretēji tās stiprākajiem pretiniekiem, kas lielākoties ir veci, nesamierināmi, vilušie cilvēki.

Mani interesē, vai jūs šajā paktā un iespējams kādos citos tiesību aktos plānojat turpmāk stimulēt šo jauniešu interesi, šo labvēlīgo attieksmi pret Eiropu?

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Leichtfried* kungs, varbūt es varētu paust savus uzskatus ne tik polarizēti. Es patiešām ticu, ka jaunieši ar entuziasmu attiecas pret Eiropu, un ir taisnība, ka mums tas ir jāņem vērā, taču tas nenozīmē, ka iepriekšējo paaudžu cilvēki, tiek, kas veidoja Eiropu, nav noskaņoti tik entuziastiski. Diemžēl ir cilvēki, kas atbalsta vienotu Eiropu, un tiek, kas ir pret to. Sabiedriskās domas aptaujas arī liecina – kā mēs to nesen redzējām –, ka pretinieki dažkārt var būt ļoti radikāli noskaņoti, un tāpēc mums ir jāveic padziļināta izpēte.

Runājot par plānoto pakta jauniešu mobilitātes veicināšanai un Eiropas jēdziena konkretizēšanai, es esmu stingri pārliecināts, ka mums ir jāstimulē jauniešu pārrobežu mobilitāte un ka – pateicoties šīm programmām, kas saņems lielāku finansējumu, lai arī es zinu, ka tam būs nepieciešami vairāki gadi un ka tas ir ilgtermiņa projekts – tad, kad mēs pārskatīsim mūsu kopējo politisko regulējumu, mums ir jāaplūko programmas, kuru mērķis ir uzlabot mūsu jauniešu un bērnu mobilitāti neatkarīgi no tā, vai viņi ir studenti, mācekļi, strādā, lai uzkrātu darba pieredzi, vai ir iesaistījušies profesionālās apmācības projektos.

Es uzskatu, ka tādā veidā mēs patiešām varēsim konkretizēt Eiropas jēdzienu, nodrošināt, ka jauniešu entuziasms nes augļus, un veidot tādu nākamo eiropiešu paaudzi, kādu vēlamies redzēt gan es, gan jūs.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 3, ko uzdeva **Robert Evans** (H-0532/08)

Temats: anomālijas ES aizjūras teritorijās

Vai prezidentūrai nešķiet anomāli tas, Dienvidamerikas valsts tiek uzskatīta par Eiropas Savienības daļu, bet tajā pašā laikā mēs vairāmiem no iestāšanās sarunām ar Horvātiju, Turciju un citām Eiropas valstīm, kurām ir acīmredzami lielākas teritoriālas tiesības?

Pašreizējās noskaņās pēc Īrijas referenduma kā Padome plāno izskatīt šāda veida iesniegumus? Vai Padomē par to ir runāts?

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) *Evans* kungs, man ir prieks, ka jūs esat šeit, jo es neesmu īsti pārliecināts, ko nozīmē šis jautājums. Iespējams, es neesmu to pareizi sapratis un jūs varēsiet to paskaidrot.

Dienvidamerikā ir daži tālāki reģioni, kas ir neatņemama Eiropas Savienības daļa, un tāpēc tiem piemērojama arī noteikta politika. Tomēr Dienvidamerikā nav nevienas valsts, kas ir Eiropas Savienības dalībvalsts – esmu ļoti piesardzīgs, jo iespējams neesmu sapratis visas jautājuma nianšes.

Runājot par Turciju un Horvātiju, kopš sarunu sākšanas ar šīm valstīm ir panākts būtisks progress. Turcijas gadījumā, piemēram, tiesību aktu izskatīšanas process, kas ir pirmais solis katrā sadaļā, ir pabeigts 23 sadaļās; astoņās sadaļās ir sāktas sarunas, un vienā no tām process ir uz laiku slēgts. Mūsu prezidentūra cer, ka varēs atvērt vēl divas sadaļas.

Horvātijas gadījumā tiesību aktu izskatīšanas process ir pabeigts. Tika atvērta divdesmit viena sadaļa, no kurām trīs uz laiku ir slēgtas. Šī gada 25. jūlijā notika pievienošanās konference un pirmā, diez gan jutīgā sadaļa par preču apriti tika atvērta, bet 20. sadaļa par uzņēmējdarbības un rūpniecības politiku tika slēgta. Kā jūs zināt, sarunu progress ir atkarīgs no kandidātvalsts sasniegtajiem rezultātiem. Šajā ziņā svarīgs ir progress, kas panākts sadaļu atvēršanas un aizvēršanu kritēriju, kā arī sarunu laikā noteiktu kritēriju izpildē, un mēs acīmredzot atsaucamies uz Komisijas spriedumu. Ļaujiet man vēlreiz atgādināt, *Evans* kungs, ja mana atbilde nav precīza, es priecātos, ja jūs paskaidrotu, ko īsti domājāt ar savu jautājumu.

Robert Evans (PSE). - Es nedaudz paskaidrošu un izvēršīšu savu jautājumu. Padomes priekšsēdētājs atbildēja uz dažiem manis izvirzītajiem punktiem, un es pateicos viņam par to. Viņam taisnība. Es uzskatu, ka tas ir anomāli, ka mēs ļaujam Francijai piederošajai aizjūras teritorijai Gajānai būt par pilntiesīgu Eiropas Savienības daļu un baudīt visas tās sniegtās priekšrocības un labumus – ne tikai Francijas teritorijām, bet prātā nāk arī Martinika un Gvadelupa.

Bet Eiropā – un Padomes priekšsēdētājs minēja sarunas ar Horvātiju un iespējams arī ar Turciju – mēs pretojamies; Eiropas Savienībā ir valstis, kas nav apmierinātas ar šādu situāciju.

Taču tepat blakus ir arī citas anomālijas – Normandijas salas, Džersija un Gērnsija, kas nav Eiropas Savienībā, tām netiek piemēroti ES tiesību akti. Tā ir valstis, kurās ir zemi nodokļi, kurās bagāti cilvēki var nemaksāt neko no tā, ko maksā citi.

Vai par šo situāciju, vai šīm anomālijām, ir runāts Padomē? Vai Padomes priekšsēdētājs var aizstāvēt situāciju, kad Francijas Gajāna ir daļa Eiropas Savienības, un vai viņš uzskata, ka tā tas turpināsies ne tikai īstermiņā, bet arī ilgtermiņā? Vai viņš var ielūkoties šajā kristāla bumbā un sniegt man nelielu ieskatu par to, kā Eiropas Savienība izplešas globāli?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Paldies, *Evans* kungs. Patiešām baidījos, ka būšu sapratis jūsu jautājumu pareizi un ka nedzirdēšu jūsu paskaidrojumu. Runājot nopietni, pirmkārt, attālākie reģioni, visi tie, kurus mēs dēvējam par aizjūras teritorijām, ir daļa Eiropas Savienības, svarīga daļa, neatkarīgi no to atrašanās vietas un saiknes ar Franciju, Spāniju, Portugāli, Lielbritāniju vai kādu citu ES dalībvalsti.

Jūs minējāt esošos aizjūras *départements*. Šie *départements* pieder Francijai kopš 17. gadsimta. To iedzīvotāji ir Francijas pilsoņi kopš 1848. gada – tas nav nekas jauns –, un tas viss ir ņemts vērā kopš paša sākuma, kopš Eiropas Kopienas, bet vēlāk Eiropas Savienības dibināšanas līguma.

Otrs punkts, kuru jūs uzsvērāt, – taču, manuprāt, šeit runa ir par Eiropas ietekmes paplašināšanu aizjūras teritorijās – ir par piemērojamo politiku. Es domāju, ka šeit ir svarīgi pielikt pūles, nevis tāpēc, ka teritorija pieder Francijai, bet gan tāpēc, es atkātoju, tas ir ietekmes jautājums.

Vēl viens jūsu pieminētais punkts, kurš attiecas uz Padomi – un šeit es nesaukšu nevienu vārdu –, skar sarežģītu tematu, proti, kā novērtēt ārzones nodokļu oāžu veidošanos gan aizjūras teritorijās, gan mūsu kontinenta tuvumā. Taisnība, ka tā ir problēma. ECOFIN Padome ir paveikusi daļu darba. Tika ierosināti vairāki priekšlikumi, un mēs vienmēr mēģinām efektīvi cīnīties pret nodokļu oāzēm gan ES līmenī, gan ES noslēgtos starptautiskos nolīgumos.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Vēlos uzdot ne tik nopietnu jautājumu: vai mums nevajadzētu mainīt nosaukumu uz Eiropas un Dienvidamerikas Savienību? Turklāt pēc Turcijas pievienošanās varbūt vajadzētu iekļaut arī Āziju? Tomēr, runājot nopietnāk, ES iedzīvotāji zina ļoti maz par šīm aizjūras valstīm. Vai ES informatīvās kampaņas ietvaros varētu sniegt vairāk informācijas par šiem jautājumiem, lai šīs valstis šķistu tuvākas un pazīstamākas, īpaši jauniešiem ES? Tā tiktu veicinātas viņu zināšanas par šīm teritorijām un šādi jautājumi netiku uzdoti.

Avril Doyle (PPE-DE). - Es apsveicu Padomi. Iespējams, es kaut ko palaidu garām, taču es nedzirdēju ministra atbildi uz otro *Evans* kunga jautājumu par noskaņām Padomē pēc Īrijas referenduma. Pirmkārt, vai viņš varētu pateikt, kāds tieši ir noskaņojums Padomē pēc Īrijas referenduma, un vai tas ietekmē Horvātijas, Turcijas un citu minēto valstu iesniegumu izskatīšanu? Citiem vārdiem sakot, kā šis noskaņojums pēc Īrijas referenduma ietekmē Padomes darbu saistībā ar šiem iesniegumiem?

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Pirmkārt, atbildot *Paleckis* kungam, es uzskatu, ka viņam ir taisnība. Tiek pieliktas pūles, lai izglītotu un informētu Eiropas iedzīvotājus par šiem attālajiem Eiropas reģioniem. Es redzu, ka tie parādās uz eiro banknotēm, kas ir vismaz kaut kāds sasniegums. Tomēr mums ir jāiet tālāk informācijas un komunikācijas ziņā. Vēlos teikt *Doyle* kundzei, ka viņas izvērztais jautājums ir ļoti plašs. Tāpēc mums ir jākoncentrējas uz notiekošajām sarunām. Kas attiecas uz Padomi, šīs sarunas tiek risinātas saskaņā ar Komisijas ierosinātajiem priekšlikumiem, pamatojoties uz ziņojumiem par tiesību aktu izskatīšanu, kas ir pavisam normāla kārtība.

Mēs arī paskaidrojam, ka esam gatavi pastiprināt attiecības ar vairākām citām valstīm, sevišķi Balkānu valstīm, un ka, ņemot vērā pieliktās pūles, mēs vēlētos ciešāk sadarboties ne tikai ar Horvātiju, bet arī Serbiju un citām valstīm, kā Bosniju un Melnkalni.

Tad vēl ir jautājums par partnerību. 9. septembrī notiks svarīga augsta līmeņa apspriede starp Eiropas Savienību un Ukrainu. Pašreizējā Krievijas un Gruzijas konflikta kontekstā mēs centīsimies attīstīt partnerību ar Ukrainu, un, kā jūs zināt, vakar mēs minējām nepieciešamību stiprināt attiecības ar Gruziju. Tās ir svarīgākās ziņas par šīm attiecībām.

Tad vēl ir problēma ar Lisabonas līgumu. Ja mums nebūs Lisabonas līguma, daudzas dalībvalstis, to skaitā mana, – ņemot savu Padomes priekšsēdētāja cepuri – ir teikušas, ka esošais līgums praksē ir bijis 27 valstu līgums, un, lai mēs paplašinātos, mums ir nepieciešams Lisabonas līgums. Saku jums godīgi, *Doyle* kundze, tāda ir Padomes pašreizējā nostāja.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 4, ko uzdeva **Avril Doyle** (H-0534/08)

Temats: robežu pielāgošanas pasākumi attiecībā uz importētajiem produktiem ar pazeminātu oglekļa saturu

Vai Padome varētu paust savu nostāju jautājumā par robežu pielāgošanas pasākumiem attiecībā uz produktiem ar pazeminātu oglekļa saturu, kas tiek importēti no trešām valstīm ES TKTS tirdzniecības periodā pēc 2012. gada?

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Eiropadome izskatīja jūsu svarīgo jautājumu savā šī gada marta sanāsmē un uzsvēra, ka spēcīgās globālās konkurences apstākļos pastāv oglekļa noplūdes risks dažās nozarēs, piemēram, energoietilpīgajās nozarēs, kas ir sevišķi pakļautas starptautiskajai konkurencei. Tā ir reāla problēma, kas ir jāizanalizē un jāatrisina jaunā direktīvā, ar ko tiktu izveidota Kopienas kvotu apmaiņas sistēma.

Labākais veids, kā atrisināt šo oglekļa noplūdes jautājumu un nodrošināt efektīvu Kopienas kvotu apmaiņas sistēmas darbību, vēl joprojām ir starptautiska nolīguma noslēgšana, *Doyle* kundze. Tomēr ir skaidrs, ka mums ir jābūt gataviem rīkoties arī tad, ja starptautiskais nolīgums netiks noslēgts, un mēs pašlaik diskutējam par piemērotākajiem pasākumiem rūpniecības konkurences uzturēšanai, tajā pašā laikā nodrošinot, ka ES lielā mērā iesaistās siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju apkarošanā.

Mēs uzskatām, ka ir svarīgi rīkoties tā, lai visām rūpniecības nozarēm būtu pietiekama skaidrība par to investīcijām, īpaši laikā, kad ir pasliktinājies ekonomiskais klimats un mēs saskaramies ar starptautiskās izaugsmes palēnināšanos, un viss liecina, ka situācija būs līdzīga arī nākamgad.

Direktīvas priekšlikumā Komisija, ņemot vērā starptautisko sarunu iznākumu, apņemas iesniegt analītisku ziņojumu kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem par problēmu risināšanu iespējamās oglekļa noplūdes gadījumā.

Pastāv divas iespējas: pielāgot bezmaksas kvotu apjomu un/vai integrēt energoietilpīgo nozaru ražoto produktu importētājus Kopienas sistēmā, vienlaicīgi nodrošinot sistēmas atbilstību PTO noteikumiem. Padomes prezidentūra, protams, cer, ka Padome un Parlaments spēs noskaidrot šos jautājumus, lai nodrošinātu Eiropai pašai savu konkurētspējīgu rūpniecisko bāzi un to, ka mēs pēc iespējas ātrā zināsim, kādi mehānismi tiks piemēroti līdz 2011. gadam.

Avril Doyle (PPE-DE). – Es piekřītu, ka robežu pielāgošanas pasākumiem ir jābūt daļai no mūsu aprīkojuma, taču tas ir jānoliek plauktā, nevis jāizmanto kā burkāns vai pātaga starptautiskās sarunās, kurās mēs godprātīgi centāties panākt starptautiska nolīguma par klimata izmaiņu apkarošanu noslēgšanu. Vai ministrs varētu sniegt komentāru par PTO 20. pantu, kas pieļauj šādu izņēmumu, tas ir, aizliegumu, ja ir apdraudēta neatjaunojamu „dabas resursu” saglabāšana? Vai uz mērķiem samazināt oglekļa dioksīdu attiecas šī definīcija, kā tas līdz šim bija attiecībā uz tīru gaisu? Vēlos dzirdēt ministra domas par šo.

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Doyle kundze, es, pirmkārt, uzskatu, kā jūs pareizi pieminējāt, ka mums ir jāizmanto dažādi līdzekļi kā burkāns, nevis kā pātaga, lai nepieļautu, ka pienākumā samazināt siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijas rodas izņēmumi. Otrkārt, mums ir jāatrod līdzsvars starp rūpniecības nozaru pieprasījumiem, kas ne vienmēr ir godīgi šajā ziņā. Runājot par PTO 20. pantu, mēs uzskatām, ka šis pants patiešām attiecas uz likumīgo mērķi saglabāt neatjaunojamās dabas resursus. Saskaņā ar saņemto speciālistu ziņojumu tas atbilst starptautiskās tirdzniecības likuma nosacījumiem.

Syed Kamall (PPE-DE). – Vēlos sveikt ministru šajā sesijā šeit Briselē, nevis Strasbūrā, un pateikt, cik ļoti es vēlētos redzēt Francijas prezidentūru arī turpmākajās sesijās šeit Brisele, nevis Strasbūrā.

Pie tam vēlos pajautāt, vai viņš atbalsta to, ka viens no labākajiem veidiem, kā cīnīties ar globālo nabadzību, ir veicināt uzņēmējdarbību nabadzīgajās valstīs un stimulēt izaugsmi ar tirdzniecību? Ņemot vērā viņa acīmredzamo interesi par robežu pielāgošanas pasākumiem – kas ir patiešām svarīgi nodokļi –, kā viņš uztver kritiku par to, ka robežu pielāgošanas pasākumi ir attīstību bremsējoši un patiesi Eiropas imperiālistu protekcionisma pasākumi eksporta apturēšanai no attīstības valstīm un nabadzīgo cilvēku atstāšanai nabadzībā?

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, kā priekšsēdētājam man ir jāpaliek mierīgam attiecībā pret šiem pilnīgi nepamatotajiem un nepiemērotajiem uzbrukumiem, jo mēs noteikti neesam vienīgi, kas nodarbojas ar uzņēmējdarbību nabadzīgajās valstīs!

Vēl viena svarīga piezīme: es uzskatu, ka mūsu apsvērtie mehānismi – un šeit es atbildu tam, ko Doyle kundze sacīja pirms brīža – nav pātaga, kas izmantojama pret attīstības valstīm. Tomēr, skatoties objektīvi, meklējot līdzsvaru starp konkurētspēju un cīņu pret siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisijām, mums ir jāizveido patiešām līdzsvarotas attiecības ar mūsu galvenajiem partneriem. Viens no šādiem partneriem ir Amerikas Savienotās Valstis, kam, cik man zināms, pašlaik nav tādas saistības šajā jomā, kādas ir mums. Vēl viens partneris ir Japāna, kurai arī ir mazāk saistību un kura pieliek mazāk pūļu. Tad vēl ir Krievija, kurai, kā es vienmēr esmu teici, ir citas vērtības, un mums ir jāzina, kā ar to reāli runāt, kā arī to, ka tā ir lielvara. Ir Brazīlija, Indija un, protams, Ķīna, kas ir Pasaules Tirdzniecības Organizācijas dalībvalsts. Tāpēc es patiešām neredzu, kāpēc mums vairs nevajadzētu būt reālistiem, bet vajadzētu kļūt naiviem. Mums ir jāisteno pamācošs karš pret globālo sasīšanu. Eiropa ir līderis šajā jomā, un tādai tai arī jāpaliek, ir jāizmanto tās priekšrocības starptautiskajās sarunās, piemēram, Kopenhāgenā nākamajā gadā. Tomēr šajā ziņā nav nekādas nepieciešamības kaunēties aizstāvēt savas intereses pret lielvarām, kas ir tik pat bagātas un bagātākas nekā mēs. Kā minēja runātāji iepriekšējos jautājumos, arī mums Eiropā ir savi nabadzības robi.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 5, ko uzdeva **Colm Burke** (H-0536/08)

Temats: Akras Augsta līmeņa forums par palīdzības efektivitāti septembrī

Akras Augsta līmeņa forums par palīdzības efektivitāti, kas plānots septembrī, ir reāla iespēja donorvalstīm un partnervalstīm valdībām uzņemties turpmākas saistības, kas varētu būt plānotas un uzraudzītas, lai sniegtā palīdzība vairāk apmierinātu nabadzīgo vajadzības.

Kādā veidā Padome un dalībvalstis varētu efektīvāk panākt 2005. gada Parīzes deklarācijas mērķus? Vai Padome un dalībvalstis var garantēt ne tikai to, ka valdības ar šo deklarāciju centīsies uzlabot sniegtās palīdzības efektivitāti, bet arī to, ka palīdzības efektivitāte tajā ziņā, kā tā reāli uzlabo nabadzīgo cilvēku dzīvi, arī tiks aplūkota? Vai Padome var sniegt jaunākās ziņas par Parlamenta rezolūciju (P6_TA(2008)0237) par turpmākajiem pasākumiem pēc 2005. gada Parīzes deklarācijas par palīdzības efektivitāti? Tagad, kad mēs esam pusceļā, kā Padome piedāvā nodrošināt, ka dalībvalstis uzņemas atbildību par savu TAM saistību izpildi, ņemot vērā, ka ES sniegtās palīdzības apmērs ir samazinājies no 0,41% no IKP 2006. gadā līdz 0,38% 2007. gadā, kas ir samazinājums par aptuveni 1,5 miljardiem eiro?

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Burke kungs, jūsu jautājumam ir trīs aspekti, kas ir cieši saistīti ar sadarbību un attīstību: palīdzības efektivitāte, Tūkstošgades attīstības mērķi un palīdzības apjoms.

Šis ir ļoti aktuāls jautājums, kas tiks risināts trešajā Akras Augsta līmeņa forumā par palīdzības efektivitāti mazāk nekā mēnesi pirms Ņujorkas Augsta līmeņa sanāksmes par Tūkstošgades attīstības mērķiem 25. septembrī. Vēl viens svarīgs pasākums būs Starptautiskā izvērtēšanas konference par attīstības finansēšanu, kas norisināsies Dohā no 29. novembra līdz 2. decembrim un kurā pārskatīs Monterejas vienošanās īstenošanu.

Padome smagi strādā saistībā ar visām šīm konferencēm un kopš šī gada jūnija ir izdarījusi vairākus secinājumus. Attiecībā uz palīdzības efektivitāti Padome atzīst – lai arī ir panākts zināms progress, vēl daudz ir jādara. Mums ir jānosaka nozares vai projekti, kur Savienība var palīdzēt un sniegt pievienoto vērtību

attiecībās ar citām donorvalstīm. Bez šaubām mums ir jāizmanto arī valstu sistēmas un jānodrošina, ka palīdzības saņēmēji uzņemas lielāku atbildību. Tas ir mērķis, ko esam sev izvirzījuši Akras konferencē, un mēs ceram Akras rīcības plāna kontekstā ieraudzīt ambiciozu stratēģisko deklarāciju, kurā būs definēti stingri, skaidri un izmērāmi mērķi un to īstenošanas termiņi, lai mūsu partneri saprastu, cik svarīgi ir uzlabot palīdzības efektivitāti.

Otrais punkts ir par Tūkstošgades attīstības mērķiem. Visiem partneriem, gan donorvalstīm, gan saņēmējvalstīm, ir kopēja atbildība sasniegt šos mērķus, kuru pamatā ir ilgtspējīga attīstība, un tiem ir jāpilda savas saistības. Šī gada jūnijā Padome apstiprināja ES Rīcības programmu attiecībā uz TAM un izvirzīja vairākus starpposmu mērķus, lai sasniegtu TAM.

Visbeidzot, runājot par palīdzības apjomu, ir taisnība, ka mēs esam nobažījušies par attīstības palīdzības kopējā apjoma samazināšanos no 47,7 miljardiem eiro 2006. gadā līdz 46 miljardiem eiro 2007. gadā. Tomēr, lai gan ir vērojams šāds kritums, Eiropa nemainīgi ir lielākais donors, īpaši Āfrikā, un mēs ceram, ka šis kritums būs īslaicīgs. Ja atsevišķu dalībvalstu sniegtie statistikas dati ir pareizi, 2008. gadā palīdzības apjoms būs ļoti liels un varētu sasniegt Tūkstošgades mērķus 2010. un 2015. gadam. Tāpēc Padome ir lūgusi dalībvalstīm sagatavot paredzamos laika grafikus, lai parādītu, kā tās gatavojas sasniegt savus ODA mērķus.

Colm Burke (PPE-DE). - Runājot par sadarbību ar attīstības valstīm, es saskāros ar vienu gadījumu, kad ES piešķir 1,2 miljardus eiro lielu palīdzību projektam Etiopijā un atklāja, ka Etiopijas valdība piemēroja tai 17% PVN. Tāpēc mani interesē, vai mēs esam panākuši progresu attiecībās ar attīstības valstīm, kas saņem palīdzību.

Mani arī interesē, vai no dalībvalstīm līdz šim ir saņemta kāda informācija par to prognozēm, cik lielu palīdzību tās plāno sniegt 2009. gadā no 2009. gada budžeta. Vai samazināsies palīdzības apjoms dēļ ekonomiskās lejupslīdes daudzās valstīs, un vai prezidentūra rīkojas aktīvi, lai nepieļautu palīdzības samazinājumu?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Man būs atkārtoti jāvēršas pie Burke kunga, lai sniegtu viņam pilnīgākas atbildes, jo pašlaik man nav pieejama informācija par dalībvalstu 2009. gada budžeta prognozēm. Es teicu, ka mēs pieprasījām paredzamos budžetus. Tāpēc es ierosinu atgriezties pie Burke kunga jautājuma vēlāk, un Padomes dienesti sniegs viņam precīzu informāciju par 2009. gada budžetiem, tiklīdz tā būs pieejama – es jau sacīju, ka mums pagaidām ir pieejama nepilnīga informācija. Ja Burke kungs man ļautu, es tāpat rīkotos arī ar Etiopijas jautājumu, lai pārbaudītu, vai tiek ievēroti noteikumi par PVN piemērošanu.

Priekšsēdētāja. - Jautājums Nr. 6, ko uzdeva **Jim Higgins** (H-0538/08)

Temats: ES misija Čadā

Vai Padome varētu sniegt jaunāko informāciju par EUFOR misiju Čadā? Vai ir radušās kādas neparedzētas problēmas un, ja jā, kādas ir svarīgākās gūtās mācības?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Higgins kungs, trīs starptautiskie bataljoni, kas veido EUFOR bruņotos spēkus Čadas austrumos un Centrālāfrikas Republikā tagad darbojas pilnībā. Bruņotie spēki, kas sastāv no kādiem 3 200 karspēkiem, tagad var veikt visas Padomes noteiktās misijas. Ļaujiet man atgādināt par to, ka Albānija, Horvātija un Krievija drīz tur izvietos četrus helikopterus, kas arī ir daļa bruņoto spēku. Ukraina ir uzsākusi sarunas, bet līdz šim vēl nav veikusi nekādas darbības.

Kā jūs zināt, jūsu tautietis, ģenerālis *Patrick Nash*, ir operācijas komandieris, un Padomes prezidentūra vēlas izrādīt īpašu cieņu viņa profesionalitātei.

Pēc apvienotās ES/ANO novērtēšanas misijas Čadā un Centrālāfrikas Republikā no 18. līdz 24. jūnijam, *Javier Solana* iesniedza ziņojumu un sagatavoja ieteikumus par ANO pēcoperācijas pasākumiem. Padome apstiprināja *Solana* kunga ziņojumu šī gada 25. jūnijā, un Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretārs savā ziņojumā, par ko tuvākajā laikā būs diskusijas Drošības padomē, ņems vērā viņa ziņojumu.

Vēlos uzsvērt, ka kopš izvietojanas EUFOR misija ir darbojusies taisnīgi, neatkarīgi un neitrāli. Bruņotie spēki ir palīdzējuši uzlabot drošības sistēmu Čadas austrumos un Centrālāfrikas Republikas ziemeļaustrumos, izvietojoties dažu mēnešu laikā tālu no eiropiešu bāzēm ļoti naidīgā teritorijā; tie ir svarīgi un preventīvi spēki, kas patrulē visā teritorijā, palīdzot padarīt to drošāku, nodrošinot humanitāro organizāciju eskortu pēc to pieprasījuma, palīdzot tām atvērt piegādes ceļus, pēc pieprasījuma aizsargājot noteiktas vietas vai

sniedzot alternatīvus risinājumus, lai palīdzētu šīm organizācijām veikt to uzdevumus. Visbeidzot, tie ir palīdzējuši vietējai policijai būt aktīvāki un izvērst tās darbības.

EUFOR spēki rīkojas saskaņā ar savām pilnvarām, un to rīcība bija vērojama protestantu uzbrukumos Gozbeidā un Biltinē šī gada jūnija vidū, kad tie evakuēja, deva patvērumu un aizsargāja aptuveni 300 humānās palīdzības darbiniekus, kuri pieprasīja šādu palīdzību, un šie spēki arī novērsa tirgus izlaušanās Gozbeidā. Īrijas karaspēks, kas sargāja pārvietotos cilvēkus, ļoti efektīvi reaģēja uz tiešu apšaudi.

Jūlijā sadursmju laikā starp *Dadjo* un *Mouro* kopienām Kerfi, *EUFOR* izvietoja pastiprinātu patruļu, lai aizsargātu un evakuētu apmēram 30 humanitārās palīdzības darbiniekus.

Vēlos uzsvērt, ka *EUFOR* ļoti cieši sadarbojas ar ANO operatīvo grupu *MINURCAT*, kas darbojas Centrālāfrikas Republikā un Čādā, un, kā es teicu, tie ļoti cieši sadarbojas ar humanitārajām organizācijām.

Jim Higgins (PPE-DE). - (GA) Kad beigsies lietus periods, vai starp valdību un nemierniekiem neizcelsies karš? Kad Padome mums varēs pateikt par citām pilsētām, kas ir gatavas iesaistīties misijā ar savu karaspēku, aprīkojumu un naudu?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) *EUFOR* spēki nebija iesaistīti sadursmēs starp valdību un nemierniekiem, tāpēc tie veic savu misiju ļoti objektīvi un neatkarīgi no konfrontācijām, ko rada iekšzemes problēmas starp valdību un nemierniekiem. Spēki pilda savas pilnvaras neitrāli, neiejaucoties Čadas un Centrālāfrikas Republikas iekšlietās, un to galvenais mērķis ir uzlabot drošību Čadas austrumos un Centrālāfrikas Republikas ziemeļaustrumos. Kad tie iesaistījās manis minētajās konfrontācijās un notikumos, tas tika darīts tikai tāpēc, ka bija apdraudētas humanitārās misijas. Spēki iejaucās, lai aizsargātu šīs misijas.

Colm Burke (PPE-DE). - Es biju Čādā šī gada martā, trīs mēnešus pēc nemiernieku uzbrukuma. Es pavadīju tur sešas dienas, tiekoties ar dažādām cilvēku grupām, un viena no lietām, kuru es sapratu, bija nepieciešamība uzaicināt uz tikšanos nemiernieku grupu pārstāvjus. Mani interesē, vai ANO vai Eiropas Savienība ir panākusi progresu tajā ziņā, ka pašlaik apmēram 7 000 līdz 10 000 cilvēku, kas jaunāki par 18 gadiem, ir ķērušies pie ieročiem. Lai panāktu kādu progresu, kādam ir jāaicina nemiernieki uz pārrunām. Mani interesē, vai ir panākts progress?

Marian Harkin (ALDE). - Vēlos pajautāt ministra viedokli par šīs misijas nākotni. Man šķiet tā beigsies nākamā gada marta beigās. Vai viņš paredz, ka misija varētu turpināt darboties zem *UFOR* karoga vēl sešus mēnešus pēc tam, vai varbūt tā turpinās savu darbību zem ANO karoga? Vai, viņaprāt, pastāv iespēja, ka misija beigs savu darbību nākamajā martā? Kā jau teicu, es vēlētos dzirdēt viņa viedokli par misijas nākotni.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Atbildot *Burke* kungam un *Harkin* kundzei, es uzskatu, ka mums ir izejums būt lepniem par šo misiju. Ļaujiet man atgādināt, ka šī ir visu laiku lielākā šāda veida misija.

Atbildot *Harkin* kundzei, mēs mudinām Apvienoto Nāciju Organizāciju nodrošināt, lai *MINURCAT* beidzot pārņem *EUFOR* misiju. ES īpašais pārstāvis, vēstnieks *Torben Brylle*, sazinās ar nemiernieku grupām. Es melotu, ja teiktu, kas viss ir labi.

ES uzskatu, ka šī misija ir ļoti nepieciešama, ka tā dara visu iespējamo pārvietoto cilvēku labā, to cilvēku labā, kas cieš. Mēs saskaramies ar reālu humanitāru palīdzību, taču tajā pašā laikā misijai vēl joprojām trūkst cilvēku – kā mēs arvien to uzsveram un par to žēlojamies – un Padome labprāt stiprina šos spēkus, pirms tos pārņems Apvienoto Nāciju Organizācija. Jebkurā gadījumā tas būs ilgtermiņa projekts. Atbildot *Harkin* kundzei, vēlos teikt, ka mēs dotu priekšroku pārejai uz paplašināšanos.

Priekšsēdētājs. – Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

Ar šo tiek noslēgts Jautājumu laiks.

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.05 un atsāka plkst. 21.00.)

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

12. Saistībā ar pieprasījumu aizstāvēt deputāta imunitāti veiktie pasākumi (sk. protokolu)

13. Eiropas ombuda īpašais ziņojums Eiropas Parlamentam, pamatojoties uz projektu ieteikumam Eiropas Komisijai saistībā ar sūdzību 3453/2005/GG (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0289/2008), ko Lūgumrakstu komitejas vārdā iesniedza *Proinsias De Rossa*, par Eiropas ombuda īpašo ziņojumu Eiropas Parlamentam, pamatojoties uz projektu ieteikumam Eiropas Komisijai saistībā ar sūdzību 3453/2005/GG (2007/2264(INI)).

Proinsias De Rossa, referents. – Priekšsēdētāja kungs, man ir prieks būt šeit šovakar, kaut arī man labāk patiktu, ja tas notiktu nedaudz ātrāk. Tomēr ir svarīgi, lai Parlaments apspriestu par šo ziņojumu.

Šis ziņojums ir par sūdzību pret Komisiju par pienākumu neizpildi. Eiropas Parlaments par šo gadījumu tika informēts speciāla Eiropas ombuda ziņojuma veidā. Speciāla ziņojuma iesniegšana Eiropas Parlamentā ir pēdējais patstāvīgais solis, ko ombuds var spert, meklējot apmierinošu atbildi iedzīvotāju vārdā. Tāpēc šāda veida ziņojumi tiek iesniegti retos gadījumos.

Mans ziņojums Lūgumrakstu komitejas vārdā apstiprina ombuda secinājumu, ka Komisijas nespēja izskatīt lūgumraksta iesniedzēja sūdzību, ko ombuds objektīvi atzina par nepamatotu atlikšanu uz vairākiem gadiem, ir pienākumu neizpilde.

Es vēlos uzsvērt, ka šis ziņojums nav saistīts ar Eiropas tiesību akta saturu, bet gan ar Komisijas nespēju izskatīt sūdzību, un tāpēc es vēlos norādīt, ka nepieņem vienīgo GUE/NGL grupas iesniegto šī ziņojuma grozījumu, kas paredz ieviest ar pašu tiesību aktu saistītus elementus.

Sākotnējā sūdzībā Komisijai 2001. gadā tās iesniedzējs, ārsts no Vācijas, pieprasīja, lai Komisija uzsāk pienākumu neizpildes procedūru pret Vāciju, argumentējot prasību ar to, ka šī valsts ir pārkāpusi Padomes Direktīvu 93/104/EK, kas zināma kā Darbalaika direktīva. Lieta bija tāda, ka Vācija tādā veidā pielāgoja šo direktīvu attiecībā uz ārstiem un slimnīcām, konkrēti, attiecībā uz ārstu dežūrlaikiem, ka tika pārkāpti šīs direktīvas nosacījumi. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tas radīja būtisku darbinieku un pacientu apdraudējumu.

Ombuds atzina, ka sūdzības neizskatīšana 15 mēnešus bija Komisijas pienākumu neizpilde.

Tajā pašā laikā Vācijā tika pieņemti jauni tiesību akti, lai pienācīgi pārņemtu šo direktīvu, un Komisija informēja sūdzības iesniedzēju, ka tai bija nepieciešams laiks, lai pārbaudītu jauno tiesību aktu atbilstību Kopienas tiesību aktiem, kā arī to, vai tā efektīvi piemēroja jaunus tiesību aktus minētās sūdzības gadījumā.

Tad, 2004. gadā, Komisija informēja sūdzības iesniedzēju, ka tā ir pieņēmusi jaunus priekšlikumus sākotnējās direktīvas grozījumiem un izskatīs sūdzību atbilstīgi šiem priekšlikumiem. Pēc gada, 2005. gadā, sūdzības iesniedzējs atkal vērsās pie ombuda, jo Komisija ignorēja viņa iepriekšējos konstatējumus.

Nav pierādījumu tam, ka kopš priekšlikuma sagatavošanas 2004. gadā Komisija ir veikusi kādas darbības ārsta sūdzības izskatīšanā. Tā vietā, lai pieņemtu vienu no diviem iespējamiem lēmumiem – uzsākt oficiālu pienākumu neizpildes procedūru vai slēgt lietu – Komisija atturējās no jebkādam turpmākām darbībām šajā lietā. Patiesi, tam, ka direktīvā tika gatavots grozījums (kas, starp citu, vēl nav stājies spēkā – un tagad ir 2008. gads), nav nekāda sakara ar sūdzību. Kopienas tiesību akti neparedz iespēju neņemt vērā spēkā esošos tiesību aktus, pamatojoties uz to, ka tiek apsvērti un iespējams stāsies spēkā jauni tiesību akti.

Manā ziņojumā tiek pieprasīts Komisijai sniegt to dalībvalstu sarakstu, kuru tiesību akti neatbilst Darbalaika direktīvas nosacījumiem, norādot, kādas darbības Komisija veic, lai to novērstu. Komisija tiek mudināta veikt tūlītējas darbības saskaņā ar tās prerogatīvām visos gadījumos un visās dalībvalstīs, kur direktīvas piemērošana – vai esošo direktīvu īstenošana – neatbilst likumdevēja un patiesībā arī Eiropas Kopienas Tiesas izstrādātajiem tiesību aktiem. Es iesaku Parlamentam izskatīt šo ziņojumu.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Dāmas un kungi, paldies par man sniegto iespēju paust savu viedokli par deputāta runu un apspriešanai piedāvāto jautājumu kopumā. Sūdzība attiecībā uz Darbalaika direktīvu ir saistīta ar Eiropas Kopienas Tiesas spriedumiem *SIMAP* un *Jaeger* lietā par dežūrlaiku, kā jau tas tika minēts. Tas ir jautājums, kas direktīvā nav skaidri minēts. Turklāt saskaņā ar dalībvalstu teikto Eiropas Kopienas Tiesas interpretācija ir radījusi būtiskas problēmas un tālejošu ietekmi uz sabiedrības veselības aprūpes un neatliekamās palīdzības pakalpojumu finansēšanu un organizāciju.

Mēģinot risināt šo spriedumu radītās problēmas, Komisija 2004. gadā veica plašas konsultācijas. Tā secināja, ka piemērots risinājums būtu ierosināt grozījumu, kas precizētu direktīvas piemērošanu dežūrlaikam un brīvajam laikam. Šo grozījumu Komisija ierosināja 2004. gadā. Ņemot vērā, cik svarīgi ir neatliekamās palīdzības pakalpojumi, Komisija 2004. gadā pieņēma lēmumu, ka tā neuzsāks pienākumu neizpildes

procedūras gadījumos, kad tiesību aktā būs iestrādāts minētais grozījums. Komisija atzīst, ka šajā gadījumā sūdzības izskatīšana notika neparasti ilgi, taču es paskaidroju, kāpēc tā notika.

Ņemot vērā, ka esošais *acquis* ir spēkā līdz brīdim, kad spēkā stāsies ierosinātais grozījums, Komisija atstāja atklātu jautāju par to, kā risināt šo konkrēto sūdzību, kā arī citas sūdzības attiecībā uz šo jautājumu. Turklāt attiecīgos gadījumos Komisija ierosināja pienākumu neizpildes procedūras saistībā ar Darbalaika direktīvu, ja uz konkrēto gadījumu nebija attiecināms grozījums.

Komisija arī rūpīgi uzrauga un analizē grozījumus dalībvalstu tiesību aktos, kā arī likumdevēju, tiesu, strādnieku un darba devēju reakciju uz Eiropas Kopienas Tiesas lēmumiem. Tas ir ļoti svarīgi, jo šajā konkrētajā sūdzībā skartais jautājums ir aktuāls ne vienai vien dalībvalstij.

Komisija īsā termiņā, aptuveni divu mēnešu laikā, iesniegs Parlamentam detalizētu ziņojumu par Darbalaika direktīvas īstenošanu un aktuālāko informāciju par atbilstību *acquis*, tai skaitā *SIMAP-Jaeger* spriedumiem, visās 27 dalībvalstīs. Ziņojumā būs arī iekļautas dažādas reakcijas uz vairākiem priekšlikumiem esošajā ziņojumā.

Kas attiecas uz secinājumiem par procedūru ierosināšanu vispārīgos tiesību akta pārkāpumu gadījumos, Komisija uzskata, ka nav pareizi izdarīt vispārīgus secinājumus par tiesību akta pārkāpuma procedūrām, ko parasti ierosina Komisija, pamatojoties uz šo konkrēto sūdzību saistībā ar Darbalaika direktīvas piemērošanu dežūrākam. Parasti Komisija pieņem lēmumu par saņemto sūdzību gada laikā, taču tas ir vispārīgs princips un var netikt piemērots visos gadījumos.

Alejandro Cercas, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es runāju savā un to 34 Nodarbinātības komitejas locekļu vārdā, kuri pagājušajā maijā nobalsoja par patstāvīgo ziņojumu, ko mēs bijām sagatavojuši apspriešanai. Mēs visi piekrītam ziņojumam un novērtējam *De Rossa* kunga, kuru mēs visi atbalstām, paveikto darbu.

Dažās sekundēm mēs vēlamies īsumā pateikt, ka esam noraizējušies ne tikai par pamatojumu tam, kāpēc ārsti pavada tiks daudz laika dežūrās, un Darbalaika direktīvai, bet arī tāpēc, ka saskaramies ar satraucošu situāciju: Eiropas iedzīvotāji nesaņem atbildi no Komisijas, kad viņiem ir nepieciešama informācija.

Otrkārt, mēs esam noraizējušies tāpēc, ka, šķiet, ka Komisija zināja par likumdošanas *lacuna*, kad tā uzsāka direktīvu grozīšanas procedūras.

Lai arī laiks, kas man ir dots ir īss, man ir jāpasaka komisāram, ka neatkarīgi no tā, ko mēs vai Komisija domā par judikatūru vai spēkā esošo tiesību aktu, Komisijas pienākums ir pildīt pievienošanās līgumos noteiktās saistības un rīkoties, un tā nedrīkst kavēt kādu noteikumu vai jebko citu, kas varētu radīt nenoteiktību par Kopienas *acquis*.

Mairead McGuinness, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties *De Rossa* kungam par viņa ziņojumu.

Es ļoti uzmanīgi klausījos Komisijas atbildē un vēlos atgādināt, ka šis ziņojums ir par to, kā Komisija rīkojās ar sūdzību. Lai arī temats bija ļoti pretrunīgs un aktuāls, šodien šeit mēs spriežam par to, kā Komisija rīkojas ar sūdzībām. Mēs atbalstām ombuda secinājumus par pārmērīgu kavēšanos, kā to šovakar atzina Komisija šajā plenārsēžu zālē.

Vēlos tikai pateikt, ka sūdzību gadījumā cilvēki vērsas Komisijā, jo viņiem ir problēma un viņi cer saņemt kādu atbildi – iespējams ne uzreiz, bet noteikti arī ne pēc mēnešiem un gadiem.

Vēlos pievērst jūsu uzmanību jautājumam par sabiedrību „Equitable Life”, kur mums bija viegls regulējums un nebija īstas skaidrības par to, kā Kopienas tiesību akti patiesībā ir piemērojami – un mēs redzējām šī gadījumā šausmīgās sekas.

Visbeidzot, Komisijā pašlaik ir iesniegta sūdzība par Īrijas teritorijas plānošanas tiesību aktu piemērošanu. Lai arī sākotnēji Komisija rīkojās ļoti aktīvi un atbalstoši, es baidos, lai šajā jautājumā neiestātos klusums. Vēlos, lai tiktu panākts progress.

Maria Matsouka, *PSE grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, lai arī šī jautājuma saturs nav saistīts ar likumdošanu, tas ir ļoti svarīgs Eiropas tiesību aktu interpretācijas un izstrādes ziņā. Šī iemesla dēļ es apsveicu ombudu par viņa iniciatīvu sagatavot šo speciālo ziņojumu un manu kolēģi *De Rossa* kungu par viņa atbalstu pozīcijai, ka Komisija, izskatot sūdzības, nedrīkst patvaļīgi interpretēt tiesību aktus, īpaši pret iedzīvotājiem.

Ticībai Eiropas Savienībai, kuru mēs vēlamies redzēt iedzīvotājos, ir jārodas, pamatojoties uz tādu tiesību aktu īstenošanu, kas aizsargātu iedzīvotāju tiesības un tiktu piemēroti pareizi.

Komisijai vajadzēt cienīt savu kā pievienošanās līgumu aizbildņa lomu un nepieļaut, ka, pārskatot Eiropas tiesību aktus, tiek kavēti Padomes lēmumi, tādējādi traucējot esošo tiesību aktu īstenošanu. Turklāt ES vajadzēja rīkoties nekavējoties, kur to ļāva procedūras.

Komisijas pienākums ir uzskatāmi parādīt dalībvalstu nevēlēšanos vai nespēju piemērot Eiropas tiesību aktus. Tādējādi, no vienas puses, iedzīvotāji iemācīsies pārbaudīt, cik lielā mērā valsts institūcijas pilda savas Eiropas saistības, un, no otras puses, valdībām beidzot vajadzēs atbildēt par savu saistību izpildi.

Marian Harkin, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, vēlos apsveikt referentu *De Rossa* kungu par viņa izcilo ziņojumu. Kā Lūgumrakstu komitejas loceklis es vienmēr apzināti attiecos pret to, ka daudziem ES iedzīvotājiem mēs esam ES seja. Ar 'mēs' es domāju Lūgumrakstu komiteju un Komisiju, kas arī izvērtē lūgumrakstus. Šajā konkrētajā gadījumā sūdzība tika ignorēta un ombuda spriedums bija tāds, ka tā ir pienākumu neizpilde.

Man ir prieks, ka referents un Lūgumrakstu komiteja piekrit viņa nostājamajam. Eiropas iedzīvotājiem ir tiesības sagaidīt, ka Komisija kā pievienošanās līgumu aizbildne nodrošinās, ka Eiropas tiesību akti tiek īstenoti laikus un efektīvi. Viņiem ir arī tiesības noteiktā laikā sagaidīt efektīvu atbildi, un, kamēr Komisijai ir rīcības brīvība noteiktos gadījumos – t.i., izskatīt vai neizskatīt pārkāpumu procedūras –, tā nedrīkst nevarēt pieņemt pamatotu lēmumu noteiktā laikā, kā tas notika šajā gadījumā.

Runājot par 1. grozījumu, tas ir jautājums, kas ir jāizskata, taču atsevišķi no šī ziņojuma.

Visbeidzot, personīga piebilde par Lūgumrakstu komitejas darbu: lūgumrakstu iesniegšana daudziem iedzīvotājiem ir vienīgais veids, kā sazināties ar ES institūcijām. Ir ļoti svarīgi, lai šī sistēma darbotos efektīvi un pārredzami. Komisija ir daļa no šī procesa, taču arī Parlaments ir tajā iesaistīts. Mums ir jānodrošina, lai komitejai būtu pietiekami daudz resursu, lai tā varētu veikt savu darbu efektīvi un laikus.

Lai pilnībā saprastu šo jautājumu, mums ir jāieņem lūgumraksta iesniedzēja ādā un jāparaugās no viņa skatījuma. Atsevišķi vai mazās grupās viņi izmanto šo sistēmu. Ja sistēma neatbild efektīvi, viņi to uztver kā birokrātisku murgu, un tas atsvešina lūgumrakstu iesniedzējus un iespējams ikvienu, ar ko viņi par to runā. Sabiedrības un ES interesēs mēs nedrīkstam tā rīkoties.

Marcin Libicki, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šodien es runāju gan Nāciju Eiropas apvienības vārdā, gan kā Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētājs. Man ir prieks, ka visi līdz šim runājušie ir šīs komitejas locekļi, patiesībā tāds ir arī šodienas sēdes priekšsēdētājs. Tas nozīmē, ka mēs esam labi informēti par šo tematu.

Dāmas un kungi, šodien izskatāmā *Proinsias De Rossa*, kuru es apsveicu ar izcilo dokumentu, ziņojuma iemesls ir Eiropas ombuda, ar kuru mēs kā Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komiteja pastāvīgi sadarbojamies, ziņojums. Mūsu sadarbība ar Eiropas ombudu ir ļoti apmierinoša. Visi mēs ikdienā saskaramies ar viņa darbu, jo Lūgumrakstu komiteja ir Parlamenta iecelta iestāde, kas atbildīga par sadarbību ar ombudu.

Visi par šo tematu runājušie zina, ka procedūru ilgums ir Eiropas iestāžu murgs un tāpēc acīmredzot arī iedzīvotāju murgs. Mums ir jāaicina Eiropas Komisija pildīt tai uzliktos pienākumus ātrāk.

Es vēlos uzsvērt ļoti svarīgu punktu *Proinsias De Rossa* ziņojumā, proti, pirmo rindkopu, kurā teikts, ka „Eiropas Parlaments apstiprina Komisijai sniegtos ombuda ieteikumus”. Parlaments kā parasti apstiprina ombuda ieteikumus, jo parasti viņa prasības un argumenti ir pamatoti.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, sākumā vēlos vērsties pie komisāra. Šorīt, komisār, jūs mēģinājat mums pateikt, kāda laba programma ir padomā Komisijai Eiropas iedzīvotājiem, tāda, kas nodrošinās viņiem labas darbavietas un parādīs ES sociālo pusi. Taču, kad pienāk laiks rīkoties, Komisija izvēlas nedarīt neko.

Šajā gadījumā runa ir par vācu ārsta sūdzību un darbībām, kas veiktas, reaģējot uz to. Bija diez gan vienkārši izvērtēt atbilstību esošajiem minimālajiem standartiem attiecībā uz darba stundu skaitu Eiropas Savienībā. Komisija nespēja izdarīt pat to. Jūsu rīcība bija ļoti tālu no tā, ko no jums kā pievienošanās līgumu aizbildņa varētu sagaidīt. Jūs gadiem ilgi neko nesakāt, bet pēc tam jūs pat mazināt standartus. To sabiedrība uztver kā viņu tiesību nodevību. Ar šo klusēšanu un grozījumiem Darbalaika direktīvā jūs esat stipri kaitējuši Eiropas Savienības projektam. Tam ir jāklūst skaidram.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, iedzīvotāju iesniegtās sūdzības ir labs veids, kādā uzzināt par Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem. Šī lieta, kas ir vilkta garumā septiņus gadus, liecina par Vācijas valdības nespēju pienācīgā veidā piemērot direktīvu noteiktiem darbalaika organizācijas aspektiem (tā ir Direktīva 2003/88, kas atsauc un aizstāja Direktīvu 93/104). Ombuds uzskata, ka efektīvas atbildes nesniegšana ir Eiropas Komisijas pienākumu neizpilde.

Nepamatoti ilgais laika periods, dažkārt pat vairāki gadi, kas ir nepieciešams Komisijai, lai sagatavotu atbildi dalībvalstu nevēribas gadījumos, rada bažas gluži tāpat kā neskaitāmie gadījumi, kad dalībvalstis pārkāpj Eiropas Kopienas Tiesas spriedumus. Šādi gadījumi grauj ticību Kopienas tiesību aktu konsekventai piemērošanai, vieš šaubas par Eiropas Savienības mērķiem un mazina iedzīvotāju pārliecību par Eiropas Savienības iestādēm. Iedzīvotāju sūdzību izskatīšanas kārtībai ir jāatbilst labas pārvaldības principiem. Sūdzības ir jāizskata produktīvi un iespējami īsākā laikā.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, sūdzības par darbalaika organizāciju ir iemesls satraukumam. Padomājiet, kas var notikt, ja darbalaika noteikumus pārkāpj ārsti: var rasties situācija, kad ķirurgam ir jāveic sarežģīta operācija pēc 23 stundu ilgas dežūras. Ir virkne tādu profesiju, kurās nepareiza darbalaika organizācija var radīt draudus dzīvībai. Tāpēc ir ļoti svarīgi izskatīt šādas sūdzības saprātīgā laika periodā.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikt divas lietas. Pirmkārt, vēlos apstiprināt to, ko sacīja *Harkin* kundze par resursiem. Iespējams Komisijā ir problēmas ar resursiem: ja tā ir, mums vajadzētu par to dzirdēt.

Otrkārt, iedzīvotājiem ir jābūt ļoti enerģiskiem, lai neatlaidīgi virzītu sūdzību, kas tiek ignorēta, un es baidos, ka daudziem nav ne laika, ne līdzekļu un iespējams arī iespēju turpināt pretdarboties sistēmai. Cik daudzi no viņiem atmet ar roku sūdzībām – vai šādi dati ir pieejami?

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. - (CS) Dāmas un kungi, es tikai vēlos uzsvērt dažus svarīgus punktus, kurus, manuprāt, vēl vajadzētu izskatīt.

Šajā gadījumā mēs runājam par vienu sūdzību. Šī sūdzība nav parasts gadījums, jo savlaicīga reaģēšana uz iedzīvotāju iniciatīvām ir būtiska un viena no vissvarīgākajām mūsu saistībām. Es domāju, ka rūpīgāk aplūkojot dienaskārtību, ir acīmredzams, ka Komisija šādos gadījumos rīkojas rūpīgi.

Šis bija izņēmuma gadījums, kurš varēja ietekmēt vairākas atsevišķas dalībvalstis. Tāpēc 2004. gadā Komisija izmantoja tās tiesības rīkoties patstāvīgi un rīkojās tā, kā tā rīkojās. Es domāju, ka laiks ir parādījies, ka tas nebija vislabākais lēmums, taču šis lēmums bija viena no Komisijai pieejamām rīcības iespējām.

Vēlos sacīt, ka tādu lietu izskatīšana, kas skar Darbalaika direktīvas pārkāpumus, notiek normālā tempā, jo, kā jau es teicu, laiks pierādīja, ka tas nebija labākais lēmums.

Proinsias De Rossa, referents. - Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties ikvienam, kurš šovakar bija šeit un piedalījās šajās debatēs, kā arī komisāram par viņa atsaucību. Viņa atzinums, ka faktiski ir notikusi kavēšanās izņēmuma kārtā un ka tas iespējams nebija pareizi, ka šāda kavēšanās notika, ir vērtējams atzinīgi.

Tomēr vēl joprojām pastāv viedokļu atšķirības starp Lūgumrakstu komiteju un ombudu par Komisijas interpretāciju par tās tiesībām neizskatīt sūdzību, kad tā uzskata, ka tas nav jādara. Mēs esam pārliecināti, ka šāda rīcības brīvība nedrīkst ievilkties līdz astoņiem gadiem, kā tas ir noticis šodien izskatītajā gadījumā.

Es atzinīgi vērtēju to, ka komisārs ir paziņojis par ziņojuma sagatavošanu divu mēnešu laikā par tiesību aktu piemērošanas atbilstību visās dalībvalstīs, tajā skaitā attiecībā uz šovakar apspriesto sūdzību.

Es domāju, ka ātrāka Komisijas rīcība varētu izraisīt ātrākas izmaiņas Darbalaika direktīvā un iespējams ātrāk novērstu riskus, ar kuriem šo trīs gadu laikā saskārās pacienti mūsu slimnīcās, kur ārsti un medicīnas māsas dežurēja līdz pat 100 stundām nedēļā.

Es domāju, ka strīds par šo jautājumu liecina par pašreizējo pienākumu neizpildes procedūru vājumu un to, kā politiski un resursu apsvērumi var ietekmēt jutīgus jautājumus, kurus vajadzētu risināt saskaņā ar tiesību aktiem, nevis politiskiem riskiem.

Visbeidzot, ir jāsaprot, ka parasti šāda veida sūdzības izskata ombuds un aģentūra, Komisija vai Padome atkarībā no tā, pret kuru no iestādēm sūdzība ir vērstā. Ļoti reti šādi jautājumi mums ir jāizskata šajā plenārsēžu zālē. Ļoti reti šim Parlamentam ir jāapstiprina ombuda lēmums pret Komisiju. Man ir ļoti žēl, ka mums tas ir jādara, taču diemžēl tā tas ir.

Tāpēc es gribētu, lai komisārs norāda, pieļauj un atzīst, ka viņš piekrīt, ka šāda kavēšanas nebija pieļaujama; es arī vēlētos dzirdēt apņemšanos nodrošināt, ka šādas sūdzības vairs nekad netiks izskatītas tik ilgi.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks rīt pulksten 11.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es biju satriekta, izlasot *De Rossa* kunga ziņojumu par sūdzību pret Vāciju par ārstu darbalaika organizēšanu.

Tā ir pilnīgi neefektīva administrēšana, ja Eiropas Komisija nevar izskatīt lūgumraksta iesniedzēja sūdzību, tik nepamatoti ilgi kavējoties. Šis gadījums ir nepārprotams Komisijai piešķirtās rīcības brīvības pārkāpums, interpretējot tās saistības. Tā vietā, lai izmantotu rīcības brīvību, šķiet, ka Komisija ir rīkojusies pilnīgi bezatbildīgi.

Tagad Komisija ir informējusi mūs par to, kā tā plāno organizēt sūdzību izskatīšanu turpmāk, lai tas notiku ātri un pēc iespējas efektīvāk.

Paldies!

14. Sieviešu un vīriešu līdztiesība – 2008. gads (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0325/2008), ko Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā iesniedza *Iratxe García Pérez*, par sieviešu un vīriešu līdztiesību – 2008. gads (2008/2047(INI)).

Iratxe García Pérez, referente. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vēlos sākt savu runu ar pateicību Komisijai par tās 2008. gada ziņojumu par sieviešu un vīriešu līdztiesību, kas ir vispārēja pieeja gan dzimumu jautājumu virzības politikai, gan konkrētiem pret diskrimināciju vērstiem pasākumiem. Lai arī Komisija ziņojumā ir aplūkojusi tās kompetencē esošos jautājumus, ir jāsaka, ka tā nav ņēmusi vērā daudzus citus jautājumus un sarežģītās situācijas, ar kurām saskaras sievietes, un tāpēc mēs centāties tās ietvert šajā ziņojumā Parlamentam.

Es arī vēlos pateikties visiem maniem kolēģiem, kuri palīdzēja uzlabot šo ziņojumu. Ir panākta vienprātība, ka, lai arī ir panākts zināms progress, vēl ir daudz darāmā.

Šajā ziņā pašapmierinātība ir mūsu lielākais ienaidnieks. Ja mēs neapzināmies, kādi izaicinājumi un darbs mūs vēl sagaida, mums būs grūti virzīties uz priekšu vienlīdzības jautājumos.

Šī ziņojumā pamatā ir integrēta pieeja dzimumu līdztiesībai, un tajā ir aplūkoti vairāki jautājumi saistībā ar šo principu. Tie visi ir svarīgi, un mēs nevaram ignorēt nevienu no tiem: sievietes darba tirgū, vardarbība ģimenē, sievietes izglītībā, līdzsvars starp ģimeni un darbu, neaizsargātās grupas tādas kā sievietes imigrantes vai invalīdi. Visi šie aspekti ir jāpatur prātā, un tie ir pelnījuši rūpīgu izpēti un analīzi, taču man dotajā laikā es vēlētos koncentrēties uz tiem aspektiem, kas, manuprāt, ir vissvarīgākie.

Vardarbība ģimenē ir lielākais sociālais bieds mūsdienās ne tikai Eiropā, bet arī visā pasaulē. Sociālā netaisnība, kad sievietes, tikai tāpēc, ka ir sievietes, cieš no vīriešu roku vardarbības dēļ viņu šovīnistiskajām vērtībām, vēl joprojām ir diez gan dziļi iesakņojusies mūsu sabiedrībā.

Tāpēc ir nepieciešams dalībvalstīs veicināt tiesību aktus, kas apkarotu šo sociālo sērgu. Mums ir ļoti labs piemērs Spānijā, kurs pirms dažiem gadiem tika izsludināts Likums pret vardarbību ģimenē; tajā tiek atzītas cietušo sieviešu tiesības un paredzēti visaptveroši pasākumi no profilaksei, līdz ārstēšanai un integrācijai sabiedrībā.

Runājot par sievietēm un darba tirgu, mums ir jāapzinās, ka esam tālu no Lisabonas līguma uzdevumu izpildes. Nodarbināto sieviešu skaits ir pieaudzis, taču to bezdarbs vēl joprojām stipri augstāks par vīriešu bezdarbu, un mums ir jāīsteno politiski pasākumi gan ar Eiropas Komisijas, gan dalībvalstu starpniecību, lai veicinātu sieviešu iesaistīšanos darba tirgū ar tādiem pašiem nosacījumiem kā vīrieši.

Vēl viens dzīves fakts, kuru mēs nevaram ignorēt, ir algu atšķirība; kopš 2003% tā ir 15%. Ir nepieciešami plašāki pasākumi ar uzņēmumu un apvienību iesaistīšanos.

Šajā ziņojumā mēs arī aicinām Kopienas iestādes un dalībvalstis atzīt 22. februāri par Starptautisko vienlīdzīgas samaksas dienu. Sieviete ir jāstrādā par 52 stundām gadā vairāk, lai nopelnītu tik pat, cik vīrietis.

Lai nodrošinātu līdzsvaru starp darbu un ģimeni, mums ir jāmaina fakts, ka 85% neoficiālo ģimenes aprūpētāju ir sievietes. Mums ir nepieciešams vairāk sabiedrisko pakalpojumu saistībā ar bērnu un apgādājamo aprūpi.

Līdzīgi ir ar sieviešu piedalīšanos sabiedriskajā dzīvē. Mums ir jāstimulē iniciatīvas, lai palielinātu sieviešu iesaistīšanos sabiedriskajā dzīvē ar sociālo organizāciju, apvienību un politisko partiju starpniecību. Ievēlēšanai nepieciešamais minimālais balsu skaits bija svarīgs solis, kas ir nepieciešams arī turpmāk, ja mēs tiecamies panākt līdztiesību demokrātijā.

Ir arī citi svarīgi aspekti tādi kā izglītības pieejamība, sociālo stereotipu laušana, jautājumi un grūtības, ar ko saskaras sievietes lauku teritorijās, kurus mēs nevaram ignorēt. Mums ir jāapvieno spēki šajos jautājumos. Mums ir cieši jāsadarbojas ar organizācijām un jāīsteno Eiropas Savienības pamatprincipi attiecībā uz vienlīdzību starp vīriešiem un sievietēm, jo tā mēs virzīsimies uz tiesiskāku un sociāli vienlīdzīgāku Eiropu.

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis*. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Komisija atbalsta ziņojumu un priekšlikumu par rezolūciju par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā. Ziņojuma apstiprināšana liecina par Parlamenta apņemšanos saistībā ar sieviešu un vīriešu līdztiesību un apstiprina Parlamenta atbalstu Komisijas pieejai. Visvairāk vēlos pateikties referentei *Garcia Pérez* kundzei par viņas atbalstu Eiropas Komisijas veiktajiem pasākumiem šajā jomā.

Sieviešu un vīriešu vienlīdzība ir viena no pamatvērtībām Eiropas Savienībā. Tā arī ir joma, kur Eiropa ir vienmēr sociāli attīstījies. Arī pēdējos gados šajā jomā ir iesāktas svarīgas un ambiciozas iniciatīvas. Tas, ka Komisija ir apstiprinājusi plānu panākt vienlīdzīgu sieviešu un vīriešu statusu, uzsver Komisijas vēlmi panākt reālu sieviešu un vīriešu līdztiesību visās jomās Eiropā.

Turklāt Komisijas piezīmes par Parlamenta priekšlikumu par rezolūciju uzsver dažus tematus, kas ir iekļauti plāna prioritātēs, tostarp, sieviešu loma darba tirgū, līdzsvars starp darbu un ģimeni, vienādas iespējas tikt ieceltiem vadošos amatos, kā arī cīņa pret vardarbību ģimenē. Šī pieeja atbilst Komisijas politikai šajā jomā un ietver tematus, kuri tika uzsvērti 2008. gada ziņojumā.

Lai arī šajā sieviešu un vīriešu līdztiesības jomā ir panākts acīmredzams progress, mums vēl priekšā ir svarīgi uzdevumi. Mums ir jāturpina iesāktais darbs un jāpastiprina juridiskā bāze.

Komisija piekrīt referentes viedoklim par to, ka sieviešu un vīriešu līdztiesības nodrošināšanā ļoti svarīgs aspekts ir līdzvara panākšanai starp ģimeni un darbu. Tāpēc sievietēm daudz biežām nekā vīriešiem ir jāpārtrauc mācības un karjera, un ļoti bieži viņas vairs neatgriežas ne pie mācībām, ne darbā. Lai paaugstinātu sieviešu nodarbinātības līmeni, ir ļoti svarīgi nodrošināt augstas kvalitātes bērnu aprūpi, ko varētu atļauties. Komisija nākamo nedēļu laikā iesniegs ziņojumu par progresu šajā jomā.

Turklāt 2006. un 2007. gadā Komisija konsultējās ar darbinieku un darba devēju pārstāvjiem par tematu: līdzsvars starp darbu un ģimeni. 2008. gada jūlijā viņi izteica vēlēšanos diskutēt par bērnu kopšanas atvaļinājumu. Komisija pašlaik neiesniedz nekādus priekšlikumus par šo tematu.

Komisija cer tuvākajā laikā iesniegt iniciatīvu paketi par līdzsvaru starp ģimeni un darbu, konkrēti, ziņojumu par bērnu kopšanu, direktīvas projektu, ar ko groza Direktīvu par bērna kopšanas atvaļinājumu mātei, un direktīvas projektu, ar ko groza 1986. gada Direktīvu par „līdzstrādājošu dzīvesbiedru”. Pašreizējā situācija attiecībā līdzstrādājošiem dzīvesbiedriem lauksaimniecībā un arī citās nozarēs, kur ir ģimeņu uzņēmumi, ir nepieņemama. Tas nav pieņemami, ka dažās valstīs, cilvēkiem, kuri regulāri darbojas ģimenes uzņēmumā, nav tiesības uz sociālajām garantijām, un šķiršanās, laulātā nāves vai finansiālu grūtību gadījumā, viņi nonāk trūkumā.

Līdztiesības politika ir ļoti svarīga, lai novērstu vardarbību, ko pret sievietēm vērs pretējais dzimums, jo tās pamatā ir sievietes un vīrieša spēku nesamērība. No otras puses, efektīvi līdzekļi cīņā pret vardarbību uz dzimumu pamata palīdz aizsargāt sieviešu tiesības sabiedrībā un veicina līdztiesību.

Vardarbība pret sievietēm ir nepieņemama. Izvarošana, meiteņu seksuāla izmantošana, sieviešu tirdzniecība, kas tiek veikta to seksuālas izmantošanas vai darba ekspluatācijas nolūkā, vardarbība mājās, nomocīšana darbā, kā arī tradicionāli vai izkropļojoši paradumi – piemēram dzimumorgānu izkropļošana – kaitē sieviešu veselībai, ierobežo viņu brīvību, cieņu, kā arī fizisko un emocionālo neaizskaramību. Mūsu intervencēm ir jābūt pamatīgām un ļoti efektīvām, īpaši gadījumos, kad vardarbību pret sievietēm vērs starptautiski kriminālie noziedznieki, kā tas notiek sieviešu tirdzniecības gadījumos.

Šī iemesla dēļ Komisija paredz, ka tās 2009. gada darba programmas ietvaros tā pārskatīs un pārskatīs tiesību aktu saistībā ar cilvēku tirdzniecību, ekspluatāciju un bērnu seksuālu izmantošanu, kas ir šausmīgs noziegums galvenokārt pret meitenēm.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka līdztiesības politikai ir būtiska nozīme domāšanas un uzvedības mainīšanā. Tā ir atslēga ne tikai uz tiesisku vienlīdzību, bet arī uz sieviešu un vīriešu līdztiesību. Tāpēc Komisija atzinīgi vērtē Eiropas Parlamenta sniegto atbalstu ar šo priekšlikumu par rezolūciju.

Marian Harkin, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma sagatavotāja*. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, vēlos teikt, ka šis ir ļoti visaptverošs ziņojums un uzsver daudzus jautājumus, kas ir jāatrisina, lai nodrošinātu sieviešu un vīriešu līdztiesību.

Man ir īpašs prieks par to, ka tiek izskatīts jautājums par vardarbību pret sievietēm, jo pārāk daudziem cilvēkiem šķiet, ka vardarbība pret sievietēm ir viņu pašu problēma, kaut gan patiesībā tas ir sociāls jautājums, un, kamēr tas netiek risināts kā sociāls jautājums, mēs nevaram cerēt to novērst.

Turklāt es piekrītu referentei un viņas apgalvojumam par nabadzības feminizēšanu un īpaši apdraudētajām grupām, kā arī galvenajam tematam par vienlīdzīgu piekļuvi pensijām un sociālajiem maksājumiem.

Šajā kontekstā, manuprāt, būtu jārunā par 14. punktu, kas ir tieši par aprūpētājiem. Ņemot vērā, ka līdz 2030. gadam aktīvo cilvēku attiecība pret neaktīvajiem būs 2:1, ģimeņu aprūpētāju nozīme būs daudz lielāka, un, ņemot vērā, ka ES gandrīz 100 miljoniem aprūpētāju – vīriešu un sieviešu, bet pārsvarā sieviešu – nav piemērotas piekļuves sociālajiem maksājumiem vai pensijām, mums ir jānodrošina, lai šī aprūpētāju paaudze nekļūtu par nabadzīgu paaudzi, pievienojot nabadzības feminizācijai arī vecus cilvēkus.

Beigās vēlos paust personīgu komentāru par 9. punktu, kas neatspoguļo Nodarbinātības komitejas viedokli. Es uzskatu, ka teksts ir jāpapildina, nosakot, ka attiecībā uz abortiem ir jāņem vērā dalībvalstu tiesību akti. Māstrihtas līgumam pievienotais protokols nodrošina, ka ES tiesību akti neaizstās Īrijas Konstitūcijas 40.3.3. pantu par nedzimušo aizsardzību.

Īrijā debašu laikā par Lisabonas līgumu daudzi iedzīvotāji man teica, ka ES vēlas uzspiest, lai Īrijā tiktu atļauti aborti. Lai arī es teicu, ka tā nav, daudzi centās pierādīt, ka Parlaments uzstāja uz darba kārtību, un tāpēc es uzskatu, ka mums ir jāizskaidro mūsu nodomi. Iespējams, ka mans viedoklis atšķiras no referentes viedokļa, tomēr par to nav runa. Runa ir par subsidiaritāti, un iedzīvotājiem neatkarīgi no viņu viedokļa par abortiem ir jāvar uz to pašauties. Man šķiet, ka arī mums visiem Parlamentā tā ir jāņem vērā.

Maria Badia i Cutchet, *Kultūras un izglītības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es vēlos apsveikt referenti par viņas pieeju šī ziņojuma par sieviešu un vīriešu līdztiesību sagatavošanai.

Kā Kultūras komitejas referente es vēlos uzsvērt mūsu komitejas galvenos veikumus, kas bija acīmredzami saistīti ar tādām mūsu atbildības jomām kā izglītība, kultūra, sports un komunikācija.

Pirmkārt, mēs piedāvājam veicināt vienādu attieksmi skolās un lauzt dzimumu stereotipus, kas vēl joprojām ir ļoti izplatīti dažos plašsaziņas līdzekļos; īstenot nepieciešamos pasākumus darba nošķiršanas novēršanai dažādās skolu sistēmas jomās, lai nodrošinātu vienlīdzīgu abu dzimumu skolotāju iesaistīšanu visās jomās; novērst dzimumu diskrimināciju saistībā ar atalgojumu izglītības, kultūras, sporta un komunikācijas jomā; veicināt lielāku sieviešu iesaistīšanos vadošajos amatos tādās jomās, kur sievietes parasti ir mazākumā.

Kā referente jau teica, vēl ir tāls ceļš ejams. Man prātā nāk dažas *Machado* rindas: „Ceļotāj, tavā priekšā nav ceļa, tu to veido ejot”, jo, mani draugi, mēs panāksim vienlīdzību, cīnoties par to.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, *PPE-DE grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, manas politikās grupas vārdā es apsveicu komiteju ar tās ziņojumu. Apsveicu arī manu cienjamo kolēģi, kura savā ziņojumā puda Parlamenta viedokli, lai arī dažos jautājumos mēs ierosinājām grozījumus, lai to uzlabotu un lai ar Parlamenta ziņojumu parādītu, kas ir noticis ceļā uz vienlīdzību, pamatojoties uz rīcības plānu un dzimumu vienlīdzības paktu.

Mēs esam guvuši ievērojamus kvantitatīvus panākumus. Mums vēl ir jāuzlabo pasākumu īstenošana. Mums ir jānodrošina paplašināta tiesiskā aizsardzība un tās efektīva īstenošana, katrā dalībvalstī izveidojot par sūdzībām atbildīgo institūciju un definējot sankcijas, pamatojoties uz proporcionalitātes principu.

Mēs arī vēlamies saglabāt proporcionalitātes un brīvas izvēles principu. Runājot par darba un ģimenes apvienošanu, mēs nevēlamies, lai būtu aptvertas tikai strādājošās sievietes. Būtu jāaptver bezdarbnieki, tie,

kuri ir izvēlējušies darboties tikai savā māsaimniecībā, tie, kas ir nodarbināti brīvajās profesijās un ģimenes uzņēmumos.

Mēs vēlamies pastiprināt bērnu kopšanas atvaļinājumus mātēm un ģimenei. Mēs ceram, ka plānotajā Komisijas paziņojumā būs sniegts kāds labs priekšlikums šajā jautājumā.

Tā kā sievietes strādā un mūsdienās vairāk, viņas ir pelnījušas saņemt samaksu par dažādu pakalpojumu sniegšanu.

Zita Gurmai, PSE grupas vārdā. – (HU) Paldies! Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, Komisijas regulārie novērtējumi, kas mums sniedz skaidru priekšstatu par patieso situāciju, ir ļoti svarīgi ceļā uz dzimumu līdztiesību. Komisāra Špidla ieguldījums šajā jautājumā ir ļoti zināms. Pirmais ziņojums par dzimumu līdztiesību tika sagatavots pirms pieciem gadiem, un tagad mēs ceram sagaidīt rezultātus. Saskaņā ar 2008. gada ziņojumu par sieviešu un vīriešu līdztiesību ir panākts neliels progress, taču tajā diemžēl ir minētas arī dažas jomas, kurās nav notikusi nekāda virzība uz priekšu.

Sieviešu un vīriešu algu atšķirība tā arī ir palikusi 15% pēdējo piecu gadu laikā, un mana kolēģe minēja, ka tās ir 54 dienas vai līdz 22. februārim. Lēmumu pieņemšanas procesos iesaistīto sieviešu skaita attiecība pret vīriešu skaitu vēl joprojām ir negatīva, un arī plašsaziņas līdzekļu veidotais sievietes tēls nav labvēlīgs. Lielākā problēma ir tāda, ka nav panākts nekāds būtisks progress nodarbinātības jomā un ar to saistītajos jautājumos, lai arī tas ir ļoti svarīgi, daļēji ES demogrāfisko problēmu dēļ un daļēji dēļ ekonomiskās izaugsmes un vienlīdzības nodrošināšanas. Šīs galvenās prioritātes pieprasa lielāku sieviešu iesaistīšanos darba tirgū.

Lisabonas stratēģijas kvantitatīvais sasniegums ir 12 miljoni jaunu darbavietu, no kurām 7,5 miljonos ir nodarbinātas sievietes, taču tas nenozīmē kvalitatīvu uzlabojumu. Piespiedu daļēja laika darbs, plānotā 65 darba stundu nedēļa, horizontālais un vertikālais darba tirgus, kā arī pienākumu nošķiršana diemžēl izraisīs situāciju, kad darba un privātās dzīves apvienošana kļūs par arvien lielāku problēmu arvien pieaugošā bērnu aprūpes iestāžu trūkuma dēļ. Man šķiet, ka dalībvalstīm ir jāizstrādā saskaņotas stratēģijas un metodes un efektīvi jāievieš tās praksē, kā arī jānodrošina tām reāls politiskais atbalsts. Vēlos apsveikt manu kolēģi ar viņas darbu; viņa ir sagatavojusi izcilu ziņojumu.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es, pirmkārt, vēlos apsveikt savu draudzeni un kolēģi *Iratxe García* ar viņas darbu pie šī ziņojuma, kas man šķiet svarīgs un pilnīgs. Es vēlos uzsvērt vismaz četrus šajā ziņojumā un referentes runā minētos punktus, kas ir svarīgi arī manai grupai.

Pirmkārt, nepieciešamība Eiropas iestādēm veikt pasākumus pret pašreizējo šovinisma vardarbības vilni un darīt to gan likumdošanas līmenī, gan izveidojot skaidru juridisku pamatu pret sievietēm vērstās vardarbības apkarošanai; šādi pasākumi varētu ietvert, piemēram, tādu patvēruma meklētāju tiesību atzīšanu, kuri tiek vajāti dzimuma dēļ.

Otrkārt, runājot par lielāku sieviešu iesaistīšanos lēmumu pieņemšanā, visām iestādēm un politiskajām partijām ir jāizpēta šis jautājums un jāīsteno konkrēti ar to saistīti pasākumi, un šeit mēs neizslēdzam minimālo balsu skaitu, kas nepieciešams ievēlēšanai.

Treškārt, ir svarīgi vienreiz un uz visiem laikiem saprast, ka, lai nodrošinātu sieviešu emancipāciju, sievietēm pašām ir jāpieņem lēmumi par savas seksuālās un reproduktīvās veselības tiesībām.

Ceturtkārt, un paužot nožēlu par nesekmīgu rīcību sieviešu un vīriešu algu atšķirības samazināšanā pēdējo gadu laikā – bēdīgi slavenā „darba samaksas atšķirība” –, ir svarīgi, lai Komisija un dalībvalstis novērtētu stratēģijas un pasākumus, kas ar sociālo partneru atbalstu varētu veicināt situācijas uzlabošanu.

Eva-Britt Svensson GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos apsveikt referenti ar viņas ziņojumu un pilnībā viņu atbalstu. Es arī atbalstīšu grozījumus par darba tirgu, ko iesniedza *Figueredo* kundze. Manai runai tagad ir tikai minūte laiks, tāpēc es neierosināšu nevienu īpašu politisku jautājumu. Es tikai vēlos runāt par vienu lietu, kas, manuprāt, ir izcelšanas vērtā.

Referente ir uzskaitījusi virkni pasākumu, kas ir jāīsteno, lai panāktu sieviešu un vīriešu līdztiesību. Kopā tie bija 45 pasākumi. Es atkārtoju: 45 pasākumi! ES un dalībvalstīm, kas jau sen pieprasīja izvirzīt sieviešu un vīriešu līdztiesību par prioritāti, šis ziņojuma parāda 45 jomas, kurās ir nepieciešams veikt uzlabojumus. Nav nekādas nepieciešamības kaut ko teikt, vien to, ka es piekrītu ziņojumam un galvenokārt piekrītu konkrētu darbību veikšanai tagad!

Urszula Krupa, IND/DEM grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, svarīgs elements šajā ziņojumā ir aicinājums padarīt vieglāku bezdarbnieku atgriešanos darba tirgū pēc pārtraukuma karjerā bērna kopšanas

atvaļinājuma mātei vai tēvam gadījumā un mazināt atšķirības starp vīriešu un sieviešu atalgojumiem un izglītību.

Tomēr ir grūti pieņemt cēloņu saistību starp dzīves problēmām, kas skar daudzus cilvēkus, un būšanu sievietei. Uztverot dzīvi kā cīņu starp dzimumiem, radot jaunu ienaidnieku uz iepriekšējās šķiru cīņas modeļa, šādas situācijas aizstāvjiem tiek dotas tiesības neierobežoti iejaukties ikvienā cilvēka dzīves jomā, tajā skaitā ģimenes dzīvē.

Eiropas problēma nav cīņa starp sievietēm un vīriešiem. Problēma ir tiesību un morāles principu neievērošana, ko izraisa nevaldāma mantkārība un egoisms. Kā sieviete es vēlētos, lai dzimumu līdztiesība neizpaustos visās jomās, bet gan lai pastiprinātos sieviešu aizsardzība un samazinātos viņām uzliktā nasta. Ja viņas vairs neuztvertu kā bezpersonisku darbaspēku, viņas varētu veikt radošu ieguldījumu daudzās ekonomikas jomās.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Šis 2008. gada ziņojums par sieviešu un vīriešu līdztiesību rezumē Eiropas Parlamenta ziņojumu, kas jau ir pieņemts un kas ir svarīgs praksē īstenojams stimuls. Es to uztveru kā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas darba atspoguļojumu, un tāpēc es vēlos visupirms pateikties *García Pérez* kundzei par šī ziņojuma sagatavošanu.

Lai sasniegtu Lisabonas mērķus, ir svarīgi pēc iespējas pilnīgāk izmantot sieviešu potenciālu darba tirgū. Ir svarīgi arī nodrošināt sievietēm pēc iespējas labāku piekļuvi pēcdiploma mācībām un mūžizglītībai, kā arī piekļuvi jaunajām tehnoloģijām un informācijas sabiedrībai, lai viņas varētu būt konkurētspējīgas darba tirgū.

Es ļoti apbrīnoju sievietes, kas vada lielas kompānijas un arī mazus ģimenes uzņēmumus, radot citiem darba iespējas. Līdztekus viņas pienākumiem kā sievai un mātei sieviete uzņēmēja arī pilda vadītājas pienākumus savā uzņēmumā, uzņemoties atbildību ne tikai par savu ģimeni, bet arī par uzņēmuma panākumiem. Kā sabiedrība mēs ne vienmēr pietiekami novērtējam, ko šie pienākumi nozīmē sabiedrībai. Sievietes vadošos amatos ir spiestas pārvarēt daudzus papildu šķēršļus saistībā tieši ar atbildību ģimenē.

Ģimenes un darba līdzsvarošana ir viens no galvenajiem priekšnoteikumiem nodarbināto sieviešu skaita palielināšanai. Tāpēc ir svarīgi ierosināt pasākumus, kas būtu veicami, lai motivētu tēvus ņemt bērnu kopšanas atvaļinājumus, sadalot bērnu kopšanas atvaļinājumu starp abiem vecākiem.

Daudzas sievietes zina, ka mūsdienās viņas ieņems svarīgus amatus tikai, pamatojoties uz savām spējām, nevis ar sociālo atbalsta programmu palīdzību. Kanclere *Angela Merkel* ir acīmredzams piemēram tam, ka sievietēm ir stingra vieta pasaules politikā.

Vēstures grāmatās mēs varam daudz lasīt par vīriešu varonību. Sievietes parādās tikai fonā. Esmu pārliecināta, ka mums ir jāuzņemas atbildība par uzmanības pievēršanu tām nezināmajām sievietēm, bez kurām pasaule nebūtu virzījies uz priekšu.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Cienījamie kolēģi, ir tādi jautājumi, par kuriem daudz runā, bet maz dara. Debatēs par sociālo tiesību aktu paketi mēs runājam par to, ka trūkst instrumentu, lai realizētu vienlīdzīgas samaksas principu un samazinātu vīriešu un sieviešu algu starpību. Bez tiem tā ir tikai tukšas runas un tiesību akti ir veltīgi.

Ir arī tādi jautājumi, saistībā ar kuriem tiek darīts ļoti maz vai nekas, bet par kuriem mēs pat nerunājam. Cilvēki nerunā par 100 000 sievieti, kas tiek pārdotas katru dienu, izņemot tos, kuri runāja šovakar šeit, iespējams tāpēc, ka viņas ir preces, nevis iedzīvotāji. Lielākā daļa no viņām tiek pārdotas prostitūcijas nolūkos. Mēs pieprasām stingru, saskaņotu rīcību pret cilvēku tirdzniecības tīkliem, kā arī saskaņotu rīcību, lai mazinātu prostitūcijas pieprasījumu. Bez pieprasījuma cilvēku tirdzniecībai nebūs iemesla pastāvēt.

Cilvēki arī nerunā par situāciju, kad sievietes strādā kā māsaiņnieces, kur viņas ir neredzamas. Bez jebkādam sociālajām tiesībām vai ar minimālām tiesībām viņas kā sievietes saskaras ar tādiem pašiem ļaunprātīgas izmantošanas riskiem kā sievietes ģimenēs, tajā skaitā ekspluatācijas risku. Ārzemēs strādājošo sieviešu gadījumā traušlā sociālā un ekonomiskā situācija tiek papildināta arī ar politisko tiesību neizpildi. Viņu situācijas pareizs regulējums ir ne tikai tieslietu jautājums, bet tas arī varētu novērst vecu sieviešu augsto nabadzības līmeni nākotnē.

Vēl viens temats, par kuru mēs nevaram runāt, ir sievietes manas valsts valdībā, jo viņas tur vienkārši nav. Cienījamais komisār, cienījamie kolēģi, mums šķiet, ka ir pienācis laiks pāriet no runāšanas par to, kas mums būtu jādara, pie darīšanas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Priekšsēdētāja kungs, pierādījumi liecina, ka pret sievietēm vērsta diskriminācija pastāv un galu galā skar arī strādājošas sievietes, kuru alga ir vidēji par 15% zemāka nekā vīriešiem. Dažās valstīs, tajā skaitā Portugālē, šis cipars pārsniedz 25%, un situācija ir pasliktinājusies pēdējos gados.

Tāpēc mēs aicinām paaugstināt sievietes amatos, maksāt viņām pieklājīgas algas, nodrošināt atbilstību sociālajiem, veselības un drošības standartiem, kā arī samazināt viņu darba stundu skaitu, nesamazinot algas. Tas varētu palīdzēt radīt vairāk darbavietu, kur tiktu ievērotas sieviešu tiesības, un nodrošināt labāku līdzsvaru starp darbu un ģimenes dzīvi.

Ir jāstimulē tādu pasākumu īstenošana, kas apkarotu sieviešu nedrošību darbā un veicinātu koplīgumus, kas aizsargātu darbiniekus, gan sievietes, gan vīriešus. Izrādot cieņu pret sievietēm, ir jāveicina arī tādu pasākumu īstenošana, kas uzlabotu sieviešu piekļuvi seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumiem un paaugstinātu viņu zināšanas par viņu tiesībām un pieejamajiem sabiedriskajiem pakalpojumiem.

Godfrey Bloom (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, diemžēl Lielbritānijā pret sievietēm vērsta diskriminācija ir milzīga. Es zinu, ka manas komitejas – Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas – locekļiem sirdis ir īstajās vietās. Tomēr lielākā daļa diskriminācijas rodas tāpēc, ka nodarbinātības likumi maziem uzņēmumiem, kuri nodarbina sievietes, ir tik apgrūtināti, ka tie vienkārši slepeni ignorē šos likumus.

Es domāju, ka šis ir klasisks neparedzēto seku likuma gadījums. Viens tiesību akts tiek izstrādāts šeit, otrs – tur, bet patiesībā nekas nenotiek, tā pastiprinot sliktu situāciju.

Es negribētu izklausīties nepieklājīgs, taču, kad es paraugos uz savu komiteju – Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteju –, es redzu, ka viņu domāšana ir iestrēgusi 1970-tajos gados – viņi nav virzījušies uz priekšu. Baidos, ka dzīve vairs nav tāda, un, kad es dzirdu cilvēkus runājam par sieviešu emancipāciju, piedodiet, es kā anglis zinu, ka tas notika ļoti sen. Es nezinu, kādas ir problēmas citās valstīs, taču neuzveliet to visu Lielbritānijai, kur nav problēmu, jo, es vēlreiz atkārtāju, jūsu sirdis ir pareizajā vietā (); jūs runājat blēņas.

Mary Honeyball (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, tas, ka es runāju pēc *Godfrey Bloom*, kurš, šķiet, dzīvo tālu 19. gadsimtā, var būt lietderīga sakritība. Viņš patiešām ir slavens ar savu ne tik seno izteikumu par to, ka sievietēm ir jāirta aiz ledusskapja un ka tāds ir viens no viņu galvenajiem dzīves uzdevumiem. Ja es esmu tā, kas nav pavirzījies uz priekšu, es lepojos ar to, jo es, īpaši kā angliete, nevēlos nekādā veidā būt saistīta ar šādiem komentāriem.

Es vēlos pateikt, ka šis izcilais ziņojums ir ierosinājis daudzus ļoti svarīgus jautājumus, un es pateicos referentei par to. Pateicos arī komisāram par viņa komentāriem. Viens īpašs punkts, kuram vēlos pieskarties ir, cilvēku tirdzniecība. Kā pārstāvi no Londonas – un īpaši sievieti no Londonas – mani ļoti interesē šis jautājums, jo Londonu ļoti lielā mērā skar sieviešu tirdzniecība.

Dalībvalstis ir lūgtas parakstīt Eiropas Padomes Konvenciju par rīcību pret cilvēku tirdzniecību. Lai arī dažas dalībvalstis to ir parakstījušas, vēl dažas – patiesībā 15 – to vēl nav izdarījušas, un ir divas, kuras negatavojas to darīt. Tāpēc es aicinu ES dalībvalstis ratificēt šo konvenciju pret cilvēku tirdzniecību un visus šeit klātesošos, tajā skaitā Sieviešu tiesību komitejas locekļus, doties pie savas valsts valdības un likt tai darīt vēl vairāk, nekā tā jau dara saistībā ar zemisko un ļauno sieviešu tirdzniecību.

Věra Flasarová (GUE/NGL). – (CS) Komisār, dāmas un kungi, es atbalstu *Pérez kundzes* un Eiropas Komisijas iesniegto ziņojumu. Statistikas dati, kas liecina, ka sieviešu nodarbinātības līmenis pēdējo gadu laikā ir palielinājies līdz 52%, izklausās labi, taču, kā teikts ziņojumā, vēl ir vesela virkne neatrisinātu problēmu. Sievietes vēl joprojām ieņem tikai trešo daļu vadošo amatu privātos uzņēmumos un citās jomās, tajā skaitā politikā. Lielākajā daļā darbavietu netiek piedāvāti ilgtermiņa līgumi, kas nozīmē, ka nākotnes perspektīvas ir neskaidras. Tieši šādās darbavietās bieži strādā sievietes. Viņas vēl joprojām tiek uzskatītas par cilvēkiem, kuru galvenais uzdevums ir rūpēties par ģimeni, bet viņu ieņēmumi ir tikai ģimenes budžeta papildinājums. Tāpēc vēl joprojām sievietes saņem mazāku samaksu nekā vīrieši par to pašu darbu un ar vienādu kvalifikāciju. Šie stereotipi vēl joprojām ir viens no diskriminācijas instrumentiem pret sievietēm darba tirgū. Man šķiet, ka darbadevēji nelabprāt maksā sievietēm pabalstus, lai palīdzētu bērnu aprūpē, tādējādi veicinātu sieviešu profesionālo un karjeras izaugsmi.

Mihaela Popa (PPE-DE). – (RO) Mēs runājam par nepieciešamību apkarot pret sievietēm vērsto vardarbību, veicinot sieviešu iesaistīšanos sabiedriskajās aktivitātēs, un aspektu, kas ir Kultūras komitejas kompetencē – sieviešu un vīriešu izglītības neatbilstību novēršanu.

Lai arī sievietēm ir labāki panākumi izglītības jomā nekā vīriešiem, darba tirgū vēl joprojām pastāv samaksu nevienlīdzība dzimumu starpā. Es kā Kultūras un izglītības komitejas locekle iesniedzu grozījumu CULT sagatavotajam atzinumam par šo ziņojumu. Es uzskatu, ka ir svarīgi no plašsaziņas līdzekļiem izskaust sieviešu attēlošanu pazemojošās situācijās, ņemot vērā to, kā paziņojumi plašsaziņas līdzekļos ietekmē sabiedrības uzskatus un attieksmi.

Sieviešu un vīriešu līdztiesības nodrošināšana visās Eiropas Savienības politiskajās jomās vēl joprojām ir aktuāls Rietumu sabiedrības jautājums.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Ziņojums sākas ar rindkopu, kurā ir teikts, ka sieviešu un vīriešu līdztiesība ir būtisks Eiropas Savienības princips, princips, kurš ir bijis spēkā 50 gadus. Tomēr ziņojuma turpinājumā ir 46 rindkopas, kurās ietverti ieteikumi, aicinājumi un pieprasījumi ievērot šo principu. Ir minēti arī tādi svarīgi ieteikumi kā vienlīdzīga piekļuve līdzekļiem, izglītībai, veselības aprūpei un darba samaksai. Tiek pieprasīts apkarot pret sievietēm vērstu vardarbību, apkarot sieviešu tirdzniecību un tā tālāk.

Šādi ziņojumi noteikti ir svarīgi, un es apsveicu referenti. No otras puses, tajā ir runa par nepiemērotu jau apstiprinātu tiesību aktu piemērošanu. Tajā ir uzsvēta neatbilstīga kontrole un sankcijas. Tajā arī uzsvēta politiku liekulība, kuri ārēji pauž atbalstu sieviešu un vīriešu līdztiesībai, taču reāli to neievēro, un tāpēc mēs nesagaidām to, uz ko ceram.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, kad mēs analizējam rezolūciju par sieviešu un vīriešu līdztiesību, ir grūti to neatbalstīt. Es runāju tieši par punktiem saistībā ar vardarbību pret sievietēm un izglītības nepieciešamību. Mēs labi zinām, ka audzināšana un izglītība ir labākais veids, kā izskaust sieviešu diskrimināciju un pret viņām vērstu vardarbību.

ES iedzīvotāji ir diez gan neinformēti par sieviešu tirdzniecību un bieži neapzinās, ka šāda šausmīga, brutāla un civilizētajā pasaulē pilnīgi nepieņemama tirdzniecība notiek mūsdienās. Tāpēc es uzskatu, ka lielu daļu līdzekļu vajadzētu piešķirt informatīvas kampaņas organizēšanai.

Tomēr ir jāuzsver, ka par spīti visām sarežģītajām problēmām, par kurām mēs diskutējam, pēdējo gadu laikā sieviešu un vīriešu līdztiesības jomā ir panākts būtisks progress, un īpaši tas ir novērojams lauku reģionos.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, sieviešu un vīriešu līdztiesībai vajadzētu būt Eiropas sabiedrības pamatprincipam.

Nesenais *Eurobarometer* pētījums liecina, ka sievietes lauku rajonos netiek iesaistītas lēmumu pieņemšanā kopienās, kurās viņas darbojas, viņām nav stabila darba un lielākā daļa no viņām pilda tikai mājāsaimnieču pienākumus, dažviet šādu sieviešu skaits sasniedz pat 98%. Tomēr vairāk kā 50% sieviešu vēlētos iesaistīties Eiropas darba tirgū, kā arī iegūt kvalifikāciju, kas varētu stimulēt viņu nodarbinātību valsts pārvaldē, lauksaimniecībā, sociālās palīdzības vai izglītības jomā. Liela daļa sieviešu arī vēlētos izmantot Eiropas sniegtās iespējas, sākot uzņēmējdarbību.

Līdz ar to es uzskatu, ka ir jāatbalsta lauku sieviešu vēlēšanās iesaistīties sabiedriskajā dzīvē, pastāvīgi pilnveidoties un piedalīties sava reģiona ekonomiskajā attīstībā. Diskriminācijas novēršanai ir nepieciešams apvienot eiropiešu spēkus. Tādām programmām kā Eiropas Sociālais fonds un Partnerības attīstība ar pašvaldībām vajadzētu piešķirt lielākus līdzekļus sieviešu atbalstam lauku rajonos.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Dāmas un kungi, paldies par šo diskusiju! Vispārīgi runājot, aplūkojot izdarīto, var teikt, ka ir panākts ievērojams progress, taču, dāmas un kungi, ir skaidrs, ka vēl ir tāls ceļš ejams. Tāpēc Komisija mēģina virzīt sarežģītas sarunas, izmantojot visus mūsu rīcībā esošos rīkus. Es esmu atsaucies, piemēram, uz jau sagatavotu likumdošanas priekšlikumu un nodomu pastiprināt sodus par cilvēku tirdzniecību.

Es arī gribu teikt, ka pūlēm panākt līdztiesību, ir jābūt pamatotām ar ļoti ētiskiem apsvērumiem, un, ja arī neviens iemesls nebūs saistīts ar sociālā līdzsvara, sociālās sistēmas vai ekonomikas stabilitātes nodrošināšanu, tik un tā būs pareizi un nepieciešami turpināt rīkoties neatlaidīgi. Tomēr es vēlos sacīt, ka reāla iespēju vienlīdzība ir galvenā Eiropas Savienības prioritāte, un nevienai valstij, kas nevar nodrošināt vienlīdzīgas iespējas, nav ilgtermiņa nākotnes globālās konkurences apstākļos. Tas ir ne tikai godīgi un ētiski nenoliedzami, bet arī izdevīgi. Es domāju, ka arī šī iemesla dēļ ir ļoti būtiski virzīties uz priekšu, nevis dzīvot apmierinātībā ar panākumiem, kurus kaut kādā mērā var uzskatīt par progresu, taču, no otras puses, šeit vēl ir daudz darāmā un šie panākumi ir uzskatāmi tikai par pieticīgu rezultātu.

Iratxe García Pérez, referente. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju to kolēģu vārdus, kuri runāja par šo tematu, jo uzskatu, ka tas par spīti dažādiem uzsvāriem un viedokļu atšķirībām ļauj mums noteikt mūsu visu kopējo mērķi.

Es arī vēlos pateikt komisāram, ka esmu ļoti pateicīga par viņa runu un viņa ieguldījumu šajās debatēs. Ikviens no mums varētu pilnībā pievienoties viņa runai. Tāpēc es vēlos pateikt, ka esmu ļoti pateicīga, taču gribu piebilst, ka tagad mums ir nepieciešams patiesi politisks gribasspēks īstenot iesniegtās iniciatīvas. Ja viņš turpinās uzsvērt šī jautājuma nozīmi un rīkosies neatlaidīgi, lai īstenotu visas šīs iniciatīvas, šis Parlaments būs viņa pusē.

Es tikai vēlos pieskarties vienam aspektam: vīriešu nozīmei cīņā par sievietes un vīriešu līdztiesību.

Vīriešu iesaistīšanās šajā jautājumā ir ļoti svarīga. Es domāju, ka vīriešu iesaistīšanās šajās debatēs varētu liecināt par to, ka vīriešiem ir jābūt blakus sievietēm cīņā par vienlīdzību.

Nobeigumā es vēlos pieminēt vienu no jautājumiem, ko šajās debatēs ierosināja kolēģis, kurš runāja par tām pašām vecajām lietām, kas bija aktuālas 19. gadsimtā. Vēlos viņam atgādināt, ka 19. gadsimtā daudzās valstīs sievietes pieprasīja tiesības balsot: viņas pat nevarēja balsot. Tā ir skaidri redzama atšķirība.

Ir panākts liels progress, un to nevar noliegt. Mums ir jāpasakās visām sievietēm, visām tām organizācijām, kuras ir piedalījušās cīņā par vienlīdzību. Tomēr tas nenozīmē, ka varam noliegt acīmredzamo: vēl ir garš ceļš ejams, vēl ir daudz darāmā. Ar neatlaidīgu darbu mēs, sievietes un vīrieši, panāksim patiesu sievietes un vīriešu līdztiesību.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt pulksten 11.30.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Sylwester Chruszcz (NI), rakstiski. – (PL) Dāmas un kungi, šajās debatēs tika runāts par daudziem jautājumiem. Es vēlos uzsvērt jautājumu par bērnu kopšanas atvaļinājumu mātei un tēvam. Eiropa saskaras ar demogrāfisku problēmu ne tikai dēļ ekonomiskajām problēmām mūsu kontinentā, bet arī dēļ nespējas sniegt jaunajām mātēm pienācīgu atbalstu. Ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt atbalstu sievietēm ar bērnu, kas sniegtu viņai un viņas bērnam nepieciešamo drošību un veicinātu sievietes atgriešanos profesionālajā vai sociālajā dzīvē.

Mātes ir jāaizsargā tā, lai viņas noteiktā laikā varētu atgriezties darbā un pienācīgi rūpēties par savu ģimeni, un mums ir jāuzsver tas, ka pret šiem jautājumiem ir jāattiecas vienlīdz nopietni visā Eiropā.

Corina Crețu (PSE), rakstiski. – (RO) Lai arī Rumānija ir viena no Eiropas Savienības labākajām studentēm ar dzimumu nevienlīdzības samazināšanu saistītā tiesiskā regulējuma un valdības iniciatīvu un programmu skaita ziņā, tai tomēr piemīt trūkumi ar sievietes un vīriešu līdztiesību saistītos svarīgos aspektos.

Runājot par sievietes piekļuvi vadošiem amatiem, Rumānija ir viena no pēdējām valstīm Eiropā. No 331 parlamenta deputāta tikai 37 ir sievietes, tikai nedaudz vairāk par 11% no kopējā deputātu skaita. Bet procentuāli sievietes skaits Rumānijas pašvaldībās ir vēl zemāks. Zviedrijas parlamentā sievietes un vīriešu skaits ir gandrīz vienāds. Rumānijā gandrīz trešdaļa sievietes strādā nepilna laika darbu salīdzinājumā ar tikai 7,7% vīriešu, sievietes atalgojums vidēji ir par 15% zemāks nekā vīriešu atalgojums.

Šādā situācija ir cieši saistīta ar pastāvošajiem dzimumu stereotipiem, kas nosaka, ka par lielāko daļu mājsaimniecībā veicamo darbu ir atbildīgas sievietes. Diemžēl Rumānijā dzimumu nevienlīdzība un aizspriedumi pastāv ne tikai ģimenēs, bet arī izglītībā. Pētījumi liecina, ka nodarbinātības Rumānijas skolās veicina dzimumu nošķiršanu pēc prāta spējām, to stimulē arī mācību spēku organizētās sociāli ekonomiskās aktivitātes.

Tāpēc es uzsveru izglītības nozīmi dzimumu nevienlīdzības samazināšanā.

Véronique Mathieu (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Sievietes un vīriešu līdztiesība ir būtisks Eiropas Savienības princips. Tomēr cipari 2008. gada ziņojumā liecina, ka līdztiesība vēl nav panākta. Patiesi, darba samaksas atšķirība kopš 2003. gada ir palikusi 15%.

Ņemot vērā šo situāciju, es uzskatu, ka mums ir jāpastiprina Eiropas tiesību akti, piemēram, liekot darba devējiem veikt algu revīzijas ar mērķi samazināt darba samaksas atšķirības.

Ir svarīgi arī aplūkot to lauku rajonos dzīvojošo sieviešu situāciju, kas nekad netiek atzītas par „strādājošām” oficiālajā darba tirgū. Tā kā viņu profesionālais statuss nav definēts, tās sievietes, kuras pilnīgi noteikti strādā, jo palīdz saviem vīriem ģimenes saimniecībā, saskaras ar lielām finansiālām un juridiskām problēmām saistībā ar pensijām un sociālajiem pabalstiem. Es atbalstīšu ikvienu pasākumu, kura mērķis būs uzlabot situāciju šajā jomā.

Visbeidzot, es atbalstu ierosinājumu uzlabot sieviešu piekļuvi seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumiem. Šāda piekļuve ir patiešām svarīgs nosacījums, lai viņas varētu baudīt savu brīvību.

Dumitru Oprea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es uzskatu, ka dzimumu diskriminācija pastāv tikai dēļ novecojuša uzskata, kas vēl joprojām ir vērojams mūsdienu sabiedrībā: vīrietis finansiāli uztur ģimeni, bet sievietei ir viņas sociālie pienākumi. Šāds uzskats pastāv visās valstīs, taču īpaši izplatīts tas ir nabadzīgajos reģionos. Šo parādību var mazināt ar attiecīgu izglītību.

Es uzskatu, ka mums ir jāņem vērā arī tas, ka sabiedrības vispārējā evolūcija ir palielinājusi sabiedriskajā dzīvē iesaistīto sieviešu skaitu un acīmredzami uzlabojusi viņu sociālo statusu. Tomēr problēmas var rasties ģimenē, īpaši saistībā ar vecāku rūpēm par viņu bērniem, iesaistīšanos viņu audzināšanā un izglītošanā. Laika trūkums, aizņemība darbā, ilūzijas par ārzemēm ir samazinājušas vecāku kontroli pār bērniem brīvdienās un laikā no pulksten 14.00 līdz pulksten 18.00 skolas dienās.

Šī iemesla dēļ ir jāmeklē risinājumi, lai novērstu bažas par to, ko bērns dara, kamēr vecāki ir darbā, nodrošinot nodarbinātības skolā un ārpus tās, kas varētu aizstāt vecāku uzmanības trūkumu.

Patiesībā pēcskolas aktivitātes vajadzētu paplašināt un tām vajadzētu kļūt par ģimenei, kopienai, valstij un Eiropai noderīgu projektu.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Vēlos apsveikt referenti un uzsvērt šī ziņojuma satura nozīmīgumu ekonomiskās izaugsmes mērķu sasniegšanā Lisabonas stratēģijas ietvaros.

Gan Eiropas Savienībai, gan dalībvalstīm vajadzētu veidot labāku sabiedrības modeli. Par spīti panāktajam progresam sieviešu un vīriešu starpā pastāv nevienlīdzība, un tāpēc mums ir jārikojas.

Vēlos pievērst uzmanību problēmai, ar kuru ļoti daudzas sievietes saskaras katru dienu un attiecībā uz kuru tikai dažas saņem apmierinošu spriedumu, un tā ir seksuāla uzmākšanās.

Saskaņā ar Rumānijā veiktu valsts līmeņa pētījumu 90% gadījumos seksuālas uzmākšanās upuri ir bijušas sievietes, un katra devītā sieviete pilsētā ir saskārusies ar seksuālu uzmākšanos. 55% gadījumu agresors bija upura priekšnieks.

Es domāju, ka ir nepieciešams pārskatīt stratēģijas un darbības šajā jomā, lai uzlabotu sieviešu dzīves un profesionālos standartus, bet dalībvalstīm vajadzētu īstenot Kopienas tiesību aktus par sieviešu un vīriešu līdztiesību darba tirgū, tajā skaitā attiecībā uz seksuālu uzmākšanos.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Ir pienācis laiks atteikties no stereotipiem un rīkoties pārlicinoši, lai reāli sniegtu sievietēm un vīriešiem vienlīdzīgas iespējas. Pēdējo desmit gadu laikā ir panākts neapstrīdams progress attiecībā uz sieviešu iesaistīšanos Eiropas politikas augstākajos līmeņos, taču tas vēl nav pietiekami. Turpretī darba samaksas atšķirības pēdējos gados ir palikušas salīdzinoši nemainīgas. Eiropas uzņēmumi vēl joprojām neņem vērā sieviešu pamattiesības, un ir nepieciešami stingri un drosmīgi lēmumi kopā ar efektīvāku kampaņu plašsaziņas līdzekļos, lai mazinātu šo problēmu.

Sieviešu iesaistīšanās lēmumu pieņemšanas procesos acīmredzami ir viens no jautājumiem, kas kropļo situāciju Rumānijā, tāpat kā tas, ka šajā valstī neviena sieviete neieņem ministra amatu, bet valsts parlamentā ir tikai 9% sieviešu. Rumānijas sabiedrības pienākums ir cīnīties pret mentalitātes, dzimumu diskrimināciju ikdienā.

Esmu pārliecināts, ka ievēlēšanai nepieciešamā minimālā balsu skaita izmantošana varētu pozitīvi ietekmēt sievietes. Mēs varam aplūkot paraugprakses piemērus Skandināvijas valstīs un ne tikai. Neatkarīgi no tā, vai mēs izvēlētos vēlēšanu sistēmu, kuras pamatā būtu proporcionāla dzimumu pārstāvēniecība un vienlīdzīga atspoguļošana plašsaziņas līdzekļos (Beļģija), vai ar likumu noteiktu balsu skaitu, kas nepieciešams ievēlēšanai, (Somija, Zviedrija, Spānija, Francija) es uzskatu, ka to sieviešu situācija, kuras vēlas iesaistīties politikā, ekonomikā un sabiedriskajā dzīvē, Rumānijā varētu uzlaboties.

15. ENISA (Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūra) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par mutisku jautājumu Komisijai, ko iesniedza *Giles Chichester* un *Angelika Niebler* Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas vārdā (O-0060/2008 - B6-0159/2008) par ENISA (Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūra).

Angelika Niebler, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, 2004. gadā tika izveidota Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūra, kas zināma ar saīsinājumu ENISA. Tās galvenais uzdevums ir uzlabot Eiropas tīklu un informācijas drošību un veicināt ciešāku sadarbību ar dalībvalstīm.

ENISA uzdevumi bez šaubām ir sarežģīti. Datorvīrusi, surogātpasts, pikšķerēšana un Trojas zirgi ir reāli draudi virtuālās informācijas pasaulei. Nelikumīga piekļūšana apdraud privātos un publiskos tīklus. Mūsu moderno komunikāciju sabiedrībai nodarītais kaitējums ir neaptverams. Drošība ir mūsu datorsistēmu Ahileja papēdis. Šajā vietā mēs esam viegli ievainojami un apdraudēti; ja es par to runāšu no šāda viedokļa, jūs sapratīsiet, cik svarīga mums ir šī aģentūra.

No otras puses, šajā aģentūrā nav daudz darbinieku, taču tai tik un tā ir jāveic milzīgs darbs. Tas izraisa pamatotu jautājumu, vai ENISA patiešām var veikt tai noteiktos uzdevumus apstākļos, kādos tā darbojas pašlaik. Mēs bieži esam diskutējuši – gan šajā plenārsēžu zālē, gan citās institūcijās – par to, kā vārētu attīstīt ENISA. Pēdējais Komisijas piedāvājums bija iekļaut ENISA plānotajā Eiropas Telekomunikāciju tirgus iestādē. Šo priekšlikumu nepieņēma ne Parlaments, ne Padome. Tā vietā Parlaments un Padome pirms vasaras pārtraukuma pieņēma lēmumu, ka ENISA pilnvaras vajadzētu pagarināt uz trim gadiem.

Galvenais mūsu jautājuma Komisijai mērķis ir nodrošināt, lai šīs debates nākamo trīs gadu laikā būtu strukturētas. Uzdodot šo jautājumu, mēs arī vēlamies ņemt vēršim pie ragiem un aicināt Komisiju paust savu nostāju dažos jautājumos, kas mums šķiet ļoti svarīgi. Vai esošajā veidolā ENISA var veikt to, ko no tās sagaida? Vai Komisija domā par ENISA aizstāšanu ar citu organizāciju? Vai šos uzdevumus obligāti ir jāveic kādai ES aģentūrai? Kādas izmaiņas, Komisijasprāt, būtu nepieciešams veikt ENISA struktūrā?

Es ceru sagaidīt komisāra atbildi. Mani interesē, cik tālu ir pāvirzījušās runas Komisijas gaitēnos. Protams, arī Parlaments tiks aicināts noformēt savu viedokli par ENISA veidolu nākotnē.

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, cienījamie Parlamenta deputāti zina, ka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un ENISA izveidošanas padomes regulu ENISA pilnvaras beigsies automātiski 2009. gada 13. martā.

Tomēr Komisija uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt tīklu un drošības sistēmu darbības nepārtrauktību. Šo viedokli debatēs par priekšlikumu grozīt regulu, lai pagarinātu ENISA pilnvaras, atbalstīja arī Parlaments un Padome. Tādējādi pasākumi ENISA pilnvaru pagarināšanai vēl uz trim gadiem ir pamatoti.

Tā ir taisnība, ka Komisijas veiktajā ENISA novērtējumā 2006. gadā atklājās vairākas problēmas, taču tika noteikti arī pozitīvi aspekti saistībā ar aģentūras panākumiem apstākļos, kad tās rīcībā ir ierobežoti līdzekļi. Komisija reaģēja uz atklātajām problēmām, iesniedzot priekšlikumu par regulu, ar ko tiktu izveidota Telekomunikāciju iestāde.

Šodien mēs redzam, ka Padome un Parlaments piekrīt, ka ENISA ir jādarbojas atsevišķi no jebkuras jaunas iestādes, kas tiktu izveidota kā Telekomunikāciju iestādes alternatīva, un Komisija vēl joprojām uzskata, ka ir nepieciešama iestāde, kas efektīvi uzraudzītu drošības un integritātes jautājumus. Tāpēc ir svarīgi, ka ENISA turpina savu darbu.

Tomēr es arī esmu pārliecināta, ka tīklu drošības jautājumu risināšanā būs nepieciešama spēcīga, saskaņota Eiropas reakcija. Nesenie kiberuzbrukumi Igaunijā un arī Gruzijā – nopietni kiberuzbrukumi vasaras laikā, šķiet, ir palikuši bez ievērības – ir pierādījuši, ka viena valsts pati par sevi var būt ļoti viegli ievainojama.

Tāpēc es aicinu Eiropas Parlamentu un Padomi 2009. gada sākumā sākt intensīvas debates par Eiropas pieeju tīklu drošībai un cīņai pret kiberuzbrukumiem, kā arī par turpmāku ENISA iesaistīšanu šajā jomā.

Debašu laikā par ENISA pilnvaru pagarināšanu izskanēja aicinājumi gan Parlamentā, gan Padomē debatēt par iespējamiem modernizēta tīkla un informācijas politikas mērķiem un par piemērotākajiem pasākumiem to sasniegšanai. Skaidri tika pateikts, ka ENISA darbības paildzināšanai nevajadzētu mest ēnu uz šo debašu iznākumu. Lai veicinātu šādas debates, Komisijas dienesti 2008. gada otrajā pusē izstrādās sabiedriskās domas aptauju, ko būs iespējams iesniegt tiešsaistē, par modernizētās tīkla un informācijas politikas

iespējamiem mērķiem ES līmenī un par pasākumiem to sasniegšanai. Tas, protams, tiks darīts, konsultējoties ar ENISA un tās valdi.

Nikolaos Vakalis, *PPE-DE grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Eiropas Parlaments un Padome ir apstiprinājuši ENISA darbības pagarināšanu līdz 2012. gadam. Šis trīs gadu pagarinājums ļaus turpināt debātes par ENISA nākotni un jautājumu par palielinātu tīklu un informācijas drošību Eiropā.

Manuprāt, pārskatīšanas procedūra ir jāsāk nekavējoties. Šo organizāciju vajadzētu pārveidot no pagaidu iestādes par pastāvīgu; galvenokārt tam vajadzētu ietvert darbinieku skaita palielināšanu un svarīgā Reglamenta 2. un 3. panta atjaunināšanu. Šāds risinājums ļautu iestādei sākt darbu pēc iespējas ātrāk atbilstīgi atjauninātām un uzlabotām pilnvarām.

Vēlos jums atgādināt – un tas ir arī Komisijas viedoklis –, ka tikai Eiropas aģentūra var garantēt tīklu un informācijas drošību. Vēlos arī uzsvērt, ka pašlaik lielākā daļa partneru piekrīt, ka ENISA ir vispējīgākā un kvalificētākā iestāde, kas varētu izstrādāt jaunu, dinamisku Eiropas tīklu un informācijas drošības politiku.

Kādreiz ENISA stipri kritizēja. Tomēr man jums ir jāatgādina, ka 2007. gadā ENISA varēja vērtēt tikai pirmajā tās darbības gadā; tāpēc novērtējums vairs nav uzticams un, protams, ir novecojis. Nesenie neatkarīgu institūciju pētījumi ir atgriezuši patiesību. Lai šī iestāde varētu darboties efektīvi, tai ir jāpiespējamie līdzekļi.

Visbeidzot, vēlos teikt, ka Grieķijas valdība vēlas atbalstīt dzīvotspējīgu risinājumu: tā ir apņēmusies segt ENISA telpu uzturēšanas izmaksas Atēnās, lai veicinātu tās darbu.

Anni Podimata, *PSE grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, šodien Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas rīcībā saistībā ar šo mutisko jautājumu par ENISA ir fakti, kas būtiski atšķiras no tiem, kas bija pieejami šī jautājuma iesniegšanas brīdī. Iesākumam – Padome un Eiropas Parlaments vienojās par aģentūras pilnvaru pagarināšanu līdz 2012. gadam.

Tajā pašā laikā Padome un Eiropas Parlaments piesardzīgi uztvēra Eiropas Komisijas priekšlikumu izveidot Eiropas Elektronisko komunikāciju iepirkumu iestādi. Tā vietā Padome un Eiropas Parlaments liek priekšā BERT ieteikumus ar galveno mērķi izstrādāt labāku telekomunikāciju pakalpojumu regulējumu, neiesaistoties tīklu drošības vai integritātes jautājumos.

Tomēr šie jautājumi patiešām ir ļoti svarīgi, kā jūs, komisār, pirms brīža savā šodienas paziņojumā pareizi minējāt. Jūs uzsvērtā, ka nesenie kiberuzbrukumi Igaunijai un citām valstīm pierāda, cik svarīga ir tūlītēja, pārliedzoša un saskaņota Eiropas reakcija.

Tagad tieši tas ir uzdevums, ko ENISA var veikt un kas tai ir jāveic, jo tā darbojas saskaņā ar atjauninātām un uzlabotām pilnvarām, skaidri definētiem pienākumiem un, protams, ar piemērotiem līdzekļiem un cilvēkresursiem.

Tagad es ceru, ka Komisija veiks nozīmīgu un patiesu ieguldījumu šajā jomā, palīdzot ENISA tās darbā stiprināt tīklu drošību un integritāti. Ir ļoti svarīgi paaugstināt uzņēmumu un, protams, Eiropas iedzīvotāju uzticību Eiropas tīkliem.

SĒDI VADA: L. COCILOVO

Priekšsēdētāja vietnieks

Jorgo Chatzimarkakis, *ALDE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, tīklu drošība – tas izklausās pēc specifisku zināšanu jomas, taču tīklu drošība ietelmē arvien vairāk mūsu ikdienas dzīves aspektu: mobilie sakari, komunikācijas, internets, kas kā astonkājais izplešas mūsu ikdienas aktivitātēs, apkārtesošā informācija – datorizēta informācija, kas sastopama mums apkārt gan lai palīdzētu veciem cilvēkiem, gan lai vadītu sarežģītus darba procesus. Tas viss liecina par mūsu arvien pieaugošo atkarību no sarežģītām tehnoloģijām. Tās vada mūsu dzīvi un ekonomikas izaugsmi.

Tas, cik ļoti mēs esam atkarīgi, pierādījās Igaunijā. Jūs, komisār, minējāt, ka tas skāra arī Gruziju. Cilvēki par šo gadījumu zina mazāk, taču, ja mēs vēlamies redzēt vēl spilgtāku piemēru par Igauniju, mēs to varam redzēt Gruzijā. Mēs redzējam, kā moderna, uz tīkliem balstīta ekonomika pēkšņi kļūva no tiem atkarīga, atkarīga no tehnoloģijām, kad tai uzbruka un kad tās drošība tika reāli apdraudēta. Arī tas ir iemesls, kāpēc Komisija, kurā tajā laikā komisārs bija *Lükaanen* kungs, atzina nepieciešamību pēc tīklu drošības aģentūras. Tāpēc mēs bijām pārsteigti, kad ENISA vērtēšana tika veikta tikai gadu pēc tās darbības sākuma, pirms tā bija pilnībā

un piemērotā apmērā apgādāta ar visu nepieciešamo, un aģentūras darbība tika apšaubīta. Tajā laikā mūs tas šokēja, un tāpēc es esmu priecīgs par šīs dienas debatēm.

Kāpēc mēs apšaubījām šīs aģentūras pastāvēšanu tikai pēc gadu ilgas darbības? Kā jūs plānojat, kā mēs plānojam, veidot ENISA pilnvaras, lai tā varētu darboties saskaņā ar tādiem nosacījumiem, kas būtu līdzvērtīgi nosacījumiem, kādos darbojas ASV, Japānas un Ķīnas aģentūras?

Vēlos pateikties par jūsu pausto atzinību pēc otrā ENISA sasniegumu vērtējuma. Tomēr katru dienu mēs, Eiropas Parlamenta deputāti, diskutējam par kultūras un klimata izmaiņām, kas ietekmē mūsu ekonomiku, kas liek mums samazināt mūsu atkarību no fosilās degvielas un izmantot citus enerģijas resursus. Katru dienu mēs šeit šajos jautājumos ieliekam savu sirdi un dvēseli. Mēs visi zinām, ka izmaiņas mūsu sistēmās ir vienīgā iespēja. Tāpēc mums ir nepieciešami prātīgi risinājumi, un mums ir nepieciešama tiklu drošība, drošība ir pats galvenais. Tāpēc es esmu pateicīgs par šīs dienas debatēm, kas ir viens no elementiem, būvējot daudz izturīgāku ENISA un lielāku tiklu drošību.

Viviane Reding, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, nobeigumā es vēlos teikt, ka ENISA pilnvaru pagarināšana uz trim gadiem tiek vienprātīgi atbalstīta Padomē un plaši atbalstīta Eiropas Parlamentā. Abi likumdevēji vienojās pēc iespējas ātrāk panākt vienošanos pirmajā lasījumā, pirms automātiski izbeigsies aģentūras pilnvaru termiņš.

Kā es saprotu, Padome plāno pieņemt regulas grozījumu kā „A” punktu nākamajā Padomes sēdē. Tādā gadījumā problēma tiktu atrisināta, un pēc tam, kad Komisija būs sagatavojusi dokumentu par būtiskākajām problēmām saistībā ar kiberuzbrukumiem, Parlaments varēs to izskatīt un sākt reālas debātes par mūsu turpmāko atbildību šajā jomā.

Priekšsēdētājs. – Debātes ir slēgtas.

16. Kā tirdzniecība un reklāma ietekmē sievietes un vīriešu līdztiesību (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (2008/2038 (INI)), ko Sievietes tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā iesniedza *Eva-Britt Svensson*, par to kā tirdzniecība un reklāma ietekmē sievietes un vīriešu līdztiesību.

Eva-Britt Svensson, *referente*. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties saviem kolēģiem no Sievietes tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas un īpaši ēnu referentam par izcilo darbu un konstruktīvo ieguldījumu ziņojumā.

Padomes prezidentūra ir uzsvērusi dzimumu stereotipu apkarošanas nozīmi. Tā ir viena no sešām prezidentūras prioritārajām jomām. Tāpēc es uzskatu, ka ir svarīgi arī mums šeit, Parlamentā, paust savus viedokļus par dzimumu stereotipu problēmu un to, kā tie ietekmē sievietes un vīriešu līdztiesību.

Lai izvairītos no pārpratumiem, es vēlos paskaidrot, ka šajā ziņojumā es noteikti neierosinu jaunus tiesību aktus šajā jomā ne ES, ne dalībvalstu līmenī. Manis minētie pasākumi attiecas uz jau pastāvošām pašregulējošām struktūrām, kas pārstāv ražotājus, reklamētājus un patērētājus. Šīm struktūrām vajadzētu strādāt, lai palielinātu izpratni par dzimumu stereotipu nozīmi reklāmā. Dalībvalstīm būtu jānodrošina arī tādu iestāžu darbība, kurās cilvēki varētu vērsties ar sūdzībām. Es arī domāju, ka tādām iestādēm kā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtam vajadzētu veikt pētījumus par to, kā līdztiesību ietekmē šāda veida reklāma. Mums ir jāzina vairāk.

Tad kāpēc tas ir svarīgi? Tas ir svarīgi tāpēc, ka reklāma ir visur: mūsu mājās, sabiedriskās vietās, laikrakstos, plašsaziņas līdzekļos utt. Protams, mēs tiekam ietekmēti neatkarīgi no tā, vai mēs to apzināties vai ne. Uzņēmumi neieguldītu reklāmās miljardus, ja tās mūs neietekmētu.

Tirdzniecība un reklāma šodien nenozīmē tikai preču vai produktu pārdošanu. Tā ir dzīvesveida, kultūras formas pārdošana. Mums ir jāuzvedas noteiktā veidā un jārikojas tā, lai mēs atbilstu dažādām normām. Ir ļoti svarīgi apkarot šo parādību, kad tā skar jauniešus, kas ir savas identitātes, izglītības ceļa u.c. meklējumos. Es vēlos, lai cilvēki varētu izdarīt brīvu izvēli un lai viņus neietekmētu, ar nodomu vai bez, dažādi dzimumu stereotipu noteiktās normas.

Mūsdienās reklamētājs nevar uztaisīt reklāmu produktam, kas pastiprina vides problēmas vai veicina klimata izmaiņas. Mana vīzija ir tāda, ka nākotnē tik pat neiespējami būs pārdot produktus, kas būs kaut kādā veidā saistīti ar dzimumu diskrimināciju vai dzimumu stereotipiem.

Esmu pārliecināta, ka palielinoties izpratnei par reklāmas nozīmi, patērētāji, sievietes un vīrieši, sāks atteikties no tādu produktu iegādes, kuru reklāmas pauž dzimumu diskrimināciju. Es arī esmu tik pat pārliecināta, ka patērētāji atbalstīs uzņēmumus, ražotājus, kuru reklāmas politika būs apzinīga un kuru reklāmas neietvers dzimumu stereotipus. Tas būtu stāsts par veiksmīgiem uzņēmumiem un ražotājiem, kas pierāda savu atbildību, ietekmējot dzimumu līdztiesības nodrošināšanu un veicot ieguldījumu tajā. Galu galā tas ir mērķis, uz kuru būtu jātiecas mums visiem. Tas ir tikai viens no faktoriem, taču ļoti svarīgs.

Viviane Reding, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties EP un referentei *Svensson* kundzei par ļoti jutīga jautājuma par to kā tirdzniecība un reklāma ietekmē sievietes un vīriešu līdztiesību aplūkošanu.

Reklāmai ir ļoti liela nozīme plašsaziņas līdzekļu finansēšanā. Tā samazina žurnālu un avīžu vāku izmaksas un nodrošina, ka patērētājiem ir pieejams liels apjoms bezmaksas audiovizuālu materiālu. Tas ir svarīgi vārda brīvībai un dažādībai, par ko bieži debatē šis Parlaments.

Pēdējos gados mēs esam redzējuši, kā palielinās uz reklāmu – cigarešu, alkohola, trekna ēdiena – attiecināmo aizliegumu un kontroļu skaits, un drīz būs jauni noteikumi par to, kā automašīnu ražotājiem ir jāreklamē CO₂ emisijas. Reklāma ir viegls mērķis, jo to ir daudz vieglāk regulēt nekā risināt pamatproblēmas, kas parasti ir daudz sarežģītākas – tomēr ziņojums, par kuru mēs šovakar diskutējam, veicina reklāmas kontrolēšanu, šoreiz no subjektīvas dzimumu politikas viedokļa.

Kā plašsaziņas līdzekļu komisāre es apzinos politiskās bažas par šo jautājumu, taču mani arī interesē, kāda būs šo bažu ietekme, ja tās izplatīsies visā nozarē un sabiedrībā. Tā kā reklamēt ir kļuvis grūtāk, jo ir mazāk naudas un daudz aizliegumu, reklamētāji ir samazinājuši reklāmas nozīmi viņu tirdzniecības izdevumos. Ir arī citi veidi, kā tirgot produktus, nereklamējot tos plašsaziņu līdzekļos: piemēram, produktu noieta veicināšana. Tas ļoti slikti ietekmē plašsaziņas līdzekļu pluralismu, jo lielākā daļa rakstīto preses izdevumu – avīzes un žurnāli – negūst pietiekamus ienākumus, lai turpinātu publicēties.

Ziņojumā nav ņemti vērā pozitīvie aspekti ziņojuma mērķu sasniegšanā, lai aizsargātu iedzīvotājus. Sniegšu jums dažus piemērus. Audiovizuālo plašsaziņas pakalpojumu direktīvas 3. panta formulējums par cilvēku cieņas neaizskaršanu un nediskriminēšanu audiovizuālajās reklāmās ir stingrs. Es varu apliecināt, ka Komisija nodrošinās, lai dalībvalstis transponē šo direktīvu tā, kā to vēlējās tiesību akta sagatavotāji.

Ziņojumā arī nav uzsvērta pašregulēšanās lielā nozīme. Arī šeit sniegšu jums piemēru. Jūs droši vien zināt, ka uz to ir bijušas atsauces, es citēju: „nevēlamu stereotipu kultivēšanas” gadījumos, un es jums sniegšu vienu konkrētu piemēru. Modes industrija ir apturējusi savas „pornošika” kampaņas, kas kultivēja sievietes tēlu tikai kā seksuālas iekāres objektu. Tas nozīmē, ka ir pieejami tiesību akti šo problēmu risināšanai.

Mums šajā ziņā ir jābūt ļoti reālistiskai pieejai. Reklāma ir īsformāta vide, kas uzlikta uz papīra vai ielikta 30 sekunžu video gabaliņā. Tas, kas ziņojumā tiek dēvēts par ‘stereotipu kultivēšanu’, var būt tikai īsa produkta saikne ar attiecīgo patērētāju grupu. Tas var arī atspoguļot sliktu radošo darbu. No otras puses, ir laba un sliktā reklāma, un kā plašsaziņas līdzekļu komisāre es esmu pieņēmusi, ka vārda brīvība paredz arī tiesības kļūdīties – arī slikti kļūdīties – pat, ja mums tas nepatīk. Ja es lūgtu šajā plenārsēdē pieņemt lēmumu, es domāju, ka tiesības kļūdīties netiktu izslēgtas.

Kā teikts ziņojumā, nav tāda pārliecinoša ziņojuma, kas norādītu uz saikni starp stereotipu kultivēšanu un dzimumu nevienlīdzību. Politikas izstrādes pamatā ir jābūt spēcīgiem pierādījumiem, nevis tikai spēcīgiem viedokļiem, un tāpēc arī mēs veidojam mūsu politiskos priekšlikumus uz EP ziņojumā sniegtajiem pozitīvajiem priekšlikumiem, un tāpēc Komisija tos atbalsta. Mēs vienmēr esam veicinājuši labākās prakses apmaiņu, piemēram, starp regulatoriem. Apmācībām, pētījumiem un debatēm noteikti ir jāturpinās.

Es vēlos uzsvērt, ka šo deviņu gadu laikā kā plašsaziņas līdzekļu komisāre es esmu aizstāvējusi nepieciešamību skolās ieviest mācību par plašsaziņas līdzekļiem. Es domāju, ka tas būtu ļoti svarīgi: ja mēs rosinātu jauniešus paust kritiku par redzētajām reklāmām, noraidīt sliktas reklāmas, to, kas neder mūsu sabiedrībai. Es vēlētos koncentrēties uz paraugpraksi. Man, piemēram, patīk Spānijas piemērs, kur godalgas tiek piešķirtas reklāmām, kurās veiksmīgi tiek risināts dzimumu līdztiesības jautājums. Tā ir pareiza rīcība, un tāpēc mums vajadzētu koncentrēties uz pozitīvajiem aspektiem un skatīties, vai mēs varam panākt lielāku progresu, jo ir vērts par to cīnīties.

Esther Herranz García, PPE-DE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, patiesa brīvība beidzas tur, kur sākas otra brīvība, un jo brīvāki ir plašsaziņas līdzekļi, jo brīvāka ir sabiedrība; brīvība sāk zust tieši tur, kur sākas reklāmas cenzūra un turpinās redaktoru veiktajā darbā.

Tāpēc Eiropas Tautas partija ir iesniegusi šī ziņojuma grozījumus, lai izlabotu vairākas totalitāras aplamības, kas ir pretrunā brīvas sabiedrības principiem.

Eiropā tirdzniecība un reklāma jau veic pašregulāciju, un dalībvalstīs ir pietiekams tiesiskais regulējums. Tirdzniecība un reklāma nav tikai plašsaziņas līdzekļu sfēra, tās ir arī daļa no mūsu ikdienas, un par laimi tās darbojas profesionāli tajās jomās, kur lielākā daļa saprot, kā tās ietekmē sociālo līdzsvaru. Tāpēc Eiropas Tautas partija balsos pret grozījumiem un komunistu ierosinātajiem punktiem, jo tie apvaino šovinismā un seksismā tirdzniecības un reklāmas jomas darbiniekus, un tas ir maldīgi.

Eiropas Tautas partijā mēs ticam sievietes un vīriešu līdztiesībai, taču uzskatām, ka tā ir jāaizstāv, nenomelnojot citus. Mēs esam pārliecināti, ka ir jāaizsargā bērni un jaunieši un ka viņu audzināšanā ir jāiesaistās ģimenei un sabiedrībai kopumā. Viņi ir jāaudzina saskaņā ar tādām vērtībām, kas palīdzēs viņiem būt labākiem cilvēkiem.

Es domāju, ka sektantiska līdztiesības izmantošana, kas ir šī ziņojuma mērķis, ir nopietna kļūda, un EPP to, protams, nepieļaus. Mēs ļoti ceram, ka grozījumi tiks pieņemti, lai mēs varētu atbalstīt ziņojumu. Pretējā gadījumā man būs jāatturas no galīgā balsojuma, izrādot cieņu pret tirdzniecības un reklāmas speciālistiem.

Es nedomāju, ka dalībvalstu tiesiskā regulējuma kritizēšana un Parlamenta pilnvaru pārkāpšana ir mums labvēlīga, jo tas samazinās mūsu ticību nākotnei.

Bernadette Vergnaud, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, šis ziņojums nav tik nomierinošs, kā varētu domāt tādā vēlā vakara stundā, kādā notiek šīs debātes, un es vēlos pateikties Svensson kundzei par viņas darbu un sadarbību.

Tirdzniecība un reklāma ir visur mūsu sabiedrībā un veicina idejas, kurām dažkārt ir negatīva ietekme, kas izpaužas kā diskriminācija vai vienkāršoti dzimumu stereotipi. Reklāma, protams, ir arī radošuma avots, un tas dažkārt tiek tīšām izmantots humoristiskos nolūkos. Taču reklamētāji nedrīkst aizmirst, ka tiem ir svarīga izglītojoša loma, ka mums ir jāattīsta jauniešos spēja aplūkot lietas kritiski, lai izvairītos no jebkāda veida diskriminācijas, kas rodas no pazemojošiem priekšstatiem par dzimumiem, kas var apdraudēt cilvēka cieņu.

Šī ziņojuma mērķis nav apšaubīt redaktoru vai radošo brīvību, bet gan aicināt šīs jomas speciālistus uzlabot esošās pašregulācijas sistēmas, sadarboties ar kompetentām institūcijām, lai uzlabotu labas prakses kodeksus un apzināties viņu atbildību ne tikai par dzimumu līdztiesību, bet arī fizisko un garīgo veselību, uz ko dažkārt tiek izdarīts spiediens skaistuma kritēriju dēļ, kas ir izvirzīti kā vēlamas normas.

Tāpēc es aicinu deputātus noraidīt jebkādu grozījumus, kuru mērķis ir dzēst teksta daļas, jo tā ziņojums zaudēs jēgu.

Sophia in 't Veld, ALDE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es apzinos referentes aprakstīto problēmu. Es iedomājos marsiešu izlūkošanas misiju. Pirms ierašanās uz zemes sagatavošanās darbu nolūkā viņi apskata reklāmas, lai gūtu priekšstatu par cilvēku dzīvi uz zemes. Tad viņi ierodas šeit un ir pārsteigti, redzot, ka sievietes nemaz tik ļoti neinteresējas par tīrīšanas līdzekļiem un nesēž visu dienu mājās, gaidīdamas, kamēr no darba pārnāks viņu vīri, sievietes ir neatkarīgas un inteligēntas un pašas pelna naudu, turklāt uz zemes ir arī tādas ģimenes, par kurām reklāmās nekas nav teikts, piemēram, ģimenes, kurā ir tikai viens no vecākiem vai geju pāri ar bērniem, imigrantu ģimenes un, piemēram, cilvēki braucamkrēslos vai ar runas traucējumiem. Jūs nekad viņus neredzēsiet reklāmās. Es noteikti piekřitu referentei šajā jautājumā.

Tomēr es piekřitu komisāres Reding komentāriem un arī manai kolēģei no EPP. Vēl ir arī tāda lieta kā vārda brīvība. Tāpēc es uzskatu, ka mums nekādā veidā nevajadzētu iejaukties reklāmu saturā. Paraugprakse ir labāka ideja. Protams, es šeit nedrīkstu nosaukt zīmolu, taču man prātā nāk kāds itāļu modes zīmols, kas ir lauzis 20 gadus ilgušos tabu, un arī citi produkti.

Bez tam ziņojums ir pārāk plašs, jo nosaukumā ir teikts „tirdzniecība un reklāma”, taču tajā runa ir arī par mācību grāmatām, TV, internetu, videospēlēm un daudz ko citu. Godīgi sakot, es nedomāju, ka ES vajadzētu tur iejaukties.

Ir aizskartas arī intīmpakalpojumu reklāmas. Tas pilnīgi neattiecas uz lietu. Gaume un morāles principi var atšķirties, un es nedomāju, ka mēs drīkstam tos vienādi piemērot visā ES.

Visbeidzot, aplūkojot sievietes tēlu reklāmās pēdējo 50 gadu laikā, es ar prieku secinu, ka sievietes ir daudz gudrākas, nekā mēs domājam. Viņas neļauj reklāmām atturēt viņas no kļūšanas neatkarīgām.

Visbeidzot, ja mēs patiešām vēlamies kaut ko darīt, man ir divi konkrēti priekšlikumi. Pirmkārt, ja mums nepatīk reklāma, mēs, patērētāji, streikojam, un, otrkārt, es iesaku vienā no četriem augstākajiem amatiem Eiropas Savienībā iecelt sievieti.

Ewa Tomaszewska, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pievērst uzmanību reklamām gan televīzijā, tajā skaitā sabiedriskajā televīzijā, gan laikrakstos, kuru saturs un forma pazemo tajās redzamos cilvēkus. Parasti, taču ne vienmēr, tās ir sievietes. Necienot sievietes, uztverot viņas kā lietas, attēlojot viņas kā cilvēkus ar zemu intelektu vai spējīgām radīt par sevi tikai seksuālu interesi, tiek grauta tādu nenobriedušu personību pašcieņa, kuras saskaras ar šādiem materiāliem. Tas mazina viņu pieliktās pūles dzīves mērķu sasniegšanai un ierobežo viņu ambīcijas. Šādas reklāmas visupirms ietekmē jauniešus, kas var vēl vairāk pastiprināt radīto kaitējumu. Tas ir viens visuresošā patērnieciskuma daudzajiem rezultātiem. Daudziem cilvēkiem peļņa – lai arī gūta nepieklājīgā veidā – ir svarīgāka nekā uztvert cilvēku kā vērtību, kas ir jāaizsargā. Tāpēc ir svarīgi, lai šāda veida reklāmas tiktu ierobežotas ar tiesību aktiem.

Hiltrud Breyer, Vets/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, sieviešu un vīriešu līdztiesība ir viena no Eiropas Savienības vērtībām un mērķiem. ES cenšas panākt šo līdztiesību ikvienā jomā. Tas ir neiedomājami, ka reklāmas jomu vajadzētu izslēgt. Tāpēc es atzinīgi vērtēju Svensson kundzes darbu, kurā iztirzāja šo svarīgo jautājumu un sagatavoja līdzsvarotu ziņojumu. Sirsnīgs jums paldies!

Reklāma mūs ietekmē neapzināti. Viens no būtiskākajiem rezultātiem ir dzimumu stereotipu veidošanās. Reklāmās paustā diskriminācijā ir pretrunā līdztiesības mērķim. ES nedara pietiekami, lai novērstu seksismu un diskrimināciju plašsaziņas līdzekļos. Tāpēc ir skaidri jāpauž, ka Eiropa ir vērtību Eiropa. Mēs nevēlamies redzēt nevienu sieviešu nīdēju reklāmu, nevienu reklāmu, kas padara sievieti par lietu vai, izmantojot rupjas klišejas, uzjautrinās par sievietēm. Tas pats, protams, attiecas uz reklamām par vīriešiem.

Es būtu priecīga, ja, tieši pretēji, reklāmas palīdzētu mainīt mūsu nodēlto lomu uztveri, mūsu sieviešu un vīriešu tēlus. Tomēr diemžēl reklāmas nozare ir nostājusies pret kaut ko, kas būtu uztverams kā pašaprotams, proti, cieņa, un īpaši cieņa pret sievietēm. Es nevaru saprast, kāpēc reklāmas nozare ceļ tādu vētru ūdens glāzē. Es to saucu par vētru, jo, šķiet, ka tā diemžēl ir skārusi daudzas sievietes šajā Parlamentā.

Šo iemeslu dēļ mēs faktiski varam piekrist šādiem pamatprincipiem: mums ir jāpievērš lielāka uzmanība diskriminācijai plašsaziņas līdzekļos, un mums ir arī nepieciešamas uzraudzības iestādes dalībvalstīs, kurās cilvēki varētu vērsties ar sūdzībām. Starp citu, kaut kas tamlīdzīgs jau pastāv daudzās dalībvalstīs. Tāpēc es nesaprotu, par ko ir viss šis trācis. Es pat gribētu, lai mēs šajā ziņojumā būtu gājuši tālāk. Tāpēc es ceru, ka mēs atbalstīsim to, kas tagad ir mūsu priekšā, jo mums šis ziņojums ir nepieciešams kā pamats, un mums nevajadzētu to noniecināt.

Urszula Krupa, IND/DEM grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, par spīti ziņojuma daudzajiem pozitīvajiem aspektiem, ar ko tiek pievērsta uzmanība plašsaziņas līdzekļu negatīvajai ietekmei, tirdzniecībai un reklāmai, kas kariķē cilvēkus un padara viņus par lietām, veicina diskrimināciju un izrāda necieņu pret cilvēkiem, es tomēr iebilstu pret dažiem minētajiem argumentiem, kas ir manipulējoši un vērsti uz modernas egalitāras sabiedrības izveidi, kas nepakļaujas ētiskiem modeļiem. Ir taisnība, ka dažādas hormonālas un psiholoģiskas terapijas ļauj eksperimentēt ar cilvēkiem, taču šādi eksperimenti rada nopietnas traumas un ir jāaizliedz, tieši tāpat kā ir ierobežoti eksperimenti ar dzīvniekiem.

Gan vīrišķība, gan sievišķība, divas cilvēka somatiskās uzbūves formas, ir personības veidošanās elementi. Nav iespējams mainīt lomas, jo tās ir ierakstītas cilvēka dabā. Uzmanības pievēršana reklāmas ietekmei tas ir labi, bet būtu labāk pieprasīt ētiski tiesisku kontroli, pamatojoties uz vispārpieņemtu universālu vērtību sistēmu, kas, vislabākajā gadījumā, būtu pieņemta saskaņā ar Dieva likumiem.

Edít Bauer (PPE-DE). – (SK) Dažkārt mēs pat neapzināmies, ka reklāmas politikai ir tālejoša ietekme uz stereotipu saglabāšanu, kas ir gandrīz nepārvarams šķērslis izmaiņām, kuras ir nepieciešamas, lai sasniegtu izvirzītos mērķus, tajā skaitā Lisabonas mērķus.

Tomēr par spīti tam mēs nevaram teikt, ka reklāmai kā tādai ir kādas būtiskas pozitīvas īpašības. Mums ir jāsaprot, ka reklāmas politika, īpaši attiecībā uz sievietēm un vīriešiem, bremzē līdzsvara panākšanu starp darbu un ģimenes dzīvi, jo bieži tā attēlo laimīgu un smaidīgu sievieti par spīti visiem viņas pienākumiem, ko uzliek viņas dažādās lomas sabiedrībā un kas bieži tiek veikti lielā laika trūkumā.

Problēma ir ne tikai novecojušu stereotipu par sieviešu un vīriešu lomām uzturēšana, bet arī to turpmāka veicināšana, jo eksperti brīdina, ka reklāmas ne tikai pastiprina, bet arī rada cerības. Viena no satraucošākajām norādēm uz to ir to meiteņu skaits, kas cieš no anoreksijas.

Tā kā tirdzniecībā tiek lietoti vai nepareizi lietoti stereotipi, Eiropadomei nav jēgas pieņemt rezolūcijas par stereotipu apkarošanu, jo tās būt pilnīgi neefektīvas.

Tomēr risinājums noteikti nebūs konkrēts Eiropas uzvedības kodekss. Tirdzniecības un reklāmas problēmu nevar piedēvēt plašsaziņas līdzekļiem kā tādiem. Žēl, ka ziņojumā, mēģinot risināt problēmu, ir izvēlēts nepraktisks ceļš vai tāds, pa kuru ejot, nevarēs sasniegt mērķi.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Priekšsēdētāj, komisār, kolēģi, man šķiet, ka ziņojums ir ļoti svarīgs un nepieciešams. Mūsu apkārtējai videi ir ļoti liela nozīme mūsu attieksmes, uzvedības veidošanā, kā arī tajā, kā mēs risinām problēmas, tajā skaitā līdztiesības problēmu. Tirdzniecība, reklāma, plašsaziņas līdzekļi, internets un televīzija var veidot gan pozitīvu, gan negatīvu attieksmi pret dzimumu līdztiesības ideju.

Neierobežojot plašsaziņas līdzekļu, tirdzniecības un reklāmas jomā iesaistīto organizāciju un iestāžu brīvību, neieviešot cenzūru, mums ir jārēķinās ar negatīvām sekām, sievietes attēlošanu nelabvēlīgā gaismā, kā vardarbību un seksismu provocējošu būtni vai „karstas” sievietes un vēl karstāku, kārdinošāku alkoholisko dzērienu kombināciju. Vai tas nav pazemojoši?

Tā kā mēs uztveram līdztiesību kā partnerību, mēs domājam, ka iecietība pret šīm problēmām reklāmās un tirdzniecībā attiecas arī uz vīriešiem. Reklāmai un tirdzniecībai ir jāveicina sapratne par līdztiesību, jāatspoguļo sieviešu un vīriešu līdztiesības ētiskie modeļi, nevis jāizkropļo līdztiesības filozofija ar mērķi nopelnīt. Tirdzniecībai un reklāmai vajadzētu veidot vidi sociālajai sapratnei, sabiedrības perspektīvām.

Ziņojumā uzsvērta nepieciešamība izplatīt plašsaziņas līdzekļos dzimumu līdztiesības principus ar programmām un materiāliem dažādām vecuma grupām, popularizējot cieņas izrādīšanas, dzimumu atšķirību novērtēšanas, nediskriminēšanas labas prakses piemērus. Tas veidos līdztiesības kultūru un radīs līdztiesību.

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Reklāma ir neatņemama mūsu dzīves sastāvdaļa, un tā neapstrīdami ietekmē cilvēku uzvedību un sabiedriskās domas veidošanos.

Ziņojumā referente *Svensson* kundze min punktus, kuriem es piekrītu. Tie galvenokārt ir saistīti ar bērnu un jauniešu aizsardzību pret reklāmas negatīvo ietekmi. Intīmpakalpojumu un prostitūcijas reklāma samaitā bērnus jau agrā vecumā.

Man ir atšķirīgs viedoklis par to, kā būtu iespējams sasniegt izvīrīto mērķi. Eiropas līmenī ir grūti iejaukties plašsaziņas līdzekļu brīvībā un neievērot subsidiaritātes principu. Es nedomāju, ka mēs varēsim pieņemt Eiropas ētikas kodeksu reklāmas un tirdzniecības jomā.

Ar mūsu raizēm par jauno paaudzi ir jāvēršas galvenokārt pie vecākiem un skolotājiem. Es domāju, ka lielākā atbildība ir jāuzņemas vecākiem un skolotājiem, kas māca bērniem saprātīgi un ar atbildību izmantot televīziju un jaunās tehnoloģijas.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Rezolūcijā pārāk liels uzsvars ir likts uz vīriešu un sieviešu nevienlīdzību un dzimumu stereotipiem. Ir jāpiemin negatīvie stereotipi, un dzimumu nevienlīdzība ir svarīgs elements sliktajās reklāmās, taču tas nav vienīgais.

Pirmajā vietā ir tas, ko pierāda daudzi psiholoģiski eksperimenti, proti, bērni – īpaši bērni, bet arī pieauguši – no televīzijas un citiem plašsaziņas līdzekļiem mācās agresivitāti, negatīvu attieksmi un sliktu uzvedību. Atsaucoties uz komisāres *Reding* sacīto par izglītību skolās, man kā psihologam šķiet svarīgs pētījumos atklātais fakts, ka cilvēki ir pārliecināti, ka televīzija un konkrēti reklāmas viņus neietekmē tik ļoti, kā tas ir patiesībā. Problēma ir saistīta ar spēju atšķirt kaitīgas reklāmas no nekaitīgām. Ja brīvi pieejama reklāma neatbilst morāles, sociāliem un psihosociāliem principiem, tā ir kaitīga. Iespējams, ka šis ir vissvarīgākais punkts.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Es vēlos piedāvāt dažus praktiskus paņēmienus, kā varētu risināt problēmu saistībā ar reklāmas negatīvo ietekmi uz dzimumu līdztiesību Eiropā.

No Eiropas tiesisko aktu viedokļa galvenais jautājums ir izcelsmes valsts princips. Tas pats attiecas arī uz reklāmu, jo dalībvalsts radio un televīzijas apstiprinātajai produkcijai ir jābūt piemērotai translēšanai arī citās dalībvalstīs.

Nesen mēs saskārāmies ar skaidriem dzimumu diskriminācijas piemēriem, ko veicināja produktu reklāma, ko nevarēja izslēgt no translācijas Eiropas Savienības valstīs. Tāpēc es domāju, ka būtu jāievieš izņēmumi no izcelsmes valsts principa, ja tiek atklāts, ka produkta reklāma plašsaziņas līdzekļos pārkāpj Eiropas Pakta

par dzimumu līdztiesību. Tā kā mēs runājam par jomu, kas ir Kopienas kompetencē, proti, audiovizuālo pakalpojumu tirdzniecību, es uzskatu, ka Eiropas Komisijai ir jāievieš sodi ražotājiem, kuri reklamē savus produktus, izmantojot diskriminējošus tēlus.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, mēs atbalstām gan tirgus ekonomiku, gan konkurenci. Veselīgas konkurences interesēs mēs vēlamies pateikt patiesību, ka produktiem vajadzētu konkurēt, pamatojoties uz patiesiem faktiem.

Brīvība nenozīmē neatbildību, reklāma nav triks, ka ļauj ikvienam lepni izrādīt savus produktus. Šorīt mēs runājam par diskriminācijas novēršanu, un ir dīvaini, ka tie, kas atbalstīja diskriminācijas likvidēšanu, nevēlas aizsargāt cilvēku cieņu, piemērojot pašregulāciju reklāmai.

Es apsveicu komisāri, jo ar saviem priekšlikumiem viņa vienmēr ir rādījusi, ka aizstāv nepilngadīgos un sargā vērtības, izmantojot plašsaziņas līdzekļus un īpaši modernās tehnoloģijas.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu viedokli, ka vecākiem un juridiskajiem aizbildņiem ir jāuzņemas liela atbildība par, to kā viņi izturas pret bērniem. Mūsdienās uzņēmējdarbības pasaule redz un uztver bērnus kā svarīgus patērētājus. Tāpēc ir svarīgi informēt viņus jau agrā bērnībā par reklāmas lielo spēku un tās iespējamām negatīvajām sekām. Tomēr es neatbalstu ideju, ka mums tā būtu jāregulē vienādi visā Eiropā.

Kā teica komisāre, izglītības sistēmā mums ir jāmeģina bērniem parādīt ceļš no agras bērnības, informējot gan par reklāmas sniegtajām iespējām, gan saistītajiem riskiem.

Eva-Britt Svensson, referente. – (SV) Paldies par šīm debatēm. Vēlos precizēt vienu lietu – šis ir <http://www.guengl.eu> ziņojums, nekas vairāk. Runājot par grozījumiem, vēlos atgādināt, ka komiteja apstiprināja 53 grozījumus, kurus bija iesniegušas dažādas politiskās grupas, tajā skaitā *Herranz García* kundzes iesniegtos grozījumus.

Tika pieminēta vārda brīvība. Tas ir pašsaprotami, ka vārda brīvība ir neaizskarama. Ziņojumā nav minēts nekas par jauniem tiesību aktiem nedz ES līmenī, nedz dalībvalstīs. Tas ir katras atsevišķas valsts jautājums. Ziņojumā mēs koncentrējamies uz jau esošām iestādēm, pašregulējošām un apvienotām struktūrām, kurās ražotāji, reklamētāji un patērētāji kopā atrod labākās metodes.

Komisija saka, ka ir nepieciešams pārliecināt pētījums par to, kā tiek ietekmēta līdztiesība. Es tam piekrītu, un tāpēc tas ir uzsvērts ziņojumā. Mums ir nepieciešams vairāk pētījumu. Mums ir jāveicina kritiska domāšana! Tieši par to ir ziņojums! Palielināt sapratni un tādējādi arī kritisku domāšanu!

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 3. septembrī, pulksten 11.30.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Zita Gurmai (PSE), rakstiski. – (HU) Cīņa pret stereotipiem ir viena no sešām „Ceļvedī sievietes un vīriešu līdztiesības nodrošināšanai 2006.-2010” norādītajām prioritārajām jomām.

Tas ir principa jautājums, kura praktiskā iedarbība ir tālejoša un dziļa, jo stereotipi rada skandaložu situāciju sievietēm un veido nopietnus šķēršļus viņu sekmēm – gan darba meklējumos, darba vietā, karjeras attīstībā, gan dalības ņemšanā lēmumu pieņemšanā vai darba un privātās dzīves līdzsvarošanā. Stereotipi rada un uztur nevienlīdzību visās dzīves jomās, tādējādi neizsakāmi kaitējot visai sabiedrībai un ievērojami samazinot efektivitāti centieniem panākt vienlīdzību.

Man šķiet, ka ir nepieciešama labi izplānota un saskaņota rīcība un kampaņas pret stereotipiem, iekļaujot tādas svarīgus elementus kā sociālā pašapziņa, kas veidojas jau bērnībā, izglītība un pienācīgas prakses piemērošana.

Tirgzinībai un reklāmai, kas parādās plašsaziņas līdzekļos, ir svarīga loma sievietes tēla veidošanā – nepievilcīgam tēlam ir liela nozīme skandalozas situācijas uzturēšanā, un tajā pašā laikā šo tendenci var apgāzt, patiesi atspoguļojot realitāti, iespējas un prasmes. Tāpēc mums jāstrādā, lai izveidotu šos iespējamus instrumentus un pasākumus, ar kuru palīdzību mēs varam sekmēt pozitīvas izmaiņas. Tāpat arī ir būtiski, lai esošie tiesību akti tiktu atbilstīgi piemēroti.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Eva-Britt Svensson* ziņojums par to, kā tirgzinība un reklāma ietekmē sievietes un vīriešu līdztiesību, ir viens no tiem dokumentiem, kas grib iejaukties jautājumos, kas nav pārāk nozīmīgi, ņemot vērā tās problēmas, ko pašlaik piedzīvo Eiropas Savienība. Dažā ziņā ziņojums vienkārši nav nopietni ņemams.

Referentei dzimumu stereotipu veidošana ir svarīgāka problēma nekā brutālais masu mediju tekstu saturs, jo īpaši attiecībā uz bērniem. Ņemot vērā pašreizējos reklāmu kodeksus, paziņojums, ka reklāmas rada naidu uz dzimumu pamata, ir pārspilējums. Ziņojumā nav pieminēta augoša problēma saistībā ar dzimumu diskrimināciju starp musulmaņu ticības ES pilsoņiem. Baidos, ka musulmaņu prese netiek kontrolēta attiecībā uz dzimumu vienlīdzības jautājumiem starp sievietēm un vīriešiem.

Šī ir ļoti nopietna problēma, kas ES dalībvalstīm jāatrisina. Pašlaik nav nepieciešama iejaukšanās pienācīgās attiecībās, kas tiek panāktas vienlīdzīgas izturēšanās ziņā pret vīriešiem un sievietēm tradicionālajā, vēsturiskajā Eiropas sabiedrībā. Atsevišķi nepareizas uzvedības gadījumi šajā jomā var tikt apkaroti ar esošo tiesību aktu palīdzību.

17. Dzīvnieku klonēšana izmantošanai pārtikā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir debates par mutisko jautājumu (O-0069/2008 - B6-0545/2008) Komisijai, ko iesniedzis *Neil Parish* Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā par dzīvnieku klonēšanu izmantošanai pārtikā.

Neil Parish, autors. – Priekšsēdētāja kungs, es ļoti vēlētos sveikt Komisāru *Vassiliou*, kas ir šovakar šeit klāt, lai uzklautu mūsu mutisko jautājumu, jo īpaši tāpēc, ka jau ir tik vēls.

Runājot par klonēšanu, tas nav tikai jautājums par pārtikas drošību, bet mēs Eiropā arī uzskatām, ka, saskaņā ar kopīgo lauksaimniecības politiku, mēs ražojam pārtiku, kas atbilst ļoti augstiem standartiem, arī ļoti augstiem labklājības standartiem. Klonēšanas problēmas saistās ne tikai ar dzīvnieku labklājību, bet arī ar patērētāju uzticību pārtikai, kas, iespējams, ražota no šiem klonētajiem dzīvniekiem.

Palūkojieties vien pāri Atlantijas okeānam uz Amerikas Savienotajām Valstīm, lai redzētu, kā izbeigt klonētu dzīvnieku izmantošanu pārtikas ķēdēs. Piemēram, ja nokauts un pārtikas ķēdē nodots klonēts vērsis maksā 1 000 eiro, tad lopkopim, kas audzē šo vērsi, ir jāiegulda gandrīz 3 000 eiro, un, kad dzīvnieks ir nokauts un ir apstiprināts, ka viņš nav nodots pārtikas ķēdē, viņš šo naudu saņem atpakaļ. Tas ir vienkāršs veids, kā atturēt lopkopjus nodot klonētos dzīvniekus pārtikas ķēdē.

Es domāju, ka mums šis jautājums jāņem ļoti nopietni un es vēlos mudināt Komisāru vēlreiz tam pievērsties.

Es izskatīšu dažas problēmas saistībā ar klonēšanu, jo īpaši no labklājības skatu punkta. Klonēšana rada nopietnas veselības un labklājības problēmas kloniem un viņu surogātmātītēm; dzīvnieku veselības problēmas rada invazīvās tehnoloģijas, kas nepieciešamas klona radīšanai; surogātmātītes, kas iznēsā klonētos embrijus, ir pakļautas ciešanām, tāpat arī ir augsts slimību un mirstības līmenis klonēto dzīvnieku dzīves sākuma periodā.

OIE Zinātniskajā un tehniskajā pārskatā tika konstatēts, ka tikai 6% no klonētajiem embrijiem bija veselīgi un ilgi dzīvojoši kloni.

EFSA ziņojumā arī ir norādīts, ka klonēto embriju surogātmātītēm pieaug neveiksmīgu grūtniecību un tās traucējumu skaits. Šo traucējumu un klonu lielo izmēru dēļ pieaug ķeizargriezienu skaits tiem lopiem, kur tiek iznēsāti kloni, salīdzinot ar parasto grūtniecību. Kloniem nāves un saslimstības gadījumu skaits ir lielāks nekā dabiskas apaugļošanas ceļā radītiem dzīvniekiem; gan surogātmātīšu, gan klonu labklājība var tikt ietekmēta.

Kas attiecas uz ētisko pusi, Eiropas Ētikas grupai ir šaubas, vai dzīvnieku klonēšana pārtikas ieguvei ir ētiski attaisnojama. Tā arī neredz pārlicinošus argumentus, lai attaisnotu pārtikas ražošanu no kloniem un viņu atvasēm.

Ja aplūko skaitļus saistībā ar dzīvnieku klonēšanu, bieži vien klonētie teļi ir par 25% smagāki nekā parasti, tāpēc dzemdības ir sāpīgas; 25% govju, kas iznēsā klonus, 120. grūtniecības perioda dienā attīstās *hydroallantois*. 2003. gada ziņojumi parāda, ka tikai 13% no embrijiem, kas implantēti surogātmātītēs, tiek iznēsāti pilnu laiku; tikai 5% no visiem klonētajiem embrijiem, kas pārstādīti uzņemošajās govīs, ir izdzīvojuši. EFSA

ziņojumā ir citēts pētījums, kurā no 2 170 lopiem, kas saņēma embrijus, tikai 106 radīja dzīvas radības, tas ir 4,9%, un tikai 82 izdzīvoja ilgāk par divām dienām.

Mums jāapskata ne tikai problēmas, kas attiecas uz dzīvnieku labklājību, bet arī saistībā ar dzīvnieku genofonu – un tas ir arī jautājums par fermām. Ņemsim, piemēram, *Holstein Friesian* – tiek domāts, ka ir tikai apmēram 50 *Holstein Friesian* dzimtu. Ja mēs sākam klonēt vēršus un tele no klonēta vērša tiek atkal likta par pēcnācēju, tiek izmantots tas pats tēvs, tāpēc mēs radīsim vēl ciešāku genofonu. Tad vēl ir problēmas ar slimībām un ģenētiku, kas tiek pārnestas uz šiem pēcnācējiem. Tāpēc mums ir jāpārlicinās, ka hibrīds ir spēcīgs.

Pati industrija nespēj paskaidrot, kāpēc klonētajam dzīvniekam ir vecāku šūna – vecāka šūna. Tāpēc, es vēlreiz atkārtāju – ir risks radīt dzīvnieku, kas nav tik spēcīgs un tik veselīgs.

Tāpēc es aicinu Komisiju iesniegt priekšlikumus, kas aizliedz dzīvnieku klonēšanu izmantošanai pārtikā un klonēto dzīvnieku gaļas un piena pārdošanu tirgū.

Androula Vassiliou, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *Parish* kungam par šī jautājuma izvirzīšanu, jo tas ir jautājums, par ko Komisijai ir daudz apsvērumu un ko tā uzskata par svarīgu, un tas tiešām ir jautājums, par ko mēs raizējamies. Eiropas Komisijā – kā *Parish* kungs teica – ir lūgusi EFSA paust viedokli attiecībā uz pārtikas drošību, dzīvnieku veselību un dzīvo dzīvnieku klonu saistību ar vidi.

Galīgā nostāja tika pieņemta šā gada 15. jūlijā, un Komisija pašlaik izvērtē nepieciešamos pasākumus, kas būtu jāveic. Šī nostāja attiecas uz neskaidrībām riska novērtējumā pieejamo pētījumu ierobežotā skaita dēļ. Tā attiecas arī uz to, ka ir konstatēts, ka nozīmīga skaita klonu veselība un labklājība ir neatgriezeniski bojāta, bieži vien ļoti nopietni – ar letālu iznākumu.

Komisija apzinās, ka, lai gan pēdējo gadu laikā dzīvnieku klonēšanas efektivitāte ir uzlabojusies, šodien vēl joprojām tiek konstatēti dzīvnieku veselības un labklājības traucējumi. Ir pazīmes, ka klonu nāves un saslimstības gadījumu koeficients pēc dzimšanas ir augstāks nekā dabiski radītajiem dzīvniekiem. Tomēr lielākā daļa izdzīvojušo klonu ir normāli un veselīgi, kā to rāda psiholoģiskie rādītāji, kā arī to uzvedība un klīniskās pārbaudes.

Komisija cieši seko zinātniskajiem pētījumiem šajā jomā. 2004. gadā Komisija arī finansēja Viseiropas pētniecības projektu „Klonēšana sabiedrībā”, kurā pievērsās lauksaimniecības dzīvnieku klonēšanas ētiskajiem, tiesiskajiem un citiem sociālajiem aspektiem. Projektu koordinēja Dānijas Bioētikas un riska novērtēšanas centrs un tā mērķis bija veicināt sabiedrības diskusijas par biotehnoloģijas jautājumiem.

Kas attiecas uz sabiedrības iesaistīšanu, 2007. gada rudenī Komisija uzsāka publisku apspriešanos par dzīvnieku klonēšanas izmantošanai pārtikā ētiku, un 2007. gada septembrī organizēja atklātas sarunas pie apaļā galda par to pašu tematu, iesaistoties augstskolu, rūpniecības, MVU, pilsoniskās sabiedrības, starptautisko organizāciju u.c. pārstāvjiem. Lai palielinātu sabiedrības iesaistīšanos šīs sarunas translēja arī internetā, bet sarunu gaitu atspoguļoja presē.

Visbeidzot, bet kas nav mazāk svarīgi, Komisija nesen ir uzsākusi Eiropabarometra pētījumu par patērētāju attieksmi pret dzīvnieku klonēšanu pārtikas ražošanai. Tā mērķis ir uzzināt sabiedrības viedokli un informētības pakāpi par klonēšanu un pārtiku, kas iegūta no klonētu dzīvnieku pēcnācējiem. Ļoti drīz būs pieejami šī pētījuma rezultāti.

Runājot par jutīgiem jautājumiem, piemēram, klonēšanu, Komisija ļoti nopietni ņem vērā ētiskos apsvērumus. Komisija ir pievērsusi uzmanību dzīvnieku klonēšanas ētikai kopš 1997. gada, kad Eiropas Komisijas padomnieku grupa biotehnoloģijas ētisko aspektu jautājumos paziņoja viedokli par klonēšanas ētiku. Ņemot vērā tā laika tehnoloģiju attīstības pakāpi, viedoklis netika pausts par dzīvnieku klonēšanu izmantošanai pārtikā. Šī iemesla dēļ Komisija aicināja Eiropas grupu zinātnes un jauno tehnoloģiju ētikas jautājumos – Komisijas neatkarīgai padomdevējas struktūrai šajā jomā – paziņot viedokli par dzīvnieku klonēšanas izmantošanai pārtikā ētiskajiem aspektiem. Viņu viedoklis tika publicēts šā gada janvārī. Ņemot vērā surogātmātsu un dzīvnieku klonu ciešanu un veselības problēmu pašreizējo līmeni, Eiropas grupa ētikas jautājumos pauda šaubas, vai dzīvnieku klonēšana izmantošanai pārtikā ir ētiski attaisnojama. Tā deklarēja, ka šobrīd nav pārliecinošu argumentu, kas attaisnotu pārtikas ražošanu no kloniem un to pēcnācējiem. Komisija pašlaik pārbauda grupas paustās bažas.

Saskaņā ar starptautiskiem noteikumiem preču importa ierobežojumiem jābūt balstītiem uz likumīgiem apsvērumiem, tie nedrīkst būt diskriminējoši, un tiem jābūt proporcionāliem nospraustajam mērķim. Saskaņā ar pasaules tirdzniecības noteikumiem pārtikas preču importu no trešajām valstīm var samazināt, ja tās satur

nopietnus draudus dzīvnieku vai sabiedrības veselībai. Pamatojoties uz uzsāktajiem pētījumiem un EFSA viedokli, Komisija apsvērs, vai šie ierobežojumi ir jāievieš. Es esmu pārliecināts, ka tas notiks ļoti drīz.

Agnes Schierhuber, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Komisār, šīs dienas diskusija ir absolūti būtiska kā līdzeklis, lai pievērstu uzmanību briesmām, kas saistās ar klonēšanu. Es esmu ļoti pateicīga *Neil Parish* par šī mutiskā jautājuma uzdošanu Komisijai. Viena lieta ir pilnīgi skaidra, proti, ka dzīvnieku veselība ir vistiešākā veidā saistīta ar pārtikas drošību.

Kā mēs zinām, ir dažāda veida klonēšanas procesi: terapeitiskā un reproduktīvā, kā arī DNA klonēšana. Šodien mēs apspriežam reproduktīvo klonēšanu. Reprodukīvā klonēšana nozīmē ģenētiski identiskas kopijas radīšanu no kaut kā: augs, dzīvnieka un, iespējams, kādu dienu – ja mums radīsies vajadzība pārkāpt visas robežas – pat cilvēka.

Tomēr, izmantojot klonēšanu dzīvnieku audzēšanā pārtikas ražošanai, pastāv problēmas. Pirmā, uz kuru es gribu vērst uzmanību, ir augstais zaudējumu koeficients. Mēs zinām no amerikāņu pieredzes, ka tikai ļoti neliela daļa klonu izdzīvo. Tāpēc klonēšana pārtikas ražošanai nav finansiāli dzīvotspējīga. Pirmkārt, jau klonam ir oriģināla ģenētiskais vecums. Tā sakot, ja oriģināls ir sešus gadus veca gov, klons būs tele, kuras gēni ir sešus gadus veci. Klonēšanas procesā klonēšanas genoms tiek acīmredzami sabojāts. Tāpēc klons kļūst uzņēmīgs pret slimībām un parazītiem.

Ja klonēšana tiek veikta pāri vairākām paaudzēm, Komisār, notiek ģenētiskās daudzveidības, no kuras ir atkarīga sugu izdzīvošana, jo tā ļauj tām piemēroties izmaiņām to dabiskajā vidē, pakāpeniska noplicināšanās.

Visbeidzot, rodas jautājums, vai cilvēce var uzdrošināties iejaukties visdabiskākajos bioloģiskajos procesos, pat ja tas tiek darīts ar vislabākajiem nodomiem. Man šķiet, ka nav nekādas vajadzības mainīt kaut ko, kas ir darbojies miljoniem gadu. Katrā gadījumā, dzīvajām būtnēm dzīves ilgums ir pārāk īss, lai novērtētu savas rīcības sekas ilgākā laika periodā. Es ceru, ka mēs nenonāksim pie tās pašas dilemmas, kā Gētes burvja māceklis, kas nespēja atbrīvoties no gariem, ko pats bija izsaucis..

Csaba Sándor Tabajdi, PSE grupas vārdā. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, es pilnīgi piekritu *Parish* kunga priekšlikumam: šeit ir nepieciešama divu veidu nulles tolerance. Pirmkārt, klonētie dzīvnieki nekādā gadījumā nedrīkst nonākt pārtikas ķēdē, mēs visi tam piekritam. Mēs arī pilnībā piekritam, un mēs aicināsim Komisiju to nodrošināt, ka klonētos dzīvniekus no Argentīnas, Brazīlijas vai citām vietām ārpus Eiropas Savienības nekādā gadījumā nedrīkst importēt vai ievest Eiropas Savienībā. Tā ir dubultā nulles tolerance, kas, kā es uzskatu, ir *Parish* kunga priekšlikuma būtība. Gan *Schierhuber* kundze, gan *Parish* kungs teica, ka te joprojām pastāv liels risks, ka trūkst reāla, pienācīga kontrole vai uzraudzība, un ir neadekvāti testu paraugi, neadekvāti izmēģinājumi un jebkādi izmēģinājumi attiecas tikai uz cūkām un liellopiem, tāpēc risks ir liels. Būtībā kopsavilkumā var teikt, ka tiem nevajadzētu nokļūt pārtikas ķēdē un tas būtu dabisks absurds un idiotisms likt šķēršļus gēnu inženierijai un bioinženierijas pētījumiem. Pētniecība ir viena lieta, bet pārtikas ķēde pavisam cita, turklāt ir nepieciešami ilgstošas, pārliecinošas pārbaudes, kas ir neatkarīgas no nozares organizācijām, kā arī neatkarīga uzraudzība vairākos un garākos periodos. Paldies par uzmanību.

Mojca Drčar Murko, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, no pieredzes citos jautājumos saistībā ar pārtikas drošību, kā arī risinot līdzīgus jautājumus saistībā ar attiecībām starp cilvēkiem kā dominējošo sugu un dzīvniekiem, mēs zinām, ka sabiedrības uztvere lielā mērā ir atkarīga no konkrētām zināšanām par jautājumu. Patērētāju jutīgums pieaug attiecībā uz mājlopu ciešanām un ievainojumiem. Tāpēc viņi ir pienācīgi jāinformē par riskiem saistībā ar dzīvnieku klonēšanu. Ir nepieciešama izglītojoša kampaņa, kas izskaidrotu viņiem, cik neticami izšķērdīgs process klonēšana ir bijusi līdz šim.

Tika paredzēts, ka EFSA neatklās skaidras bažas par drošību attiecībā uz mājlopu klonu pārtikas produktiem salīdzinājumā ar normāliem mājlopiem. Tomēr EFSA savā nesenoajā ziņojumā uzsvēra, ka šai praksei ir liela rezonanse uz dzīvnieku veselību un labklājību.

Šis jautājums rada sociālas problēmas, kas, savukārt, mums stingri iesaka klonēt dzīvniekus izmantošanai pārtikā, kā arī importēt klonētus dzīvniekus un viņu pēcnācējus.

Janusz Wojciechowski, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mūsu civilizācija pārtiek no dzīvnieku ekspluatēšanas un noteikti to turpinās darīt vēl ilgi. Mēs nogalinām dzīvniekus, lai apmierinātu daudzas vajadzības, bet mēs sev izvīzām arī noteiktus standartus. Mēs, eiropieši, vismaz ierobežojam dzīvnieku ciešanas un atbalstām viņu labklājību. Mūsu likumdošana nosaka, ka dzīvnieks nav priekšmets.

Dzīvnieku klonēšana ir pretrunīgs zinātnes sasniegums. No otras puses, dzīvnieku klonēšana ekonomisku mērķu dēļ ir ētikas pārkāpums. Tā nav lopkopība, bet dzīvnieku ražošana. Tai pamatā nav pat ražošanas

līnijas princips, bet kopētāja princips. Mums tas jānoraida morālā plāksnē aiz cieņas pret dzīvniekiem, kā arī mūsu pašu humānu apsvērumu dēļ. Ir tikai viens solis no tā, ka mēs izturamies pret dzīvniekiem kā pret priekšmetiem, līdz tam, lai tā izturētos pret cilvēkiem. Ir tikai īss solis no dzīvnieku klonēšanas līdz tam, lai klonētu cilvēkus. Nāciju Eiropas grupas vārdā es atbalstu rezolūciju.

David Hammerstein, Verts/ALE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es nesaprotu, ko mēs ceram sasniegt, uzliekot moratoriju dzīvnieku klonēšanai izmantošanai pārtikā? Ko mēs ceram sasniegt, piemērojot piesardzības principu un nepieļaujot klonēto dzīvnieku importu? Ko mēs ceram sasniegt, pārtraucot izturēties pret dzīvniekiem kā tikai objektiem un liekot viņiem nevajadzīgi ciest?

Aitiņa Dollija nomira slima un izkropļota. Eksperiments ar aitiņu Dolliju bija neveiksme. Tomēr, šķiet, ka mēs no tā neesam mācījušies.

Klonēšana var samazināt ģenētisko daudzveidību, tā var radīt lielāku jutību pret dzīvnieku slimībām, tā var radīt situāciju, kad jutīgas būtnes, mūsu mazie brāļi dzīvnieki, kas spēj just un ciest sāpes, tiek pakļauti lielākām ciešanām.

Kartika Tamara Liotard, GUE/NGL grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es no visas sirds vēlētos pateikties *Parish* kungam, un es pilnībā varu atbalstīt viņa komentārus. Ir pierādīts, ka klonēšana rada ciešanas dzīvniekiem un EFSA nonāca pie tāda paša secinājuma. Ja mēs ļausim klonēt dzīvniekus izmantošanai pārtikā, mēs bez dzīvnieku ciešanām un ētiskiem iebildumiem sastopamies ar šādām problēmām: ir ļoti apšaubāmi, vai patērētāji patiesi vispār vēlas ēst klonēta dzīvnieka gaļu, nav skaidrs, cik tas būs droši un, visbeidzot, sabiedrības diskusijas par klonētu pārtiku pat nav vēl uzsāktas.

Tāpēc es tiešām iebilstu tam, ka Komisija pat uzdrošinās ierosināt iekļaut klonēšanu ar definīciju jaunajā pārtikas regulā. Ar to tā netieši parāda, ka tā var atbalstīt dzīvnieku klonēšanu pārtikas ražošanai. Tāpēc es mudinu Komisiju arī šajā ziņojumā pārvērtēt savu nostāju. Ņemot vērā visus iebildumus, es arī aicinu Komisiju izvirzīt priekšlikumus, lai nekavējoties pilnībā aizliegtu dzīvnieku klonēšanu.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs, ir pareizi un dabiski vēlēties uzlabot krājumu kvalitāti, audzējot vislabākos dzīvniekus. Mākslīgā apsēklošana un embriju transplantācija ir to pierādījusi. Tomēr klonēšana ir pilnīgi kaut kas cits: tā, kā to novērojusi Apvienotās Karalistes Pārtikas standartu aģentūra, ir kvantu pārejas ceļš, nesniedzot mātei dabai palīdzīgu roku.

Nerunājot par citiem ētiskas dabas jautājumiem un imitatoru zinātnes briesmām cilvēciskajā jomā reālas bažas ir par dzīvnieku labklājību. Priekšlaicīga novecošana un veselības problēmas, kas vērojamas plaša profila klonēšanas gadījumos, kas radījuši sensācijas, piemēram, aitiņa Dollija, ir labs atgādinājums par šiem labklājības jautājumiem. Lielākas naudas summas piešķiršana dzīvnieku slimību apkarošanai dotu mums lielāku labumu nekā eksperimenti ar dabu.

No patērētāju perspektīvas vēl pastāv pārtikas kvalitātes jautājums, tā kā ģenētiskā daudzveidība ir viena no labākajām aizsardzībām pret slimību izvirdumiem. Būtībā, lai kā es neraudzītos uz šo tematu, es nevaru ieraudzīt neko, kas pārliecinātu mani, ka dzīvnieku klonēšana ir pareiza, vajadzīga vai sabiedrības interesēs.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ja bioloģiskās daudzveidības aizsardzība ir Eiropas Komisijas prioritāte, tad par klonēšanu nevajadzētu būt ne runas. Es gribētu dzirdēt argumentus par labu dzīvnieku klonēšanai izmantošanai pārtikā. Vai mums jāvadās tikai no ekonomiskiem apsvērumiem? Kā ar ētikas, sociālajiem un veselības jautājumiem?

Pirms mēs izlemjam ļaut pārdot šādu pārtiku ES tirgū, mums nepieciešama mūsu pilsoņu atļauja šādam solim. Es pats neesmu pārliecināts, ka varētu norīt klonētas cūkas karbonādi vai dzert klonētas govju pienu.

Tā vietā, lai domātu par ģenētiski modificētu pārtiku un pārtiku no klonētiem dzīvniekiem, mums būtu vairāk jādomā par to, kā rīkoties, lai atgrieztos pie dabiskas pārtikas, kas ir ekoloģiska, veselīga un nesatur ķīmikālijas. Atstāsim klonēšanu pētniecībai. Pēc manām domām, ceļš no laboratorijas līdz nazim un dakšiņai joprojām ir garš, jo ir pārāk daudz jautājuma zīmju. Un tāpēc, ka ir pārāk daudz neatbildētu jautājumu, es esmu pārliecināts, ka mums šajā jautājumā nevajadzētu pārsteidzīgi rīkoties.

Arī Komisijai nevajadzētu rīkoties pret Eiropas pilsoņu gribu. Pat, ja no klonētiem dzīvniekiem izgatavotie pārtikas produkti būtu atļauti ES tirgū, es esmu pārliecināts, ka, ja tie būtu skaidri marķēti un cilvēkiem vajadzētu pieņemt apzinātu lēmumu tos iegādāties, starp ES patērētājiem tādu nebūtu daudz.

Ja mēs ieviesīsim produktus, kas ražoti no klonētām aitām, putniem, kazām vai liellopiem, mēs iznīcināsim Eiropas lauksaimniecības modeļa tēlu, kas tik lielu nozīmi piešķir vides aizsardzībai un dzīvnieku labklājībai.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, es arī pilnībā atbalstu *Neil Parish* priekšlikumu aizliegt izmantot klonētus dzīvniekus pārtikas ražošanā. Tomēr jau krietnu laiku es vēroju Komisijas centienus uzspiest tiesisku regulējumu dalībvalstīm, kas novedīs pie ģenētiski modificētu pārtikas produktu un nākotnē, iespējams, klonētu dzīvnieku gaļas ieviešanu masveida izplatīšanā.

Daudzās valstīs, tostarp Polijā, vietējās iestādes ir pieņēmušas rezolūcijas, kas pieprasa, lai visos reģionos un pat visā valstī nepieļautu ĢMP lietošanu. Pakļaujoties ražotāju lobiju spiedienam, Komisija ignorē šīs rezolūcijas un spiež ieviest šos ģenētiski modificētos pārtikas produktus tirgū. ES dalībvalstis ir sabiedrībai parādā skaidru atbildi: vai tās ir par veselīgu, dabisku pārtiku vai ģenētiski modificētiem un klonētu dzīvnieku pārtikas produktiem? Mēs nedrīkstam būt liekulīgi šajā jautājumā.

Atļaujiet man arī vaicāt Komisārei, kā viņa domā aizstāvēt sabiedrību pret neapzinātu pārtikas nopirkšanu, kas nākotnē var gadīties ar klonētu dzīvnieku pārtiku? Šī pārtika netiks īpaši marķēta, jo eksportētāji mēģinās to kontrabandas ceļā ievest Eiropas tirgū.

John Purvis (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, man būs cits viedoklis šajā strīdā, jo gadsimtiem ilgi cilvēks ir manipulējis ar dzīvnieku audzēšanu un veicinājis to produktivitāti, lai apmierinātu savas vajadzības. Te ir skaidra nepārtrauktība: dabisks pakalpojums mākslīgajai apsēklošanai, embriju transplantācijai, embriju dalīšanai, ārpusdzemdes apaugļošanai, blastomēru kodolatdalīšanai, augļa kodolatdalīšanai un tagad arī somātisko šūnu kodolatdalīšanai.

Katrs jauns attīstības posms ir ticis uzskatīts par gandrīz neiespējamu un katrreiz metodes ir tikušas pilnveidotas un uzlabotas, progress ir parādījis sevi un paredzamās problēmas izgaisušas.

Tagad lauksaimnieku biedrības sāk saskatīt ieguvumus dzīvnieku veselībai un labklājībai klonēšanas izmantošanā. Pārtikas un drošības aģentūra ziņo: „Nav norādījumu, ka pastāv atšķirības pārtikas drošības ziņā starp pārtikas produktiem no veselīgiem liellopu un cūku kloniem un viņu pēcnācējiem salīdzinājumā ar tiem, kas ražoti no veselīgiem, normāli audzētiem lopiem.” Tāpat tā neparedz nekādus vides riskus – un ir šādi ieguvumi: augstvērtīgu dzīvnieku un viņu ģenētikas aizsargāšana, apdraudēto sugu saglabāšana un pat jaunieviešana, likvidējot bīstamos patogēnus, un to starptautiska pārvietošana, ražības un konkurētspējas uzlabošana, kā arī pētniecības un attīstības sekmēšana visvairāk Eiropā salīdzinājumā ar citām vietām.

Tad kāpēc mēs, eiropieši, atkal un atkal iekrītam slazdā, apšaubot jebkādu jaunu progresu un cenšoties aizliegt jaunus sasniegumus? Redz, kas notika ar ĢMO. Tāpēc diskutēsim un debatēsim, un pamatosim mūsu argumentus uz zinātni un faktiem. Es mudīnu Komisiju rūpīgi sekot attīstībai, sekmēt pētniecību, skaidrot zinātni, aizstāvēt faktus, bet nesteigties ar aizliegumiem. Atmetīsim šo neprecīzo, neloģisko un melīgo rezolūciju.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, lai *Purvis* kungs nedomātu, ka viņš ir vienīgais, ļaujiet man mēģināt iet pa vidusceļu. Šis ir ļoti vērtīgas debates un žēl, ka tās notiek tik vēlā stundā. Es dzirdēju to sākumu savā birojā, un tās bija aizraujošas – kas ir rets gadījums Eiropas Parlamenta debatēs – jo tās ir praktiskas.

Es vēlētos pievērsties vairākiem jautājumiem. Kas mani pašlaik šajās debatēs satrauc, tad tā ir saikne starp ģenētiski modificēto pārtiku un dzīvnieku klonēšanu. Es neesmu no tiem, kas pieprasa aizliegt ĢMO, jo mēs Īrijā plaši lietojam ģenētiski modificētas dzīvnieku barības sastāvdaļas un tas jāturpina darīt. Bažas par klonēšanu, ko pareizi izteica Lauksaimniecības komitejas priekšsēdētājs *Parish* kungs, saistās ar dzīvnieku labklājību, un precīzāk, pastāv bažas par dzīvnieku ciešanām. Tas ir jautājums, kam jāpievērš uzmanība.

Aicinājums aizliegt klonētus dzīvniekus pārtikas ražošanā var neatrisināt šo jautājumu, ja ir runa par šī procesa pētniecības posmu. Tāpēc, ja mana tūlītēja reakcija kā Lauksaimniecības komitejas loceklim bija atbalstīt šo rezolūciju – es priecājos, ka mēs izvirzījām šo jautājumu un apsveicu komiteju un tās vadību par to – mana tagadējā instinktīvā reakcija ir, ka *Purvis* kungs, iespējams, ir uz pareizā ceļa un totāls aizliegums varbūt ir pārspīlēts. Es gaidu ļoti pārdomātu Komisijas viedokli.

James Nicholson (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, vispirms atļaujiet man pateikties par iespēju piedalīties šajās debatēs. Es domāju, ka tās ir īstā laikā.

Šis ir temats, kas rada lielas bažas. Kas man nepatīk, tad tas ir, ka mums Eiropā nav pietiekamas kontroles, lai nodrošinātu, ka klonētie dzīvnieki nonāk vai sasniedz pārtikas ķēdi. Es saprotu nepieciešamību atļaut

dzīvnieku audzēšanu un attīstību, un es pilnībā izprotu, ko *Purvis* kungs vēlas pateikt – un man nav vēlēšanās apturēt zinātnes attīstību nekādā veidā, apjomā vai formā – bet es stingri uzskatu, ka mums jāuzstāda skaidri kritēriji un kontrole. Es pievienojos *Purvis* kunga bažām par dzīvnieku labklājību. Man ir lielas bažas par dzīvnieku labklājību, jo ļoti liels procents klonēto dzīvnieku cieš ļoti agrā vecumā.

Ļaujiet man atkārtoties: es neiebilstu vai nenostājos pret futuristisku attīstību. Mēs pagātnē esam pieļāvuši daudz kļūdu. Nepieļausim tās šajā delikātajā jautājumā. Aizsargāsim pārtikas ķēdi no klonētajiem dzīvniekiem. Es esmu pret viņu iekļaušanu pārtikas ķēdē.

Androula Vassiliou, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlamenta viedoklis par šo jauno tehnoloģiju un tās sekām man, protams, ir ļoti svarīgs un es cienu godājamo deputātu viedokļus. Jo īpaši es vēlos pateikt, ka EFSA viedoklis dod mums jaunu vielu pārdomām un daudzi faktori ir jāņem vērā. Es piekrītu, ka jaunā pārtika nav īstais instruments, ar ko saistīt jautājumu par pārtiku no klonētiem dzīvniekiem, to var apspriest mūsu pārrunās attiecībā uz priekšlikumu par jauno pārtiku.

Tomēr es gribu ieviest skaidrību šajā jautājumā, jo es dzirdēju, ka vairāki runātāji runāja par klonēšanu un ģenētisko modifikāciju it kā tas būtu viens un tas pats. Nē: ģenētiskā modifikācija un klonēšana ir divas dažādas metodes. Ekspertu viedoklis ir, ka klonēšanas rezultātā nemainās ģenētiskais materiāls un kloni ir tikai dzīvnieku ģenētiskās kopijas.

Nobeidzot savus komentārus, es vēlētos jūs pārliecināt, ka jebkādā turpmākā darbībā Komisija rūpīgi pārbaudīs visus esošos faktoros.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Es esmu saņēmis rezolūcijas priekšlikumu⁽¹⁾ B6-0373/2008, ko iesniegusi Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 3. septembrī plkst. 11.30.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Magor Imre Csibi (ALDE), *rakstiski*. – Pat, ja tiek ievēroti stingri noteikumi un EFSA ir secinājusi, ka klonētu dzīvnieku gaļa ir ekvivalenta parastu dzīvnieku gaļai, dzīvnieku klonēšana izmantošanai pārtikā daudziem cilvēkiem ir riskanta un morāli nepieņemama prakse. Pašreizējais ciešanu un veselības problēmu līmenis pastiprina šo prasību. Ja darbojas parastās metodes, kāpēc veicināt metodi, kas liek ciest un nomirt tik daudziem dzīvniekiem? Tā neuzlabo audzēšanu, nedz pārtikas drošību vai apgādes drošību. Tā nedod nekādu acimredzamu labumu patērētājam.

Turklāt vairākos gadījumos Eiropas patērētāji ir pauduši vēlmi savā uzturā nelietot pārtikas produktus, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem vai to pēcnācējiem. Tā ir likumīga prasība, skaidrs signāls, tad kāpēc mēs vispār, pirmkārt, apsveram klonēšanu izmantošanai pārtikā? Cilvēki grib kontrolēt to, ko ēd, un viņi pauž bažas, ka galu galā klonēšana tiks viņiem uzspiesta. Ja mēs nevēlamies vēl vairāk attālināt sabiedrību no Eiropas projekta, es uzskatu, ka mums būtu jāieklausās viņu vēlmē un jāīsteno tā. Tāpēc es aicinu aizliegt dzīvnieku klonēšanu izmantošanai pārtikā.

Anna Záborská (PPE-DE), *rakstiski*. – (SK) Es biju pārsteigta, lasot šo rezolūcijas tekstu. Vispirms es gribu pateikt, ka es balsošu par to, bet man ir daži komentāri.

Punkts B: „tā kā klonēšanas procesā ir uzrādīta pārstādīto embriju un klonēto dzīvnieku zems izdzīvošanas koeficients, daudzi klonētie dzīvnieki mirst pašā dzīves sākumā ...”

Kāds būs humānisms nākotnē, ja cilvēks tikpat ievērojami rūpētos un pārtrauktu iesaldēt cilvēku embrijus?

Punkts C: „...klonēto dzīvnieku mirstības un saslimstības līmenis ir augstāks nekā dabiskā ceļā radītiem dzīvniekiem, bet vēlas grūtniecības sekas un traucējumi ietekmē surogātmāšu labklājību”.

Kāds būs humānisms nākotnē, ja visa sabiedrība sniegtu tādu atbalstu ģimenes mātēm, kādu mēs paužam dzīvnieku surogātmāšu aizsardzībai?

(1) Sk. protokolu

Punkts D: '... ņemot vērā surogātmātīšu un klonēto dzīvnieku pašreizējo ciešanu un veselības problēmu līmeni, Eiropas Ētikas grupa ... apšaubā, vai dzīvnieku klonēšana ... ir ētiski attaisnojama ...'

Kāds būs humānisms nākotnē, ja šī grupa ņemtu vērā to sieviešu ciešanas, kas kļūst par surogātmātēm, lai uzlabotu savu finansiālo stāvokli, vai stresu, ko izcieš sievietes, kas atkārtoti veic mākslīgās apaugļošanas procedūras, vai konsekventi aizliegtu izmantot cilvēku embrijus zinātniskos nolūkos, jo tas ir morāli nepieļaujami.

Laimīgie dzīvnieki, jo šī rezolūcija arī parāda, ka dažos gadījumos viņi tiek vairāk aizsargāti nekā cilvēki.

18. Nākamās sēdes dienas kārtība (sk. protokolu)

19. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.50)